

جنبش کارگری و مروری بر اعتصابات و اعتراضات کارگران در ایران!

روز شماره سه ماهه اول سال

(ماههای فروردین - اردیبهشت - خرداد ۱۳۸۷ - ۲۰۰۸)

امیر جواهری لنگرودی

amirjavaheri@yahoo.com

ری ۱۳۸۷ - ژوئیه ۲۰۰۸

مقدمه :

آنچه در زیر نظر شما می گذرد، بازتاب فعل و انفعالات جنبش کارگری و خاصه اخبار کارگری و گزارشات مبارزات بخش های فعال مزد و حقوق بگیران پرستاران و معلمان ایران است .

در این مجموعه ما با اخبار کودکان خیابانی کار و گزارشات چندی از وضعیت آنان و همین طور اوضاع زنان و پشتیبانی دانشجویان از مبارزات کارگران ایران در عرصه های مختلفی از اعتصابات ، اعتراضات ، تجمعات کارگران در درون کارخانه ها ، در برابر دفاتر کارفرماها ، راه پیمایی ها ، راه بندان ها و اجتماع در برابر مجلس ، دادگستری ، استانداری ها ، فرمانداری ها و غیره روبرو می شویم که طی سه ماهه اول سال ۱۳۸۷ ، در مجموعه ۷۹۸ خبر فراهم آمده و به نظرتان می رسد.

اخبار کارگران هفت تپه ، دشواری زندگی کارگران در عسلویه ، فشار به کودکان کار در سطح خیابانها ، کار خانگی زنان ، مسئله خصوصی سازی ها ، اخراج های بیرویه کارگران در سطوح واحد های تولیدی کارخانه ای و کارگاهها ، زندگی سخت کشاورزان برخی نواحی ، وضعیت اسفبار کارگران قراردادی ، گرانی اجناس ، تورم افسار گسیخته طی همین سه ماهه اول سال ، خودکشی ها ، آتش سوزی ها و اثر جانسوز آن بر زندگی افراد خانواده و گزارش حوادث پر شمار بجا مانده از آتش سوزی کارگران در حین کار ، سوانح پر شمار کارگری و نبودن تامین اجتماعی لازم برای کارگران ، گسترش اخبار دستگیری ها و بازداشتها ، همه و همه مضمون روز شمار را در بر می گیرد .

جهت اطلاع یاد آور می گردم : در مجموعه لیست فراهم آمده ، با **قرمز نمودن (*)** شماره اخبار کودکان خیابانی - **سبز کردن (*)** اخبار مربوط به زنان - و دسته بندی شماره خبرهای دانشجویان با **رنگ خاکستری (*)** ، اخبار متفرقه در پیوند با مبارزات کارگران و زحمتکشان از قبیل : قیمت ها، تورم ، گرانی مسکن ، دستگیری ها و مصوبات مجلس و دولت ، مصاحبه های کارگری و وضعیت کشاورزان ، خشکسالی ، زیست محیطی و غیره را با **رنگ سیاه (*)** آنها را از کل اخبار و گزارشات کارگری که با شماره های **(آبی)** از مطالب بالا تفکیک می نمایم . تا در جدول آماری ، بتوان به راحتی این دسته بندی ها را استخراج نمود.

نکته پایانی اینکه ؛ تلاش این خواهد بود که در آینده نزدیک جدول آماری استنتاج های خود پیرامون این روز شمارسه ماهه را فراهم آوریم . از فرصت استفاده می کنم . یاد آوری این نکته را ضروری می دانیم که اخبار فوق بخشا با ذکر منابع از خبرگزاری های داخل کشور و سایت ها و بلاگ های مستقل کارگری و سیاسی داخل و خارج فراهم آمده است . از همه تشکل های کارگری داخل که به ما مستقیما خبر می رسانند ، تشکر خود را اعلام می داریم . باشد که جمع آوری مجموعه این اخبار و آرشیو آن ، بتواند در بهره وری جمعی از این اقدام موثر افتد !

اخبار مبارزات کارگران ایران ، هفته اول فروردین ۱۳۸۷ (مارس ۲۰۰۸)

1 - برگزاری مراسم آغاز سال جدید در پشت دیوارهای زندان اوین :

بر اساس گزارش سایت ها و وبلاگ های داخل کشور در اول فروردین 87، بر اساس قرار قبلی خانواده های شماری از دانشجویان زندانی، سال جدید را در پشت دیوار های زندان اوین و در حالی آغاز کردند که فرزندانشان در سپاهچالهای رژیم جمهوری اسلامی به سر می برند. خانواده های دانشجویان زندانی با چیدن سفره هفت سین و عکسهای از فرزندانشان، نسبت به ادامه بازداشت دانشجویان زندانی اعتراض کردند.

2 - جان محمود صالحی در خطر است، باید وی را از مرگ حتمی نجات داد.!!!

کارگران، مردم شریف و زحمتکش؛

همانطور که مطلع هستید، محمود صالحی یکی از چهره های خوشنام و جسور جنبش کارگری، در جریان برگزاری مراسم روز جهانی کارگر، در اول ماه مه سال 1383 دستگیر و متعاقبا در سال 1386 حکم یک سال زندان وی که فقط به خاطر دفاع از ابتدائی ترین حقوق کارگران و برگزاری مراسم اول ماه مه است، قطعی شد. اکنون دوران محکومیت یک ساله محمود صالحی به پایان رسیده است، اما شعبه 4 دادگستری شهر سنندج، محمود صالحی را احضار و به بهانه های واهی برای وی قرار بازداشت موقت صادر کرده است.

محمود صالحی به اعتراض به پایمال شدن حقوق خود که همانا حقوق طبقه کارگر ایران است، از روز دوشنبه 27 اسفند ماه 1386 تا به حال دست به اعتصاب غذای خشک زده و به همین دلیل نمیتواند داروهای تجویز شده را نیز مصرف کند. محمود صالحی که در حال حاضر به سختی میتواند صحبت کند، تنها کلیه باقی مانده اش در حال از کار افتادن است و خطر مرگ وی را بصورت جدی تهدید میکند.

بنا به اظهارات اخیر پزشک معالج، در صورت عدم مصرف داروهای تجویزی، ظرف 24 ساعت آینده، جان محمود صالحی با خطر جدی روبرو خواهد شد.

محمود صالحی که مدت یک سال است در زندان مرکزی شهر سنندج به سر می برد از مداوی موثر محروم بوده و مسنولین زندان بانی محرومیت وی از مداوا و وخامت وضعیت جسمانی او هستند.

در حال حاضر محمود صالحی که به سختی میتواند صحبت کند، بنا به دلایلی حتی از درمانگاه زندان نیز محروم شده است. محمود صالحی بر اعتصاب غذای خود تاکید کرده و اعلام کرده است که: " یا باید آزاد شوم یا اینکه جسد مرا از زندان بیرون ببرند"

ما ضمن اینکه از محمود صالحی می خواهیم که بنا به وخامت وضعیت جسمی اش به اعتصاب غذای خود پایان دهد، از همه کارگران، مردم شریف و آزادیخواه در سراسر دنیا می خواهیم که به هر شیوه ممکن به بازداشت غیر قانونی و ناعادلانه محمود صالحی اعتراض کنند، چرا که جان محمود صالحی در خطر است و باید وی را از مرگ حتمی نجات داد.

کمیته دفاع از محمود صالحی

اول فروردین 1387

kdms50@yahoo.com

www.kdmahmodsalehi.blogfa.com

3- پرونده سازی جدید علیه محمود صالحی :

مقامات زندان موارد جدیدی برای پرونده سازی علیه محمود صالحی مطرح کرده اند. آنان دو مورد اعتراض به: کیفیت و کمیت غذا و امتناع زندانیان از خوردن غذا و یک مورد اعتراض زندانیان نظافتچی، که در زندان به آنان شهردار گفته می شوند، و منجر به افزایش دستمزد هفتگی آنان شد را دست مایه پرونده سازی برای این فعال کارگری قرار داده اند. این در حالی است که پنج روز از اعتصاب غذای خشک محمود صالحی در زندان در اعتراض به صدور قرار بازداشت موقت برای او از سوی شعبه چهارم بازپرسی دادگستری سنندج می گذرد. ما اعضای کمیته دفاع از محمود صالحی ضمن محکوم کردن این پرونده سازی های جدید و مکرر علیه محمود صالحی، از همه مردم آزادیخواه، تشکل های کارگری و مدنی و سازمانهای مدافع حقوق بشر می خواهیم تا نسبت به این پرونده سازی ها اعتراض نمایند و اعلام می داریم در صورت آزاد نشدن محمود در روز 1387/1/4، تجمعی اعتراض آمیز را برگزار خواهیم کرد. زمان و مکان این تجمع متعاقباً اعلام می گردد.

اتحاد و پشتیبانی شما ضامن پیروزی ماست.

کمیته دفاع از محمود صالحی

2 فروردین 1387

kdms50@yahoo.com

<http://kdmahmodsalehi.blogfa.com>

4- درخواست سازمان عفو بین الملل و اتحادیه های بین المللی کارگری برای آزادی فوری "محمود صالحی"

سازمان عفو بین الملل، کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری و فدراسیون بین المللی کارگران حمل و نقل، در بیانیه ای خواستار آزادی فوری و بی قید و شرط "محمود صالحی"، شدند. در بخشی از این بیانیه آمده است: "محمود صالحی" که از یک سال پیش، بدلیل فعالیت هایش در دفاع از حقوق قانونی کارگران، در زندان بسر می برد، از مدت هائیش دچار بیماری های وخیمی شده و اکنون در اعتصاب کامل غذا بسر می برد که موجب نگرانی جدی درباره وضعیت سلامتی او شده است. در بخش دیگری از این بیانیه آمده است: "محمود صالحی"، در اعتراض به احضار مجددش به دادگاهی در سنندج و وارد آوردن اتهام های جدیدی به او، دست به اعتصاب غذا زده است. اتهامات جدید وی ارتباط با خارج از زندان، با هدف ارسال پیام های همبستگی با دانشجویان و سایر زندانیان در حال اعتصاب غذا، اعلام شده است. سازمان عفو بین الملل، کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری و فدراسیون بین المللی کارگران حمل و نقل در بیانیه خود آورده اند: قرار بود "محمود صالحی" روز 23 مارس یعنی دو روز دیگر، با پایان یافتن دوره یک ساله زندانش آزاد شود، اما مقامات جمهوری اسلامی با احضار مجدد او می خواهند نگهداریش در زندان را توجیه کنند. لازم به یادآوریست که "محمود صالحی" از روز دوشنبه 27 اسفند ماه دست به اعتصاب غذا زده و در حالی بر ادامه اعتصاب غذای خود تاکید دارد که در وضعیت نامناسب جسمی قرار به سر می برد.

5- اعتصاب کارگران سد "زیویه" کامیاران :

بر اساس خبر رسیده از شهر کامیاران در تاریخ 2 فروردین 87، اعتصاب کارگران سد "زیویه" وارد دهمین روز خود شده است. کارگران سد "زیویه" 6 ماه حقوق خود را دریافت نکرده اند و کارفرمایان و مسئولین شرکت سازنده سد به کارگران وعده داده اند که پس از تعطیلات سال جدید حقوق معوقه آنان را پرداخت خواهند کرد. لازم به ذکر است که حدود 150 کارگر در پروژه سد "زیویه" مشغول کار هستند و کارفرمایان طی روزهای اخیر 50 تن از کارگران بخش راندگی که به صورت قرارداد موقت مشغول فعالیت بودند را اخراج کرده اند.

6- گزارشی از اخراج 80 نفر از کارگران شهرداری سقز:

شهرداری سقز همزمان با آغاز سال ۸۷ اقدام به تعدیل بیش از ۸۰ تن از کارگرانی که اغلب آنها در بخشهای تنظیف، اجرائیات و حمل و نقل مشغول بکار بوده اند، نمود.

در میان این کارگران که در سال جدید، شهرداری حاضر به تمدید قرارداد با آنها نشده است افرادی با سوابق کاری بیش از ۱۰ سال وجود دارند که اکنون در بلاتکلیفی بهسر می‌برند.

تعدیل نیرو در شهرداری توسط شورای شهر مصوب شده و به منظور آنچه گفته می‌شود افزایش کارایی و نیز اصلاح رویه استخدام نیرو توسط شهردار گذشته انجام میشود.

بر اساس گزارشهای رسیده به شانیوز در حالی که شهرداری اقدام به تعدیل تعداد قابل توجهی نیرو کرده است، گروهی نیز با مدرک‌های تحصیلی غیر مرتبط همچون ادبیات، امور تربیتی، معدن و ... در ماههای اخیر به استخدام خود درآورده است. اساسا استخدام پرسنل شهرداری خصوصا در یک سال اخیر از هیچ ضابطه‌ای برخوردار نبوده. مثلا تجمیع دو واحد شهرداری و ایجاد واحد شهرسازی ۱۵ نفر پرسنل داشت که با اجرای سیستم اتوماسیون قرار بود نیروی انسانی در این بخش تعدیل و سیستم کامپیوتری جوابگوی ارباب رجوع باشد اما اکنون پرسنل مشغول در این بخش به حدود ۳۰ نفر افزایش یافته است.

داستان نحوه جذب و تعدیل پرسنل و کارگران شهرداری بسیار مبهم و شایعه‌ساز شده است و یکی از مواردی که بر ابهامها می‌افزاید، معرفی افراد مختلف از سوی اعضای شورای شهر و سایر نهادها جهت استخدام در شهرداری است که به منزله عدم وجود فرصت‌های برابر برای همه تلقی می‌شود. شایعانی مبتنی بر ارتباط افراد تازه استخدام شده با برخی نهادهای خاص و گروههای سیاسی نیز وجود دارد که ظاهرا در جلسات شورای شهر توسط یکی از اعضاء به این مورد اعتراض شده است.

یکی از کارگران تعدیل شده در گفتگو با شانیوز خود را کارگری با ۸ سال سابقه و دارای دو فرزند دانشجو معرفی کرد که اکنون و در این شرایط نامناسب اقتصادی که تورم لحظه به لحظه افزایش می‌یابد گذران زندگی بر خانواده اش بسیار سخت شده است. گفته‌های این کارگر این سؤال را به ذهن متبادر می‌کند که ملاک برای تعدیل نیرو چیست؟ و اگر قرار بر اصلاح رویه استخدامی است چرا افرادی با این سابقه کار و کارایی تعدیل می‌شوند؟

7- محمود صالحی به اعتصاب غذای خود پایان داد:

طبق خبری که هم اکنون به سایت اتحاد کارگری رسیده است: ساعت ۴ بعدازظهر خانواده محمود توانسته اند وی را در زندان شهر سنندج ملاقات نمایند. مطابق همین خبر، آمده است که آقای محمود صالحی به اعتصاب غذای خویش پایان داده است.

ساعت ۴ بعدازظهر خانواده محمود توانسته اند وی را در زندان شهر سنندج ملاقات نمایند. مطابق همین خبر، آمده است که آقای محمود صالحی به اعتصاب غذای خویش پایان داده است.

در اسرع وقت شما را در جریان جزئیات بیشتر قرار خواهیم داد.

سایت اتحاد کارگری

8- نامه دبیر کشوری بخش ترانسپورت و عمومی بزرگترین اتحادیه کارگری انگلستان به مقامات جمهوری اسلامی در مورد "محمود صالحی"

بر پایه اخبار منتشره در سایت ها در تاریخ 3 فروردین 87، دبیر کشوری بخش ترانسپورت و عمومی بزرگترین اتحادیه کارگری انگلستان که بیش از 2 میلیون عضو دارد در نامه ای به "احمدی نژاد" رئیس دولت جمهوری اسلامی که رونوشت آن برای دیگر مقامات رژیم نیز ارسال شده، نسبت به ادامه بازداشت محمود صالحی "اعتراض کرده است.

در بخشی از این نامه آمده است: من این نامه را مینویسم که اعتراض شدید خود را نسبت به اتهامات جدیدی که نسبت به محمود صالحی، که زندان سنندج در بند میباشد، اعلام نمایم. آقای صالحی، که از فعالین کارگری شناخته شده ایران و از بنیانگذاران و دبیر سابق سندیکای کارگران خباز در شهر سقز بوده اند، غیر عادلانه به یک سال زندان و سه سال حبس تعلیقی محکوم شده است.

در ادامه نامه مذکور ضمن اشاره به وضعیت جسمی "محمود صالحی"، اتهامات مطرح شده علیه وی و همچنین اقدام به اعتصاب غذای نامبرده، آمده است: این نامه را نوشتم که این اقدام ظالمانه حکومت شما را محکوم کنم و از شما بخواهم که محمود صالحی را فوری و بی قید و شرط آزاد کنید، وی یک زندانی سیاسی است که تنها بدلیل فعالیت‌های مسالمت آمیز خود در برگزاری تظاهرات روز کارگر 2004 و حق وی برای آزادی بیان و تشکل در ارتباط با فعالیت‌های کارگریش زندانی گردیده است.

دبیر کشوری بخش ترانسپورت و عمومی بزرگترین اتحادیه کارگری انگلستان در پایان نامه خود نوشته است: من همچنین خواستارم که "منصور اساتلو" و دیگر فعالین کارگری و دانشجویی که در زندانهای جمهوری اسلامی به سر می‌برند، فوراً و بدون قید و شرط آزاد گردند

9- بیانیه نهادهای کارگری و مدافع حقوق بشر در مورد فعالان کارگری زندانی در ایران:

کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران، سازمان عفو بین الملل، فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل و کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری در بیانیه های جداگانه ای، نسبت به وضعیت فعالان کارگری زندانی در ایران ابراز نگرانی کردند.

کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران، صدور حکم بازداشت موقت "محمود صالحی" را تلاشی آشکار برای قانونی جلوه دادن در زندان نگه داشتن یک انسان بیگناه در پشت میله های زندان توصیف و به این اقدام جمهوری اسلامی اعتراض و خواستار آزادی فوری "محمود صالحی" شده است.

سازمان عفو بین الملل، فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل و کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری ضمن ابراز نگرانی نسبت به وضعیت "محمود صالحی" خواستار آزادی و مداوای فوری وی شده اند. نهادهای مذکور همچنین خواستار آزادی فوری "منصور اسانلو" رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه شده و نسبت به ادامه بازداشت و وضعیت "بختیار رحیمی" یکی از اعضای کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری که تیرماه سال گذشته در منزلش در مریوان بازداشت و اکنون در زندان اوین به سر می برد ابراز نگرانی کرده اند.

10 - اعتراض کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران به صدور حکم اعدام برای "فرزاد کمانگر" :

بر پایه خبر منتشره در سایت ها در تاریخ 3 فروردین 87، کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران، با انتشار بیانیه ای به صدور حکم اعدام برای "فرزاد کمانگر" معلم اهل کامیاران اعتراض کرد.

در بیانیه کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران، آمده است: محاکمه "فرزاد کمانگر" نقض مطلق عدالت است، زیرا این حکم با نادیده گرفتن کامل حداقل معیارهای آئین دادرسی صادر شده است، این حکم مصداق یک اعدام فرا قانونی است. این نهاد مدافع حقوق بشر ضمن درخواست از دستگاه قضایی جمهوری اسلامی برای لغو حکم اعدام "فرزاد کمانگر" و آزادی فوری نامبرده، اعلام کرده است: قاضی ای که بدون سرسوزنی سند مردم بیگناه را به چوبه دار می سپرد باید از پستش برکنار شده و مورد پیگرد قضایی قرار گیرد.

لازم به ذکر است که دستگاه قضایی رژیم جمهوری اسلامی "فرزاد کمانگر" معلم اهل کامیاران را که از 1 سال و نیم پیش بازداشت شده به همراه "علی حیدریان" و "فرهاد وکیلی" به اعدام محکوم کرده است

جهت حمایت از جان محمود صالحی به لینک زیر مراجعه کنید.

http://www.amnesty.org.uk/actions_details.asp?ActionID=386.

11- تجمع اعتراضی، مقابل زندان سنندج، در دفاع از آزادی محمود صالحی :

با گذشت 7 روز از اعتصاب غذای خشک محمود صالحی که در اعتراض به صدور حکم بازداشت موقت از سوی دادستانی سنندج تصمیم به آن گرفت و در پاسخ به دعوت "کمیته ی دفاع از محمود صالحی"، امروز یکشنبه 4 فروردین تجمعی اعتراضی با حضور بیش از 200 نفر از فعالین کارگری که بعضاً به همراه خانواده های شان، از شهرهای سقز، بوکان، اشنویه، مریوان، پاوه، رشت، کرج و تهران، آمده بودند در مقابل زندان سنندج صورت گرفت. در این تجمع که از ساعت 8 صبح شروع شد، تجمع کنندگان خواهان آزادی بی قید و شرط وی شدند. حاضرین که به شدت از وضعیت جسمانی محمود نگران بودند، خواهان ملاقات نجیبه ی صالح زاده باهمسرش بودند. آنان مصراً از همسر محمود می خواستند که پیام آنان را مبنی بر شکستن اعتصاب غذا به گوش محمود برساند. به گفته ی نجیبه صالح زاده، محمود هر روز یک بار با خانواده اش تماس تلفنی داشته است، اما در دو روز اخیر هیچ تماسی با وی نگرفته است و این نشان می دهد که حال محمود که این بار عمدتاً به خاطر اعتصاب غذای خشک می باشد، رو به وخامت گذارده است. در طول تجمع مسئولین زندان و نیروی انتظامی در هراس از ادامه ی تجمع به نجیبه گفتند به شرطی که به تجمع تان پایان دهید، اجازه ی ملاقات می دهیم. که حاضرین با شنیدن این حرف تا حدی از زندان سنندج فاصله گرفتند، تا نجیبه بتواند با محمود ملاقات کند، اما بعداً فهمیده شد این وعده دروغی بیش نبوده است. با آشکار شدن این که ملاقاتی در کار نیست، شرکت کنندگان در تجمع که به شدت از چنین ترفندی ناراحت بودند، مجدداً به حضور خود در مقابل زندان ادامه دادند. در ادامه ی تجمع قریشی، یکی از مسئولان زندان به نجیبه ی صالح زاده گفت: برای انجام ملاقات می بایست قاضی دستور آن را صادر کند، براین اساس برادر محمود به سراغ قاضی کشیک رفت ولی جواب قانع کننده ای نگرفت. همسر محمود در گفت و گو با سرهنگ مرادی، یکی از مسئولان نیروی انتظامی، خواهان ملاقات با محمود شد، وی گفت، تلاش خواهد کرد که این ملاقات انجام گیرد. نجیبه در سخنانی خطاب به حاضرین گفت: این اتهام واهی که به خاطر آن محمود مجبور است مدت نامعلوم دیگری در زندان بماند، صرفاً در هراس از برگزاری اول ماه مه صورت گرفته است، وی در ادامه با تأکید بر این که برای من دیگر فعالین کارگری و دانشجویان فرقی با محمود ندارند، اظهار داشت ما نباید در مقابل دستگیری هر فعال کارگری و یا هر فعال دیگری سکوت کنیم. تجمع امروز در حالی که با حضور افراد یگان ویژه ی نیروی انتظامی و لباس شخصی ها، در حالی که از حاضرین فیلمبرداری می کردند، همراه بود، بدون هر گونه درگیری پایان یافت.

12- اظهارات وکیل مدافع "محمود صالحی" در مورد آخرین وضعیت موکلش :

"محمد شریف" وکیل مدافع "محمود صالحی"، در مصاحبه با "کمیته دفاع از محمود صالحی" به تشریح چگونگی قرار بازداشت موقت و آخرین وضعیت موکلش پرداخته است.

"محمد شریف" ضمن اشاره به اعتصاب غذای "محمود صالحی" و صدور قرار بازداشت موقت برای وی، گفت: همانطور که قبلا از طریق سایر رسانه‌ها اعلام شده است، خاتمه محکومیت موکل بنده به زندان ابلاغ شد، اما علیرغم مذاکرات قبلی که قبل از سال نو صورت پذیرفت و موکل بنده بایستی پیش خانواده‌اش بر میگشت، متعاقبا با این ادعا که، ارسال پیام از طرف موکل بنده به خارج از زندان صورت گرفته، پرونده جدیدی مفتوح شد. در این خصوص همراه با همسر محترم موکل، به دادستانی رفتیم و با آنها صحبت کردیم اما نتیجه‌ای حاصل نشد.

در خصوص بیماری ایشان اقدامات متعددی صورت گرفته است، من تلاش کردم که با همسر موکل، ایشان را ببینم که از اعتصاب غذا خودداری کند و به همسرش توصیه کردم که وضعیت جسمانی ایشان پذیرای اعتصاب غذا نیست. موکل بنده، وضعیت جسمانی بحرانی‌ای دارند و هر زمان که روی صفحه تلفن همراه من، کد سنندج نقش می‌بندد، بنده نگران میشوم که خبر ناگواری را بشنوم. در حال حاضر هیچ کاری از دستم بر نمی‌آید و فقط نگران هستم.

من از مقامات قضایی، از فعالین حقوق بشر میخواهم که به فکر اعتصاب موکل باشند چون وضعیت جسمانی ایشان کاملا بحرانی است، چیزی که هست با کمال شرمندگی دست روی دست گذاشتم و در حال حاضر بنا به تعطیلات سال نو، کاری از دستم ساخته نیست.

وکیل مدافع "محمود صالحی"، در خصوص صدور قرار بازداشت برای موکلش گفت: از حیث تخصص من، فرستادن پیام جرم محسوب نمیشود و دلیلی نمی‌بینم که مصاحبه‌هایی که از قول ایشان صورت گرفته جرم محسوب شود. در این مصاحبه‌هایی که از قول موکل صورت گرفته هیچگونه توهینی در آن موجود نیست و شخصیت موکل من بالاتر از آن است که به کسی توهین کند. در عین حال باید توجه کرد که، حتی به فرض اینکه ارسال پیام از طرف موکل به کسانی که در فکرشان هست و آنها را دوست دارد، تبلیغ علیه نظام بر شمرده شود، حتی با این فرض، قرار بازداشت قرار مناسبی نیست و نمیتوان با این جرم، قرار بازداشت صادر کرد. بنا بر این، اولاً این اتهام، اتهام صحیحی نیست و ثانیاً ارسال پیام به خارج از زندان، اتهام محسوب نمیشود.

محمد شریف در پایان این مصاحبه، گفت: من نسبت به وضعیت جسمانی موکل هشدار میدهم و از مقامات قضایی میخواهم که به فکر باشند و این موضوع را جدی بگیرند و با توجه به توصیه پزشکان و تانیدیه و خامت وضعیت جسمانی موکل و هشدارهای مکرر در این خصوص، من در صورت وقوع کوچکترین مشکل برای موکل، مقامات قضایی کردستان را مسنول قلمداد خواهم کرد از آنجا که وضع جسمانی "محمود صالحی" کاملا بحرانی است.

با توجه به تلاشهای من در این خصوص، به من ابلاغ کرده‌اند که دارم جو سازی میکنم، لازم است عرض کنم که، کسانی که من را متهم به جو سازی میکنند را مسنول جان موکل میدانم.

13- صدور حکم زندان برای 7 تن از اهالی بانه:

شعبه اول دادگاه جمهوری اسلامی در شهر سنندج، 7 شهروند از اهالی شهر "بانه" را به زندان محکوم کرد. صدیق امین نژاد، سامان رسولیان، عبدالله رنجبری، کاوه حسنی، محمد بهرامی، رستگار مسگری و محمد امین قادری در جریان اعتراضات 19 فروردین ماه سال 84 در شهر بانه که در اعتراض به کشته شدن 3 تن از کاسبکاران منطقه به دست ماموران انتظامی جمهوری اسلامی برگزار شد، بازداشت و با قرار وثیقه آزاد شده بودند.

نامبردگان به اقدام علیه امنیت ملی، اخلال در نظم عمومی و شرکت در تجمع غیرقانونی متهم و هر یک به 1 سال زندان تعزیری و 3 سال زندان تعلیقی محکوم شده‌اند.

14- تجمع اعتراضی کارگران شرکت صدرا در بوشهر در مقابل استانداری :

به گزارش خبرگزاری ایرنا در تاریخ 5 فروردین 87 : شماری از کارگران شرکت صنایع دریایی ایران صدرا شعبه بوشهر، دوشنبه با اجتماع در مقابل استانداری بوشهر خواستار رسیدگی به مشکلات خود شدند.

به گزارش ایرنا این شمار که تقریباً ۲۰ نفر تخمین زده می‌شود با ابراز نگرانی از آنچه وضعیت شغلی خود نامیدند، خواستار توجه مسوولان ارشد استان بوشهر نسبت به رفع مشکل خود شدند.

یکی از کارگران این شرکت گفت: باتوجه به اینکه دولت برای ایجاد اشتغال برنامه‌های مدونی دارد جای بسی تاسف است که شرکت صدرا با گستره فعالیت زیاد قادر به تثبیت اشتغال کارگرانش نیست.

وی که خواست نامش در خبر ذکر نشود: مسوولان شرکت صدرا بدلیل آنچه مدیران این شرکت پایان کار و نداشتن

اعتبار لازم عنوان کرده‌اند در ساعات پایانی روز کاری پارسال کارگران قراردادی را اخراج کرده‌اند. یکی دیگر از کارگران این شرکت گفت: درحالی که شرکت صدرا پنج سکوی نفتی و حفاری در دستور کار دارد هیچگونه توجیهی برای اخراج این شمار کارگر ندارد.

وی اضافه کرد: برای چندمین بار است که در فصول مختلف شرکت صدرا اقدام به اخراج کارگران خود می‌کند. یکی دیگر از کارگران شرکت صدرا که به گفته خود بامسولان استانداری بوشهر مذاکره کرده است گفت: آمار دقیقی از کارگران اخراجی شرکت وجود ندارد اما تمام کارگران قراردادی شاغل در قسمت سکوسازی، صدف، کشتی‌سازی و جزیره که پروژه‌های مختلفی در آن در دست اجرا است اخراج شده‌اند.

وی افزود: مسولان شرکت صدرا علت اخراج را پایان کار اعلام کرده‌اند این درحالی است که شمار زیادی از کارگران در قالب پیمانکاری هم اینک در شرکت یادشده مشغول به کار هستند.

وی اظهارداشت: هدف اصلی مسولان شرکت واگذاری امور به شرکت‌های پیمانکاری است. این کارگر گفت: در سنوات گذشته نیز که کارگران قراردادی اخراج می‌شدند، شرکت برخی از کارگران اخراجی را بعنوان پیمانکار انتخاب می‌کرد و با واگذاری امور زمینه اشتغال مجدد شماری از کارگران اخراجی و یا نیروهای جدید فراهم می‌شد. وی گفت: معمولا چنین شرکت‌های پیمانکاری قانون کار را رعایت نمی‌کنند و از پرداخت به موقع حقوق و مزایا ناتوان و در برخی موارد نیز بدلیل ورشکستگی فرار می‌کنند و کارگر دستش از همه جا کوتاه می‌شود.

او اضافه کرد: هم اینک سه سکو برای نصب در دریا بارگیری شده است که مدت یکسال کار مجدد نیاز دارد و دو سکوی نفتی دیگر نیز در صدرا در دست ساخت است.

وی گفت: همچنین قرارداد ساخت ۲۴ کشتی بزرگ کانتینربری و نفتی نیز توسط این شرکت منعقد شده است که هنوز ساخت آن آغاز نشده است.

وی گفت: این تجمع صنفی و در راستای حل مشکلات کارگران اخراجی است که با مذاکره‌های انجام شده مسولان قول پیگیری داده‌اند اما در صورت عدم نتیجه مجددا کارگران تجمع خواهند کرد.

رییس سازمان کار و امور اجتماعی استان بوشهر با تایید اخراج کارگران قراردادی شرکت صدرا گفت: در روز پایان سال گذشته مسولان این شرکت بدون هماهنگی با این اداره اقدام به اخراج کارگران قراردادی خود کردند.

حسین باشی زادگان افزود: در آمار اعلام شده ۳۸۴ کارگر اخراج شده‌اند اما نفرات اخراجی احتمالا بیش از این شمار باشد. وی گفت: ادعای مسولان شرکت صدرا مبنی بر اخراج کارگران خود پایان پروژه است.

باشی زادگان اظهارداشت: برای بررسی صحت این ادعا نشستی با مسولان شرکت یادشده برگزار خواهد شد. وی با بیان اینکه مشکل بیکاری و تبعات آن بر زندگی کارگران اخراجی باعث نگرانی آنان شده است گفت: برای دفاع از حقوق کارگران اخراجی این موضوع به طور ویژه رسیدگی خواهد شد.

این تجمع بعد از قول مسولان اداره کار و استانداری بوشهر برای رسیدگی به مشکلات کارگران بدون هیچگونه مشکلی پایان یافت

15- آخرین خبر از وضعیت محمود صالحی و اصلاح یک خبر:

امروز بعد از تجمع گسترده در مقابل دادگستری سنندج خانواده محمود صالحی توانستن در ساعت ۴ با وی ملاقات داشته باشند. خانواده محمود صالحی از طرف تجمع کنندگان و کلیه دوستان از محمود صالحی خواستار شدند که اعتصاب غذای خود را بشکند. محمود صالحی به پاس تلاش و پیگیری دلسوزان طبقه کارگر و ضمن سپاس از تجمع کنندگان عنوان نمود که از این تاریخ (۵ فروردین) اعتصاب غذای خشک خود را شکسته و اعتصاب تر را از امروز تا آدایش ادامه خواهد داد.

اصلاح خبر در گزارش کمیته دفاع از محمود صالحی در مورخه ۵ فروردین مبنی بر اظهار نظر مقامات امنیتی و قضائی در مورد آزادی محمود صالحی به جای روز چهارشنبه روز سه شنبه گزارش شده بود که بدین وسیله ضمن پوشش از کلیه دوستان روز چهارشنبه صحیح میباشد. کمیته دفاع از محمود صالحی

www.kdmahmodsalehi.blogfa.com

1378/01/05

kdms50@yahoo.com

16- گزارشی از تجمع امروز در مقابل دادگستری و بی خبری از وضعیت محمود صالحی:

طبق گزارش رسیده امروز دوشنبه 5 فروردین 1387 حدودا 200 نفر از کارگران و فعالین کارگری و همچنین دوستان و آشنایان محمود صالحی، از ساعت 10 صبح به مدت دو ساعت و چهل و پنج دقیقه در مقابل دادگستری شهر سنندج واقع در میدان بسیج این شهر دست به تجمع زدند.

از طرفی دیگر نیروهای امنیتی زیادی در نقاط مختلف مستقر شده بودند. در جریان این تجمع که به صورت آرام بر گزار شد، یک نفر از شرکت کنندهگان با نام بهروز سهرابی دستگیر شد. تجمع کنندهگان اعلام کردند که همراه با خواست آزادی محمود صالحی، خواستار آزادی بهروز سهرابی نیز هستیم که بلاخره، بعد از چند ساعت شکنجه و تحقیر بهروز سهرابی را آزاد کردند.

لازم به ذکر است که مسئولین قضائی وعده دادند که ساعت 4 بعد از ظهر به نجیبه صالحزاده اجازه ملاقات خواهند داد، نجیبه صالحزاده نیز به همراه برادر و خواهر محمود صالحی به دادستانی مراجعه میکنند که تا به حال هیچ خبری از آنها نیز در دست نیست.

ناگفته باقیست که مامورین اطلاعات به صورت تلفنی، سامرند صالحی پسر محمود صالحی را تهدید کرده که به تجمع خود پایان دهند. سامرند نیز بلافاصله تجمع کنندهگان را در جریان تهدید قرار میدهد. تجمع کنندهگان اعلام میکنند که تا آزادی محمود صالحی به تجمع خود ادامه خواهیم داد و چنانچه خبری سلامتی محمود صالحی به دست نیآوریم به مردم شهر سنندج فرخوان خواهیم داد که به تجمع ما بپیوندند.

انجمن کارگری جمال چراغ ویسی

5 فروردین 1387

ankjch@yahoo.co.uk

www.akjch.blogfa.com

17- آخرین وضعیت محمود صالحی :

سایت اتحاد کارگری گزارش داد: مطابق این خبر، کارگران هشدار داده‌اند که اگر در روز چهارشنبه ۷ فروردین آقای محمود صالحی آزاد نشود، آنها در سطح گسترده‌ای دست به تحصن اعتراضی خواهند زد. آقای محمود صالحی اعتصاب غذای خود را از خشک به تر تبدیل کرده است. این به آن معنی است، که اگر ج.اسلامی به وعده‌های خویش پایبند نباشد و وی را در زمان قید شده آزاد نکند، آنگاه محمود صالحی اعتصابش را مجدداً به خشک تبدیل خواهد کرد.

سایت اتحاد کارگری 5 فروردین ماه ۱۳۸۶

18- اطلاعیه عفو بین الملل و اتحادیه های جهانی کارگری در اعتراض به وضعیت محمود صالحی :

خبرنامه امیرکبیر در تاریخ 6 فروردین 87 گزارش داد: عفو بین الملل، کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (ای.ای.تی.یو. سی) و فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (آی. تی. اف) از مقامات ایرانی خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط محمود صالحی، رهبر سابق اتحادیه ی خبازان سقز که در سال ۲۰۰۷ به دلیل پیگیری فعالیت های اتحادیه کارگری قانونی زندانی شد، هستند.

در اطلاعیه ای که از سوی این نهادهای بین المللی در تاریخ ۱۸ مارس در بروکسل منتشر شده، آمده است: محمود صالحی، که مشکلات جدی پزشکی دراز مدت دارد، اکنون در اعتصاب غذای خشک به سر می برد و نگرانی های جدی در مورد سلامتی وجود دارد. او بعد از این که در روز ۱۷ مارس ۲۰۰۸ به وسیله ی شعبه ی چهارم دادگاه سنندج برای پاسخگویی احضار شد وقتی که، بعد از یک انتظار طولانی، اتهامات جدیدی بر علیه اش صادر شد، اقدام به اعتصاب غذا کرد.

آن طور که گزارش شده است، او متهم شده است به ارتباط با افرادی در خارج از زندان به منظور انتشار پیام های همبستگی، با دیگران زندانیان در حال اعتصاب غذا و دانشجویانی که در بازداشت هستند. اتهامات جدید به نظر می آید که با هدف توجیه ادامه ی بازداشت محمود صالحی بعد از روز آزادشدنش در ۲۳ مارس ۲۰۰۸ زمانی که محکومیت یک سال زندان او به پایان می رسد، انجام شده است.

عفو بین الملل، کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی. تی. سی. یو) و فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (آی. تی. اف) نگران هستند که اتهام جدید اقامه شده علیه محمود صالحی واکنشی باشد به بسیج بین المللی در روز ۶ مارس ۲۰۰۸ توسط اعضای اتحادیه کارگری و عفو بین الملل در سراسر دنیا که خواستار آزادی او و منصور اسالو، یک فعال اتحادیه کارگری مثل او شدند.

محمود صالحی، رئیس سابق اتحادیه کارگران خباز شهر سقز، بعد از یک تظاهرات مسالمت آمیز به مناسبت اول ماه مه ۲۰۰۴ دستگیر شد. او بعد از آخرین دادگاهش در روز ۱۱ مارس ۲۰۰۷، به اتهام اقدام علیه امنیت ملی، زندانی شد و در ۹ آوریل ۲۰۰۷، او یک سال محکومیت را همراه با سه سال حبس تعلیقی شروع کرد.

محمود صالحی یک زندانی وجدان است و نیازهای پزشکی درازمدت دارد. تقاضای ماه مه ۲۰۰۷ توسط دکترش مبنی بر

معالجه ی تخصصی در خارج از زندان، نادیده گرفته شده است. او از بیماری شدید کلیه رنج می برد که در نتیجه ی آن به عمل دیالیز نیاز دارد. همچنین به او گفته شده است که دچار نارسایی قلبی است. در دسامبر ۲۰۰۷، گزارش شد که او ورم روده ای خطرناکی دارد که ممکن است به بیماری کلیوی مربوط باشد. سلامتی وی در معرض خطر جدی است، و گزارش شده است که او در نتیجه مشکل فشار خون، در زندان مکرراً بیهوش می شود.

گای رایدر، دبیر کل آی تی سی یو گفته است، این اسفناک است که محمود صالحی بایستی زندانی می شد برای شرکت در یک تظاهرات اول ماه مه - یک نمایش همبستگی کارگری که بیشتر باید باعث جشن و شادمانی باشد تا سرکوب.

عفو بین الملل، کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی. تی. یو. سی) و فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (آی. تی. آف) از مقامات ایرانی خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط محمود صالحی و منصور اسالو و اطمینان از دسترسی فوری محمود صالحی به معالجه ی پزشکی تخصصی که احتیاج دارند، هستند.

دیوید کرافت، از طرف آی تی اف اظهار کرده است: به نظر می رسد که مقامات ایران می خواهند محمود صالحی را در رابطه با تظاهرات های اول ماه مه که در پیش است به سکوت وادار کنند. اگر چه ممکن است بتوانند که او را در زندان نگاه دارند، اما صدای صدها هزار فعال حقوق بشر و اتحادیه های کارگی که خواهان به رسمیت شناخته شدت حقوق پایه ای کارگران در ایران هستند را خاموش نخواهند کرد. او اضافه کرد: هر سه سازمان به تلاش خستگی ناپذیرشان در کنار جنبش مستقل اتحادیه های کارگری ایران برای خواست به رسمیت شناخته شدت حقوق انسانی مردم شاغل در ایران ادامه می دهند.

اطلاعات درباره ی سابقه ی موضوع

در نوامبر ۲۰۰۵، محمود صالحی به پنج سال زندان و سه سال تبعید به شهر قروه، کردستان شد. در دادگاهش، گزارش شده که دادستان، فعالیت های اتحادیه ای کارگری او را به عنوان مدرک بر علیه اش ذکر کرده اس و اشاره کرده است به جلسه ای که او با مقامات آن زمان - کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری (آی سی اف تی یو) سازمان پیشین کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی. تی. یو. سی) - در آوریل ۲۰۰۴، مدت کوتاهی قبل از تظاهرات های اول ماه مه داشته است. محکومیتش در دادگاه استیناف مورد قبول واقع نشد، اما بعد از یک دادگاهی مجدد در ۱۱ نوامبر ۲۰۰۶ به چهار سال زندان به خاطر اقدام علیه امنیت ملی، محکوم شد. او آزاد بود تا زمان دادگاه استیناف در ۱۱ مارس ۲۰۰۷ که محکومیتش به سه سال حبس تعلیقی و یک سال زندان که در ۹ آوریل ۲۰۰۷ آغاز شد، کاهش یافت.

عفو بین المللی همراه با آی تی یو سی و آی تی اف، برای خواسته آزادی محمود صالحی و یک فعال زندانی اتحادیه کارگری مثل او، منصور اسالو، رهبر اتحادیه ی کارگران اتوبوس رانی تهران، و ارتقاء پیشبرد حقوق کارگران در ایران کار می کند.

6 فروردین 1387

19- نامه اعتراضی دبیر کشوری بخش ترانسپورت و عمومی بزرگترین اتحادیه کارگری انگلستان:

اعتراضی دبیر کشوری بخش ترانسپورت و عمومی بزرگترین اتحادیه کارگری انگلستان با بیش از ۲ میلیون عضو به جمهوری اسلامی ایران (Unite-The UNION)

تاریخ جمعه ۲۱ مارس ۲۰۰۸

آقای محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور جمهوری اسلامی ایران

تهران، ایران

موضوع: محمود صالحی

من این نامه را مینویسم که اعتراض شدید خود را نسبت به اتهامات جدیدی که نسبت به محمود صالحی، که از ۹ آوریل ۲۰۰۷ در زندان سندانج در بند میباشد، اعلام نمایم. آقای صالحی، که از فعالین کارگری شناخته شده ایران و نیز از بنیانگذاران و دبیر سابق سندیکای کارگران خباز در شهر سقر بوده اند، غیر عادلانه به يك سال زندان و سه سال حبس تعلیقی محکوم شده است.

روز دوشنبه، ۱۷ مارس ۲۰۰۸، مقامات قضایی در شهر سندانج محمود را به جرم ارتباط با خارج از زندان و ارسال پیامهای حمایتی به دانشجویان مترقی و دیگر زندانیان متهم نمودند. آنها، در حالیکه میبایست محمود در تاریخ ۲۳ مارس

۲۰۰۸ آزاد میگردید، وی را تحت بازداشت موقت قرار دادند. در اعتراض به این حکم غیرعادلانه، محمود صالحی بلافاصله اعلام اعتصاب غذای خشک نموده است. بسیار مهم است تاکید گردد که آقای صالحی از بیماری کلیه که میتواند مهلك باشد رنج میبرد. ایشان فقط يك کلیه دارند و آن کلیه هم فقط در حدود ده درصد ظرفیت خود عمل میکند.

این نامه را نوشتم که این اقدام ظالمانه حکومت شما را محکوم کنم و از شما بخواهم که محمود صالحی را فوری و بیقید و شرط آزاد کنید؛ وی يك زندانی سیاسی است که تنها بدلیل فعالیتهای مسالمت آمیز خود در برگزاری تظاهرات روز کارگر ۲۰۰۴ و حق وی برای آزادی بیان و تشکل در ارتباط با فعالیتهای کارگريشان زندانی گردیده است.

من همچنین خواستارم که منصور اسانلو و دیگر فعالین کارگری و دانشجویی فوراً و بدون قید و شرط آزاد گردند.

با احترام،

G Section of Unite & Jennie Formby National Secretary | T

رونوشت به دیگر مقامات جمهوری اسلامی ارسال گردیده است.

20- گزارشی از تجمع اعتراضی در دفاع از آزادی محمود صالحی :

شورای همکاری تشکل ها و فعالین کارگری: تجمع اعتراضی امروز 1387/1/5 در ادامه ی تحصن معترضین به صدور بازداشت موقت محمود صالحی از ساعت 10 صبح در مقابل دادگستری سنندج با شرکت بیش از 170 نفر از فعالین کارگری و خانواده های شان برگزار شد. در ابتدا نجیبه صالح زاده برای پیگیری پرونده ی محمود صالحی به قاضی ای که حکم اخیر همسرش را صادر کرده بود مراجعه کرد. که با برخورد تحکم آمیز قاضی پرونده روبرو شد. جمعیت معترضین که به صورت نسبتاً پراکنده ای در مقابل دادگستری مستقر شده بودند، از این رفتار قاضی بسیار عصبانی شده و بر خواست خود که همانا آزادی محمود صالحی بود تأکید کردند. در این میان هر چند وقت یک بار تماس هایی با نجیبه و سامرند فرزند محمود گرفته می شد و با زبان تهدید از آنان خواسته می شد به جمعیت حاضر گفته شود، در صورتی به مسئله ی محمود رسیدگی خواهد شد، که جمعیت حاضر محل تجمع را ترک کنند. تا بدان جا که نجیبه در سخنانی ضمن تشکر از حاضرین، با توجه به قولی که مسئولین به وی داده اند و نظر به این که نمی تواند شاهد برخورد خشونت آمیز پلیس با معترضین باشد، از جمعیت شرکت کننده در تحصن خواست تا مکان مقابل دادگستری را با آرامش تمام ترک کنند.

بنا به خواست نجیبه بخشی از حاضرین میدان دادگستری را ترک کردند، اما بخشی دیگر هم چنان به حضور پراکنده ی خود در میدان ادامه دادند. در ادامه خانواده ی محمود و هم چنین معترضین به این نتیجه رسیدند که در واقع قصد اصلی مسئولین امنیتی متفرق کردن جمعیت حاضر است و نه رسیدگی به پرونده ی محمود صالحی، لذا با دعوت نجیبه ی صالح زاده، جمعیت حاضر به صورت متمرکز اقدام به نشستن در مقابل ساختمان دادگستری کردند. در این میان هم چنان و هم زمان از سوی دادستانی، اداره ی اطلاعات، و پلیس حاضر در میدان با نجیبه و فرزندش سامرند تماس گرفته می شد، آنان خواهان این بودند که به تجمع پایان داده شود، در غیر این صورت از سوی پلیس با حاضرین برخورد صورت می گیرد. نجیبه به پلیس گوشزد کرد، اگر چنان چه یک مو از سر معترضین کم شود، چندین برابر این جمعیت در روزهای آینده در این جا مستقر خواهند بود، وی هم چنین به پلیس خاطر نشان کرد، این جمعیت از روز 4 فروردین که قرار بود روز آزادی محمود باشد، از تهران و دیگر شهرها برای استقبال از آزادی یک فعال کارگری به این جا آمده اند. معترضین نیز مصمم به ادامه ی تحصن، موکداً خواهان ملاقات نجیبه با محمود صالحی و آزادی محمود بودند. در این میان بخشی از جمعیت که مکان میدان دادگستری را ترک کرده بودند، با آگاهی از این که مسئولین قصد وقت کشی و فریب آنان را داشته اند، مجدداً به نزد دیگر معترضین بازگشتند. در ادامه ی تحصن، نامه ای از سوی خانواده ی محمود صالحی تنظیم و پس از قرائت آن توسط یکی از حاضرین در میان جمعیت خوانده شد و توسط نجیبه صالح زاده تسلیم دادستانی شد. پس از رفتن نجیبه به داخل ساختمان دادگستری، شورایی در بین حاضرین شکل گرفت، این شورا پس از بحث و بررسی در مورد ادامه ی تجمع، نتیجه مشورت خود را به صورت پیشنهاد به سایرین ابلاغ کرد، در این پیشنهاد ضمن تأکید بر ادامه ی تجمع، از جمعیت خواسته شد، برای پیشگیری از هر گونه حادثه و برخوردی از سوی پلیس و با تأکید بر ادامه ی تجمع در روزهای آینده، تا ساعت 1، به تجمع پایان داده شود. ضمناً در آخرین تماسی که سوی نهادهای امنیتی با سامرند صالحی داشتند، به وی گفته شد، امروز ملاقات با محمود صالحی انجام خواهد گرفت و هم چنین تا روز چهارشنبه تکلیف بازداشت موقت محمود صالحی مشخص خواهد شد. این تماس به نحوی حاوی این پیام نیز بود که به احتمال قوی محمود صالحی تا روز چهارشنبه آزاد خواهد شد. بدین شکل تجمع امروز، همراه با شادی و کف زدن هایی که نوید یک پیروزی شیرین برای جنبش کارگری و خانواده ی صالحی بود، در ساعت 1 بعد از ظهر پایان یافت.

شورای همکاری تشکل ها و فعالین کارگری

21- اعتراض موفق کارگران فاز یک تا پنج کارگران عسلویه :

بر پایه اخبار منتشره در سایت ها در تاریخ ۶ فروردین ۱۳۸۷ - ۲۶ مارس ۲۰۰۸، کارگران فاز ۱ تا ۵ عسلویه طی یک ماه گذشته با طرح خواست افزایش دستمزد، کاهش ساعت کار، امکانات بهداشتی در محیط کار و زندگی، و همچنین فراداد کار یکساله اعتراضاتی را سازمان دادند.

این مبارزات ابتدا با بی تفاوتی کارفرما روبرو شد. اعتصابات و اعتراضاتی اولیه اولتیماتومی بود و کارگران اعلام کردند اگر به خواسته‌های ما پاسخ داده نشود دست به اعتصاب خواهیم زد. تصمیم متحد کارگران مسئولین و کارفرما را به تکاپو انداخته است. نیروهای حراست و اطلاعات نیز بی کار نماندند. آنها نیز در تلاش بودند از یکطرف فضای رعب ایجاد کنند و از طرف دیگر خودشان را "دلسوز کارگران" نشان بدهند. اما بجای نرسیدند.

کارگران در اثر اعتراضشان به خواسته‌های زیر تاکنون دست یافته اند: ابتدا دریافت حقوقهای بهمین و اسفند ماه، پرداخت عیدی و مزایا، توافق سر کاهش ساعت کار یعنی ۲۰۰ ساعت کار در ماه و ۱۰ روز تعطیلی. هر چند این پیروزی بزرگی برای کارگران است اما مبارزه آنها برای ۴۰ درصد افزایش دستمزد ادامه پیدا کرد. کارگران در همین فاصله تلاش کردند صدای خود را به فازهای دیگر برسانند که متشکل و متحد ۱۰ فاز و در عین حال مراکز پتروشیمی نیز با آنها هم صدا شوند.

کارفرما در واکنش به این اعتراض کارگران تنها به ۲۰ درصد افزایش دستمزد رضایت داده و قراردادهای کارگری را بر این مبنا تهیه کرده است. اما کارگران از امضای قرارداد تا کنون خودداری کرده اند. این اعتراض تاکنون به بخشی از مطالبات کارگران دست یافته است. ادامه این اعتراض موفق منوط به اتحاد و تشکل کارگران، تشکیل مجامع منظم کارگری بمنظور حفظ اتحاد و یکپارچگی اعتراضی کارگران است.

22- مشکلات کارگران پر ریس :

کارگران پرریس تهدید کردند چنانچه حقوق و مزایای ماه اسفند را دریافت نکنند، دست به اعتراض خواهند زد! سال نو فرا رسیده است، اما کارگران بخش تولیدی و اداری کارخانه پرریس هنوز حقوق، عیدی، مزایای سنواتی ماه اسفند خود را دریافت نکرده اند. کارگران بخش تولید و اداری کارخانه پرریس تهدید کرده اند چنانچه کارفرما حقوق، مزایا و عیدی اسفندماه را پرداخت نکند دست به تجمع اعتراضی خواهند زد. امروز مطلع شدیم که کارگران موفق شده اند حقوق اسفند ماه را دریافت کنند اما کارفرما هنوز از پرداخت عیدی و مزایا طفره می‌رود.

23- تجمع اعتراضی کارگران شرکت صدرا در بوشهر در مقابل استانداری :

به گزارش خبرگزاری ایرنا در تاریخ ۶ فروردین ۸۷ : شماری از کارگران شرکت صنایع دریایی ایران صدرا شعبه بوشهر، دوشنبه با اجتماع در مقابل استانداری بوشهر خواستار رسیدگی به مشکلات خود شدند.

به گزارش ایرنا این شمار که تقریباً ۲۰ نفر تخمین زده می‌شود با ابراز نگرانی از آنچه وضعیت شغلی خود نامیدند، خواستار توجه مسوولان ارشد استان بوشهر نسبت به رفع مشکل خود شدند.

یکی از کارگران این شرکت گفت: باتوجه به اینکه دولت برای ایجاد اشتغال برنامه‌های مدونی دارد جای بسی تاسف است که شرکت صدرا با گستره فعالیت زیاد قادر به تثبیت اشتغال کارگرانش نیست.

وی که خواست نامش در خبر ذکر نشود افزود: مسوولان شرکت صدرا بدلیل آنچه مدیران این شرکت پایان کار و نداشتن اعتبار لازم عنوان کرده‌اند در ساعات پایانی روز کاری پارسال کارگران قراردادی را اخراج کرده اند.

یکی دیگر از کارگران این شرکت گفت: درحالی که شرکت صدرا پنج سکوی نفتی و حفاری دردستور کار دارد هیچگونه توجیهی برای اخراج این شمار کارگر ندارد.

وی اضافه کرد: برای چندمین بار است که درفصول مختلف شرکت صدرا اقدام به اخراج کارگران خود می‌کند.

یکی دیگر از کارگران شرکت صدرا که به گفته خود بامسوولان استانداری بوشهر مذاکره کرده است گفت: آمار دقیقی از کارگران اخراجی شرکت وجود ندارد اما تمام کارگران قراردادی شاغل در قسمت سکوسازی، صدف، کشتی‌سازی و جزیره که پروژه‌های مختلفی در آن در دست اجرا است اخراج شده‌اند.

وی افزود: مسوولان شرکت صدرا علت اخراج را پایان کار اعلام کرده انده این درحالی است که شمار زیادی از کارگران در قالب پیمانکاری هم اینک در شرکت یادشده مشغول به کار هستند.

وی اظهارداشت: هدف اصلی مسوولان شرکت واگذاری امور به شرکت‌های پیمانکاری است.

این کارگر گفت: در سنوات گذشته نیز که کارگران قراردادی اخراج می‌شدند، شرکت برخی از کارگران اخراجی را بعنوان پیمانکار انتخاب می‌کرد و با واگذاری امور زمینه اشتغال مجدد شماری از کارگران اخراجی و یا نیروهای جدید فراهم می‌شد.

وی گفت: معمولا چنین شرکت‌های پیمانکاری قانون کار را رعایت نمی‌کنند و از پرداخت به موقع حقوق و مزایا ناتوان و در برخی موارد نیز بدلیل ورشکستگی فرار می‌کنند و کارگر دستش از همه جا کوتاه می‌شود. او اضافه کرد: هم اینک سه سکو برای نصب در دریا بارگیری شده است که مدت یکسال کار مجدد نیاز دارد و دو سکو نفتی دیگر نیز در صدرا در دست ساخت است. وی گفت: همچنین قرارداد ساخت ۲۴ کشتی بزرگ کانتینربری و نفتی نیز توسط این شرکت منعقد شده است که هنوز ساخت آن آغاز نشده است.

وی گفت: این تجمع صنفی و در راستای حل مشکلات کارگران اخراجی است که با مذاکره‌های انجام شده مسوولان قول پیگیری داده‌اند اما در صورت عدم نتیجه مجددا کارگران تجمع خواهند کرد. رییس سازمان کار و امور اجتماعی استان بوشهر با تایید اخراج کارگران قراردادی شرکت صدرا گفت: در روز پایان سال گذشته مسوولان این شرکت بدون هماهنگی با این اداره اقدام به اخراج کارگران قراردادی خود کردند. حسین باشی زادگان افزود: در آمار اعلام شده ۳۸۴ کارگر اخراج شده‌اند اما نفقات اخراجی احتمالا بیش از این شمار باشد. وی گفت: ادعای مسوولان شرکت صدرا مبنی بر اخراج کارگران خود پایان پروژه است. باشی زادگان اظهار داشت: برای بررسی صحت این ادعا نشستی با مسوولان شرکت یادشده برگزار خواهد شد. وی با بیان اینکه مشکل بیکاری و تبعات آن بر زندگی کارگران اخراجی باعث نگرانی آنان شده است گفت: برای دفاع از حقوق کارگران اخراجی این موضوع به طور ویژه رسیدگی خواهد شد. این تجمع بعد از قول مسوولان اداره کار و استانداری بوشهر برای رسیدگی به مشکلات کارگران بدون هیچگونه مشکلی پایان یافت

24- افزایش هزینه های درمان از جیب مردم :

به گزارش خبرگزاری مهر در تاریخ 6 فروردین 87؛ در حالی که سرانه درمان برای سال 86 حدود 4600 تومان تعیین شده بود، کارشناسان و دست اندرکاران حوزه سلامت بر این عقیده بودند که چنین سرانه ای هرگز نخواهد توانست کام مردم را شیرین کند و این وضعیت باعث خواهد شد بر هزینه های درمان بیماریها که از جیب مردم پرداخت می شود، افزوده شود. لذا، از همان ابتدا تصمیم بر آن شد که دولت را با این واقعیت مشکل آشنا ساخته تا بلکه بتواند این سرانه را برای سال 87 به عدد واقعی نزدیک تر کنند. به طوری که شاهد برگزاری نشست های تخصصی، همایش ها و میزگردهای متعددی با محوریت سلامت و نقش سرانه درمان در ارتقاء بهداشت مردم، بودیم اما آنچه در نهایت از سوی دولت ارائه شد، رقمی در حدود 5400 تومان بود که این عدد با سرانه واقعی درمان تا حدود زیادی اختلاف دارد.

عدد پیشنهادی دست اندرکاران حوزه سلامت، برای سرانه درمان در سال 87، حدود 9600 بود که این تفاوت آشکار در اعلام سرانه از سوی دولت، نشان از اختلاف دیدگاههای کارشناسی در حوزه سلامت دارد. به طوری که دکتر امیدوار رضایی (رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس هفتم)، از واقعی دیده نشدن سرانه درمان در بودجه 87، اظهار تاسف نمود.

دکتر محمدرضا نوروزی (دبیر شورای عالی نظام پزشکی کشور) در این ارتباط گفت: موافقت دولت با عدد 5500 تومان سرانه درمان برای سال 87، افت 50 درصدی خدمات در حوزه بهداشت و درمان را برای مردم در پی دارد.

رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس هفتم، علت بروز چنین وضعیتی را ناشی از نبود متولی واحد در حوزه سلامت دانست و گفت: وجود چنین وضعیتی باعث شده هر کسی برای خودش اعتبار بگیرد و سیاستگذاری کند. بنابراین، تا زمانی که اهداف در نظام سلامت مشخص نباشد، افزایش اعتبارات و بودجه کارساز نخواهد بود.

رضایی، فراموشی مقوله سلامت در سایر بخشهایی که دولت سرمایه گذاری می کند را، مورد اشاره قرار داد و افزود: متاسفانه تهدیدات جدی از طرف سایر بخشها متوجه سلامت مردم است اما توجهی به آنها نداریم.

دکتر عبدالرسول صداقت (رئیس انجمن رادیولوژی ایران)، با اشاره به سرانه درمان 5500 تومانی در سال 87، تصریح کرد: قطعا این سرانه باعث خواهد شد سهم مردم از پرداخت هزینه های درمانی به بالای 70 درصد برسد. متاسفانه این هشدارها و گوشزدها از سوی کارشناسان و دست اندرکاران حوزه های مرتبط با امر سلامت، هیچ افاهه ای نکرد و آنچه از سوی دولت تصویب شد، همان رقم نزدیک به 5500 تومان بود و این موضوع به معنای در پیش بودن روزهای سخت و طاقت فرسا در حوزه بهداشت و درمان کشور خواهد بود که مردم کم درآمد و محروم جامعه بیش از سایر اقشار از بروز چنین وضعیتی دچار آسیب خواهند شد.

25- خبرهایی از شهر سقز :

به گزارش سایت پیام در تاریخ 6 فروردین 87، بر اثر انفجار در یک معدن سنگ در روستای "ملقرنی" که روز سه شنبه 6 فروردین ماه روی داد، فردی با نام "یاسین نادری" جانش را از دست داد.

روز سه شنبه 6 فروردین ماه دختری 17 ساله با نام "فاطمه" اهل روستای "بسطام" خود را حلق آویز کرده و به زندگیش پایان داد، اما دلیل خودکشی نامبرده مشخص نیست.

طی روزهای اخیر 2 تن از اهالی شهر تبریز در جاده سقز - بوکان بر روی پل روستای "قهرآباد" مورد هدف تیراندازی قرار می گیرند که بر اثر این اقدام فردی با نام "قادر سعید پور" 37 ساله جانش را از دست داده و نفر دیگر نیز زخمی و به بیمارستانی در تبریز منتقل گردیده است، اما هویت و انگیزه عاملان این حمله مشخص نیست.

26- دومین روز از تجمع اعتراضی درمقابل دادگستری سنندج :

به گزارش انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و حقوق بشر ایران در تاریخ 7 فروردین 87: دومین روز از تجمع اعتراضی درمقابل دادگستری سنندج علیه قرار بازداشت محمود صالحی جمع کثیری از فعالین کارگری و دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب از شهرهای مختلف ایران از جمله سنندج - کامیاران ، پاوه ، بوکان ، بانه ، سردشت ، تهران ، کرج ، رشت و اصفهان و سایر شهرها امروز دوشنبه 87/1/5 در اعتراض به قرار بازداشت موقت برای محمود صالحی رهبر سرشناس جنبش کارگری ایران دست به تجمع مسالمت آمیز زدند . در حالیکه دوران محکومیت محمود دیروز به پایان رسید و باید از زندان آزاد می شد 0 مسولین اتهامات واهی از جمله ارسال پیام از درون زندان برای دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب و حمایت از اعتصاب غذای 27 تیر قرار بازداشت موقت برای وی صادر کردند . محمود صالحی در اعتراض به تداوم غیر قانونی بازداشت خود اعلام اعتصاب غذای خشک کرد و جان وی در خطر است .

در ابتدای مراسم یکی از فعالین کارگری به نام بهروز سهرابی توسط مامورین لباس شخصی دستگیر شد که مامورین مجبور شدند پس از مدت کوتاهی وی را آزاد کنند . نجیبه صالح زاده همسر محمود صالحی در جمع حاضرین اعلام کرد که مقامات قضایی قول دادند به وی اجازه ملاقات دهند به شرطی که تجمعی اتفاق نیفتد و از حاضرین درخواست ترک محل را نمود که حاضرین اعلام کردند تا شکستن اعتصاب غذا و آزادی بدون قید و شرط وی دست از تجمع بر نمی دارند. پس از دقایقی نجیبه به جمع حاضرین برگشت که به وی اجازه ملاقات نداده اند و این امر موجب شد که حاضرین به نشانه اعتراض در مقابل دادگستری تحسن خود را رسماً آغاز کنند.

تماس های مکرر با پسر محمود صالحی از طرف ستاد خبری انجام شده و از وی تقاضا کردند که به تجمع پایان دهد و جمع حاضر را ضد انقلاب خواندند که با پاسخ محکم پسر محمود صالحی مواجه شدند . وی اشاره کرد که این جمع فقط از حقوق کارگر دفاع می کنند و رابطه ی با جریان خاصی ندارند . وی بیان کرد که این جمع به قصد استقبال از محمود آمده اند و قصد اغتشاش ندارند.

پس از وعده و وعیدهای فراوان از طرف ستاد خبری مبنی بر صدور حکم آزادی محمود صالحی فرزند وی از حاضرین تقاضا کرد به تجمع پایان دهند . در ادامه یکی از حاضرین بیان کرد که این تجمع دو روز ه ما بسیار درخشان بوده و ما بنا به قول مسولین به تجمع خود پایان می دهیم . ما همه بر این امر باور داریم که تجمعات تا آزادی محمود باید ادامه داشته باشد اما آگاهانه و با هوشیاری تمام . وی اعلام کرد در صورت عملی نشدن وعده های مقامات و مسولین طی يك فراخوان سراسری تجمعات را ادامه و گسترش می دهیم .

تجمع در میان شور و شوق حاضرین با کف زدن به پایان رسید

(* 27- تعداد کودکان کار خیابانی در ایران از 400 هزار تا یک میلیون نفر تخمین زده می شود:

به گزارش سایت عصرایران در تاریخ 7 فروردین 87: براساس برآورد کارشناسان سازمان یونسف، تعداد کودکان کار خیابانی در ایران از 400 هزار تا یک میلیون نفر تخمین زده می شود.

به نوشته برنا این در حالی است که مقامات رسمی کشور تعداد این کودکان را در تهران 20 هزار و در کل کشور 200 هزار نفر برآورد کرده اند.

کار کودکان زیر 15 سال در هر کارگاه و هر کسبی ممنوع است و به همین دلیل هنوز آمار مشخص و دقیقی از تعداد کودکان کار در ایران وجود ندارد. اما بسیاری از کارگاه ها و کارفرمایان کودکان را به دلیل پرداخت دستمزد پایین تر به کار می گیرند تا از این راه سود بیشتری را به دست آورند.

یکی از خروجیهای جاده خاوران به یک دستگاه منتهی می شود. محلی که نان خشکی ها یا پلاستیک جمع کن ها آنچه را از آهن ، نان خشک و پلاستیک جمع کرده اند به اینجا می آورند. این دستگاه قسمتی از یک گاراژ اتومبیل است.

این دستگاه محل نان خشکی هاست. سرپرست یا صاحب دستگاه، گونی های کارگران را به نوبت واری می کند. پلاستیک ها، آهن و نان خشک ها را جداگانه با ترازو می کشد و جلوی اسم هر کدام از کارگرها در دفتر عددهایی را می نویسد.

عددها و مواد جمع آوری شده است و بر اساس آن به کارگر ها پول پرداخت می شود.

دو آلونک درست بین دو کوه زباله، محل خواب و استراحت کارگران است. آلونکی که برای تن خسته کودکی که حداقل هشت ساعت را در کوچه های شهر یک روند زباله را گشته و هر روز سعی می کند برای دستمزد بیشتر زباله بیشتری جمع کند، حکایت هتل چهارستاره را دارد.

نزدیک پانزده نفر در این دو اتاق دو در سه متری می خوابند. لوازم اتاق همه از برکت وجود زباله های مردم شهر تامین شده، پتو، متکا، قوری و حتی پوستر های ستاره های بدن سازی و سینما که بر در و دیوار است. زباله نه فقط معیشت آنها را تامین می کند بلکه دیوارهای آلونک شان را هم برپا کرده است.

دیوارهایی که از جنس ورقه های آهنی و حلبی کهنه و زنگ زده، مقوا و کیسه نایلون است. در این آلونک ها مگس ها حکمرانی می کنند. مگس هایی که هر روز در یزابه های سیاه رنگ جاری بر زمین بیرون آلونک ها غلت می زنند. جلوی دهان و بینی ات را نمی گیری تا آنچه را که این کودکان با آن زندگی می کنند عمیقاً تجربه کنی و مسلماً آنچه استنشام می کنی بویی است که ما شهری ها کمتر آن را تجربه می کنیم.

کوچک ترین پسر این دستگاه کودکی 8 ساله به نام حیدر است و اهل افغانستان است. با اینکه نام حیدر دارد اما همانند کارگران افغانی دیگر سنی است. روزی تقریباً هشت هزار تومان در آمد دارد و این پول از روزانه 20 تا 30 کیلو بار زدن کاغذ و مقوا گیرش می آید.

پهلوان این بچه ها پسری 14 ساله به نام هاشم است که روزی 70 کیلو بار می آورد و 12 هزار تومان گیرش می آید. در این دستگاه هرکس قوی تر باشد آهن جمع می کند پول بیشتری گیرش می آید و به قول بچه ها هاشم به چیزی غیر از زباله های آهن دست نمی زند.

بدون استننا، همه کودکان دستگاه دوست دارند همانند هاشم قوی باشند و درآمد او را داشته باشند اما وقتی به آنها می گویم به دلیل کوچک بودن سن آنها مزد واقعی این کار به آنها داده نمی شود، قبول نمی کنند و از درآمد خود بسیار راضی هستند. ***

"محمد علی عبدلی"، استاد دانشگاه و کارشناس مسایل زیست محیطی، روند کار زباله دزدها که منجر به بازیافت غیرقانونی مواد می شود را اینگونه توضیح می دهد: اینها افراد گونی به دستی هستند که بعد از جمع آوری مواد خشک بازیافتی، آنها را به واسطه هایی که در محله های مختلف بخصوص منطقه 18 وجود دارند می فروشند که در نهایت افراد واسطه هم زباله ها را به کارگاه های اطراف تهران حمل می کنند. در آنجا یا به طور مستقیم کار بازیافت صورت می گیرد و یا اینکه به کارخانه های مختلف تحویل داده می شود.

وی معتقد است که به دلیل سامان دهی نشدن این فعالیت ها در کشور با بازیافت مواد به این طریق غیرقانونی تبلیغات زیست محیطی و بهداشتی فراوانی را به دنبال دارد از قبیل تولید محصولات غیر بهداشتی که ناقل انواع بیماری ها هستند که اغلب در اختیار روستائیان با قیمت پایین گذاشته می شود.

وی می افزاید: تولید شانه تخم مرغ و جعبه های شیرینی از دیگر موادی است که توسط بازیافت غیرقانونی و غیر بهداشتی تولید می شود که در تمام اینها آلودگی محل می شود.

عبدلی به حمل آلودگی توسط زباله دزدها اشاره می کند و می گوید: تمامی افرادی که در این چرخه غیرقانونی حضور دارند، دچار مشکلات روحی و جسمی هستند و به دلیل تماس مستقیم با زباله های غیر بهداشتی و اشیاء تیز و برنده مانند آهن و شیشه ناقل بیماری های عفونی مانند ایدز و هپاتیت هستند؛ اما تنها چیزی که برای کارفرمایان این زباله دزدها مهم است سودی است که از این طریق کسب می کنند. ***

"قاسم خان" سر می رسد، صاحب دستگاه است، تروتمیز و آدم حسابی است. اصلاً شباهتی به تصویری که تو از ارباب دستگاه در ذهنت ساخته بودی ندارد. جدي، کاری و حسابگر به نظر می رسد و دوست ندارد زیاد آنجا معطل کنیم چون می گوید: "این دستگاه غیر مجاز است."

درباره کارگزارانش می گوید: اکثراً افغانی هستند چون بهتر از ایرانی ها کار می کنند و اغلب کودک هستند و چون به پولی که در می آورند قانع اند و دردرس درست نمی کنند.

به عقیده "قاسم خان" همه این کودکان محتاج کمک هستند تا بتوانند برای خانواده خود پول ببریند و این کار بسیار بهتر از دزدی و گدایی کردن است.

وقتی از نحوه فروش این ضایعات می پرسیم تنها پاسخ می دهد که به کارخانه های بازیافت می فروشم. اما اصرارهای من را در مورد حاشیه سود این کار بی پاسخ گذاشت.

و فقط به این پاسخ بسنده کرد: من زمین این دستگاه را باقیمت بالایی اجاره کرده ام و با حقوق کارگران که حداقل به ماهی 200 هزار تومان می رسد، باید درآمدی بیش از 20 میلیون تومان در ماه داشته باشم. ***

روزانه بیش از 5/3 میلیون تن زباله در جهان تولید میشود که سهم کشور ما از این میزان 40 هزار تن است و سهم کشور آلمان 90 هزار تن در روز است با این تفاوت که در کشورهای توسعه یافته مانند آلمان 80 درصد زباله و در ایران 8 درصد زباله بازیافت می شود.

این را دکتر عبدلی می گوید و ادامه می دهد: ایالات متحده آمریکا روزانه 13 میلیون دلار از راه بازیافت قانونی زباله در آمد دارد اما در این سود اصلی را در بازیافت غیرقانونی زباله، دلال ها می برند. میزان دستمزد برای خرید و فروش طلای کثیف روند متفاوتی دارد، به طوری که افراد "زباله گرد" که نخستین حلقه این شبکه هستند مزدعادی یا حتی کمتر از معمول دریافت می کنند اما در این بین واسطه ها و کارگاه های اطراف تهران، سود اصلی را می برند.

دکتر عبدلی وقتی در مقابل میزان دستمزد واسطه های زباله فروش قرار می گیرد به اصطلاح "دووهای بازیافتی" در مازندران اشاره می کند که وضع مالی این افراد آن قدر خوب بود که در مازندران خودروهای دوو آنه به "دووهای بازیافتی" معروف شده بود. البته این ماجرا مربوط به یکی از شهرهای کوچک کشور می شود و قطعاً در شهر بزرگی مانند تهران سودها بسیار کلان تر است.

این استاد دانشگاه می گوید: اینگونه بازار این مواد مشخص کرده است زباله های خشک توسط گونی به دستها به قیمت های متفاوتی به واسطه ها فروخته می شود مثلاً آهن و پلاستیک کیلویی 80-70 تومان و نان خشک کیلویی 40 تومان خریداری می شود که البته این ارقام حدودی است و مثلاً بستگی به خبسی و خشکی نان دارد. اما واسطه ها به قیمتی بالاتر، این زباله ها را به کارخانه های زباله خردکنی می فروشند و اینگونه که بنده برآورد کردم و مسئولان شهرداری هم تایید می کنند، این واسطه ها تا ماهی 20 میلیون تومان هم درآمد دارند.

دکتر عبدلی می گوید: مواد پلاستیکی بازیافتی کیلویی 80 تومان خریداری می شود در حالیکه مواد پلاستیکی نو کیلویی 1800 تومان قیمت دارد و فاصله بین 80 تا 1800 تومان حاشیه سود عظیمی است که در این صنعت وجود دارد و یا اینکه واسطه ها آهن را کیلویی 70 تومان می خرند و 120 تومان می فروشند و حداقل 200 تا 300 کیلو آهن را روزانه جمع آوری کرده و می فروشند و از این راه سود زیادی را به جیب می زنند. وی در انتها گفت: در شرایط فعلی نظارتی بر این کار وجود ندارد، گروه ها و باندهای مافیایی و غیر رسمی برای جذب و جلب همین حاشیه سود سامان پیدا کرده اند و فعالیت می کنند و روابط اجتماعی شکل داده اند.

به آخر کوچه می رسد، گونی اش را زمین می گذارد. می نشیند و به دیورا تکیه می دهد؛ باید منتظر بماند تا وانت بیاید و او را به دستگاهش ببرد. ماههاست که در این محله و این کوچه ها زباله جمع می کند. جایش را عوض می کند. از زیر چراغ خیابان گونی اش را بر می دارد و در تاریکی دیوار ساختمانی می نشیند تا ماموران شهرداری او را نبینند. خیالش راحت است توی تاریکی کسی سایه اش را نمی بیند.

28- صنایع مونتاژ به جای فن آوری ملی و بومی!

به گزارش خبرگزاری آفتاب در تاریخ 7 فروردین 87، برخلاف تبلیغات پر سروصدای رژیم جمهوری اسلامی ایران در خصوص ایجاد تکنولوژی ملی و بومی، درست در سالی که خامنه ای آن را سال "نوآوری" و "شکوفایی" نامیده، رسانه های همگانی اعلام داشتند شرکت های بزرگ خودرو سازی اروپا از طریق واسطه ها و دلالان خود در کشور ترکیه و چند شیخ نشین حوزه خلیج فارس، خودروهای اروپایی را در ایران مونتاژ خواهند کرد. خبرگزاری "آفتاب"، 7 فروردین، در گزارش خود در این زمینه تاکید کرد: "خودرو سازی ترکیه در ایران، رنومگان در ایران مونتاژ می شود.

مدیر عامل جدید شرکت بزرگ اویاک رنو ترکیه گفت بر اساس توافق انجام شده با ایران خودرو، خودروی رنومگان تا سقف 15 هزار دستگاه در کارخانه پارس خودرو مونتاژ خواهد شد. برخی از قطعات خودرو (رنومگان) که در شهر بوسای ترکیه تولید می شود به صورت مونتاژ به ایران ارسال شده و در کارخانه پارس با ظرفیت مونتاژ هر خودرو در 5 تا 6 ساعت و سالانه در مجموع قریب به 15 هزار دستگاه از نوع سدان به بازار عرضه خواهد شد. هم اکنون مجوزهای لازم از طرف ایران صادر و مونتاژ بزودی در خاک ایران شروع می شود.

جالب اینجاست که این صنایع مونتاژ با واسطه گری ترکیه وارد ایران شده و همزمان ترکیه از قبول خریداری خودروهای سمند ایران شانه خالی کرده و مانع حضور آن در بازار این کشور می شود.

رشد و گسترش صنایع مونتاژ درست در نقطه مقابل راهبرد ایجاد و پایه گذاری تکنولوژی ملی و بومی قرار دارد. آنچه میهن ما در عصر حاضر، در دوران جهانی شدن به آن نیازمند است، ایجاد فن آوری ملی و بومی و رشد و پرورش متخصصان و کارشناسان در خدمت این فن آوری ملی است. گسترش صنایع مونتاژ آن هم با واسطه گری کشورهای چون ترکیه نه تنها به صنایع ملی و داخلی و تولید کنندگان صنعتی کشور لطمه وارد می سازد، بلکه یک مانع بزرگ بر سر راه ایجاد فن آوری بومی در خدمت شکوفایی اقتصاد ملی قلمداد می شود.

صنایع مونتاژ در رشته هایی همچون خودرو سازی با نیازهای واقعی کشور در تقابل قرار دارد و فقط و فقط به سود کلان سرمایه داران و انحصارات امپریالیستی است!

29 - وضعیت کارگران در سال جدید :

به گزارش سایت روشنگری در هفته اول فروردین 87 آمده است ؛ دشواری های کمرشکن اقتصادی، اخراج از کار، بهره کشی بیرحمانه شرکت های برده داری "پیمانی"، عدم پرداخت حقوق و تحمیل عامدانه رژیم گرسنگی در چهارچوب تعیین نرخ حداقل دستمزد زیر خط فقر....

بدون این که هیچ جنبه ای از پیش بینی یا پیش گویی در نظر باشد از هم اکنون می توان با قاطعیت اعلام کرد که سال 1387 که پنجمین روز آن را پشت سر گذاشته ایم برای کارگران ایران سال ادامه دشواری های کمرشکن اقتصادی، فقر، خطر اخراج از کار و پرتاب شدن به گردونه بیکاران، بهره کشی بیرحمانه شرکت های برده داری جدید "پیمانی" و همچنین عدم پرداخت دستمزد هاست.

کارگران کشور در حالی وارد سال جدید شده اند که درست در آخرین روزهای سالی که گذشت دولت حداقل دستمزد را بسیار پائین تر از خط فقر یعنی به میزان 219 هزار و 600 تومان تعیین کرد و این در حالی است که وزارت رفاه همین رژیم چندی پیش حفظ فقر را درآمد کمتر از 400 هزار تومان اعلام کرده است و آمارهای ماهانه بانک مرکزی در باره نرخ تورم از ادامه سیر صعودی تورم حکایت دارد.

با حداقل دستمزد تعیین شده حتی نمی توان از عهده ابتدایی ترین مخارج زندگی یک خانوار چهار نفره کارگری برآمد. این دستمزد تحمیل عامدانه رژیم گرسنگی بر کارگران از سوی رژیم است.

در کشورهایی که در آنها جنبش کارگری ریشه دار است، تعیین حداقل دستمزد معمولاً با موجی از اعتصابات اخطاری و آنچه سرمایه داران و کارفرمایان معمولاً "اعتصاب وحشی" می نامند همراه است. دولت و کارفرمایان نمی توانند حداقل دستمزد را مطابق میل خود به هر میزان که خواستند تعیین کنند، اما در ایران که فعالیت های مستقل صنفی و سندیکایی کارگری بشدت از سوی رژیم سرکوب می شود، زمان تعیین حداقل دستمزد هنوز به مقطع صف بندی های آشکار با دولت و کارفرمایان و اعتصابات اخطاری هدفمند مزد و حقوق بگیران تبدیل نشده است. این در حالی است که اعتصابات کارگری که نشان آشکار نارضایتی عمیق کارگران کشور از وضع موجود است، متأثر از ناکامی های دولت احمدی نژاد در مهار بیکاری و بهبود سطح معیشت کارگران، افزایش گرانی و تورم و ادامه بی حقوقی کارگران، بیش از پیش گسترش می یابد و به طور نمونه در ده روز آخر سال گذشته روزانه به طور متوسط بیش از یک اعتصاب کارگری گزارش شده در واحدهای تولیدی بحران زده رخ داده است. در سال جاری نیز با وجود تعطیلات نوروزی و سانسور شدید حاکم بر رسانه های رژیم، کارگران اخراجی شرکت ایران صدرا ایران در مقابل استانداری بوشهر دست به تجمع زده و به اخراج خود اعتراض کردند. علاوه بر سرکوب وحشیانه اعتراضات کارگران از سوی رژیم، عاملی که وسیعاً در خدمت سرکوبگری های آن قرار می گیرد، توجیهات نظری گرایش های نئولیبرال حاشیه رژیم و خارج از آن در اپوزیسیون راست و محافظه کار است. این گرایش ها از یک سو مدعی حمایت از تشکیل سندیکاها و اتحادیه های کارگری غیر دولتی کارگران هستند، از سوی دیگر پیشرفت اقتصادی را در ایران در گرو تهاجم بیشتر به شرایط کار، تشدید خصوصی سازی ها، رواج برده داری نوین در قالب قراردادهای پیمانکاری و آزادی عمل وسیع تر و همه جانبه تر کارفرمایان در همه زمینه ها از جمله تعیین نرخ حداقل دستمزد می دانند. آنها در لفظ شلاق زنی به کارگران را محکوم می کنند، اما عملاً خدمت گذار سیاست شلاق زنی به کارگران از سوی دارودسته "مهرورزان" هستند و سیاست شان مشوق سرکوب کارگران است.

در چنین شرایطی نیرویی که قبل از همه می تواند در تغییر شرایط خود موثر باشد و به تدریج از وضعیت تدافعی خارج شود خود کارگران هستند. فشار اعتراضات کارگری و حمایت گسترده تر از این اعتراضات از این ظرفیت برخوردار است که رژیم را سرانجام وادار به عقب نشینی نماید. سال گذشته بوده است مواردی که پیگیری اعتراضات کارگری در سطح واحدهای منفرد تولیدی منجر به عقب نشینی کارفرما و دولت و تحقق بخشی از خواست های کارگران شده است. گسترش همین اعتراضات، فرا رفتن آن از سطح کارخانه های منفرد، تقویت ارتباط و همبستگی کارگری، پیگیری حق برخورداری از تشکل های مستقل کارگری در پیوند همه جانبه با مطالبات و اعتراضات بی واسطه کارگران، از اولویت های مهم فعالان کارگری در سال جدید است.

30- اعتصاب در اولین روز کاری :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 7 فروردین 87، کارگران قراردادی سیمان لوشان در اعتراض به مشخص نبودن وضعیت کاری خود در اولین روز کاری سال جدید دست از کار کشیدند. دهها تن از کارگران قراردادی سیمان لوشان در اعتراض به عدم رسیدگی به درخواست خود که تبدیل قراردادهای موقت به قرارداد دائمی کار است در اولین روز کاری سال جدید دست از کار کشیدند که این امر موجب شد در تولید این مجموعه اختلال بوجود آید و برخی از تعهدات کارخانه با تاخیر به مرحله اجرا درآید.

براساس این گزارش دست کم 50 کارگر با قرارداد موقت سالهاست که منتظرند مدیریت در مورد آنها تصمیم درستی اتخاذ کند تا ایشان از بلا تکلیفی رها شوند.

(*) 31- ادامه فشار مقامات قضایی جمهوری اسلامی بر خانواده های قربانیان اعدامهای سال 67 :

بنا به گزارش فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران به تاریخ 7 فروردین 87، فشار بر خانواده های زندانیان سیاسی که در جریان موج اعدامهای سال 67 به جوخه های مرگ رژیم جمهوری اسلامی سپرده شدند، طی هفته های اخیر افزایش یافته است.

در حال حاضر 3 تن از اعضای خانواده های زندانیان سیاسی اعدام شده سال 67 با اسامی علی صارمی، محمد علی منصوری و ناصر سوداگری که در جریان مراسم نوزدهمین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی در گلزار خاوران بازداشت شدند، همچنان در زندان به سر می برد و تحت فشارهای مختلف مسئولین جمهوری اسلامی قرار دارند. بر اساس این گزارش برخی مسئولین قضایی رژیم از جمله "حسن زارع دهنوی" معروف به قاضی "حداد" نیز به صورتهای مختلف خانواده های قربانیان قتل عام زندانیان سیاسی سال 67 را تحت فشار قرار می دهند و هر روزه نیز این اقدامات غیرانسانی در حال افزایش است.

اخبار مبارزات کارگران ایران ،

هفته دوم فروردین 87 (مارس 2008)

32- اعتراض اتحادیه کارگران صنعتی جهان به مقامات جمهوری اسلامی در مورد وضعیت "محمود صالحی" :

به گزارش سایت در تاریخ 8 فروردین 87 ، کمیسیون همبستگی بین المللی اتحادیه کارگران صنعتی جهان، که یک اتحادیه کارگری جهانی و مستقل میباشد، در نامه ای به "احمدی نژاد" رئیس دولت جمهوری اسلامی که رونوشت آن برای دیگر مقامات رژیم نیز ارسال شده است، نسبت به اتهامات جدید علیه "محمود صالحی" به شدت اعتراض کرده است. اتحادیه کارگران صنعتی جهان، در نامه خود ضمن اشاره به وضعیت جسمی "محمود صالحی" و صدور حکم بازداشت موقت که منجر به اعتصاب غذای وی شده است، فشار بر "محمود صالحی" را به شدت محکوم و خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط "محمود صالحی" شده است.

در بخشی از این نامه آمده است: این اقدام ظالمانه حکومت شما را محکوم می کنیم و از شما می خواهیم "محمود صالحی" را فوری و بیقید و شرط آزاد کنید، وی یک زندانی سیاسی است که تنها بدلیل فعالیتهای مسالمت آمیز خود در برگزاری تظاهرات روز کارگر 2004 و حق وی برای آزادی بیان و تشکل در ارتباط با فعالیتهای کارگريشان، زندانی گردیده است. اتحادیه کارگران صنعتی جهان در نامه خود همچنین خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط "منصور اسانلو" و دیگر فعالین کارگری و دانشجویی از زندانهای جمهوری اسلامی شده است.

33- از حدود 1000 کارگر شاغل در کارخانه چینی حمید تنها 70 نفر در سال جدید به کار مشغول شده اند :

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 8 فروردین 87 ؛ در پی اخراج نابهنگام تعداد زیادی از کارگران کارخانه چینی حمید در ماه اسفند سال 86، با شروع سال جدید این کارگران در وضعیت بلا تکلیفی به سر میبرند. طبق گفته یکی از کارگران این کارخانه که در شمار همین کارگران اخراجی میباشد، کارفرما بعد از اخراج این کارگران آنها را به بیمه بیکاری ارجاع داده است و این در حالی است که تا به امروز هیچ کمک و یا پاسخی از جانب این ارگان برای بهبود وضعیت این کارگران صورت نگرفته است.

34- اعتصاب کارگران قراردادی کارخانه "سیمان لوشان" :

به گزارش سایت پیام در تاریخ 8 فروردین 87، ۱۵۰ کارگران کارخانه شن و ماسه لوشان گیلان ۴ ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده اند. شب عید نیز کارفرما تنها ۱۵۰ هزار تومان به این کارگران پرداخت کرده است. کلیه کارگران این شرکت دارای قرارداد موقت هستند. حقوق کارگران این شرکت حتی از حداقل دستمزد فلاکتبار هم پایین تر است. بنا به

گزارش آژانس ایران خبر یکی از کارگران این شرکت در اعتراض به این وضعیت ضد انسانی گفته است: "این مبلغ را به یک نماینده مجلس بدهید ببینیم آیا دادش در نمی آید؟" دهها تن از کارگران قراردادی کارخانه سیمان "لوشان" در اعتراض به مشخص نبودن وضعیت شغلی خود دست از کار کشیده و اقدام به اعتصاب نمودند. کارگران قراردادی کارخانه سیمان "لوشان" خواستار تبدیل قراردادهای موقت به قرارداد دائمی هستند، اما مدیران این کارخانه از پاسخگویی به خواستههای آنان خودداری می کنند.

*35- آشنایی با دردهای کارگران :

به نقل از سایت انجمن دفاع از کارگران و بیکاران به تاریخ 8 فروردین 87 ؛

..سال 87 از راه رسیده ولی من هنوز حقوق از برج 6 سال 86 را تا حالا نگرفته ام .ما با فلاکت داریم زندگی میکنیم الان بن دو سالم را نگرفته ام هیچ کدام از حق و مزایایم را نگرفته ام تازه همین شب عیدی برگه اخراج جلویم گذاشتند لعنت بر این دولت باد...

در حالی بهار 87 را آغاز کرده ایم که بسیاری از هم وطنانمان از کارگر گرفته تا دانشجو یا زنان و فرهنگیان و سایر اقشار در فقر و نداری و یا هزار بلای تحمیل شده از جانب سرکردگان حکومت غارتگر بر آنها ،به سر میبرند.

شرایط زندگی کارگران هر روز بدتر از روز قبل است و اوضاع وخامت بار معیشتی عرصه را بر قشر کارگر تنگ و تنگ تر کرده است. کارگران علی رغم زحمت های شبانه روزی در کارخانه ها از حق و حقوق خود محرومند و زحمت و عرق جبین برای کارگر شریف و درآمد و ثروت برای دزدان سرگردنه ای به اسم سران دولت و آفازاده های گردن کلفت و مفت خور آنهاست.چند روز قبل از شروع سال جدید شاهد اخراج بی رویه کارگران از محیطهای کاری بودیم. عملکردی بغایت ضد انسانی و غیر قانونی که متأسفانه تقریباً در اکثر کارخانه ها به وقوع پیوست. یکی از این کارخانه ها ،کارخانه چینی حمید بود که دقیقاً سه شب مانده به عید برگه اخراج را جلوی ما سابقه ترین کارگران این کارخانه گذاشت.

در صحبتی بسیار کوتاه این کارگر شریف و زحمت کش به فریاد کارگر چنین گفت:

“در يك كلام بگويم ديگر کارگران از بين رفته اند ديگر کارگري در اين مملکت وجود ندارد وقتی 200 هزار تومان حقوق میدهند آخر با این پول میشود زندگی کرد؟ اکثر کارگران مستاجر هستند تازه این 200 تومان هم کارخانه هایی است که مثلاً خوب حقوق میدهند والا 100 تومان و 50 تومان و ماهی 30 یا 40 تومان به کارگر بپاچه حقوق داده میشود. واقعیت این است که اینها میخواهند بن و ریشه کارگر را نابود کنند و البته همین کار را هم کرده اند.من در کنار کارخانه با ماشین مسافر کشی میکردم که بالاخره دلم خوش بود مشغولم یه چندقازی هم از این در می آورم همین رو هم از ما گرفتند با این جیره بندی ظالمانه بنزین.حالا کاری نداریم اصلاً از همین مسافر کشی هم در آخر شب فقط جنگ اعصاب و خستگی اش برایم باقی می ماند.من شنیده ام که دولت خودش اعلام کرده زیر 500 هزار تومان زیر خط فقر است حالا شما حساب کنید ما که ماهی 100 یا 200 تومن میگیریم فقط زنده ماندیم و به مرگ تدریجی دچار شده ایم.ما همیشه شرمند زن و بچه خود هستیم .من که يك خانوار 3 نفره هستم با این 200 تومان نمیتوانم زندگی کنم حالا وای به حال اونها که تعدادشان بیشتر هم هست و کار دائمی هم ندارند و قراردادی هستند و 10 روز کار برایشان هست و 20 روز دیگر بیکار هستند آنها کسانی هستند که واقعا باید برایشان گریست. ما که 3 نفر هستیم به زور زندگی میکنیم فقط دلمان خوش است که زنده مانده ایم نمیتوانیم بگوئیم داریم زندگی میکنیم ما صورتمان را با سلی سرخ میکنیم . سال 87 از راه رسیده ولی من هنوز حقوق از برج 6 سال 86 را تا حالا نگرفته ام .ما با فلاکت داریم زندگی میکنیم الان بن دو سالم را نگرفته ام هیچ کدام از حق و مزایایم را نگرفته ام تازه همین شب عیدی برگه اخراج جلویم گذاشتند لعنت بر این دولت باد.”به قول شاعر:

گوش اگر گوش من و ناله اگر ناله توست آنکه بر جا نرسد فریاد است

36- با گام هایی استوار و آرزوهای انسانی به پیشواز اول ماه مه می رویم!!!

از سلام دموکرات در تاریخ 8 فروردین 87 ؛

کارگران و مردم آزادیخواه:

سال 86 را در حالی به پایان می بریم که ما کارگران و بسیاری از مزدبگیران هم چنان گرفتار چنبره ی زندگی مشقت بار و غیر انسانی خویش هستیم.

سال 86 برای ما کارگران، سالی همراه با اخراج و بیکاری، برقرار بودن قراردادهای موقت یک ماهه و سفید امضاء، تورم لجام گسیخته و بی تشکلی بود.

سال 86، هم چنین سال سرکوب اعتراضات زنان، دانشجویان و معلمان، زندانی شدن فعالین کارگری چون محمود صالحی و منصور اسانلو، و در روزهای گذشته، اجرای حکم شلاق کارگرانی بود که اقدام به برگزاری مستقل مراسم اول ماه مه در سنندج کرده بودند.

سال 86، سال اعتصابات مکرر کارگری، برای کسب مطالباتی چون، پرداخت به موقع حقوق ماهیانه، امنیت شغلی و حق ایجاد تشکل مستقل کارگری نیز بود.

در سالی که گذشت، کارگران نیشکر هفت تپه در کنار دیگر مطالبات شان، شجاعانه، خواهان ایجاد " سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه " شدند. اعتصاب درخشان کارگران لاستیک سازی البرز در نوع خود کمک شایانی بر تقویت اعتماد به نفس و پیشبرد تحرکات کارگران داشت.

سندیکای کارگران شرکت واحد در زیر فشار سرکوب و دستگیری هم چنان بر خواست ها و مطالبات کارگران شرکت واحد و دیگر جنبش های اجتماعی پافشاری کرد.

سالی که گذشت، هم چنین شاهد حمایت گسترده ی جنبش جهانی کارگری در قالب کمپین ها و فراخوان های اعتراضی بودیم، در این خصوص می توان به فراخوان کارزار جهانی در حمایت از کارگران ایران و آزادی منصور اسانلو و محمود صالحی در روزهای نهم اگوست (18 مرداد) و 6 مارس (16 اسفند) و حمایت تشکل های کارگری جهان از اعتصاب غذای 24 ساعته در دفاع از محمود صالحی اشاره کرد.

هم طبقه های شریف:

اکنون این سال، با تحرکات امید بخش کارگران و فعالین کارگری، همراه با امیدها و آرزوهای بزرگ انسانی به پایان می رسد، و "اول ماه مه روز جهانی کارگر" در پیش روی ماست، روز جهانی کارگر برای کارگران تپلور همبستگی و ابراز خشم و نفرت به نظام انسان ستیز سرمایه داری است.

برای ما کارگران و تمامی وجدان های آگاه، اول ماه مه می تواند بستر و زمینه ای برای تحقق خواسته های برحق و انسانی ما باشد. با اتکاء به وحدت و همبستگی کارگران روز جهانی کارگر سال 87 می تواند گامی باشد در جهت پایان بخشیدن به اخراج سازی ها، لغو قراردادهای موقت، دستمزد برابر برای زنان و مردان متناسب با تورم واقعی، ممنوعیت کار کودکان، آزادی زندانیان سیاسی، کسب آزادی های دموکراتیک و ایجاد " تشکل های مستقل و آزاد کارگری " باشد.

« گرامی باد اول ماه مه روز جهانی کارگر»

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران همگام و متحد با تمامی تشکلهای کارگری برای گرامیداشت روز جهانی کارگر اعلام آمادگی میکند. اتحاد ما رمز پیروزی ماست. ما با هم هستیم و اینان هراسشان ز یگانگی ماست. روز 11 اردیبهشت را به پژواک فریادهای خاموش خود تبدیل خواهیم کرد و در هر کوی و برزن فریاد خواهیم زد که زندگی شایسته و آزادی حق مسلم ماست.

(* 37- دولت اعضاي هیئت حمایت از صنایع را تعیین کرد :

هیئت وزیران در راستای اجرای قانون حمایت صنعتی و جلوگیری از تعطیلی کارخانه های کشور، 4 عضو هیئت حمایت از صنایع را تعیین کرد.

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی دولت، هیئت وزیران در جلسه مورخ 87/2/8 بنا به پیشنهاد وزارتخانه های صنایع و معادن، کار و امور اجتماعی و معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و به استناد قانون حمایت صنعتی و جلوگیری

از تعطیلی کارخانه‌های کشور نمایندگان دستگاه‌های مربوط در هیئت حمایت از صنایع را تعیین کرد. بر این اساس، احمد قلعه بانی به عنوان نماینده وزارت صنایع و معادن، ابراهیم نظری جلالی به عنوان نماینده وزارت کار و امور اجتماعی، ایرج پورحسین اکبر به عنوان کارشناس منتخب وزارتخانه‌های صنایع و معادن و کار و امور اجتماعی و مرتضی خالصی به عنوان نماینده معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور به عنوان نمایندگان دولت در هیئت حمایت از صنایع تعیین شدند.

گفتنی است، در قانون حمایت صنعتی و جلوگیری از تعطیلی کارخانه‌های کشور اعضای هیئت حمایت از صنایع عبارتند از نمایندگان وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت صنایع و معادن، وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت رفاه و تأمین اجتماعی، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و نماینده اتاق بازرگانی و صنایع و معادن. بر اساس قانون حمایت صنعتی و جلوگیری از تعطیلی کارخانه‌های کشور، هیئت حمایت از صنایع در پی رفع مشکلات صنایع و رفع نارسایی‌ها و مشکلات موجود در راستای حمایت از صنایع داخلی و جلوگیری از تعطیلی کارخانه‌های کشور است. این مصوبه در تاریخ 87/2/11 از سوی پرویز داوودی معاون اول رئیس جمهور ابلاغ شد.

38- حمایت کانون همبستگی اتحادیه‌های کارگری فنلاند از "محمود صالحی":

"هیلینا لیپونن"، رئیس بخش مالی کانون همبستگی اتحادیه‌های کارگری فنلاند در نامه‌ای به سفارت جمهوری اسلامی در "هلسینکی"، حمایت اعضای این اتحادیه را از "محمود صالحی" اعلام و خواستار آزادی فوری وی شده است. در بخشی از این نامه خطاب به سفیر جمهوری اسلامی در فنلاند، آمده است: همچنان که اطلاع دارید، محمود صالحی از چهره‌های سرشناس کارگری ایران از تاریخ 9 آوریل 2007 در زندان بسر می‌برد، او به جرم برگزاری مراسم اول مه در سقز و دفاع از حقوق کارگران در زندان است. وضعیت جسمانی "محمود صالحی" وخیم است و خطر جانی وی را تهدید میکند. محکومیت یک ساله ایشان در تاریخ 23 مارس به پایان رسید، اما بازپرسی شعبه 4 دادگستری شهر سنندج وی را احضار کرده و به جرم تماس با خارج از زندان و انتشار پیام‌های حمایت‌آمیز از مبارزات کارگران و دانشجویان، برای او قرار بازداشت موقت صادر کرده است. در پایان این نامه آمده است: همه ما مطلعیم که در کشورهای دموکراتیک، نه برپایی مراسم اول مه و نه دادن پیام همبستگی با مبارزات کارگران و دانشجویان، جرم محسوب نمی‌شوند، ما محترمانه از شما می‌خواهیم که "محمود صالحی" را فوراً و بدون قید و شرط از زندان آزاد کرده تا سریعاً تحت درمان و مراقبت‌های ویژه قرار گیرد.

39- تجمع کارگران صدرا وارد پنجمین روز شد:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 9 فروردین 87، جمعی از کارگران شرکت صنعتی دریایی ایران (صدرا) در بوشهر امروز اعلام کردند که از کار اخراج شده‌اند و باید بر سرکار خود بازگردند. این افراد که روز شنبه در برابر استانداری بوشهر تجمع کرده بودند، این خواسته را بیان کردند. آنان گفتند: علت اصلی اخراج از این شرکت بکارگیری پیمانکار و نیروهای غیربومی دپروژه‌هاست و به رغم اینکه پنج روز از اعتراض ما می‌گذرد، مسوولان هیچ اقدامی برای حل مشکل انجام نداده‌اند. ایرنا گزارش داده است که یکی از تجمع‌کنندگان که نام خود را ذکر نکرد گفت: شرکت صدرا در 28 اسفند سال گذشته با 400 کارگر بومی این شرکت تسویه حساب و ما را بیکار کرد. وی افزود: هم‌اکنون تنها بهانه مسوولان این شرکت برای اخراج کارگران بومی فقدان کار و سفارش کار است این درحالی است شرکت صدرا اخیراً سفارش ساخت 10 کشتی را از کشور آلمان گرفته است. وی با اشاره به اینکه مسوولان از واژه خصوصی‌سازی دولت سوءاستفاده کرده‌اند افزود: شرکت صدرا پذیرای سیل عظیم پیمانکاران و نیروهای غیر بومی از شمال و جنوب کشور است. یکی دیگر از تجمع‌کنندگان گفت: چرا باید کارگری که تا بازنشستگی‌اش فقط چهار ماه باقی‌مانده، از کار اخراج شود و به دنبال بیمه بیکاری باشد. محمد اکبری اضافه کرد: بیمه بیکاری نیز پاسخگویی زندگی ما نیست. وی بیان کرد: از بدو اخراج کارگران بومی شرکت صدرا در بوشهر به بهانه پایان کار و نبود کار، این شرکت با پیمانکاری از بندرعباس قرارداد بسته و این پیمانکار نیز با آوردن 250 نیرو از این شهر، زمینه اشتغال استان بوشهر را بر نیروهای بومی بسته است. وی افزود: اخراج کارگران بومی شرکت صدرا در بوشهر درحالی است که این شرکت بطور مکرر به منظور ایجاد اشتغال جدید و حفظ اشتغال قبل از بانک‌های عامل استان بوشهر تسهیلات دریافت می‌کند. شماری دیگر از این کارگران، اظهارداشتند: به رغم اینکه شرکت صدرا تاکنون چندین بار به اخراج نیروی خود اقدام کرده، مسوولان مربوط هیچ برخوردی با این شرکت نداشته‌اند. آنان بیان کردند: استاندار بوشهر در تجمع هفته گذشته کارگران اخراجی شرکت صدرا قول دارد در زمینه حل این مشکل کمک

کند اما تاکنون هیچ گره‌ای از مشکل ما باز نشده است.
این کارگران افزودند: در صورت حل نشدن این مشکل در روزهای آینده راه ورودی به جزیره صدرا را که تاسیسات این شرکت در آنجا مستقر است خواهند بست و از ورود کارگران غیر بومی به این جزیره جلوگیری خواهند کرد.
این عده اضافه کردند: کارگران اخراجی شرکت صدرا بین هفت تا 20 سال سابقه کار دارند.
رییس سازمان کار و امور اجتماعی استان بوشهر در تجمع هفته گذشته کارگران اخراجی از شرکت صدرا در بوشهر گفته بود: در روز پایان سال گذشته مسوولان این شرکت بدون هماهنگی با این اداره اقدام به اخراج کارگران قراردادی خود کرده‌اند.
حسین باشی زادگان افزود: در آمار اعلام شده 384 کارگر اخراج شده‌اند اما نفقات اخراجی احتمالاً بیش از این شمار باشد.
وی گفت: ادعای مسوولان شرکت صدرا مبنی بر اخراج کارگران خود پایان پروژه است.
باشی زادگان اظهار داشت: برای بررسی صحت این ادعا نشستی با مسوولان شرکت یادشده برگزار خواهد شد.
وی با بیان اینکه مشکل بیکاری و تبعات آن بر زندگی کارگران اخراجی باعث نگرانی آنان شده است، یادآور شد: برای دفاع از حقوق کارگران اخراجی این موضوع به طور ویژه رسیدگی خواهد شد.

40- بی توجهی مسئولین اداره کار سنندج به شکایت کارگران شرکت "رویا پلاستیک"

بر پایه اخبار منتشره در سایت ها در تاریخ 9 فروردین 87، کارگران کارخانه "رویا پلاستیک" که در شهرک صنعتی شهر سنندج واقع شده است طی روزهای اخیر در اعتراض به اقدامات کارفرمایان این شرکت شکایتی را به اداره کار و امور اجتماعی این شهر ارائه کرده‌اند.
کارخانه "رویا پلاستیک" که تولید کننده ظروف یکبار مصرف می باشد و 45 کارگر در آن مشغول کار هستند به وسیله سرمایه گذاری از تهران و دیگر شهرها تاسیس شده و محصولات آن در ایران و دیگر کشورهای خارجی به فروش می رسد.
کارگران شاغل در کارخانه "رویا پلاستیک" روزانه در 2 شیفت و 12 ساعت کار می کنند و کارفرمایان هیچگونه اضافه کاری به آنان پرداخت نمی کنند و در روزهای تعطیلی نیز به صورت نوبتی ناچار به حضور در محل کار می شوند و ماهانه تنها 220 هزار تومان حقوق دریافت می نمایند.
کارگران کارخانه مذکور در اعتراض به اقدامات کارفرمایان به اداره کار و امور اجتماعی شهر سنندج شکایت کرده اند، اما اداره کار در پاسخ به شکایت کارگران اعلام کرده است که ما نمی توانیم به کسی که در اینجا سرمایه گذاری کرده است فشار بیاوریم چرا که سرمایه اش را بر میدارد و به شهرهای دیگری انتقال می دهد و نیز اشاره کرده اند که ما نمی توانیم به آنها فشار بیاوریم و آنها را فراری دهیم، آنها هر طور دلشان بخواهد و مایل باشند به کارگر حقوق می دهند.

41- اخراج 80 نفر از کارگران شهرداری سقز:

بر اساس مصوبه شورای شهر سقز، مسئولین شهرداری این شهر 80 تن از کارگران شهرداری را همزمان با آغاز سال 87 اخراج کرده اند.
برخی از کارگران اخراجی شهرداری سقز که در بخشهای نظافت شهری، اجرانیات و حمل و نقل مشغول کار بوده اند بیش از 10 سال سابقه کار در شهرداری را دارند و با بهانه افزایش کارایی و اصلاح چگونگی استخدام نیرو بیکار شده اند.

42- اعتصاب کارگران "سد" زیویه" کامیاران همچنان ادامه دارد :

اعتصاب کارگران شاغل در پروژه سد "زیویه" در کامیاران که از 15 روز قبل در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه آغاز شده بود، همچنان ادامه دارد.
مدیران شرکت سازنده سد "زیویه" 6 ماه حقوق معوقه کارگران را پرداخت نکرده و وعده پرداخت مطالبات آنان پس از تعطیلات نوروزی را داده و اکنون کارگاه سد نیز تعطیل شده است.
در حال حاضر 50 تن از کارگران بخش رانندگی از سوی مدیران شرکت سازنده سد "زیویه" اخراج شده و وعده های آنان در خصوص پرداخت مطالبات معوقه کارگران نیز عملی نشده است.

43- ادامه اعتصاب کارگران شد "گاو شان" کامیاران :

بر اساس خبر رسیده از کامیاران، در حالیکه اعتصاب صدها کارگر سد "گاو شان" همچنان ادامه دارد، مدیران شرکت 200 نفر از کارگران را اخراج کرده اند.

400 کارگر شاغل در پروژه سد "گاوشان" کامیاران طی 1 ماه گذشته دست به اعتصاب زده و 4 بار نیز در مقابل فرمانداری کامیاران دست به تجمع زده و موفق شدند 2 ماه از 4 ماه حقوق معوقه خود را دریافت نمایند، اما پرداخت 2 ماه حقوق باقیمانده آنان به بعد از تعطیلات نوروزی موکول شد. در حال حاضر علیرغم گذشته 9 روز از تعطیلات، کارگاه سد گاوشان همچنان تعطیل می باشد و کارگران نیز در بلاتکلیفی به سر می برند.

44- دادگاهی محمود صالحی و ارجاع پرونده وی به دادستانی :

کمیته دفاع از محمود صالحی: طبق گزارش رسیده، روز شنبه 10 فروردین ماه 1387 محمود صالحی را به دادگاه انتقال دادند و وی آخرین دفاعیات خود را در دادگاه پیش قاضی پرونده عنوان کرد. لازم به ذکر است که پرونده محمود صالحی به دادستانی، جهت اجرای حکم ارجاع داده شده است. محمود صالحی در حالیکه هنوز در اعتصاب غذا به سر میبرد، از لحاظ جسمانی کاملاً لاغر شده اما همچنان از لحاظ روحی مصمم و استوار است. وی پس از دادگاهی، دوباره به زندان مرکزی شهر سمنندج انتقال داده شد. قابل ذکر است که خانواده محمود صالحی موفق شدند که وی را ملاقات کرده و پیام دوستان و فعالین کارگری مبنی بر پایان دادن به اعتصاب غذا را به او برسانند. محمود صالحی به پاس زحمات همه کسانی که برای نجات جان وی تلاش کرده اند موافقت کرده است که به اعتصاب غذای کامل خود پایان دهد.

*45- زنان در زیر پنجه های هیولای فقر :

سخن کوتاه اما گویا...

گفتگویی کوتاه فریاد کارگر با یک خانم محترم دستفروش در تاریخ 10 فروردین 87؛ به هر جا مراجعه کردم که از نظر مالی کم کم کنند گفتند باید طلاق بگیری تا به عنوان زن سرپرست خانوار کمکت کنیم. من این همه درد و بدبختی دارم دیگر گوشه و کنایه مردم را نمیتوانم تحمل کنم. من 65 ساله هستم، شوهرم سرطان ریه دارد و نمیتواند کار کند، یکی از پسرهایم هم عقب مانده ذهنی است و هیچ منبع درآمدی ندارم و مجبورم دست فروشی کنم. شما کل قوانین این دولت را مرور کنید تمام آن ضد زن است دخترم مهندس کامپیوتر است ولی هیچ وقت کار نکرده است. من از گلوی خانواده، از دوا و درمان پدرش برای خرج تحصیل او خرج کردم اما حالا که درس خوانده و به جایی رسیده کنار من خانه نشین شده است. آخر ما به کی فریاد بزنیم. ننگ و ذلت بر این آخوندها که از روز اول با شعار کمک به مستضعف به روی کار آمدند اما حالا ما را به روز سیاه نشانده اند. عدالت و مساوات در این دولت تبدیل به شعار شده. من از خدا میخواهم که به زودی به کمر این آخوندها بزند تا به حق علی ریش و ریشه اینها را نابود کند. حالا من و شوهر و بچه هایم باشیم یا نباشیم تا مرگ این حکومت را ببینیم فرقی ندارد اما اینها سه نسل از مردم ایران را نابود کردند دیگر بس است من از خدا میخواهم نابودشان کند تا نسلهای بعدی رنگ زندگی و خوشبختی را ببینند.

46- روند حرکت های اعتراضی کارگران نیشکر هفت تپه از قبل به اینسو:

کارگران نیشکر هفت تپه از روز سه شنبه 29 بهمن ماه دست به اعتصاب گسترده زدند. کارگران روز پنجشنبه 2 اسفند ماه در محوطه شرکت دست به تجمع و اعتراض زدند

به گزارش دبیرخانه شورای ملی مقاومت ایران روز 2 اسفند 1386 نیروهای سرکوبگر اطلاعاتی و انتظامی به بیش از 800 تن از کارگران سد عباسپور شهر مسجدسلیمان که اخیراً و پس از خودداری مقامات این سد از پرداخت حقوق معوقه شان در محوطه این شرکت دست به تحصن و اعتراض زده بودند، یورش بردند.

در این سد در حدود 1800 نفر شاغل هستند و نزدیک به 5 ماه است که حقوق آنها پرداخت نشده است.

کارگران شرکت نیشکر هفت تپه با دیگر از روز 15 اسفند در اعتراض به پرداخت نشدن دو ماه حقوق و پاداش و عیدی شان، اقدام به اعتصاب کرده اند.

روز یکشنبه 19 اسفند بیش از 1500 تن از کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه خوزستان در اعتراض به پرداخت نشدن حقوقهای عقب افتاده خود تجمع کردند.

به گزارش فعالان حقوق بشر و دمکراسی در ایران، کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه شوش پس از 4 روز اعتصاب و اعتراض، مسئولان این شرکت را وادار به پرداخت حقوق خود کردند و از روز دوشنبه 20 اسفند ماه کارگران پس از دریافت حقوق خود به سر کار خود به صورت مشروط بازگشتند.

در طی 4 روز اعتصاب و اعتراضات کارگران، مامورین وزارت اطلاعات با مراجعه به منازل کارگران و تماسهای تلفنی در سطح گسترده کارگران را تهدید به دستگیری می کردند.

روز 23 اسفند 1386 بار دیگر این کارگران باتوجه به عدم تحقق وعده مدیران شرکت اعتصاب کردند. در پی این اعتصاب تعدادی از شیشه های کمپ نی بری شکسته و کارگران جادههای ورودی و خروجی به کمپ را بسته و از آمد و شد کامیونهای حمل نی و سرویسهای کارکنان جلوگیری کردند.

به گزارش رادیو فردا کارگران شرکت نیشکر هفت تپه با انتشار بیانیه ای در روز همبستگی جهانی با کارگران ایران، که در ۴۱ کشور در پنج قاره برگزار شد، خواستار پایان برخوردهای امنیتی - قضایی با کارگران ایران، آزادی منصور اسانلو، رییس هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه، و محمود صالحی، فعال کارگری در استان کردستان، و همچنین مختومه اعلام شدن پرونده کارگران نیشکر هفت تپه و ابوالفضل عابدینی شدند.

کارگران شرکت نیشکر هفت تپه در حدود دو سال گذشته، حداقل ۱۱ بار بر سر مطالبات صنفی شان، دست به اعتصاب زده اند که بازتاب گسترده ای در رسانه های جمعی داشته است.

راهپیمایی همبستگی با کارگران ایرانی در ۴۱ کشور جهان فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل، کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری و سازمان عفو بین الملل با انتشار بیانیه مشترکی همبستگی خود را با کارگران ایران اعلام کردند.

این بیانیه به مناسبت روز ششم مارس، روز همبستگی جهانی با کارگران ایران منتشر شد.

به گزارش رادیو فردا در نخستین ساعات روز پنجشنبه، ۱۶ اسفند، کارگران ۴۱ کشور در پنج قاره جهان، تظاهرات و مراسم روز همبستگی با کارگران ایرانی را برگزار کردند.

اتحادیه های کارگری در این ۴۱ کشور که صدها هزار عضو دارند، در پی فراخوان فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل، خواستار آزادی منصور اسانلو، رییس هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران، و محمود صالحی، فعال کارگر در استان کردستان، شدند.

مراسم روز همبستگی جهانی با کارگران ایران در حالی انجام گرفت که برخی از اتحادیه های کارگری از روز چهارشنبه، پنجم مارس ۱۵ اسفند، به استقبال آن رفته بودند. برگزاری تظاهرات در مقابل سفارت جمهوری اسلامی در پایتخت اوکراین از جمله این اقدامات در روز چهارشنبه بود.

در روز پنجشنبه، ششم مارس ۱۶ اسفند، نخستین مراسم، تظاهرات در ولینگتون، پایتخت نیوزیلند، بود و پس از آن، تظاهرات و مراسم همبستگی با کارگران ایرانی در شهرهایی در استرالیا، فیلیپین، تایوان، تایلند، ژاپن، هندوستان، پاکستان، اندونزی، هنگ کنگ، عراق، لبنان، کرانه باختری رود اردن، الجزایر، تونس، اتیوپی، مراکش، آلمان، سوئد، بریتانیا و کانادا برگزار شد.

این سازمان های کارگری و حقوق بشری اعلام کرده اند که تظاهرات و اعتراضات ششم مارس، پایان کار نخواهد بود و مبارزه برای آزادی منصور اسانلو و محمود صالحی و به رسمیت شناخته شدن حقوق کارگران برای تشکیل اتحادیه های مستقل کارگری ادامه خواهد یافت.

47- ادامه اعتراض کارگران شرکت "ایران صدرا" در بوشهر:

امروز شنبه 10 فروردین ماه، صدها کارگر شرکت "ایران صدرا" برای پنجمین روز متوالی، در مقابل استانداری بوشهر دست به تجمع زده و خواستار بازگشت به کار خود شدند. مدیران شرکت "ایران صدرا" روز 28 اسفند ماه سال گذشته 400 کارگر قراردادی خود را با بهانه پایان کار اخراج و نسبت به اعتراضات و خواست آنان برای بازگشت به کار بی توجه هستند.

کارگران اخراجی که بین 7 تا 20 سال سابقه کار دارند، در جریان تجمع در مقابل استانداری بوشهر، تهدید کردند در صورتی که طی روزهای آینده به مشکلاتشان رسیدگی نشود، راه ورودی به جزیره صدرا را که تاسیسات شرکت "ایران صدرا" در آنجا مستقر است خواهند بست.

48- ادامه اعتصاب کارگران سد "سیازاخ" دیواندره :

بر اساس خبر رسیده از شهر دیواندره، اعتصاب 100 کارگر شاغل در پروژه سد "سیازاخ" که از روزهای پایانی سال گذشته آغاز شده بود، همچنان ادامه دارد. کارگران پروژه سد "سیازاخ" که 6 ماه حقوق معوقه خود را دریافت نکرده بودند در اعتراض به بی توجهی به مشکلاتشان اعتصاب کردند و علیرغم پرداخت 2 ماه و نیم از حقوق معوقه آنان، کارگران همچنان به اعتصاب خود ادامه می دهند و پروژه مذکور به صورت کامل تعطیل شده است. لازم به ذکر است که کارفرمایان شرکت سازنده سد "سیازاخ" برخی مزایای کارگران از جمله عیدی و بن کارگری آنان را نیز پرداخت نکرده اند.

49- یک ارزیابی از رشد بیکاری در ایران :

دکتر بهمن آرمان می گوید اگر شرایط فعلی ادامه پیدا کند و روند تعطیلی کارخانه های داخلی ادامه یابد ایران با بحران شدید بیکاری روبرو خواهد شد. او می گوید که شاهد هیچ گونه قرارداد جدیدی برای صنایع پتروشیمی، فولاد، آلومینیوم و حتی صنایع پایین تر از آن نیستیم.

نرخ بیکاری را دکتر بیژن بیدآباد بالاتر از آن رقم ۱۰ درصدی می داند که منابع رسمی اعلام می کنند. او می گوید: که رقم اعلام شده رقم قابل بحثی هست. چون بسیاری از شقوق بیکاری مثل بیکاری پنهان و یا بیکاری های سطحی را مدنظر قرار نمی دهد و بهرحال یک رقم بیکاری شاخص و پایه را تعریف می کند. او می افزاید: در سال ۸۶ ما براساس آمار بانک مرکزی تولید ناخالص داخلی مان در انتهای شش ماهه اول چیزی حول و حوش ۷/۸ درصد رشد داشته است، ولی ارقام رشد سرمایه گذاری در اقتصاد گزارش نشده است. چیزی که حدس زده می شود از لحاظ افزایش سرمایه گذاری بخش خصوصی و بخش دولتی، به نظر می آید این دو قلم که عمده عامل محرک برای اشتغال هستند، آن رشدی را که باید داشته باشند ندارند و نتیجتاً نباید توقع داشت که تحولات زیادی را در ارتباط با اشتغال داشته باشیم.

برای کاهش این نرخ از ۱۰ درصد به حد نرخ بیکاری ۴ درصد، حجم عظیمی از سرمایه گذاری لازم است و این گذشته از تحولاتی که برای اصلاح ساختار اقتصادی لازم است، مستلزم تغییر در سیاست خارجی ایران است، زمانیکه سرمایه خارجی جرات کنند در ایران فعال شوند. این فقط در شرایطی ممکن است که ریسک های سیاسی اقتصاد ایران را تحت الشعاع خود قرار نهد. چشم اندازی که به گفته آگاهان هنوز وجود ندارد.

اقتصاد مبتلا به جوع

رییس کل بانک مرکزی، طهماسب مظاهری در "اتاق ایران" - بنابر آنچه در روزنامه "دنیای اقتصاد" آمده - گفته است که اقتصاد ایران دچار بیماری جوع شده، که بیماری سیری ناپذیری است. اشاره او به تزریق پول به سیستم مالی ایران است: ما زمانی سالانه ۱۴ تا ۱۷ میلیارد دلار ارز به بازار تزریق می کردیم. این رقم اکنون به ۴۰ میلیارد دلار رسیده است، با این همه بازار ولع بیشتری نشان می دهد. ولعی که منابع مالی را در اختیار دلالتان و تجاری قرار می دهد، بازارهای داخلی را از کالاهای خارجی پر می کند، رشد اقتصادی را متوقف می کند، تقاضا را افزایش می دهد و همراه با آن گرانی و تورم را.

مریم انصاری

50- تجمع کارگران صدرا وارد پنجمین روز شد:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 10 فروردین 87: جمعی از کارگران شرکت صنعتی دریایی ایران (صدرا) در بوشهر امروز اعلام کردند که از کار اخراج شده اند و باید بر سرکار خود بازگردند. این افراد که روز شنبه در برابر استانداری بوشهر تجمع کرده بودند، این خواسته را بیان کردند. آنان گفتند: علت اصلی اخراج از این شرکت بکارگیری پیمانکار و نیروهای غیربومی در پروژه هاست و به رغم اینکه پنج روز از اعتراض ما می گذرد، مسوولان هیچ اقدامی برای حل مشکل انجام نداده اند. ایرنا گزارش داده است که یکی از تجمع کنندگان که نام خود

را ذکر نکرد گفت: شرکت صدرا در ۲۸ اسفند سال گذشته با ۴۰۰ کارگر بومی این شرکت تسویه حساب و ما را بیکار کرد. وی افزود: هم‌اکنون تنها بهانه مسوولان این شرکت برای اخراج کارگران بومی فقدان کار و سفارش کار است این درحالی است شرکت صدرا اخیراً سفارش ساخت ۱۰ کشتی را از کشور آلمان گرفته است. وی با اشاره به اینکه مسوولان از واژه خصوصی‌سازی دولت سوءاستفاده کرده‌اند افزود: شرکت صدرا پذیرای سیل عظیم پیمانکاران و نیروهای غیر بومی از شمال و جنوب کشور است.

یکی دیگر از تجمع‌کنندگان گفت: چرا باید کارگری که تا بازنشستگی‌اش فقط چهار ماه باقی نمانده، از کار اخراج شود و به دنبال بیمه بیکاری باشد. محمد اکبری اضافه کرد: بیمه بیکاری نیز پاسخگوی زندگی ما نیست. وی بیان کرد: از بدو اخراج کارگران بومی شرکت صدرا در بوشهر به بهانه پایان کار و نبود کار، این شرکت با پیمانکاری از بندرعباس قرارداد بسته و این پیمانکار نیز با آوردن ۲۵۰ نیرو از این شهر، زمینه اشتغال استان بوشهر را بر نیروهای بومی بسته است. وی افزود: اخراج کارگران بومی شرکت صدرا در بوشهر درحالی است که این شرکت بطور مکرر به منظور ایجاد اشتغال جدید و حفظ اشتغال قبل از بانک‌های عامل استان بوشهر تسهیلات دریافت می‌کند.

شماری دیگر از این کارگران، اظهارداشتند: به‌رغم اینکه شرکت صدرا تاکنون چندین بار به اخراج نیروی خود اقدام کرده، مسوولان مربوط هیچ برخوردی با این شرکت نداشته‌اند. آنان بیان کردند: استاندار بوشهر در تجمع هفته گذشته کارگران اخراجی شرکت صدرا قول دارد در زمینه حل این مشکل کمک کند اما تاکنون هیچ گره‌ای از مشکل ما باز نشده است. این کارگران افزودند: در صورت حل نشدن این مشکل در روزهای آینده راه ورودی به جزیره صدرا را که تاسیسات این شرکت در آنجا مستقر است خواهند بست و از ورود کارگران غیر بومی به این جزیره جلوگیری خواهند کرد. این عده اضافه کردند: کارگران اخراجی شرکت صدرا بین هفت تا ۲۰ سال سابقه کار دارند.

رییس سازمان کار و امور اجتماعی استان بوشهر در تجمع هفته گذشته کارگران اخراجی از شرکت صدرا در بوشهر گفته بود: در روز پایان سال گذشته مسوولان این شرکت بدون هماهنگی با این اداره اقدام به اخراج کارگران قراردادی خود کرده‌اند. حسین باشی زادگان افزود: در آمار اعلام شده ۳۸۴ کارگر اخراج شده‌اند اما نفرات اخراجی احتمالاً بیش از این شمار باشد. وی گفت: ادعای مسوولان شرکت صدرا مبنی بر اخراج کارگران خود پایان پروژه است. باشی زادگان اظهار داشت: برای بررسی صحت این ادعا نشستی با مسوولان شرکت یادشده برگزار خواهد شد. وی با بیان اینکه مشکل بیکاری و تبعات آن بر زندگی کارگران اخراجی باعث نگرانی آنان شده است، یادآور شد: برای دفاع از حقوق کارگران اخراجی این موضوع به طور ویژه رسیدگی خواهد شد.

***51- تعداد کودکان کار خیابانی در ایران از 400 هزار تا یک میلیون نفر تخمین زده می شود :**

سایت انجمن دفاع از کارگران و بیکاران به نقل از عصرایران در تاریخ 12 فروردین 87 گزارش داد ؛ براساس برآورد کارشناسان سازمان یونیسف، تعداد کودکان کار خیابانی در ایران از 400 هزار تا یک میلیون نفر تخمین زده می شود. به نوشته برنا این در حالی است که مقامات رسمی کشور تعداد این کودکان را در تهران 20 هزار و در کل کشور 200 هزار نفر برآورد کرده اند. کار کودکان زیر 15 سال در هر کارگاه و هر کسبی ممنوع است و به همین دلیل هنوز آمار مشخص و دقیقی از تعداد کودکان کار در ایران وجود ندارد. اما بسیاری از کارگاه ها و کارفرمایان کودکان را به دلیل پرداخت دستمزد پایین تر به کار می گیرند تا از این راه سود بیشتری را به دست آورند. یکی از خروجیهای جاده خاوران به یک دستگاه منتهی می شود. محلی که نان خشکی ها یا پلاستیک جمع کن ها آنچه را از آهن ، نان خشک و پلاستیک جمع کرده اند به اینجا می آورند. این دستگاه قسمتی از یک گاراژ اتومبیل است. این دستگاه محل نان خشکی هاست. سرپرست یا صاحب دستگاه، گونی های کارگران را به نوبت و ارسی می کند. پلاستیک ها، آهن و نان خشک ها را جداگانه با ترازو می کشد و جلوی اسم هر کدام از کارگرها در دفتر عددهایی را می نویسد. عددها و مواد جمع آوری شده است و بر اساس آن به کارگر ها پول پرداخت می شود. دو آلونک درست بین دو کوه زباله، محل خواب و استراحت کارگران است. آلونکی که برای تن خسته کودکی که حداقل هشت ساعت را در کوچه های شهر یک روند زباله را گشته و هر روز سعی می کند برای دستمزد بیشتر زباله بیشتری جمع کند، حکایت هتل چهارستاره را دارد. نزدیک پانزده نفر در این دو اتاق دو در سه متری می خوابند. لوازم اتاق همه از برکت وجود زباله های مردم شهر تامین شده، پتو، متکا، قوری و حتی پوستر های ستاره های بدن سازی و سینما که بر در و دیوار است. زباله نه فقط معیشت آنها را تامین می کند بلکه دیوارهای آلونک شان را هم برپا کرده است. دیوارهایی که از جنس ورقه های آهنی و حلبی کهنه و زنگ زده، مقوا و کیسه نایلون است. در این آلونک ها مگس ها حکمرانی می کنند. مگس هایی که هر روز در یزابه های سیاه رنگ جاری بر زمین بیرون آلونک ها غلت می زنند. جلوی دهان و بینی ات را نمی گیری تا آنچه را که این کودکان با آن زندگی می کنند عمیقاً تجربه کنی و مسلماً آنچه استشمام می کنی بویی است که ما شهری ها کمتر آن را تجربه می کنیم. کوچک ترین پسر این دستگاه کودکی 8 ساله به نام

حیدر است و اهل افغانستان است. با اینکه نام حیدر دارد اما همانند کارگران افغانی دیگر سنی است. روزی تقریباً هشت هزار تومان در آمد دارد و این پول از روزانه 20 تا 30 کیلو بار زدن کاغذ و مقوا گیرش می آید. پهلوان این بچه ها پسر 14 ساله به نام هاشم است که روزی 70 کیلو بار می آورد و 12 هزار تومان گیرش می آید. در این دستگاه هرکس قوی تر باشد آهن جمع می کند و پول بیشتری گیرش می آید و به قول بچه ها هاشم به چیزی غیر از زباله های آهن دست نمی زند. بدون استثنا، همه کودکان دستگاه دوست دارند همانند هاشم قوی باشند و درآمد او را داشته باشند اما وقتی به آنها می گویم به دلیل کوچک بودن سن آنها مزد واقعی این کار به آنها داده نمی شود، قبول نمی کنند و از درآمد خود بسیار راضی هستند... "قاسم خان" سر می رسد، صاحب دستگاه است، تروتمیز و آدم حسابی است. اصلاً شباهتی به تصویری که تو از ارباب دستگاه در ذهنت ساخته بودی ندارد. جدي، کاری و حسابگر به نظر می رسد و دوست ندارد زیاد آنجا معطل کنیم چون می گوید: "این دستگاه غیر مجاز است." درباره کارگزارش می گوید: اکثراً افغانی هستند چون بهتر از ایرانی ها کار می کنند و اغلب کودک هستند و چون به پولی که در می آورند قانع اند و در دسر درست نمی کنند. به عقیده "قاسم خان" همه این کودکان محتاج کمک هستند تا بتوانند برای خانواده خود پول ببرند و این کار بسیار بهتر از دزدی و گدایی کردن است!! وقتی از نحوه فروش این ضایعات می پرسیم تنها پاسخ می دهد که به کارخانه های بازیافت می فروشم. اما اصرارهای من را در مورد حاشیه سود این کار بی پاسخ گذاشت. و فقط به این پاسخ بسنده کرد: من زمین این دستگاه را باقیمت بالایی اجاره کرده ام و با حقوق کارگران که حداقل به ماهی 200 هزار تومان می رسد، باید درآمدی بیش از 20 میلیون تومان در ماه داشته باشم.

...به آخر کوچه می رسد، گونی اش را زمین می گذارد. می نشیند و به دیورا تکیه می دهد؛ باید منتظر بماند تا وانت بیاید و او را به دستگاهش ببرد. ماههاست که در این محله و این کوچه ها زباله جمع می کند. جایش را عوض می کند. از زیر چراغ خیابان گونی اش را بر می دارد و در تاریکی دیوار ساختمانی می نشیند تا ماموران شهرداری او را نبینند. خیالش راحت است توی تاریکی کسی سایه اش را نمی بیند

52- اخراج 400 تن از کارگران شرکت ایران صدرا- بوشهر:

سایت انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، در تاریخ 12 فروردین 87 نوشت ؛ دهها کارگر معترض نسبت به آنچه که اعتراض به دلیل اخراج خوانده میشود صبح امروز برای دومین روز متوالی دست به تجمع اعتراضی در مقابل مجموعه کاخ استانداری بوشهر زدند

این تجمع که تا ساعت مخابره خبر ساعت 15:14 امروز ادامه دارد با نصب پارچه نوشته هایی همراه بود که کارگران مخالفت خود را با برنامه های دولت محمود احمدی نژاد اعلام کردند اگرچه تا لحظه مخابره خبر فوق هیچ نیروی پلیس در محل حضور ندارد اما حضور نامحسوس نیروهای امنیتی و وابسته به دستگاه اطلاعاتی رژیم حکایت از سعی آنها در کنترل نامحسوس بر این تجمع اعتراضی دارد . یک کارگر اخراجی که به دلایل امنیتی از بردن نام خود خودداری ورزید از عدم پاسخگویی مسئولان محلی استان سخن به میان آورد و از آنسوتر با توجه به پایان تعطیلی ادارات ؛گو اینکه بخش وسیعی از مجموعه دستگاه عریض و طویل استانداری بوشهر بعنوان نهاد پاسخگو به مطالبات کارگران صدرا در تعطیلی بسر میبرد . یک کارگر اخراجی نیز در ادامه گفتگو افزود:شکایات ما برای گرفتن حقوق معوقه غالباً بدون پاسخ است همین کارگر افزود اداره کار بوشهر به علت حمایتهای مالی که از سوی شرکت صدرا میشود عماداً سیاست سکوت را در برابر مطالبات کارگران را در پیش گرفته است . این کارگر در ضمن صحبتهای خود از خرید ساختمانهای اداری و اتومبیل توسط شرکت صدرا برای مجموع ادارات استان خبر داد . بر اساس صحت گفتار کارگران میتوان به وجه المصلحه قرار گرفتن حقوق مردم توسط باندهای حاکم بر اقتصاد کشور سخن به میان آورد و باز به همین دلیل با قرار گرفتن بخش خصوصی در دستان مافیای اقتصاد کشور که مبتنی بر اقتصاد سود انگارانه دلالی است میتوان در ماههای آینده انتظار تعطیلی کارخانه ها و اخراج بیشتر کارگران را شاهد بود . شرکت ایران صدرا نیز که با شروع انقلاب از شرکت ملی صنایع دریایی به صدرا تغییر نام داد در طول 27 ساله فعالیت خود شاهد افت و خیز های فراوانی بود که مهمترین آنها سرکوب کارگران در سال 1363 ؛ و ادامه همین سیاست در سال 1376 که منجر به تعطیلی شورای کارگری آن گردید . با چنگ اندازی باند هاشمی رفسنجانی بر این شرکت و ایجاد شرکتهای بدون تابلو وابسته به دستگاه حاکمیت رژیم بر این شرکت عملاً معنای بخش خصوصی یعنی واگذاری سرمایه های ملی این شرکت در دستان خاندان آقازاده ها هرروز بر فقر و فلاکت زندگی کارگران افزوده شد . با روی کار آمده دولت احمدی نژاد با رای پادگانی و حاشیه نشینان و همزمان با ایجاد تفرقه و شکاف میان جناحهای سیاسی رژیم باند حاکم بر صدرا -فرزندان هاشمی رفسنجانی سعی در ورشکسته نمودن این شرکت را در راس سیاستهای خود قرار دادند بطوری که این شرکت در سال 1383 به عنوان ورشکسته اعلام و با قیمت 700میلیارد تومان در سهام بورس توسط بانک ملی خریداری که این بزرگترین میزان فروش سهام یک کارخانه در طول تاریخ 27 ساله بعد از انقلاب ایران است.

53- کارگران ایران بدون مدیر بهتر کار می کنند!

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 14 فروردین 87، بنا بر یافته‌های يك تحقیق در جامعه‌شناسی صنعتی، پرسنل صنعتی ایرانی، از بالاترین بهره‌وری در نیمه نخست فروردین ماه برخوردارند.

به گزارش تابناک بنا بر این تحقیق که در تعدادی از صنایع با تولید مداوم و بدون تعطیلی مانند صنایع پتروشیمی انجام شده است، بالاترین دوره بهره‌وری سالانه در نیمه نخست فروردین ماه - که عملاً بخش مدیریت و ستادی این واحدها تعطیل است - رخ می‌دهد و در این دوره، بیشترین تولید و کمترین نقص فنی و خرابی رخ می‌دهد.

در واحدهای مورد مطالعه، نیمه نخست فروردین ماه دارای بیشترین تولید در ایام سال و کمترین خرابی بوده است که مطالعات نشان می‌دهد مهمترین دلیل آن، عدم وجود مدیریت ارشد و پرسنل ستادی در کنار افزایش اعتماد به نفس و خودکوفایی کارگران، سرپرستان و پرسنل فنی می‌باشد که به علت عدم وجود مدیران، بار مسئولیت عملاً بر عهده این گروه گذاشته می‌شود.

یافته این مطالعه جامعه‌شناسی صنعتی نشان می‌دهد، کارگران، تکنسین‌ها و سرپرستان تولید ایرانی به دلیل ضریب هوشی بالا، اگر مورد اعتماد قرار گرفته و بار مسئولیت بر عهده آنها گذاشته شود، عملاً بهره‌وری بهتری را نسبت به مدیران بر جا خواهند گذاشت.

در صورتی که یافته‌های این مطالعه با انجام تحقیقات تکمیلی به دیگر بخش‌های جامعه تعمیم یابد، می‌توان نسبت به یافتن راه‌حل بحران کارآمدی در اقتصاد ایران تصمیم گرفت.

54- دادگاهی و ارجاع پرونده "محمود صالحی" به دادستانی :

بر اساس گزارش "کمیته دفاع از محمود صالحی"، امروز شنبه 10 فروردین ماه "محمود صالحی" در دادگاه جمهوری اسلامی در شهر سنندج محاکمه و آخرین دفاعیات خود را به دادگاه ارائه نمود.

به دنبال برگزاری جلسه دادگاه، پرونده "محمود صالحی" جهت اجرای حکم به دادستانی ارجاع داده شده است.

گفته می‌شود "محمود صالحی" که همچنان در اعتصاب غذا به سر می‌برد، از لحاظ جسمانی کاملاً لاغر شده، اما همچنان از لحاظ روحی مصمم و استوار است و پس از برگزاری جلسه دادگاه، به زندان مرکزی شهر سنندج بازگردانده شده است.

لازم به ذکر است که خانواده "محمود صالحی" موفق شدند با وی ملاقات کرده و پیام دوستان و فعالین کارگری مبنی بر پایان دادن به اعتصاب غذا را به او برسانند و "محمود صالحی" نیز به پاس زحمات همه کسانی که برای نجات جان وی تلاش کرده‌اند موافقت کرده است که به اعتصاب غذای کامل خود پایان دهد.

لازم به ذکر است که حکم 1 سال زندان محمود صالحی روز 4 فروردین ماه پایان یافت، اما مقامات قضایی جمهوری اسلامی روز 27 اسفند ماه برای وی قرار بازداشت موقت صادر کردند و "محمود صالحی" نیز در اعتراض به این اقدام دست به اعتصاب غذا زد.

55 - اطلاعیه : کمیته دفاع از محمود صالحی :

روز دوشنبه 27 اسفند ماه 1386 محمود صالحی در اعتراض به عدم آزادی و قرار بازداشت موقت خود توسط شعبه 4 دادگستری سنندج، دست به اعتصاب غذای خشک زد.

متعاقباً جمعی از کارگران، فعالین کارگری و انسانهای آزادیخواه در داخل و خارج از کشور در همبستگی با محمود صالحی، دست به اعتصاب غذا زده‌اند.

ما ضمن تشکر و قدر دانی از همه این عزیزان، به اطلاع میرسانیم که محمود صالحی به پاس زحمات و تلاشهای دلسوزانه همه کسانی که صمیمانه کمپینی برای آزادی و نجات جان وی به راه انداخته‌اند و از او خواسته بودند که بنا به شرایط و خامت وضعیت جسمانی‌اش به اعتصاب غذای خود پایان دهد، به اعتصاب غذای خود پایان داده است.

لازم به ذکر است که خطر جانی، همچنان محمود صالحی را تهدید میکند و وی نیاز به معالجه فوری دارد. باید محمود صالحی را به هر طریق ممکن از مرگ حتمی نجات داد.

کمیته دفاع از محمود صالحی

دوشنبه 12 فروردین 1387

kdms50@yahoo.com

www.kdmahmodsalehi.blogfa.com

56- با وجود تهیه وثیقه؛ محمود صالحی آزاد نمی شود :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 14 فروردین 87، با صدور قرار وثیقه 40 میلیون تومانی برای آزادی محمود صالحی دقایقی پیش معاون دادستان استان کردستان به خانواده او خبر داد صالحی آزاد نخواهد شد.

فرزند محمود صالحی به دسترنج گفت: پس از آنکه با پیگیری های فراوان مقامات قضایی شرط آزادی پدرم را شکستن اعتصاب غذایی قرار دادند و او این شرط را پذیرفت، روز دوشنبه توسط دادستان استان کردستان قرار وثیقه ای 40 میلیون تومانی برای آزادی او تعیین شد اما امروز - چهارشنبه - که برای تحویل وثیقه مراجعه کردیم معاون دادستانی به ما گفت تا زمانی که من مسئولیت قضایی در این استان دارم صالحی آزاد نخواهد شد.

در این باره "اقبال رضایی" از فعالان کارگری کردستان به دسترنج گفت: طبق قانون با تهیه وثیقه 40 میلیون تومانی صالحی باید امروز از زندان مرکزی سنندج آزاد می شد.

او گفت: شورای پیگیری مشکلات حقوقی "صالحی" همزمان با صدور این حکم اعلام کرد چون قول های پیشین مسوولان قضایی کردستان در خصوص آزادی وی تاکنون عملی نشده است آزادی او نیز مبهم است و در صورت آزاد نشدن وی تحریکات اعتراضی با شدت بیشتری دنبال می شود.

"رضایی" با اشاره به اینکه بیش از 100 تن از فعالان کارگری در روز های چهارم و پنجم فروردین ماه با تجمع در مقابل زندان مرکزی و دادگستری سنندج آزادی بی قید و شرط وی را خواستار شده بودند گفت: معترضین اعلام داشتند در صورت عدم آزادی وی روز شنبه - 17 فروردین ماه - تجمع اعتراض آمیزی در مقابل قوه قضاییه در تهران بر پا خواهند کرد. لازم بذکر است سلامتی این فعال کارگری که به اتهام شرکت در مراسم روز اول ماه می اینک زندانی است و از عارضه قلبی و درد کلیه رنج می برد، با وجود اعتصاب غذای چند روزه اش در خطر است.

57- اعتراض کارگران به حداقل دستمزدهای تعیین شده سال ۸۷:

بنا به گزارش آژانس ایران خبر "یکی از فعالین کارگری شیراز گفت: در زمانیکه بر اساس نرخ رسمی اعلام شده بانک مرکزی، نرخ تورم ۲۰ درصد میباشد این میزان افزایش دستمزد کارگران هیچ مشکلی از کارگران حل نخواهد کرد و اساسا جوابگوی حداقل های يك خانوار كوچك نیست." در این گزارش همچنین آمده است: "کارگران باید همه و یا دو سوم این میزان دستمزد را برای کرایه خانه خود بدهند، شاید مقامات در نظر گرفته اند که همه کارگران باید زیر راه پله ها و در بدترین خانه ها زندگی کنند تا کرایه کمتری بدهند ولی کرایه يك خانه معمولی معادل حقوق يك ماه کارگر است، به این ترتیب با این تورم موجود در جامعه، کارگران امکان زندگی و پیشرفت ندارند. کما اینکه مقامات دولت خط فقر را ۵۰۰ هزار اعلام کرده اند به عبارت دیگر با این دستمزد اعلام شده، رسماً مشخص کرده اند که کارگران باید خیلی زیر خط فقر زندگی کنند."

58- معلمان حق التدریسی ۴ ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده اند :

۵۰۰۰۰ معلم حق التدریسی در سخت ترین شرایط کار میکنند. سه ماه تابستان هیچگونه حقوقی دریافت نمیکنند و درحال حاضر ۴ ماه است که حقوق ناچیز آنها پرداخت نشده است. خواست استخدام رسمی و افزایش حقوق و مزایا یک خواست عاجل این بخش از معلمان است. دولت حتی از پرداخت بن ۳۰۰۰۰ تومانی این معلمان خودداری کرده است. حزب اتحاد کمونیسم کارگری از مبارزات کارگران و معلمان برای مقابله با سیاست اخراج کارگران و الغای قراردادهای موقت و "سفید امضا"، از افزایش حقوق و مزایای کارگری و همچنین پرداخت حقوق معوقه قاطعانه دفاع میکند. عدم پرداخت حقوق و مزایای کارگری یک تعرض آشکار سرمایه و حکومت اسلامی برای تحمیل شرایط برده وار کار به طبقه کارگر است. اخراج کارگران باید ممنوع باشد. هیچ کارفرمایی نباید حق اخراج کارگران را داشته باشد. دولت اسلامی و کارفرمایان باید موظف شوند در شرایطی که واحد تولیدی بنا به دلایل اقتصادی قادر به ادامه کاری نیست، کلیه حقوق و مزایای کارگران و یا بیمه بیکاری مکفی به کارگران پرداخته شود. کارگر مسنول رکود و رونق اقتصادی سرمایه نیستند. همانطور که در دوران سودآوری گسترده الزامات حقوق و مزایای کارگران افزایش نمی یابد، در دوران رکود هم نباید اجازه داد که کارفرما بار بحران اقتصادی سرمایه را به کارگران تحمیل کند.

اخبار مبارزات کارگران ایران ،

هفته سوم فروردین ۸۷ (مارس - اپریل 2008)

(* 59- سیاست های ناکارآمد، ریشه تورم :

سرمقاله روزنامه سرمایه به تاریخ 15 اردیبهشت 87 نوشت ؛ اعلام نرخ تورم 12 ماه منتهی به فروردین ماه از سوی بانک مرکزی بر پایه شاخص یک سال یا مجموعه 12 ماه محاسبه می‌شود و نوع دیگر آن محاسبه میانگین ماه به ماه است به همین دلیل تفاوت نرخ 19/5 درصد برای مجموع 12 ماه و 24/9 درصد برای مقایسه یک ماه با ماه مشابه در سال گذشته مشاهده می‌شود. اما معمولاً نرخ تورم یک سال به عنوان میانگین و رقم اصلی تورم محسوب می‌شود. گذشته از تفاوت نرخ‌های اعلامی از سوی بانک مرکزی تأثیرات تورم بر تصمیمات اقتصادی قابل توجه است. به همین خاطر سعی می‌شود با اعمال روش‌هایی تورم ناشی از تقاضا کاهش یابد.

تعیین نرخ سود بانکی که وابسته به میزان تورم است مهمترین مساله در جریان اقتصادی کشور است که می‌تواند بر کاهش تورم موثر واقع شود. به این صورت که با افزایش نرخ سود بانک‌ها و کاهش سرعت گردش نقدینگی تمایل مردم به پس‌انداز بیش از مصرف می‌شود. این عامل موجب کاهش تقاضا خواهد شد و اگر عرضه را ثابت فرض کنیم در نتیجه تقاضای کل که ریشه تورم است، پایین می‌آید.

البته افزایش نرخ بهره در شرایطی که تورم بالاست اثرات معکوس هم به دنبال دارد و مهمترین آن افزایش هزینه پول برای تسهیلات گیرندگان است. این تسهیلات گیرندگان می‌توانند تولیدکنندگانی باشند که برای رشد تولید نیازمند دریافت تسهیلات بیش‌تری هستند.

همچنین راه دیگری که برای کاهش تورم می‌توان به آن دقت کرد، افزایش واردات و رشد سرمایه‌گذاری‌های دولتی است که می‌تواند تسهیلات اعتباری را برای صعود تولیدات و فراهم آوردن ابزارهای جانبی آن بیش‌تر کند.

در واقع سیستم بانکی می‌تواند با تسهیلات اعطایی نرخ‌های ترجیحی ارجاع کند. به این صورت که برای رشته‌های تولیدی نظیر بخش صنعت- ساختمان- معدن و کشاورزی تسهیلاتی با نرخ‌های کمتر اعطا شود و برای بخش بازرگانی با نرخ بیش‌تر باشد تا به این ترتیب بتوانیم همراه با کاهش تقاضای کل، عرضه کل را از طریق تولیدات و واردات افزایش دهیم.

مسلم است که مجموعه این سیاست‌ها می‌تواند ما را از تورم ساختاری نجات دهد. البته باید به جریان افزایشی قیمت نفت و کاهش مازاد حساب ذخیره ارزی به عنوان عوامل اصلی تورم‌زا دقت لازم را داشت، البته باید به افزایش قیمت نفت که موجب افزایش دارایی‌های بانک مرکزی و افزایش پایه پولی و نقدینگی می‌شود به عنوان عوامل ساختاری تورم توجه کرد همان‌طور که دولت گذشته هم به آن تأکید داشت تا با استفاده از ابزارهای در دسترس از روند منفی قیمت نفت و استفاده غیر از جهت تولید از مازاد ذخیره ارزی جلوگیری و بیماری هلندی را در اقتصاد ریشه کن کرد.

60- دولت 900 دستگاه اتوبوس از سهمیه سال 85 بدهکار است :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 15 اردیبهشت 87؛ مدیر عامل شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه گفت: از سهمیه سال 85 و از محل تبصره 13، 900 دستگاه اتوبوس طلبکاریم.

حسین بیژنی در گفت‌وگو با موج خاطر نشان کرد: این تعداد اتوبوس که دولت باید به شرکت واحد اتوبوسرانی تهران بپردازد متعلق به سال 85 است و هنوز میزان سهمیه از این شرکت از محل تبصره 13 سال 86 تعیین نشده است. وی افزود: دولت بر ارائه اتوبوس‌های سهمیه‌ای تعلل می‌کند و هم اکنون در حال پیگیری دلیل این موضوع هستیم.

61- اعتصاب رانندگان تاکسی در کرمانشاه در اعتراض به نبودن گاز :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 16 اردیبهشت 87؛ بیش از 200 نفر از رانندگان تاکسی به همراه وسایل نقلیه خود دیروز در میدان آزادی کرمانشاه دست به اعتصاب زدند.

به گزارش فارس، این رانندگان دلایل اعتصاب و تجمع خود را عدم وجود گاز CNG در سطح استان، نداشتن بنزین به اندازه کافی برای تاکسی‌ها و مواردی از این قبیل عنوان کردند.

راننده یک سمند زرد که جزو اعتصاب کنندگان بود، گفت: سمند من دوگانه سوز است اما با توجه به وجود چهار جایگاه گاز CNG از اسفند ماه سال گذشته تاکنون هیچ کدام از این جایگاه‌ها گاز CNG عرضه نمی‌کنند.

فردین نصری افزود: در حال حاضر روزانه تنها 12 لیتر بنزین داریم که بیشتر از 4 ساعت نمی‌توانم از آن استفاده کنم.

وی یکی دیگر از علل اعتصاب و تجمع تاکسیرانان کرمانشاهی را پایین بودن نرخ کرایه‌ها دانست و تصریح کرد: متأسفانه تورم در تمامی زمینه‌ها روز به روز افزایش می‌یابد اما از رشد نرخ کرایه تاکسی‌ها هیچ خبری نیست.

نصری افزود: من هر ماه 120 هزار تومان قسط تاکسی 40 هزار تومان حق بیمه و 80 هزار تومان کرایه منزل می‌پردازم و با این وضعیت تورم بالا چگونه باید زندگی خود را اداره کنم.

* 62- مسبب گرانی‌ها، جهت‌گیری‌های غلط دولت است :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 16 اردیبهشت 87؛ نایب رئیس کمیسیون اصل 90 مجلس شورای اسلامی با انتقاد از وضع نابسامان موجود خواستار براندازی دست واسطه‌ها از اقتصاد شد.

علی عسگری، نماینده مشهد در گفت‌وگو با موج گفت: در جلسه کمیسیون اصل 90 که برای بررسی علت گرانی‌ها تشکیل شده بود، گزارشی از سوی دکتر سبحانی به عنوان کارشناس مربوطه در مورد علل و عوامل تورم قرائت شد که دلایل و علل و عوامل تورم به صورت نظری و تنوریک مورد بحث قرار گرفت.

وی افزود: عدم تولید که موجب برهم خوردن عرضه و تقاضا می‌شود و موجبات اختلال و عدم تعادل در بازار را فراهم می‌کند و همچنین عدم استفاده بهینه از نیروی انسانی و کمبود خدمات و بهره‌وری نیروی انسانی و افزایش بیش از حد نقدینگی در جامعه از ریشه‌های گرانی در بازار معرفی شد.

وی با بیان این که ریشه اصلی تورم جهت‌گیری‌های اقتصادی دولت است، اظهار داشت: رئیس جمهور نیز در بخشی از گزارشات خود به این موضوع معترف بوده است که بخشی از گرانی موجود در جامعه به جهت سیاست‌های غلط دولت اوست و اکنون نیز ضروری دانستیم که وزیر بازرگانی دولت را به جهت برخی از کارشکنی‌ها در به وجود آمدن گرانی‌ها استیضاح کنیم.

وی با اشاره به این که رکود اقتصادی و عدم تولید موجبات به هم خوردن عرضه و تقاضا شده است، افزود: زمانی خشکسالی در کشور پدیدار می‌شود و باعث کم شدن تولید در جامعه می‌شود و به این دلیل تولید داخلی جواب نمی‌دهد اما زمانی رقم قابل توجهی از گرانی بازار را واسطه‌ها پدید می‌آورند که اکنون این وضع حاکم است.

عسگری با انتقاد از این که واسطه‌ها بر روی اشتغال و تولید اثر گذاشته‌اند، تصریح کرد: نمی‌توان به صورت دستوری با این گونه عوامل برخورد کرد و راهکارهای متعدد را باید برای براندازی آنها پی ریزی کرد.

وی در ادامه متذکر شد: جای سوال دارد که چرا با وجود اینکه 3 سال است بحث مافیای اقتصادی مطرح است چرا این اسامی و مجموعه معرفی نمی‌شوند.

63- احتمال شیوع آنفلانزای مرغی 200 کارگر را بیکار کرد :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 17 فروردین 87؛ کارگران این کارخانه با طرح شکایت در اداره کار اسلامشهر منتظر برگشت به کار و یا برقراری مقرری بیمه بیکاری خود هستند.

این کارخانه در منطقه غرب تهران قرار داشت که پس از مشاهده علائم احتمالی بیماری آنفلانزای مرغی در زمستان سال گذشته، تمامی طیور آن برای پیشگیری‌های احتمالی نابود شدند و ۲۰۰ نفر از کارگران نیز اخراج شدند.

یکی از کارگران این کارخانه به دسترنج گفت: به فاصله یک ماه از بروز این مسئله کارفرما با تمامی کارگران تسویه حساب کرد و آنها را اخراج کرد.

هر چند به گفته این کارگر کارفرما بابت نابودی طیور خسارت خود را دریافت کرده است اما یکی از مسوولان این کارخانه تعطیل شده گفت: با توجه به اینکه احتمال دارد چنین علل‌هایی در زمستان آینده دوباره مشاهده شود، راه اندازی دوباره کارخانه فاقد توجیه اقتصادی است.

وی گفت: تنها در نتیجه نابودی 120 هزار طیور موجود در این مرکز پرورش جوجه، 2 میلیارد تومان خسارت به صاحبان کارخانه وارد شده است.

با توجه به آنچه که از سوی کارفرمای این کارخانه به عنوان ریسک بالای سرمایه‌گذاری دوباره نامیده می‌شود، در راه اندازی مجدد این واحد تولیدی و بازگشت به کار بیش از 200 کارگر آن تردیدهایی وجود دارد.

کارگران اخراج شده این مرکز پرورش جوجه که از زمان اخراج خود بر مشکلات اقتصادی آنها افزوده شده است از این وضعیت ناراضی هستند بطوری که برخی از آنها با نگاهی بدبینانه تعطیلی کارخانه را بهانه‌ای برای انجام فعالیتهای انبوه‌سازی تلقی کرده‌اند.

مسولان این کارخانه با رد هر گونه تصمیم مبنی بر تبدیل کارخانه به مجتمع‌های مسکونی و تجاری تاکید دارند در نهایت این مالکان و سهامداران کارخانه هستند که در مورد آینده این واحد تولیدی تصمیم‌گیری خواهند کرد.

کارگران و مسولان این مرغداری تعطیل شده می‌گویند با وجود آنکه مشاهده علائم احتمالی آنفلانزای مرغی دلیل تعطیلی کارخانه و انهدام طیور موجود و بیکاری کارگران شده است اما خوشبختانه در هیچ کدام از کارکنان این مرکز علائم این بیماری مشاهده نشده است.

یکی از مسولان وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی در این رابطه به دسترنج گفت: در زمستان سال گذشته هیچ مورد مشکوکی از ابتلای شهروندان ایرانی به این بیماری گزارش نشده است.

64- اخراج کارگران سد "سیاه زخ" در اولین روز کاری سال جدید:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 17 فروردین 87؛ بیش از 100 کارگر قراردادی سد "سیاه زخ" دیوان دره پس از عدم دریافت سه ماه حقوق و مزایای شغلی خود، در ابتدای سال 87 از کار بر کنار شدند. "اقبال رضائی" فعال کارگری در کردستان به دسترنج گفت: این کارگران که در بهمن ماه سال گذشته طی اعتصابی 20 روزه حقوق معوقه خود را طلب کردند، امروز با شروع اولین روز کاری در سال جدید در هنگام مراجعه به محل کار خود با اطلاعیه کارفرما مبنی بر ممانعت از حضور کارگران و تعطیلی کارگاه ساختمانی مواجه شدند.

وی گفت: حقوق دی، بهمن، اسفند و عیدی و سنوات سال گذشته کارگران پرداخت نشده و کارگران هم اکنون با دریافت بخشنامه مذکور در بلاتکلیفی بسر می برند.

"رضائی" گفت: تشکیلات کارگری کردستان برای استیفای حقوق از دست رفته کارگران و برخورد قانونی با کارفرمای متخلف وارد عمل شده است.

65- قیمت شکر با جلسه شبانه دلان افزایش یافت:

به تاریخ سایت دسترنج در تاریخ 17 اردیبهشت 87؛ طی نشست پنجشنبه شب هفته گذشته 10 نفر از دلان و واردکنندگان شکر خام که برای تباتی در احتکار این محصول برگزار شده بود، قیمت هرکیلو شکر از روز شنبه 50 تومان افزایش یافت.

یک مقام مطلع در یکی از بزرگترین واحدهای تولید شکر که وابسته به وزارت جهاد و کشاورزی نیز می باشد در گفت و گو با برنا، با اشاره به افزایش ناگهانی قیمت شکر در بازار گفت: در جلسه شبانه دلان بزرگ و واردکنندگان شکر خام تصمیم گرفته شد تا همه شرکتهای تولیدی جمع آوری شده و به مرور با قیمت بالاتر در بازار عرضه شود.

وی با اشاره به نارضایتی تولیدکنندگان شکر از دولت به دلیل عدم حمایت های تولیدی لازم تصریح کرد: این امر باعث شد تا دلان شکر از این فرصت سوءاستفاده کرده و با خرید شکر از کارخانه های تولیدی، به قصد فروش آن با قیمت بیشتر، آنها را در انبار احتکار کنند.

به گفته این مقام مطلع، این گروه برای عملی شدن خواسته خود با یکی از شرکتهای وابسته به وزارت جهاد کشاورزی نیز مذاکراتی انجام داده اند تا با کمک این شرکت بازار سیاه شکر را در کشور به وجود آورند.

پیش از این جمعی از کارگران شرکت دولتی تصفیه نیشر هفت تپه در استان خوزستان طی نامه ای سرگشاده به مسئولین با اشاره به وجود مافیای شکر در کشور تاکید کرده بودند این مافیای بر سیاست های دولت تأثیر می گذارد و دولت را متهم به عدم حمایت از شرکتهای تولیدی می کند.

66- افزایش 350 درصدی قیمت برنج با دستور شفاهی رئیس کل :

به گزارش برنا در تاریخ 17 اردیبهشت 87؛ با دستور شفاهی رئیس کل گمرک قیمت برنج وارداتی از تنی 350 به 1300 دلار افزایش یافت. براساس دستور شفاهی هاشم رهبری، رئیس کل گمرک که روز شنبه 14 اردیبهشت 87 به کلیه گمرکات ابلاغ شد، قیمت کلیه برنج های وارداتی از تنی 350 به 1300 دلار افزایش یافته و مابه التفاوت این اختلاف قیمت نیز دریافت و به خزانه واریز شود.

به گزارش برنا، براساس دستور شفاهی هاشم رهبری، رئیس کل گمرک که روز شنبه 14 اردیبهشت 87 به کلیه گمرکات ابلاغ شد، قیمت کلیه برنج های وارداتی از تنی 350 به 1300 دلار افزایش یافته و مابه التفاوت این اختلاف قیمت نیز دریافت و به خزانه واریز شود.

براساس این دستور کلیه واردکنندگان برنج که از 8 ماه پیش اقدام به واردات این محصول کرده اند نیز مشمول این بخشنامه شده و باید مابه التفاوت قیمت برنج وارداتی را بپردازند.

دستور شفاهی رئیس کل گمرک در حالی به کلیه گمرکات ابلاغ شده است که افزایش 350 درصدی تعرفه واردات این کالا تأثیر مستقیمی بر روی قیمت تمام شده برنج وارداتی خواهد داشت.

براساس ماده 10 و 11 قانون حقوق گمرکی و ماده 121 آیین نامه اجرایی ارزش هر کالا در گمرک باید توسط دفتر ارزش تعیین شده و توسط معاون گمرک ابلاغ شود، این در حالی است که دستور شفاهی رئیس کل گمرک اساساً در دفتر ارزش تعیین نشده است.

رئیس کل گمرک در حالی این دستور شفاهی را ابلاغ کرده است که بررسی های لازم در خصوص تعیین قیمت برنج وارداتی در بازارهای جهانی صورت نگرفته است.

* 67- عشایر به دلیل کمبود علوفه مجبور به فروش دام شدند :

به گزارش برنا در تاریخ 17 اردیبهشت 87؛ مدیر عامل صندوق حمایت از سرمایه‌گذاری عشایر از وضعیت نامساعد عشایر کشور خبر داد و گفت: اختصاص 3 میلیارد تومانی اعتبار پیش‌بینی شده می‌تواند مشکل عشایر را در تامین جو و علوفه مورد نیاز برطرف سازد.

مرتضی ذوالانوار در گفت‌وگو با برنا اظهار داشت: فروش دام مازاد بر نیاز عشایر و تامین علوفه در شرایط خشکسالی از عمده مشکلات عشایر کشور است.

مدیر عامل صندوق حمایت از سرمایه‌گذاری عشایر عمق خسارات وارده به عشایر را بالا دانست و افزود: با توجه به کم‌آبی، میزان استحصال جو و علوفه در سال جاری چشمگیر نبوده و عشایر با کمبود شدید علوفه مواجه هستند. وی اعتبارات صندوق حمایت از سرمایه‌گذاری عشایر را محدود و معادل 3 میلیارد تومان عنوان کرد و گفت: با توجه به خسارات وارده و محدودیت منابع صندوق، 3 میلیارد تومان اعتبار دولتی جهت ساماندهی وضع موجود درخواست شده است.

به گفته مدیر عامل صندوق حمایت از سرمایه‌گذاری عشایر در صورت اختصاص این میزان اعتبار، میزان تسهیلات پرداختی صندوق به 5 میلیارد تومان افزایش می‌یابد.

ذوالانوار رفع مشکل کمبود علوفه از محل منابع داخلی را منوط به تامین اعتبار مورد نیاز دانست و تصریح کرد: بسیاری از عشایر به دلیل کمبود علوفه مجبور به فروش دام مازاد خود شده‌اند، این درحالی است که دام جزء اصلی معیشت و درآمد عشایر محسوب می‌شود.

وی با اشاره به تامین 25 درصد از گوشت قرمز کشور از طریق عشایر افزود: به طور قطع ادامه روند فعلی ضمن تهدید زندگی عشایر، تاثیر مستقیمی در تامین گوشت قرمز کشور خواهد داشت.

این مقام مسئول در صندوق عشایر با تاکید بر جلوگیری از فروش زودرس دام عشایر بیان کرد: با وجود اعلام شرکت پشتیبانی امور دام مبنی بر خرید دام عشایر به دلیل پایین بودن قیمت خرید، بسیاری از عشایر رغبتی به فروش دام خود ندارند.

68- کارگران اخراجی ایران صدرا مانع ورود سایر کارگران به کارخانه شدند:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 17 فروردین 87؛ گفته می‌شود 400 کارگر اخراجی ایران صدرا صبح امروز با تجمع در مقابل کارخانه از ورود دیگر کارگران به کارخانه جلوگیری کردند. یکی از فعالان کارگری استان بوشهر که نخواست نامش فاش شود به دسترنج گفت: کارگران اخراجی ایران صدرا در نخستین ساعات صبح امروز از ورود سایر کارگران این کارخانه به کارگاه‌های کشتی‌سازی و سکو‌سازی جلوگیری کردند.

وی گفت این اتفاق زمانی روی داد که کارگران ایران صدرا مطابق معمول هر روز برای انجام کار به کارخانه مراجعه کرده بودند.

این فعال کارگری افزود: کارگران اخراجی ایران صدرا در اعتراض به آنچه که اخراج غیر قانونی و ناعادلانه خود می‌نامند، از ورود همکاران سابق خود به محل کار جلوگیری کردند.

پیشتر و در آخرین روزهای سال گذشته بیش از 400 کارگر کارخانه کشتی‌سازی ایران صدرا به دلیل اتمام قرارداد و نبود سفارش جدید برای تولید اخراج شدند.

لازم به ذکر است که این نوع از اعتراض از شناخته شده ترین ابزارهای اعتراضی کارگران در تمامی نقاط دنیاست و به نام "اعتصاب در محل ابزار تولید" شناخته می‌شود.

69- دولت شکر وارد می‌کند و کارگران را بیکار:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 17 فروردین 87؛ دو ماه حقوق معوقه 400 کارگر کارخانه قند نیشابور پرداخت نشده است. یکی از کارگران کارخانه قند نیشابور در این باره به دسترنج گفت: واردات بی رویه شکر به همراه سو مدیریت باعث بحران مالی و کمبود نقدینگی در این واحد باسابقه تولید قند شده است و به همین علت مطالبات معوقه کارگران با گذشت یک سال هنوز پرداخت نشده است.

وی گفت: بیش از 3 هزار کشاورز چغندر کار نیشابور نیز هر یک به مقدار 200 هزار تومان تا یک میلیون تومان از مدیریت این واحد به خاطر تحویل محصول طلب کار بوده که عملکرد مدیریت این تعداد کارگر را نیز معترض کرده است. وی گفت: انبارها و سیلوها پر از شکر سفید بوده که به دلیل واردات غیر قانونی از سوی دولت، این محصول تولید داخل هنوز بفروش نرفته است.

70- کارگران ایران صدرا قربانی رکود کشتی‌سازی:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 17 فروردین 87؛ بیش از 400 کارگر قراردادی کارخانه کشتی و سکو سازی ایران صدرا بوشهر به دلیل اتمام مدت قرارداد و نبود سفارش برای پروژه های جدید اخراج شدند. مسوولان کارخانه ایران صدرا بوشهر در توجیه اخراج بیش از 400 کارگر این کارخانه مدعی شدند: اگر این کارگران را اخراج نمی کردیم ممکن بود تمامی کارگران ایران صدرا در سال 87 بیکار شوند.

به گزارش دسترنج، در اواخر اسفند ماه سال گذشته بیش از 400 کارگر قراردادی کارخانه کشتی و سکو سازی ایران صدرا بوشهر به دلیل اتمام مدت قرارداد و نبود سفارش برای پروژه های جدید از سوی کارفرما اخراج شدند.

با وجود آنکه خود مسوولان ایران صدرا به تخصص و مهارت کارگران اخراجی معترف هستند اما معتقدند این اخراجها حداقل امنیت شغلی بیش از هزار کارگر دیگر این کارخانه را تضمین کرده است.

عیسی محمد کمالی از فعالان کارگری بوشهر نیز با ابراز تاسف از اخراج ناگهانی بیش از 400 کارگر کارخانه ایران صدرا بوشهر به دسترنج گفت: با توجه به ریشه دار بودن مشکل نیروی مازاد انسانی و اتمام سفارش ها این اخراج ها قابل پیش بینی بود.

وی یاد آور شد در یکی دو سال اخیر دست کم چندین بار مسوولان شرکت ایران صدرا تصمیم گرفتند تا با کارگران مازاد تسویه حساب کنند اما هر بار مسوولان استانی تحت تاثیر نگرانی کارگران، با دادن وعده تحویل سفارش جدید، مسوولان این شرکت را برای چند ماه از اخراج کارگران منصرف می کردند.

به گفته مقامات مسوول ایران صدرا بوشهر نه تنها به غیر از واگذاری سفارش های جدید هیچ راه دیگری برای بازگشت به کار کارگران اخراج شده این کارخانه وجود ندارد بلکه در صورت پایان یافتن پروژه های باقیمانده نیز احتمال دارد کارگران دیگری از این کارخانه اخراج شوند.

این اظهارات در حالی مطرح می شود که به گفته منابع خبری، از زمان این اخراج ها تا کنون، کارگران اخراجی ایران صدرا بوشهر به نشانه اعتراض در چندین تجمع اعتراضی شرکت کرده اند.

تجمع کنندگان معترض در تمام تجمعات خود با رد اظهارات مسوولان کارخانه و طرح این ادعا که تنها دلیل اخراج آنها استخدام پیمانی نیروهای غیر بومی است خواهان بازگشت به کار خود شده اند.

برخی منابع آگاه در خصوص اظهارات کارگران اخراجی می گویند: با وجود آنکه اخراج کارگران قراردادی شاغل در کار مستمر امری غیر انسانی و دور از اخلاق است اما به موجب تفسیر غلطی که قضات دیوان عدالت اداری در سالهای نخست دهه 70 از قانون کار ایران ارائه کردند، اخراج این کارگران به امری قانونی تبدیل شده است.

با این حال مسوولان کارخانه ایران صدرا با این استدلال که فعالیت های آنها بر خلاف کارخانه های خودرو سازی امری سفارشی و غیر مستمر است و نمی توان با کارگران بصورت دائم قرارداد بست، می گویند تلاش خود را برای برقراری بیمه بیکاری کارگران اخراج شده به کار خواهند بست.

(*71- عمل مجری قانون خلاف قانون است:

به گزارش دسترنج در تاریخ 18 فروردین 87؛ تغییر ترکیب اعضای شورایی عالی کار و اضافه شدن دو عضو جدید از سوی دولت بر خلاف قانون کار بود. "همدانی" مشاور انجمن مدیران صنایع در این باره به دسترنج گفت: هیات دولت حق اضافه کردن دو عضو جدید را به این شورا ندارد و این اتفاق قطعاً با تخطی از قانون کار صورت گرفته است.

او گفت: با این تصمیم، دولت اصل سه جانبه گرایی را با دارا بودن مجموع 5 نماینده در شورای عالی کار بر هم زده است.

لازم به ذکر است که چندی پیش وزیر عضو کارگروه وضع و اصلاح آیین نامه های قانون کار، دستورالعمل چگونگی تشکیل و نحوه اداره شورای عالی کار را تغییر دادند و با افزودن وزیر رفاه و تأمین اجتماعی و رئیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران تعداد آرای دولت را از سه نفر به پنج نفر افزایش دادند. این در حالی است که ماده ۱۶۷ قانون کار بر نقش مساوی شرکای اجتماعی برای تصمیم گیری تأکید دارد و حال با تغییر این ماده از قانون کار اکثریت آرا با دولت است.

(*72- دولت هم از تصمیمش متعجب است:

به گزارش دسترنج در تاریخ 18 فروردین 87؛ این مسوولان در خصوص اینکه «دولت چگونه بدون توجه به محدودیت های قانونی و بدون در نظر گرفتن اصل سه جانبه گرایی دو نفر عضو جدید را به جمع اعضای این شورا اضافه کرده است؟» نتوانستند پاسخ قانع کننده ای بدهند.

تعجب و شگفتی این اشخاص که برخی از آنها در معاونت های حقوقی و تنظیم و نظارت بر روابط کار وزارت کار و امور اجتماعی حضور دارند، بقدری است که برخی از آنان از احتمال وجود اشتباه در تنظیم خبر مربوط به اصلاح ساختار شورای عالی کار سخن گفتند.

این اظهار شگفتی مسوولان وزارت کار و امور اجتماعی از تغییرات ناگهانی در ساختار و ترکیب اعضای جلسات شورای عالی کار در حالی است که انتشار این خبر در میان فعالان کارگری و کارفرمایی تاکنون واکنش‌های منفی به همراه داشته است.

بر اساس خبری که از سوی تمامی خبرگزاری‌ها و روزنامه‌ها به نقل از شورای اطلاع‌رسانی دولت منتشر شده است، نهاد ریاست جمهوری با افزایش یک جانبه اعضای دولتی شورای عالی کار موافقت کرده است. به موجب این تغییرات از این پس با حضور وزیر رفاه و تامین اجتماعی و رییس موسسه تحقیقات صنعتی در جلسات شورای عالی کار تعداد نمایندگان دولت در این شورای سه جانبه از سه نفر به پنج نفر افزایش پیدا خواهد کرد. افزایش نمایندگان دولتی شورای عالی کار در حالی است که در خیر مربوط به اصلاحیه این شورا هیچ اشاره‌ای به چگونگی افزایش نمایندگان کارگری و کارفرمایی نشده است. بنابراین می‌شود نتیجه گرفت دولت به مخدوش شدن اصل سه جانبه‌گرایی و آرای نابرابر شرکای اجتماعی بی‌توجه بوده است. واکنش منفی فعالان کارگری و کارفرمایی از این تغییر ناگهانی، به دلیل برهم خوردن تعادل و برابری آرای اعضای شورای عالی کار در تصمیم‌گیری بر سر مسائل مربوط به تنظیم روابط کار است. هرچند تا پیش از اعلام این تغییر ناگهانی کمتر کارگر و کارفرمایی از مصوبات این شورا اعلام رضایت می‌کرد، اما چون هر کدام از شرکای اجتماعی بطور مساوی سه کرسی از 9 کرسی شورای عالی کار در اختیار داشت، برابری حق رای در مصوبات این شورا ملموس و قابل مشاهده بود.

73 - پیام تبریک به مناسبت آزادی محمود صالحی :

محمود صالحی عضو سابق سندیکای کارگران خباز شهر سقز به دلیل اقدام به برگزاری مراسم اول ماه مه در شهر سقز، در سال گذشته بنا به حکم دادگاه انقلاب این شهر بیش از یکسال زندان را تحمل نمود، امروز یکشنبه مورخه 1387/1/18 ساعت 15 با قرار وثیقه 40 میلیون تومانی از زندان آزاد شد.

این آزادی را به کارگران ایران و جهان، خانواده و تمام فعالین کارگری تبریک می‌گوییم، امیدواریم هر چه زودتر شاهد آزادی آقای منصور اسالو رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد نیز باشیم. سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
1387/1/18

74 - گزارشی از وضعیت کارگران و دشواری‌های آنان در عسلویه :

بوی مواد مخدر و فراوانی ساس و شپش در خوابگاه کارگران عسلویه

به نقل از سایت انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 18 فروردین 87؛ فعالان اتحادیه سراسری کارگران اراچی و بیکار به جمع‌آوری امضا برای افزایش حداقل دستمزد کارگران و مزدگیران ادامه می‌دهند. این اتحادیه کارگران را به مبارزه متحدانه برای دریافت دستمزد مناسب با نیازهای زندگی امروزی فراخوانده است. این اتحادیه نامه‌ای نیز به شورای عالی کار و کمیته دستمزدها نوشته و خواستار تعیین سقف دستمزدی شده که کارگران را زیر خط فقر قرار ندهد. جوانمیر مرادی از مسئولان اتحادیه نامبرده در گفتگو با دویچه‌وله از شرایط کار کارگاهها و کارخانجات جنوب کشور می‌گوید.

ارتباط و فعالیت صنفی شما با کارگران چه کارخانه‌ها و کارگاههایی در جنوب کشور است؟ جوانمیر مرادی: ما ارتباطمان با کارخانه‌های جنوب و بویژه کارخانه‌های منطقه‌ی عسلویه فارس جنوبی، پالایشگاهها و پتروشیمی‌هایی است که در ارتباط با پالایشگاه کار می‌کنند. با کارگرها ارتباط نزدیک داریم. شاید با اکثر پروژه‌هایش، نه همه، ولی اکثر پروژه‌هایش ما ارتباط نزدیک داریم.

شما مشکلات و خواسته‌ها را از طریق نمایندگان کارگران بررسی و هماهنگ می‌کنید یا به شکلی دیگر؟ ما در جاهایی که تشکلهای کارگری وجود ندارد، سعی می‌کنیم از طریق جمع‌های دوستانه، مشکلات را بررسی کنیم. دلیل این‌که در بسیاری محیط‌های کارگری، تشکلی وجود ندارد چیست؟ در ایران حق ایجاد تشکل برای کارگرها به رسمیت شناخته نشده است. موارد زیادی هستند که از طرف ادارات دولتی برای ایجاد تشکل، مانع تراشی شده یا حتی تشکلهای موجود را سرکوب کرده‌اند. آیا جمع بندی از مشکلات کارگری شاخص در جنوب کشور دارید؟

در منطقه‌ی جنوب و بخصوص عسلویه هیچ کارخانه‌ای بدون مشکل وجود ندارد. حتی زندگی روزمره‌ی کارگرها که برمی‌گردد به محیط کار و محل خوابگاهها واقعا اسفناک است. شما اگر آنجا بیایید، می‌بینید که از یکطرف پالایشگاهها و

صنایع سودآور خ بزرگ، ساختمان‌ها، آپارتمانهای اداری وابسته به ارگان‌ها و شرکت نفت سر به فلک کشیده‌اند و از طرف دیگر، در خوابگاه‌های کارگران کمترین امکانات زندگی را مشاهده می‌کنید. مثلا حمام، آب بهداشتی. حتی مشکلاتی که به زبان آوردن‌شان راحت نیست.

اگر بتوانید بخشی را بیان کنید، خوب خواهد بود. گزارشهای زیادی منتشر می‌شود در مورد اینکه امکانات تفریحی عسلیویه خیلی کم است، فشار کار خیلی زیاد است. بخاطر محرومیت‌ها و مشکلات شدید، من خوانده‌ام که در خوابگاه‌ها، قمار می‌کنند یا مسایل دیگر...

طرز زندگی کارگران عسلیویه بحدی وحشتناک است که اصلا جایی برای صحبت از امکانات تفریحی و اینجور چیزها نمی‌گذارد. آنجا شما از کنار هر خوابگاهی که بگذرید، بوی مواد مخدر در حال استعمال می‌شنوید. زیر پتوهایشان را که نگاه کنید، انواع حشرات مضر مثل شپش و ساس می‌بینید. از طرفی وقتی می‌خواهند مثلا ضد عفونی کنند، بوی سم واقعا گیج‌کننده است و خود حشرات هم بر اثر تداوم، نسبت به سمپاشی‌ها مصونیت پیدا کرده‌اند. در عسلیویه از اعتیاد گرفته تا بیماری‌های جورواجور عفونی بیداد می‌کند.

در خبرها هست که در عسلیویه شمار زیادی لیسانسیه‌ها و مهندسان بیکار، دبیران اخراجی یا از این قبیل، برای کسب درآمد، کارگری ساده می‌کنند. آیا آماری از اینگونه افراد در دست دارید؟ به‌طور مشخص ما آماری نداریم. ولی خب عسلیویه معروف است به تبعیدگاه. این را هم بگویم که کم نیستند آنهایی که از بیکاری و بی‌پولی به آنجا می‌آیند و گرفتار همان بلایای شایع در عسلیویه می‌شوند. از معلم اخراجی گرفته تا کارگر بازرخرد شده. بهر صورت، شما در عسلیویه انواع آدمهایی که بخاطر فرار از فقر و نداری به آنجا روی آورده‌اند می‌بینید.

طوماری که به ابتکار فعالین اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار تهیه شده، الان به چندتا امضا رسیده؟ من تا قبل از عید که اطلاع داشتم، حدود سه هزار و خرده‌ای بود. البته این تعداد به این دلیل است که ما دیر شروع کردیم. یعنی دو هفته قبل از پایان سال. خوشبختانه علی‌رغم مشکلاتی که برای ما از طریق حراست شرکت‌ها و نیروهای امنیتی ایجاد کردند و چند نفر از دوستانمان را در حال جمع‌آوری امضا دستگیر و تهدید به اخراج کردند، باز امضاهای زیادی پای تومار است. البته دوستان ما را بعد از بازداشت آزاد کردند. خود همین اما موضوع امضا کردن و امضا گرفتن را دشوار می‌کند. بهرحال ما در صورت پاسخ ندادن به خواسته‌های کارگری، در سال جدید هم جمع‌آوری امضاء را ادامه می‌دهیم.

در رابطه با توضیحاتی که پیرامون مسایل عسلیویه می‌دادید، آیا آگاهی کارگری، آگاهی صنفی در چنین فضایی وجود دارد؟ شاید خیلی‌ها این عقیده را داشته باشند که آگاهی صنفی تنها از مطالعات مداوم یا کار متشکل حاصل می‌شود. اینها ولی بخاطر ملموس بودن مشکلات است که جذب می‌شوند. اصلا آن کارگرهایی که دچار آن بلاهای آنچنانی شدند، نظرشان این بود که شرایط این موقعیت را برایشان ایجاد کرده است. آنها تمایل دارند که هرچه سریعتر از این وضع نجات پیدا کنند.

اطلاع دارید که حدود چند نفر در عسلیویه مشغول به کار هستند؟ حدودا می‌شود گفت بین ۳۰ تا ۴۰ هزارتا باشند. البته قبلا بیشتر از این بود، ولی الان بخاطر به تعطیلی کشیده شدن بعضی از پروژه‌ها، بخاطر شرایط جاری شاید حدود ۲۰ هزار نفر کارگر نسبت به پارسال یا پیرارسال کم شده‌اند

75- پیام مشترک به مناسبت آزادی محمود صالحی از زندان :

محمود صالحی از زندان آزاد شد، این خبر برای کارگران و فعالین جنبش کارگری در ایران آنچنان حائز اهمیت بود که به فاصله بسیار کوتاهی همه جا را در نوردید و شور و شعفی به یاد ماندنی به ارمغان آورد. محمود را پارسال در راستای سیاست ایجاد رعب در میان کارگران برای جلوگیری از برگزاری مراسم اول ماه مه در اولین روزهای سال بازداشت کرده و به زندان سندانج منتقل کردند و علیرغم پایان دوران محکومیتش، میخواستند همچنان وی را در بند نگه دارند اما امروز محمود صالحی با مبارزه خستگی ناپذیر کارگران و خواست و اراده متحدانه طبقه کارگر جهانی از بند آزاد شد.

آزادی محمود در مصاف طبقه کارگر ایران برای خلاصی از ستم سرمایه یک موفقیت برای طبقه کارگر و بمثابه گامی است به جلو برای در هم شکستن محدودیتها و فشارهای حاکم بر جنبش کارگری.

ما آزادی محمود صالحی را از زندان به خانواده وی، کارگران و عموم انسانهای برابری طلب صمیمانه تبریک می‌گوییم و بنوبه خود از همه شخصیتها، نهادها و سازمانهای کارگری، بویژه ای تی یو سی و آی تی اف که برای آزادی محمود مبارزه کردند، صمیمانه قدردانی می‌کنیم و امیدواریم با مبارزه هر چه متحدانه تر و قدرتمندانه تری منصور اسالو نیز از زندان آزاد شود و برای همیشه بازداشت و آزار و اذیت فعالین جنبش کارگری و سایر جنبشهای اجتماعی در ایران پایان پذیرد. ما تلاشهای طاقت فرسای نجیبه صالح زاده و فرزندان محمود را که لحظه لحظه ی زندگی شان را علیرغم تهدیدها و فشارهای سنگین، بی باکانه در مبارزه برای آزادی محمود سپری کردند، می ستائیم و بر عزم و اراده آنان درود می فرستیم. محمود عزیز، دستت را صمیمانه می فشاریم و به مقاومت و پایداری ات درود می فرستیم.

زنده باد همبستگی کارگری

اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

کارگران کارخانه شاهو
و جمع‌هایی از کارگران:
نساجی کردستان و پریس در سنندج
پتروشیمی پلی اتیلن سنگین کرمانشاه
پالایشگاه گاز فازهای 9 و 10 عسلویه
شرکت توسعه سیلوی عسلویه
18/1/1387

* 79- اصل سه جانبه گرایی مخدوش شد :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 18 فروردین 87؛ دولت با افزودن دو عضو جدید به شورایی عالی کار قانون را زیر پا گذاشت و اصل سه جانبه گرایی را از مخدوش کرد. "عبدالمجید محمدی" نماینده کارگران در شورایی عالی کار در خصوص مصوبه هیات دولت مبنی بر تغییر ماده ۱۶۷ قانون کار به دسترنج گفت: اعضای 9 نفره این شورا برای تصمیم‌گیری قانونی کاملاً کارآمد بوده و دولت نیازی به تغییر قانون و افزودن دو عضو جدید به ترکیب این شورا نداشت. او با اشاره به مخدوش شدن اصل سه جانبه گرایی و از میان رفتن توازن برای تصمیم‌گیری از جانب شرکای اجتماعی گفت: اعضای این شورا در قانون کار ۹ نفر تعیین شده اند که هر کدام از شرکای اجتماعی (دولت، کارگران و کارفرمایان) آرای مساوی دارند اما با تغییر این ترکیب و افزوده شدن دو عضو دولتی به این شورا می‌بایست به تعداد سایر شرکای اجتماعی هم افزوده شود تا سه گروه برای تصمیم‌گیری آرای مساوی داشته باشند. "محمدی" گفت: در هر حال این تغییر ترکیب شورایی عالی کار غیر کارشناسانه و غیر قانونی بوده و از جانب کارگران و به هیچ عنوان پذیرفته شده نیست. لازم به ذکر است که چندی پیش وزیر عضو کارگروه وضع و اصلاح آیین‌نامه‌های قانون کار، دستورالعمل چگونگی تشکیل و نحوه اداره شورای عالی کار را تغییر دادند و با افزودن وزیر رفاه و تأمین اجتماعی و رئیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران تعداد آرای دولت را از سه نفر به پنج نفر افزایش دادند. این در حالی است که ماده ۱۶۷ قانون کار بر نقش مساوی شرکای اجتماعی برای تصمیم‌گیری تأکید دارد و حال با تغییر این ماده از قانون کار اکثریت آرا با دولت است.

77- نیروهای سرکوب رژیم به کارگران اعتصابی ایران صدرا و دستگیریهای گسترده کارگران :

سرانجام اعتصاب کارگران ایران صدرا در بوشهر با یورش سرکوبگرانه نیروهای انتظامی و امنیتی رژیم اسلامی مواجه شد و طبق گزارشات منتشره در پیک ایران بعد از اینکه اعتراضات و اعتصابات مکرر کارگران از سوی کارفرما و دولت بی جواب ماند و کارگران اعلام کردند که به اعتصابات و اعتراضات شان ادامه خواهند داد. صبح امروز «بر اساس فرمان شورای تأمین استان بوشهر و بر اساس فرمان مستقیم استاندار بوشهر، علی‌افراشته و امام جمعه بوشهر آیت الله ایمانی و دست اندر کاری سرهنگ جعفر کبگانی فرماندار بوشهر تجمع کارگران اخراجی شرکت ایران صدرا با سرکوب شدید یگانهای ویژه نیروی انتظامی بوشهر روبرو و تا ساعت مخابره خبر درگیری روبروی کاخ استانداری بوشهر بشدت ادامه دارد بر اساس آخرین مشاهدات میزان دستگیریها. همچنین مجروحین این حادثه به محض تکمیل اخبار به اطلاع ملت ایران و افکار آزاده جهانیان خواهد رسید بر اساس همین گزارش در جریان این درگیری تعدادی از روزنامه نگاران دستگیر و بازداشت و وسایل آنان توسط نیروهای امنیتی ضبط گردید. اسامی 3تن از بازداشتی های خبرنگار به این شرح است:

- 1-میترا انبارکی هفته نامه بیری و هفته نامه دریای جنوب.
- 2-مریم خویی هفته نامه نصیر بوشهر
- 3-اسماعیل جعفری هفته نامه نصیر بوشهر

لازم بذکر است که سرگرد پاسدار شجاعی معاونت یگان ویژه نیروی انتظامی استان بوشهر از آمران این سرکوب است که با عملیات سبعانه خود به همراهی تعدادی از مزدوران رژیم سهم بسزایی در سرکوب امروز کارگران بعهدہ داشت.

کارگران این شرکت هفته گذشته با مسدود کردن دربهای ورودی و خروجی کارخانه اعلام کرده بودند که در صورت عدم رسیدگی به خواست هایشان به اشکال دیگر اعتصاب و اعتراض دست خواهند زد. صبح همان امروز نیروهای انتظامی با قرق راه مواصلاتی جزیره صدرا عملاً وارد مرحله کنترل حرکت اعتصابی کارگران شدند و از ورود خبرنگاران به محل اصلی اعتصاب جلوگیری کردند. یکی از کارگران شرکت میگوید: در واقع کارخانه صدرا از دو سال گذشته که در بازار بورس سهام به بانک ملی ایران فروخته شد، مدیران جدید در پی کوچکتر نمودن کارخانه هستند و با اینکه قصد و آگذاری آن را به بخشها و پیمانکاران خصوصی دارند اما عملاً با سیاست جدید تعدیل نیرو دست به اخراج گسترده کارگران در شب عید نوروز زده اند. خبر دیگر حاکی از آن است که: کارخانه صدرا تحت عنوان خصوص سازی به شرکت های تحت پوشش سپاه پاسداران واگذار خواهد شد.

گزارشات امروز صبح حاکی از آن است که سردواندن کارگران این شرکت و وعده و وعید های کارفرما تنها بمنظور اختلاف انداختن بین کارگران و آماده سازی زمینه سرکوب آنها صورت گرفته است .

کارگران ایران صدرا همچون ده ها هزار کارگر کارخانه ها و مراکز صنعتی کشور در پی اجرای سیاست های ضد کارگری رژیم مشمول اخراجهای دسته جمعی و عدم پرداخت حقوق و مزایای معوقه شده اند. اهرمی که رژیم با اجرای آن کارگران را آنقدر سر میدواند تا از این دوندگی خسته شده و تن به اخراجهای دسته جمعی با کمترین مزایا بدهند . این سیاست سالها است که توسط رژیم و سرمایه دارانی که میخواهند صاحب این کارخانه ها و مراکز صنعتی شوند و یا هم اکنون صاحب آنها هستند بمرور اجرا گذاشته میشود .

سیاست دولت با این هدف اجرا میشود که این کارخانه ها را بعد از اخراج بخش وسیعی از نیروی کار آن قابل عرضه به سرمایه داران جدید که همان وابستگان به مافیای قدرت هستند ، بنماید و سرمایه داران نیز که متکی به سرنیزه ارگانهای دولتی هستند . میخواهند تا قبل از تحویل گرفتن این کارخانه ها کارگران رسمی آنها توسط دولت اخراج شده باشند تا آنها اگر هم قصد راه اندازی کارخانه رادارند(که اغلب اینطور نیست و آنها با خرید ارزان قیمت کارخانه ها و گرفتن وام های کلان دولتی زمینهای آنها را به قیمت گزاف فروخته و سرمایه هنگفت حاصل از آن را در تجارت و دلالتی پرسود به کار میگیرند) تا با استخدام تعداد کمی کارگر قراردادی آن هم گزین شده توسط ارگانهای تفتیش عقاید ، خیال خود را از بروز مسائل کارگری راحت کنند و درعین حال با دادن دستمزد کمتر و حذف مزایایی که به کارگر رسمی تعلق میگردد، شدت استثمار را بیشتر و هزینه تولید را کم کنند تا به سود بیشتری دست یابند .

(* 78- دولت وظیفه مجلس را انجام داد:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 18 فروردین 87 ؛ دولت در جایگاه اجرا کننده قانون تنها مسوول برگزاری جلسات شورای عالی کار بوده است و حق تغییر در ترکیب قانونی این شورا را ندارد . معاونت سابق تنظیم و نظارت بر روابط کار و وزارت کار و امور اجتماعی؛ تغییرات جدید ساختار شورای عالی کار را مغایر با قانون کار و وظایف دولت خواند . به گزارش دسترنج، محسن خواجه نوری گفت: در قانون کار ترکیب اعضای کارگری، دولتی و کارفرمایی شورای عالی کار بصورت شفاف مشخص شده است.

پیشتر خبرگزاری های داخلی به نقل از پایگاه اطلاع رسانی دولت از اعمال تغییرات جدیدی در ترکیب شورای عالی کار خبر داده بودند.

بر اساس این تغییرات که پس از تایید ریاست جمهوری در تاریخ 10 فروردین ماه از سوی معاون اول وی ابلاغ شد ؛ وزیر رفاه و تامین اجتماعی و رییس سازمان تحقیقات صنعتی ایران نیز به ترکیب اعضای دولتی شورای عالی کار اضافه شدند . به اعتقاد خواجه نوری با اضافه شدن این 2 نفر به جمع اعضای شورای عالی کار و افزایش نمایندگان دولتی این شورا به 5 نفر، اصول سه جانبه گرایی در مناسبات روابط کار شرکای اجتماعی ایران نقض شده است.

در حال حاضر به موجب ماده 167 قانون کار هر يك از شرکای سه جانبه کارگری کارفرمایی و دولتی ایران سه کرسی از مجموع 9 کرسی شورای عالی کار را در اختیار دارند.

خواجه نوری که نزدیک به دو دهه معاون تنظیم و نظارت بر روابط کار و وزارت کار دولتهای هاشمی رفسنجانی و خاتمی بوده است درباره تغییرات تازه شورای عالی کار می گوید: هیچ کدام از مستندات ارائه شده نمی تواند این اقدام غیر قانونی را توجیه کند.

وی افزود: تمامی این مستندات مربوط به نحوه اداره جلسات شورای عالی کار است و در هیچ کدام به دولت اجازه تغییر دادن ترکیب اعضای شورای عالی کار داده نشده است.

وی با بیان اینکه اضافه شدن 2 عضو جدید به جمع اعضای شورای عالی کار آن هم بصورت يك جانبه و بدون تغییر در حد نصاب قانونی جلسات می تواند نحوه رعایت اصل سه جانبه گرایی و چانه زنی شرکای اجتماعی را زیر سوال ببرد.

این مدیر با سابقه وزارت کار از موافقت نهاد ریاست جمهوری با این تغییرات اظهار شگفتی کرد.

در خبر شورای اطلاع رسانی دولت در حالی از بند (ب) ماده 167 و ماده 170 قانون کار به عنوان مستندات قانونی برای افزودن 2 عضو تازه به ترکیب اعضای دولتی شورای عالی کار یاد شده است که به موجب این مواد قانونی دولت در جایگاه اجرا کننده قانون تنها مسوول برگزاری جلسات شورای عالی کار بوده است و حق تغییر در ترکیب قانونی این شورا را ندارد.

به گفته خواجه نوری، با این اقدام، دولت از جایگاه اجرا کننده قوانین پا فراتر گذاشته و در وظایف مجلس که متولی قانون گذاری در کشور است مداخله غیر قانونی کرده است.

معاون پیشین تنظیم و نظارت بر روابط کار و وزارت کار و امور اجتماعی با استناد به مقاله نامه های جهانی حقوق کار گفت: دولت تنها مجاز به تغییر در آیین نامه ها و بخشنامه ها بوده و هر گونه تغییر در ساختار قانون کار باید در قالب طرح یا لایحه به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد.

وي ياد آور شد درگذشته اگر به غير از اعضاي شوراي عالي كار حضور اشخاص ديگري در جلسات اين شورا ضروري تشخيص داده مي شد، اين اشخاص صرفه نظر از جايشگاه حقوقي يا حقيقي خود بدون داشتن حق راي در جلسات شوراي عالي كار شركت مي كردند.

به موجب فصل دهم قانون كار در وزارت كار و امور اجتماعي شورايي به نام شوراي عالي كار تشكيل مي شود كه تعداد اعضاي هريك از شرکاي اجتماعي در اين شورا باهم برابر است.

درساليهاي گذشته عمده ترين وظيفه اعضاي 9 نفره اين شوراي عالي تعيين حداقل دستمزد، حق بن وحق مسكن كارگران در آغاز سال جديد بوده است.

با وجود آنكه تا پيش از اعمال تغييرات اخير هر يك از شرکاي اجتماعي ايران سه كرسي از مجموع 9 كرسي اين شورا را در اختيار داشتند اما همواره مصوبات اين شوراي عالي با اعتراض كارفرمايان و به ويژه كارگران كشور روبرو بوده است.

(*79- تغيير تركيب شوراي عالي كار در ادامه ساير اقدامات دولت بود:

به گزارش سايت دسترنج در تاريخ 19 فروردين 87؛ سهيلا جلو دارزاده، گفت: دولت در راستاي اقدام غير قانوني سال گذشته خود مبني بر تغيير ساختار شوراهاي عالي اداري كشور بر تعداد اعضاي كارفرمائي شوراي عالي كار افزوده است. تغيير در ساختار شوراهاي عالي اداري كشور يكي از اقدامات جنجال برانگيز دولت نهم در چند سال گذشته است؛ بر اساس اين اقدام، دولت نهم با توجه ساماندهي وضع اداري كشور تصميم به حذف و اقدام شورهاي عالي اداري كشور گرفت. جلودارزاده، در انتقاد از اين تصميم دولت گفت: هر يك از شوراهاي عالي اداري كشور كه در حال حاضر دولت به نام اصلاح آنها كمر به تغيير آنها بسته است در ادوار گذشته مجلس بر حسب ضرورت و مصلحت مافع عمومي ايجاد شده اند. در حدود 30 شوراي عالي اداري وجود دارد كه در كنار آنها شوراي هاي عالي كار، اشتغال، تامين اجتماعي و حفاظت فني بطور مستقيم به تنظيم روابط كار و بازار كار و اشتغال مرتبط مي شوند. اين نماينده مجلس با اشاره به تاكيد مسوولان ارشد مملكتي بر توجه بيشتري به تامين نيازهاي كارگران، گفت: در هر صورت اگر هم اعضاي جديد شوراي عالي كار با اين رويكرد به جمع نمايندگان اين شورا افزوده شدند نبايد به رعايت اصول سه جابه گرایی در این شورا خدشه وارد شود.

80- گزارش کوتاهی در ارتباط با وضعیت نابسامان واحدهای توليدي در شهر قزوین از زبان يك كارگر:

به نقل از سايت تنجمن دفاع از كارگران و بيكاران در تاريخ 19 فروردين 87؛ اين گفتگوازگفتار به نوشتار تبديل شده است از وبلاگ همبستگي با كارگر

من به دليل موضع كاري و مسؤليتهايي با تمام مشكلات جامعه كارگري در استان قزوین و مشكلاتي كه كارفرماها، شوراهاي كارگري و نماينده يا انجمن هاي صنفی در كارخانه ها دارند دست و پنجه نرم ميكنم و با آنها سر كار دارم. متاسفانه مشكلات خيلي خيلي زياد هستند اما من به طور خلاصه به گوشه اي از اين مشكلات اشاره ميكنم. مثل وضعيتي كه در كارخانجات تمام شهرها و استانهاي كشور وجود دارد در شهر قزوین هم مشكل اصلي به مديريت شرکتهای بر میگردد و الان كارگراني هستند كه بيش از 17 يا 18 ماه است حقوق، عيدي، پاداش و سنوات خود را دريافت نكرده اند و حقوق معوقه دارند. معضل بيكاري هم مزید بر علت شده و تعداد زيادي از كارگران به دليل تعطيل شدن كارخانه بيكار هستند و اين مشكل باعث شده است كه اداره معيشت برايشان غير ممكن شده از جمله كارخانه هايي كه تعطيل شده و دچار بحران جدي هستند ميتوان از كارخانه هاي قوه پارس و فرنخ، ناز نخ و... نام برد. به طور مثال كارخانه خود ما از نداشتن مديريت ذيصلاح رنج ميبرد. بعد از وارد شدن مديريت جديد و خريد شركت توسط وي از آنجايي كه هيچ آشنائي با توليدات شركت نداشت و صرفاً به دليل ارزان بودن شركت آن را خريده بود، الان در اداره شركت دچار مشكل شده است. مديريت جديد الان با بدهي زيادي مواجه شده كه از قبل اين بدهي به بار آمده بود اما وي خبر نداشت. مشكل بعدي ما عدم پرداخت حقوق به كارگران درازاي زحمت و تلاششان است. در حال حاضر حداقل بيش از 300 الي 400 پرسنل رسمي داريم كه همه حقوق معوقه دارند اما مديريت به علت بدهي هاي كلان كارخانه از پس حل اين معضل بر نيامده است و علیرغم اينكه ميزاني وام از طرف مجمع كارگران استان قزوین براي بهبود شرايط اين كارخانه اختصاص داده شد اما متاسفانه وضعيت بحراني تر از اين حرفها بود و كارخانه همچنان تعطيل و بلا تکلیف مانده است. پس مي بينيم افراي كه صلاحيت اداره يك كارخانه را ندارند به راحتی ميتوانند با عدم رسيدگي اين تعداد كارگر را از كار بيكار کرده و با عدم آگاهی از توليدات و وضعيت قبلي اينجا واحدهاي توليدي كارخانه را خوابنده است. در حال حاضر بيشتريين كارگران استان قزوین فقط دق دقه شغلشان را دارند كه آيا فردا شغلي برايشان وجود دارد يا نه؟! 90 درصد از اين كارگران پيماني هستند و حتي قرار دادي هم نيستند يعني برگه هاي قرار دادي سفيد را امضاء ميكنند و به اين ترتيب كارفرما هر وقت خواست به راحتی و با دست باز ميتواند آنها را اخراج كند و واقعا اين اقدام استثمار گونه تبديل به

يك معضل جدي در قزوین شده است. مشکل بعدي اينكه واحدهاي توليدي كه هم پرسنل رسمي دارند و هم قراردادي طبقه بندي را اجرا نميكنند.

الان ما شرکتي داريم كه 12 سال است كه هنوز طبقه بندي نشده و دستشان هم به جايي بند نيست و به جرات ميتوانم بگويم كه اداره كار هم به نحوي پشتوانه مديريت است. وضعيت پيمانكاران در قزوین واقعا تاسف بار است. متاسفانه تعداد كارگران پيماني خيلي زياد است اما شرايط كاري آنها به طور واقعي درد آور است. كارفرما آنها را با حقوق 183 تومان مشغول به كار ميكند و از آنها امضا ميگيرد اما 90 تومان به آنها ميدهد و اين حقيقتا استثمار و بردگي است. اين كارگران زحمت كش و شريف هم هيچ اعتراضی نمیتوانند بکنند چون پيماني هستند يعني يك قرار داد سفيدي امضاء کرده اند كه چاره اي جز تحمل اين وضعيت ندارند و دستشان به جاي بند نيست و حمايت نميشوند ولذا با اولين اعتراض از همين كار هم بيكار شده و همين يك لقمه نان شب را هم از گلویشان ميگيرند. از طرفي از ميان صدها مشكل اين كارگران بايد به مشكل عدم امنيت شغلي آنها هم اشاره كنم. واقعيت اين است كه حتي مينيماهاي استاندارهاي بين المللي و حتي مينيماهاي رسيدگي هاي انساني راجع به اين كارگران رعايت نميشود. اين كارگران اگر در حين كار حادثه ببينند هيچ كس و هيچ اداره و ارگاني نيست كه رسيدگي كند، درماني روي اين درد كارگر بگذارد و مشكلي را از او حل كند. اگر كارگر دچار حادثه شود خودش ميماند و دردهايش. ما نمونه داشتيم كارگراني كه در حين كار اعضاي بدنشان مثل دست يا پاهایشان قطع شد اما متاسفانه به حال خود رها شده و از كار هم بيرون شده اند بدون اينكه بيمه اقدامي بكنند و اين واقعا درد آور و البته مايه شرم دولت است. آدم بعضي وقتها با ديدن وضعيت كاري اين كارگران به ياد جوامع برده داري مي افتد. به اين كارگران حتي لباس كار، دستكش و يا هر وسيله كار ديگري كه ضرورت كارشان باشد هم تعلق نميگيرد. در اين ميان بايد اشاره و تاكيد كنم روي كارخانه هايي كه خانم ها در آن شاغل هستند. وضعيت شغلي خانمها ي كارگر بسا بدتر است. با حداقل دستمزد زحمت ميكشند تازه همين را هم دستمزد ناچيز را هم به آنها نميدهند. من قسم ميخورم كه اينها با شرايط بردگي دارند كار ميكند. مجبورند كه اين شرايط را تحمل كنند چون به نان شب محتاج هستند و پيمانكار هم هستند. اين واحدهاي پيماني كار فقط با شركتها قرارداد ميبنند و ميگويند ما از شما كارگر ميخواهيم و به تعداد كارگران ماهانه 200 هزار تومان حقوق ميدهيم حالا كاري نداريم كه شما چقدر به كارگر ميپردازيد. اين قرارداد بين كارفرما و پيمان كار بسته ميشود و اين وسط كارگر است كه خرد و نابود ميشود. آخه اين كارگري كه يك ماه اين جا كار ميكند بيرونش ميكنند، دو ماه اون جا كار ميكند بيرونش ميكنند، اين كارگر بيچاره چه جور ميخواهد جواب گوي زن و بچه اش باشد. آخر اين انصاف است؟ مردم ما چه گناهي کرده اند غير اين دولت افتاده اند؟ آخر اين دولت به چه حقي پا گذاشته روي گلوي ملت؟ اين كارگر با اين شرايط كاري با چه اميدي زندگي كند؟ ما خدا شاهد است كه قبل از عيد كارگراني داشتيم كه با مدرک لیسانس در واحد خدمات ما كار ميكردند و كارگري ساده ميكردن الان اخراج شده است. بعد كه همين را به استاندار بگويد نه بابا! هيچ مشكلي نيست همه راحت سر كار هستند. كارگرها در واحدهاي شيميائي يا رنگ يا آبكاري كار ميكند بايد حداقل روزانه يك ليوان شير بخورد ولي متاسفانه اين ها رعايت نميشود و من فكر كنم اين كارگر بتواند 10 سال بيشتر در اين محيط كار دوام بياورد چند سال بعد ديگر اينها از كار افتاده ميشوند دستشان به جايي بند نيست و واقعا اصليترين مشكل ما كارگران پيماني هست.

81- تجمع كارگران " اشكان چيني" در مقابل اداره كار قزوین:

به گزارش سايت دسترنج در تاريخ 19 فروردين 87 ؛ يك فعال كارگري در قزوین به دسترنج گفت: مديريت اين واحد توليدي قرارداد های موقت 2 تا 3 ماه منعقد کرده و حقوق كارگران خود را با تاخير پرداخت می کند. بيش از 100 كارگر قراردادي كارخانه " اشكان چيني" قزوین صبح امروز در اعتراض به عدم دريافت 6 ماه حقوق و مطالبات معوقه در مقابل اداره كار شهر البرز دست به تجمع اعتراض اميز زدند. او گفت: شركت مذکور از وضعيت مالي مناسبی برخوردار بوده و چندی پيش نیز از ميليارد ها تومان وام بهره برده است.

82- اخراج كارگران سد "سياه زخ" در اولين روز کاری سال جديد :

صدای کاوه ها در تاريخ 19 فروردين 87 ، گزارش داد: درابتدای سال 87 بيش از 100 كارگر قراردادی سد 'سياه زخ' ديوان دره پس از عدم دريافت سه ماه حقوق و مزايای شغلي خود، از كار بر کنار شدند. 'اقبال رضائي' فعال كارگري در كردستان گفت: اين كارگران كه در بهمن ماه سال گذشته طی اعتصابی 20 روزه حقوق معوقه خود را طلب كردند، ديروز شنبه با شروع اولين روز کاری در سال جديد در هنگام مراجعه به محل كار خود با اطلاعیه كارفرما مبني بر ممانعت از حضور كارگران و تعطيلي كارگاه ساختمانی مواجه شدند. وی گفت: حقوق دي، بهمن، اسفند و عیدی و سنوات سال گذشته كارگران پرداخت نشده و كارگران هم اکنون با دريافت بخشنامه مذکور در بلاتكلیفی بسر می برند. 'رضائي' گفت: تشكيلات كارگري كردستان برای استيفای حقوق از دست رفته كارگران و برخورد قانونی با كارفرمای متخلف وارد عمل شده است.

* 83- اخراج یا قرنطینه؟

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 19 فروردین 87؛ دکتر مه‌ری خزایی* نوشت؛ اخراج یک کارگر در معرض تماس با طیور مظنون به بیماری آنفلوآنزای پرندگان نه تنها عملی غیراخلاقی، که اقدامی غیر قانونی و صد البته غیر علمی است که می‌تواند جامعه‌ای را نیز در معرض تهدید قرار دهد. اخیراً در سایت دسترنج خبری خواندم در ارتباط با **اخراج دویست کارگر به علت بروز علائم آنفلوآنزای پرندگان** در یک مرغداری در غرب تهران. چنین واکنشی بی‌انگیز نهایت بلاهت مسئولین مرغداری مذکور و اوج بی‌توجهی و فقدان احساس مسئولیت از سوی متولیان بهداشتی کشور است.

این صحیح که با بروز علائمی مشکوک به آنفلوآنزای پرندگان در یک مرکز پرورش طیور، تمام پرندگان (عمدتاً مرغ و تخم‌های آنان) در آن مرکز باید معدوم شوند؛ اما در نهایت این بررسی‌های ویروس‌شناسی است که مشخص می‌کند این عارضه حقیقتاً ناشی از ابتلای طیور به ویروس H5N1 بوده است یا خیر. اگر نتایج منفی باشد که هیچ، اما در صورت اعلام نتایج مثبت، تمهیدات ویژه‌ای ضروری است که صد البته اینجا جای بحث اش نیست. اما چیزی که مرا به حیرت واداشت اخراج تعدادی کارگر بخاطر بروز علائم مشکوک به آنفلوآنزای پرندگان در طیور یک مرغداری است. اتفاقاً چنین کارگرانی الزاماً می‌باید تا زمانی که ابتلا به بیماری برایشان اثبات یا رد شود تحت تمهیدات ویژه‌ای قرار گیرند (منجمله تجویز داروی پیشگیری "تامی فلو" و کنترل درجه حرارت بدن دو بار در روز و از این قبیل... تا در صورت بروز علائم مشکوک به ابتلا به مراکز تخصصی ارجاع شوند). اخراج یک کارگر در معرض تماس با طیور مظنون به بیماری آنفلوآنزای پرندگان نه تنها عملی غیراخلاقی، که اقدامی غیر قانونی و صد البته غیر علمی است که می‌تواند جامعه‌ای را نیز در معرض تهدید قرار دهد.

* متخصص بیماری‌های عفونی

84- علیرغم وعده‌ها، دولت هنوز مطالبات معوقه فرهنگیان را پرداخت نکرده است :

خبرگزاری فارس در تاریخ 19 فروردین 87 ، اعلام داشت : به رغم آن‌که مسئولان آموزش و پرورش در اواخر سال گذشته عنوان کرده بودند که بخش عمده‌ای از مطالبات معوقه فرهنگیان پرداخت می‌شود اما آن‌ها همچنان چشم‌انظار پرداخت مطالبات معوقه خود هستند.

علیرضا علی‌احمدی در تاریخ ششم بهمن 86 که آن زمان سرپرست وزارت آموزش و پرورش بود، اعلام کرد: "مطالبات معوقه فرهنگیان این ماه در حسابشان است!"

بنابراین گزارش، پرداخت این مطالبات در بهمن انجام نشد و در اسفند نیز تنها بخش اندکی از مطالبات پرداخت شد. به عنوان مثال یک ماه از اضافه کار معلمان شهرستان‌های استان تهران و 2 ماه از اضافه کار معلمان شهر تهران پرداخت شده است.

در برخی از استان‌های کشور، اضافه کار معلمان پرداخت نشده و در برخی نیز از یک تا چند ماه پرداخت شده است. از سویی اضافه کار کادر اداری نیز از شهریور 86 به بعد در برخی استان‌ها پرداخت نشده است.

بر اساس این گزارش، 4 ماه از دستمزد معلمان حق‌التدریس در شهرستان‌های تهران و در برخی از استان‌ها پرداخت شده است. ضمن این‌که سرانه مدارس نیز به میزان اندک پرداخت شده است که تعدادی از مدارس را دچار مشکل ساخته است.

85 - کارگران آرد زابل دست از کار کشیدند :

به گزارش دسترنج در تاریخ 20 فروردین 87 ، تعداد 50 کارگر کارخانه آرد زابل در اعتراض به عدم دریافت پنج ماه حقوق دست از کار کشیدند. "محمدگل بامری" فعال کارگری در زابل به دسترنج گفت: دستمزد این کارگران در حالی پرداخت نشده است که کارخانه با تولید انبوه در بهترین شرایط اقتصادی بسر می‌برد.

او افزود: کارگران در اعتراض به عملکرد مدیریت دست از کار کشیده و با شکایت به مراجع قضایی کارخانه را به حالت نیمه تعطیل در آورده‌اند.

86- کارخانه آتش می‌زند، ساختمان‌های مسکونی می‌سازند :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 20 فروردین 87؛ شنیده‌ها حاکی از تغییر کاربری کارخانه "قند ورامین" به واحدهای مسکونی است. آتش‌سوزی مشکوک این واحد تولیدی در تاریخ 24 اسفند سال گذشته، به بهای بی‌کاری 400 کارگر با سابقه این کارخانه تمام شد. به گزارش خبرنگار دسترنج؛ این واحد دولتی پیش از آتش‌سوزی دچار بحران بوده و مدیریت

این کارخانه بیش از سه ماه دستمزد کارگران خود را پرداخت نکرده بود و به نظر می رسد آتش سوزی به منظور ظاهر سازی برای بیکاری 400 کارگر صورت گرفته است.

بنابر این گزارش؛ پیش از آغاز این حریق که 20 ساعت به درازا کشید، 100 کارگر مجبور به ترک محل کار خود شده بودند. یکی از کارگران کارخانه قند ورامین در این رابطه به دسترنج گفت: کارخانه به طور کامل تخریب شده و اخباری از نقل مکان این واحد به نقطه ای دور دست به گوش می رسد تا در زمین کارخانه ساخت واحد های مسکونی آغاز شود. به نظر می رسد این شیوه تعطیلی کارخانه مخصوصا در صنعت قند و شکر راه حلی تازه برای شانه خالی کردن از بحرانی است که با واردات بی رویه شکر اینک به اوج خود رسیده است.

87 - صنایع پمپ انرژی سمنان تعطیل شد :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 20 فروردین 87؛ "طاهرزاده" فعال کارگری در سمنان به دسترنج گفت: کارگران اخراجی در اعتراض به اقدام غیر قانونی مدیریت به مراجع قضایی و استانداری سمنان شکایت کردند که این مشکلات کارگران از سوی اداره کار در دست بررسی قرار دارد. شرکت تولیدی صنایع پمپ انرژی سمنان تعطیل شد و 30 کارگر شاغل در این کارخانه بیکار شدند. او گفت: مدیریت این واحد تولیدی با توسل به ترفندهای معافیت از پرداخت مالیات، کارخانه را تعطیل و کارگران را اخراج کرد.

88 - اخراج کارگران به بهانه افزایش دستمزد :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 20 فروردین 87؛ علی بیگی " فعال کارگری در کرمانشاه به دسترنج گفت: زیاده خواهی مدیریت این واحد تولیدی قطعات خودرو علت اخراج و بیکاری کارگران بوده است. کارگران قرار دادی کارخانه غرب استیل کرمانشاه به بهانه افزایش دستمزد در سال 87، اخراج شدند. او گفت: مشکلات حقوقی و شغلی این کارگران در مراجع حقوقی و قضایی استان در حال پیگیری است.

89- معدنچیان طبس معترضند :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 20 فروردین 87 ، تعداد 1200 کارگر در معدن ذغال سنگ طبس حقوق اسفند ماه سال گذشته را هنوز دریافت نکرده اند . "غلامرضا محمدی" فعال کارگری در طبس به دسترنج گفت: علت دیر کرد در حقوق پرداختی این عده از کارگران بفروش نرفتن ذغال سنگ استخراجی معدن و مشکلات عدیده مالی عنوان شده است. وی گفت: تاخیر در پرداخت حقوق کارگران از نیمه دوم سال 86 تا کنون معدنچیان طبسی رابه شدت معترض کرده است.

90- کارگران آرد زابل دست از کار کشیدند:

"محمدگل بامری" فعال کارگری در زابل به دسترنج گفت: دستمزد این کارگران در حالی پرداخت نشده است که کارخانه با تولید انبوه در بهترین شرایط اقتصادی بسر می برد. تعداد 50 کارگر کارخانه آرد زابل در اعتراض به عدم دریافت پنج ماه حقوق دست از کار کشیدند. او افزود: کارگران در اعتراض به عملکرد مدیریت دست از کار کشیده و با شکایت به مراجع قضایی کارخانه را به حالت نیمه تعطیل در آورده اند.

91- دو عضو سندیکای شرکت واحد به دادسرای انقلاب منتقل شدند:

سایت دسترنج در تاریخ 20 فروردین 87 ، گزارش می دهد : دو عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران پیش از ظهر امروز - سه شنبه - از سوی پلیس امنیت عمومی تهران به دادسرای انقلاب منتقل شدند. به گزارش دسترنج سعید ترابیان (سخنگوی سندیکا) و محمد ابراهیم نوروزی گوهری از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد، صبح امروز پس از حضور در پلیس امنیت عمومی تهران و ادای برخی توضیحات به دادسرای انقلاب منتقل شدند.

92- آزادی اعضای سندیکا پس از ادای توضیحات (خبر تکمیلی) :

خبر تکمیلی سایت دسترنج در تاریخ 20 فروردین 87 ، پیرامون احضار فعالان شرکت واحد به پلیس امنیتی تهران ، در این روز سعید ترابیان و محمد ابراهیم نوروزی گوهری از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد، ساعتی پیش دادرسی انقلاب را ترک کردند. به گزارش دسترنج، دو عضو سندیکای کارگران شرکت واحد صبح امروز پس از حضور در شعبه 14 پلیس امنیت عمومی تهران (واقع در میدان سپاه) و ادای برخی توضیحات راجع به نشریه پیک سندیکا (نشریه داخلی تشکل متبوع خود) برای ادای توضیحات بیشتر به دادیاری دو ویژه امنیت دادرسی انقلاب (واقع در خیابان معلم) منتقل شدند.

به گفته ترابیان - یکی از احضارشدگان - پیک سندیکا عنوان نشریه داخلی سندیکای کارگران شرکت واحد است که از آبان ماه سال 86 تاکنون بصورت ماهیانه در تیراژ پایین (200 نسخه) برای اعضای سندیکا منتشر می شود و عمده مطالب آنرا مکاتبات این تشکل با مقامات مسنول در دستگاه قضایی، آموزش قوانین کار و قانون اساسی، اخبار داخلی شرکت واحد و مقالاتی که بیشتر توسط اعضای سندیکا نوشته می شود را شامل می شود.

سخنگوی سندیکای کارگران شرکت واحد در خصوص نحوه انتشار این نشریه گفت: تا کنون 4 شماره از پیک سندیکا در میان اعضا پخش شده است که در هر بار ابتدا نشریه به تعداد حدود 20 نسخه منتشر می شود و سپس هر کدام از این نسخه ها توسط سایر اعضا در تعداد 10 نسخه دیگر تکثیر می شود.

وی در خصوص مراجعه امروز خود و محمد ابراهیم نوروزی گوهری به پلیس امنیت عمومی تهران و دادرسی انقلاب گفت: ما بر اساس احضاریه کتبی به شعبه 14 پلیس امنیت عمومی تهران مراجعه کردیم و پس از آنکه در رابطه با انتشار نشریه پیک سندیکا به پرسشهای مطرح شده پاسخ دادیم توسط عوامل پلیس امنیت به دادیاری 2 ویژه امنیت دادرسی انقلاب منتقل شدیم.

سخنگوی سندیکای کارگران شرکت واحد افزود: در دادرسی انقلاب نیز پس از پاسخ به قاضی پرونده، تنها با بیان اینکه بعدا شما را مطلع خواهیم کرد، بدون تعیین هر گونه قرار بازداشت از دادرسی بیرون آمدیم. وی با بیان اینکه به گفته قاضی هیچ شکایتی علیه انتشار پیک سندیکا وجود ندارد؛ از احضار چند عضو دیگر سندیکای کارگران شرکت واحد به پلیس امنیت و عمومی تهران خبر داد.

پرویز خورشید که در چند سال اخیر از وکلای مدافع اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد بوده است، در خصوص احضار اخیر ترابیان و نوروزی گوهری به پلیس امنیت عمومی تهران به دسترنج گفت: از آنجا که این دو نفر بدون تعیین هر گونه قراربازداشت دادرسی انقلاب را ترک کرده اند می توان گفت که در حال حاضر هیچ اتهامی متوجه آنها نیست.

(* 93 - تغییر ترکیب شورای عالی کار غیر قانونی است :

هیچ کدام از شرکای اجتماعی حق ندارند در ترکیب و تعداد اعضای این شورا تغییر ایجاد کنند. نماینده سابق کارگران در شورای عالی کار به دسترنج گفت: مستندات دولت برای تغییر در ساختار قانون کار غیر قانونی است. اصغر برشان یاد آور شد: ترکیب شورای عالی کار از ابتدا توسط قانون گذار 9 نفره بوده و هیچ کدام از شرکای اجتماعی حق ندارند در ترکیب و تعداد اعضای این شورا تغییر ایجاد کنند.

وی افزود: هر گونه تغییر در ساختار این شورا به منزله تغییر قانون بوده که این مسئله تنها از اختیارات قوه قانونگذاری است.

وی معتقد است حتی در صورت افزایش نمایندگان کارگری و کارفرمایی شورای عالی کار از سوی دولت، این شورا وجه قانونی خود را از دست خواهد داد.

برشان گفت: با افزایش غیر قانونی نمایندگان دولت در این شورای عالی صرفه نظر از زیر سوال رفتن اصل سه جانبه گرایی، قانون کار از مجرای غیر قانونی تغییر یافته است.

وی افزود در صورتی که شورای عالی کار با ترکیب جدید تشکیل جلسه دهد، مصوبات این شورا فاقد ارزش قانونی خواهد شد.

برشان گفت: حتی اگر حضور اعضای جدید در ترکیب شورای عالی کار مفید و موثر باشد باید این افراد بدون داشتن حق رای در جلسات شورا حضور یابند

94 - اخراج کارگران به بهانه افزایش دستمزد :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 20 فروردین 87، کارگران قرار دادی کارخانه غرب استیل کرمانشاه به بهانه افزایش دستمزد در سال 87، اخراج شدند. "علی بیگی" فعال کارگری در کرمانشاه به دسترنج گفت: زیاده خواهی مدیریت این واحد تولیدی قطعات خودرو علت اخراج و بیکاری کارگران بوده است. او گفت: مشکلات حقوقی و شغلی این کارگران در مراجع حقوقی و قضائی استان در حال پیگیری است.

95- صنایع پمپ انرژی سمنان تعطیل شد :-

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 20 فروردین 87، شرکت تولیدی صنایع پمپ انرژی سمنان تعطیل شد و 30 کارگر شاغل در این کارخانه بیکار شدند. "ظاهرزاده" فعال کارگری در سمنان به دسترنج گفت: کارگران اخراجی در اعتراض به اقدام غیر قانونی مدیریت به مراجع قضائی و استانداری سمنان شکایت کردند که این مشکلات کارگران از سوی اداره کار در دست بررسی قرار دارد. او گفت: مدیریت این واحد تولیدی با توسل به ترفندهای معافیت از پرداخت مالیات، کارخانه را تعطیل و کارگران را اخراج کرد.

96- نرخ بیکاری در اکثر استان های کشور: هر ساله دست کم حدود 800 هزار نفر وارد بازار کار ایران می شوند :

روز نامه اعتماد در تاریخ 20 فروردین 87 نوشت: اشتغال و بیکاری از جمله موضوع های اساسی اقتصاد هر کشوری است. به گونه یی که افزایش اشتغال و کاهش بیکاری به عنوان یکی از شاخص های توسعه یافتگی جوامع تلقی می شود. چالش های اشتغال با موضوع کار و بیکاری نه فقط یکی از مهم ترین مسائل اجتماعی روز به شمار می آید بلکه با توجه به میزان رشد جمعیت در دو دهه گذشته می توان آن را مهم ترین چالش اجتماعی چند دهه آینده به حساب آورد و ممکن است در آینده نزدیک به یک بحران تبدیل شود و برای برطرف کردن آن به یک برنامه ریزی درست و هماهنگ نیازمندیم. برای رسیدن به این مهم با ظهور فناوری های نوین در عرصه های تولید و کارآفرینی تحولات عظیمی در روش های تولید، توزیع و ساختار تشکیلاتی بنگاهی به وجود آمده است. از یک سو افزایش رقابت در بازارهای داخلی و خارجی شرکت ها را ملزم کرده فعالیت های خود را بر تولیدات اساسی متمرکز کرده و با ایجاد گرایش به استفاده از پیمانکاران، تامین نیاز از بیرون، بازگشت به تخصص های اولیه، جدا کردن و فروش بخش های غیرمحموری به توسعه بنگاه های کوچک متمایل شوند و از سوی دیگر افزایش درآمد سرانه در کشورهای صنعتی منجر به تغییر ذائقه مصرف کنندگان و تغییر هزینه حمل سبد کالا در کشورها شده و مشتریان خواستار کالاهای جدیدتر با عملکردهای متنوع تر و پیچیده تر شده اند. این شرایط موجب تقسیم بازارها به اجزای کوچک تر شده و بازارهای کوچک تر نیز بنگاه های کوچک را ایجاد کرده و توسعه داده اند. در همین راستا برخی کارشناسان انتقادهایی به شیوه های آمارگیری بیکاری در ایران و نتایج آن وارد می کنند ولی همه بر یک نقطه اتفاق نظر دارند که بیکاری یکی از معضلات اصلی اقتصاد ایران است. جمعیت ایران در 28 سال گذشته تقریباً دو برابر شده است و اکثر کسانی که در سال های بعد از انقلاب متولد شده اند به سرعت به جمع متقاضیان کار می پیوندند. براساس آمار رسمی تعداد بیکاران در ایران بین سه تا 3/5 میلیون نفر است اما کارشناسان آمار بیکاران را بیشتر از چهار میلیون نفر برآورد می کنند. هر ساله دست کم حدود 800 هزار نفر وارد بازار کار ایران می شوند و ایران توان کافی برای پاسخگویی به این حجم از متقاضیان کار را ندارد.

دولت در دو سال گذشته حجم زیادی از منابع بانکی را به سمت بنگاه های زودبازده هدایت کرده بلکه بتواند از فشار بیکاران بکاهد اما برآوردهای رسمی نشان می دهد که تلاش دولت تاثیر چندانی بر کاهش نرخ بیکاری نداشته است. کارشناسان اقتصادی بر این باورند که ایران برای اینکه بتواند بیکاری را کنترل کند و نرخ آن را کاهش دهد باید سالانه بیش از یک میلیون شغل ایجاد کند، در حالی که در طول سال های اخیر به طور متوسط نتوانسته برای بیشتر از 550 هزار نفر شغل ایجاد کند. همچنین معتقدند ایران برای غلبه بر مشکل بیکاری نیازمند رشد اقتصادی بالای هشت درصد است، اما در طول چند سال گذشته متوسط رشد اقتصادی در حد پنج درصد بوده است. کارشناسان اقتصادی بر این باورند که بخشی از رشد اقتصادی چند سال اخیر حاصل افزایش درآمدهای بالای نفتی بوده است در حالی که دولت بدون سرمایه گذاری کافی نمی تواند به رشدی قابل اتکا دست یابد تا با آن شعار افزایش فرصت های شغلی را تحقق بخشد.

طبق اعلام رئیس مرکز آمار ایران نرخ بیکاری کشور در سال 86 با کاهش روبه رو بوده است. براساس این گزارش نرخ بیکاری در زمستان سال گذشته 11/9 درصد بوده که نسبت به زمستان سال 85 که 12/1 درصد بود، 0/2 درصد کاهش داشته است. در این گزارش تعداد بیکاران کشور در زمستان سال گذشته دو میلیون و 687 هزار و 189 نفر عنوان شده که این رقم در همین فصل سال 85 دو میلیون و 773 هزار و 337 نفر بود. به موجب این گزارش پایین ترین نرخ بیکاری در زمستان سال گذشته در آذربایجان شرقی 6/7 درصد و بالاترین نرخ نیز با 23 درصد در کهگیلویه و بویراحمد بوده است. علاوه بر این در بخش کشاورزی در زمستان سال گذشته نرخ بیکاری 19/5 درصد بود که این رقم در سال 85، 20/2 درصد برآورد شده بود. همچنین در بخش صنعت، نرخ بیکاری در سال گذشته 32/3 درصد و در سال 85، 32/6 درصد بود و در بخش خدمات نیز

در حالی نرخ بیکاری در سال گذشته 48/2 درصد بود که این رقم در سال 85 ، 47/2 درصد برآورد شده بود. این در حالی است که قبل از این در سال گذشته هرچند نرخ بیکاری دو فصل تابستان و پاییز تک رقمی اعلام شده بود اما خیلی از کارشناسان و فعالان جامعه کاری این نرخ ها را قبول نداشتند و آن را متفاوت با واقعیت می دانستند، ولی با وجود این بانک مرکزی با اعلام بررسی های خود کاهش نرخ بیکاری را تایید کرده بود.

در همین راستا دکتر کامبیز طالبی استاد دانشگاه کارآفرینی به خبرنگار اعتماد گفت؛ با توجه به ناپایداری اشتغال های ایجاد شده در کشور نرخ بیکاری کمتر از 12 درصد نیست. دکتر طالبی ادامه داد؛ آمارگیری در خصوص بیکاری در کشور متفاوت است و هر بخش آمار دلخواه خود را اعلام می کند اما مسلم است که در کشور اشتغال پایدار وجود ندارد. وی با بیان اینکه در اشتغال ناپایدار هیچ ارزش افزوده یی وجود ندارد، خاطرنشان کرد؛ به شرکت های تاکسیرانی و مسافرکشی، احداث دامداری و کارگران ساختمانی و... اشتغال ناپایدار می گویند و نباید این دسته از افراد جزء شاغلان محسوب شوند.

این استاد دانشگاه تصریح کرد؛ اشتغال پایدار به تعداد سرمایه گذاری های انجام شده بخش خصوصی در صنعت و غیره مربوط می شود. ما در بخش ایجاد اشتغال باید خصوصی سازی را با جدیت دنبال کنیم.

وی افزود؛ حدود 75 درصد از مالکیت در دست دولت است بنابراین تحول اقتصادی و جنب و جوش برای ایجاد اشتغال کمتر صورت می گیرد و اینها باعث سردرگمی مردم شده است. دکتر طالبی با بیان اینکه بانک ها باید مشارکت مناسب با بخش خصوصی داشته باشند، گفت؛ با همراهی و کمک بانک ها باید بخش صنعت و کشاورزی را تقویت کنیم تا در فصل زمستان با بیکاری مواجه نشویم و در عین حال باید دادوستدها را افزایش دهیم.

وی در پایان گفت؛ نرخ بیکاری در استان های سیستان و بلوچستان، خوزستان، بوشهر و کرمانشاه بسیار بالا است و باید برای رفع بیکاری همه ارگان ها و نهادهای وابسته با هم همکاری کنند.

براساس گزارش فارس نرخ بیکاری در اکثر استان های کشور بدین شرح است.

- نرخ بیکاری در کردستان حدود 25 درصد

- نرخ بیکاری در سیستان و بلوچستان حدود 35 درصد

- نرخ بیکاری در خراسان جنوبی حدود 18 درصد

- نرخ بیکاری در کرمانشاه حدود 26 درصد

- نرخ بیکاری در لرستان حدود 34 درصد

- نرخ بیکاری در آذربایجان شرقی حدود 6/5 درصد

- نرخ بیکاری در اصفهان حدود 4 درصد

- نرخ بیکاری در کهگیلویه و بویراحمد حدود 15/1 درصد

97- اعتصاب و اعتراضات گسترده کارگران نیشکر هفت تپه:

بنابه گزارشات رسیده از فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران از جانب ، طرح نیشکر هفت تپه شوش ، از صبح امروز سه شنبه 20 فروردین کارگران این شرکت دست به اعتصاب گسترده زدند . در اعتصاب امروز کارگران بخش تولید و تمامی بخشهای وابسته به آن ، بخش کشاورزی و کارگران نی بر شرکت دارند. اعتصاب امروز به صورت یکپارچه و گسترده می باشد.

کارگران در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق معوقه اسفند ماه و پاداشتهای سال گذشته دست به اعتصاب زدند. مذاکراتی که فعالین کارگری با مدیر عامل شرکت داشتند برای پرداخت حقوق و پاداشتهای به تعویق افتاده به بن بست رسیده و یعقوب شفیعی آخوندی که مدیریت عامل این شرکت را در دست دارد از رسیدگی به خواسته های کارگران سر باز می زند. فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، پرداخت نکردن حقوق معوقه و پاداش کارگران زحمتکش این شرکت را محکوم می کند و از سازمان جهانی کار خواستار اقداماتی عملی برای پایان دادن به نقض سیستماتیک قوانین بین المللی کار در ایران است.

98- واردات شکر؛ انبار محصولات قند نیشابور:

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 21 فروردین 87 یکی از کارگران این کارخانه به دسترنج گفت: واردات بی رویه شکر به همراه سو مدیریت باعث بحرانهای عدیده مالی و کمبود نقدینگی در این واحد با سابقه تولید قند شده است. وی گفت: بیش از 3 هزار کشاورز چغندر کار نیشابور هر یک به مقدار 200 هزار تومان تا یک میلیون تومان از مدیریت این واحد به خاطر تحویل محصول طلب کار بوده که عملکرد مدیریت این تعداد کارگر را نیز معترض کرده است. وی گفت: انبار ها و سیلو ها پر از شکر سفید بوده که به دلیل واردات غیر قانونی از سوی دولت، این محصول هنوز بفروش نرفته است.

99- تجمع کارگران "دروس ایران" در تشکیلات کارگری قزوین:

یک فعال کارگری در قزوین به دسترنج در تاریخ 21 فروردین 87 گفت: کارگران "دروس ایران" طی این مراجعه با بر شمردن مشکلات حقوقی خود خواستار دریافت کلیه مطالبات و تغییر رویه در پرداخت دستمزد ها از سوی مدیریت شدند. خبر - 38 ن از کارگران کارخانه "دروس ایران" صبح امروز - چهارشنبه - با مراجعه به تشکیلات کارگری قزوین از عدم دریافت شش ماه حقوق معوقه خود خبر دادند و خواستار پیگیری نهادهای صنفی شدند. او گفت: این واحد تولید کپسول آتش نشانی پیش از این وابسته به بخش دولتی بوده و مشکلات کارگران از زمان واگذاری به بخش خصوصی آغاز شده است.

100- تجمع کارگران "پارس و اشر" در مقابل فرمانداری البرز:

یکی از کارگران در این باره به دسترنج گفت: بیش از 30 کارگر کارخانه پارس و اشر صبح امروز - چهارشنبه - در اعتراض به تعطیلی کارخانه، در مقابل فرمانداری شهر صنعتی البرز تجمع کردند. ما صبح امروز با مراجعه به کارخانه با درهای بسته مواجه شدیم و به همین دلیل به فرمانداری رفته و تجمع کردیم تا توجه مسئولان را به مشکلاتمان جلب کنیم. او گفت: پارس و اشر مشکل تولید و فروش نداشته اما حقوق کارگران چندین ماه است که پرداخت نمی شود.

101- کارگران "ایران برک" سه ماه حقوق نگرفته اند:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 21 فروردین 87؛ بیش از 300 کارگر کارخانه نساجی "ایران برک" گیلان 3 ماه است که دستمزدی دریافت نکرده اند. "محمد یعقوبی" فعال کارگری در گیلان در این باره به دسترنج گفت: بیش از 4 سال است که کارگران ایران برک با مشکلات حقوقی و شغلی رو به رو بوده که استمرار این وضعیت کارگران را به شدت معترض کرده است. او گفت: مشکلات این واحد بزرگ و با سابقه نساجی به دلیل واگذاری به بخش خصوصی طی 5 سال گذشته بوده است.

102- جای خالی سندیکا :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 21 فروردین 87؛ اسماعیل محمدولی نوشت ؛ دولت نهم بعد از تعطیلات نوروزی راهش را گم کرد و اشتباهات از خیابان بهارستان و ساختمان مجلس سر درآورد و با خود فکر کرد حالا که تا اینجا آمده ایم یک دستی هم توی قانون ببریم. اینطور شد که برای اولین بار در جهان در یک حکومت جمهوری، دولت قانونگذار شد! ماجرا از این قرار است که در قانون کار فصلی مختص مهم ترین نهاد سه جانبه (دولت، کارفرما، کارگر) یعنی شورای عالی کار وجود دارد. این شورا طبق ماده 167 قانون کار متشکل از سه نماینده کارگری، سه نماینده کارفرمایی و سه نماینده هم از جانب دولت است. دلیل تاکید قانون بر مساوی بودن حق رای شرکای اجتماعی، توازن در تصمیمات مهمی است که این شورا باید در خصوص زندگی میلیون ها ایرانی بگیرد. طبق قانون شورای عالی کار باید در خصوص دستمزد، حق بن و حق مسکن و پیمان های دسته جمعی و... کارگران تصمیم بگیرد و جا به جایی حتی یک حق رای می تواند زندگی کارگران را تحت تاثیر قرار بدهد. با این وجود دولت راسا وارد عمل شده و با تغییر قانون و افزودن دو عضو جدید دولتی توازن این شورا را بر هم زده است. اینک دولت پنج عضو در شورای عالی کار دارد و به این معنی پنج حق رای دارد در صورتی که کارگران و کارفرمایان هرکدام سه حق رای دارند! نکته عجیب تر اینجاست که حتی پیش از این تغییر عجیب - آنچنان عجیب که حتی طبق اخبار، تصمیم دولت خود دولت را هم به تعجب واداشته است - نیز ترکیب این شورا به ضرر کارگران بود چرا که سیستم اقتصادی ایران متکی به دولت است و دولت خود بزرگ ترین کارفرمای کشور است، پس آرای دولت و کارفرمایان مشترک است و در این میان کارگران در شورای عالی کار اقلیت داشتند و ترکیب سه به شش بود. اما اینک ترکیب سه به هشت است و هیچ روزنه امیدی برای تصمیم گیری عادلانه وجود ندارد. واضح است که با این تصمیم دولت، کارگران روزهای سخت تری را در پیش خواهند داشت اما هرچه عرصه بر کارگران تنگ تر شود امید به ایستادن در

مقابل این ظلم آشکار بیشتر می شود. وقتش است کارگران با برپا داشتن سندیگاهای واقعی خود بر مسند تصمیم گیری در مورد زندگی شان بنشینند.

اخبار مبارزات کارگران ایران ،

هفته چهارم فروردین ۱۳۸۷ (آوریل ۲۰۰۸)

103- کارگران کارخانه قند بردسیر کرمان 6 ماه بدون حقوق :

به گزارش دسترنج در تاریخ 22 اردیبهشت 87؛ تعداد 200 کارگر کارخانه قند بردسیر کرمان 6 ماه است که حقوقی دریافت نکرده اند.

"عباس کاریخش" فعال کارگری در استان کرمان به دسترنج گفت: بیش از یک سال است که با بحران واردات بی رویه شکر در کشور، تاخیر در پرداخت حقوق کارگران به بیش از 5 تا 6 ماه افزایش یافته است. او گفت: اشتغال 500 نفری در این واحد تولیدی به کمتر از 200 کارگر در سال 87 کاهش یافته که این خود خبر از رکود تولید، اقتصاد و اشتغال کارخانه دارد.

104- چهارمین روز اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه :

بنابه گزارشات رسیده از جانب فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران در تاریخ 23 فروردین 87 (11 آپریل 2008) از شرکت طرح نیشکر هفت تپه اعتصاب و اعتراضات این شرکت وارد چهارمین روز خود شد. کارگران در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق اسفند ماه و پاداش از روز سه شنبه 20 فروردین ماه دست از کار کشیدند. روز پنجشنبه 22 فروردین ماه در اثر اعتراضات و اعتصاب گسترده، کارگران رژیم را وادار به پرداخت پاداش سال 1386 به نیمی از کارگران این شرکت نمود. مدیر عامل شرکت و هیئت مدیره با این اقدام فریبکارانه و وعدها قصد داشت که میان کارگران دو دستگی ایجاد کنند و بدون پرداخت حقوق معوقه اسفندماه به اعتصاب پایان دهند.

ولی کارگران اعلام کردند تا گرفتن حقوق اسفند ماه و پرداخت پاداش به نیمی دیگر از کارگران به اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

افرادی مانند یعقوب شفیعی مدیر کل ، افضل زاده معاون مدیر کل ، زبیداری رئیس حراست و از نیروهای وزارت اطلاعات در این کارخانه، حاتمی مدیر بخش کشاورزی ، مهندس غلامرضا مرادی از طریق اشخاص ثالثی بهترین زمینهای زراعی این شرکت را خریداری کرده اند و یا اجاره نمودند و جزء املاک شخصی خود کرده اند . آنها از امکانات انسانی و سایر امکانات شرکت برای آبیاری زمینهای خریداری شده بکار می گیرند. این درحالی است که تعدادی از مزارع نیشکر مدتهای طولانی است که آبیاری نشده اند و بنابه گفته کارگران هدف از این کار از بین بردن مزارع نیشکر و نهایتا اخراج کارگران را است.

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، پرداخت نکردن حقوق و پاداش معوقه کارگران را محکوم می کند و از سازمان جهانی کار خواستار دخالت برای پایان دادن به نقض قوانین بین المللی کار در ایران است.

105 - مصاحبه محمود صالحی (فعال کارگری شهر سنندج) پس از آزادی از زندان :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 23 فروردین ، "محمود صالحی" فعال کارگری در کردستان دو روز پس از آزادی از زندان به خبرنگار دسترنج گفت: جنبش کارگری بدنبال تحقق خواسته ها و مطالبات اولیه و انسانی کارگران بوده و فعالیت من نیز در این راستا از دو ده گذشته تا کنون با وجود مشکل آفرینی ها، در جهت همین اهداف و آرمانهای کارگری تداوم داشته است. او با اشاره به اینکه دستگیری وی در جهت همین تحرکات حق خواهانه بوده است گفت: بعد از تحمل یک سال حبس، پرونده دیگری به اتهام ارسال پیام به مناسبت روز دانشجو تشکیل شد که نتیجه آن بازجویی در شعبه یکم دادگاه سنندج و صدور قرار وثیقه 40 میلیون تومانی برای آزادی بود. وی تاکید کرد: محدودیت های اینگونه تأثیری روی فعالیتها در دفاع از حقوق کارگران و پیگیری مطالبات دیرینه کارگران کشور نداشته و نخواهد داشت. بنابر این گزارش "محمد عبدی پور" از دیگر فعالان کارگری کردستان به دسترنج گفت: آزادی محمود صالحی پیروزی و شادی برای جامعه

کارگری بود و امیدوارم از این پس بدور از آسیب های اینچنینی در فضایی بدون تنش در جهت بیان مشکلات و پیگیری حقوق کارگران تلاش کنیم. گفتنی است "محمود صالحی" فعال کارگری روز یکشنبه ۱۸ فروردین ماه با قرار وثیقه 40 میلیون تومانی از زندان مرکزی سنندج آزاد شد و با آزادی او جامعه کارگری کردستان با پخش شیرینی در خیابان ها این روز را جشن گرفتند.

106 - اعتصاب جمعی از کارگران کارخانه ذوب مس خاتون آباد شهر بابک :

جمعی از کارگران کارخانه ذوب مس خاتون آباد شهر بابک روز دوشنبه دست به اعتصاب زده و از رفتن به سر کار خودداری کردند. کارگران معترض به همراه جمعی از بیکاران خاتون آباد که خواستار استخدام در این کارخانه بودند، جاده کارخانه را با لودر بسته و به سیاست های ضدکارگری اعتراض کردند. کارگران معترض همچنین به محل اسکان بسیجی ها در کارخانه حمله کرده و با شکستن در، آنان را از منطقه اخراج کردند. بنا به گزارش های دریافتی نیروهای ضدشورش در وحشت از گسترش این حرکت اعتراضی به محل اعزام شدند. صدای کاوه ها

107- درود بر کارگران به پا خاسته ذوب مس خاتون آباد :

کارگران شریف، آزاده، همکاران غیرتمند :

طبق اخبار دریافتی، روز دوشنبه جمعی از کارگران کارخانه ذوب مس خاتون آباد شهر بابک دست به اعتصاب زده و از رفتن بر سر کار خودداری کردند. کارگران معترض به همراه جمعی از هم وطنان بیکار که به خاطر اعمال سیاستهای چپاولگرانه دولت از کار بر کنار شده و خواستار استخدام در این کارخانه بودند، جاده کارخانه را با لودر بسته و به سیاست های ضدکارگری اعتراض کردند. کارگران معترض همچنین به محل اسکان بسیجی ها در کارخانه حمله کرده و با شکستن در، آنان را از منطقه اخراج کردند. بنا به گزارش های دریافتی نیروهای ضدشورش در وحشت از گسترش این حرکت اعتراضی به محل اعزام شدند.

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ضمن ارج نهادن به تمامی این حرکتیهای بر حق و سازمانیافته که دزدی و غارت سران حکومتی را هدف قرار میدهند و همگام و همصدا با این کارگران فریاد بر می آوریم که آزادی و عدالت و دریافت حق زحمتی که میکشیم حق مسلم ماست.

ما همچنین تمامی ارگانهای ذیربط بین المللی را برای رسیدگی عاجل به وضعیت وخامت بار جامعه کارگری در ایران فرا خوانده و به این دولت اعلام میداریم که تا رسیدن به کلیه حقوق خود که همانا آزادی و دموکراسی است از پای نخواهیم نشست.

برابری آزادی عدالت حق مسلم ماست

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

22 فروردین 1387

108- از اعتصاب و عزم والای کارگران هفت تپه حمایت میکنیم :

کارگران شریف :

نظر به اینکه از سال پیش تا کنون هیچ کدام از خواسته های بر حق کارگران شریف و زحمت کش نیشکر هفت تپه رسیدگی نشده است، اینک در حالی که هنوز يك ماه از سال جدید نگذشته است، شاهد هستیم که بیش از 5000 نفر از کارگران محروم این کارخانه در اعتراض به عملی نشدن توافقات اسفندماه گذشته خود، از صبح روز سه شنبه دست به اعتصاب زده و با مدیریت

مزدور این واحد تولیدی درگیر شدند. در این اعتصاب کارگران بخش تولید، کشاورزی و کارگران نی بری بصورت یکپارچه حضور داشتند.

کارگران نیشکر هفت تپه در ماه های مهر، بهمن و اسفند گذشته نیز برای احقاق حقوق خود دست به اعتراض زدند که با سرکوب نیروهای امنیتی و انتظامی دولت مواجه گردید.

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ضمن حمایت از تمامی خواسته های حق طلبانه این قشر زحمتکش و شریف، به عزم جزم آنان درود فرستاده و از عموم مردم بویژه جوانان شوش، اهواز و سراسر خوزستان میخواستیم تا به حمایت از کارگران محروم و ستمدیده بشتابند و آنها را مورد حمایت های مادی و معنوی خود قرار دهند. درحالی که کارگران زحمتکش سراسر ایران از فقر، تورم و گرانی و بیکاری رنج می برند، سرمایه های ملت ایران تماماً یا به مصرف سرکوب و صدور تروریسم و دست یابی به سلاح اتمی می رسد و یا توسط آخوندهای حاکم و خانواده های آنها چپاول میشود. ما خواستار لغو کلیه قوانین ظالمانه و نابرابر که توسط حکومت بر مسند و غارتگر بر جامعه کارگری به ویژه کارگران این کارخانه اعمال میشود، میباشد.

برابری آزادی عدالت حق مسلم ماست

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران 22 فروردین 1387

109 - اعتصاب و اعتراضات گسترده -

در شرکتهای نیشکر هفت تپه، طرحهای توسعه امیر کبیر و زعیل غذائی در خوزستان:

بنابه گزارش فعالان حقوق بشر و دمکراسی در ایران در تاریخ 24 فروردین 87 (12 آپریل 2008) ، از طرح نیشکر هفت تپه شوش ، کارگران وارد پنجمین روز اعتصاب و اعتراضات گسترده خود شدند . کارگران قسمتهای مختلف این شرکت از صبح امروز شنبه 24 فروردین ماه در مقابل دفتر مدیریت این شرکت تجمع کردند و خواستار پرداخت حقوق و پاداش معوقه و سایر خواسته های خود شدند. تعداد کارگرانی که در این تجمع اعتراضی شرکت داشتند نزدیک به 3000 نفر تخمین زده می شود. شیخ یعقوب شفیعی مدیر عامل شرکت چند روزی است که در دفتر کار خود حاضر نمی شود و هنیت مدیره شرکت از دادن پاسخی به خواسته های کارگران خوداری می کند .

شیخ یعقوب شفیعی مدیر عامل این شرکت در ابتدای اعتصاب خطاب به کارگران اعلام کرده است که ما می توانیم حداکثر تا فروردین ماه حقوق شما را پردازیم ولی بعد از آن ما دیگر حقوق شما را نخواهیم پرداخت یعقوبی دلایل این کار را به فروش نرسیدن تولیدات این شرکت و کمک نکردن دولت اعلام کرده است. این در حالی است که مافیای شرکت با صدور مجوزهای ورود شکر توسط دولت احمدی نژاد طرحهای عظیم تولید شکر را در آستانه ورشکستگی قرار داده است و همچنین بیکار شدن هزاران کارگر را در پی دارد و حتی باعث فلج شدن رونق اقتصادی بعضی از مناطقی که این کارخانه در آن قرار دارند شده است.

کارگران طرح نیشکر هفت تپه اعلام کردند که تا رسیدن به خواسته های خود که پرداخت حقوق معوقه و پاداش و سایر خواسته ها است به اعتصاب و اعتراضات خود ادامه خواهند داد.

گزارشاتی از شرکت نیشکر زعیل غذائی که در مسیر شوشتر- اهواز قرار دارد حاکی است که کارگران این شرکت حقوق معوقه ماههای دی ، بهمن ، اسفند و پاداش سال 1386 هنوز دریافت نکرده اند. آنها نسبت به پرداخت نشدن حقوق معوقه خود دست به اعتراضاتی زده اند.

همچنین طرحهای توسعه نیشکر امیر کبیر که در دشت آزادگان واقع است و از 5 شرکت تشکیل شده اند هنوز پاداش سال گذشته و عیدی خود را دریافت نکردند. و کارگران قصد دارند که در صورت پرداخت نشدن پاداش و عیدی دست به اعتراض خواهند زد.

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران؛ پرداخت نکردن حقوق و پاداش و عیدی معوقه را محکوم می کند و خواستار اقدامات فوری سازمان جهانی کار برای پایان دادن به نقض سیستماتیک حقوق بین المللی کار در ایران است.

(* 110 - مصاحبه اختصاصی فریاد کارگر با یکی از کارگران اخراجی کارخانه

چینی حمید:

به علت حفظ امنیت از بردن نام معذوریم

آقای... ضمن تبریک سال جدید به شما و خانواده محترم به طور خلاصه لطفاً بفرمائید که علت بحرانی شدن کارخانه و اخراج نابهنگام این تعداد کارگر در شب عید چه بود؟

در تاریخ 27 بهمن ماه 86 کارخانه چینی حمید به علت بدهی ای که به شرکت گاز داشت دچار قطعی گاز شد. در صورتی که خود کارخانه ذخیره گاز داشت و بلافاصله گاز را وصل کردند از طرفی کارخانه از شرکت گاز بن گرفت تا به این مشکل رسیدگی کند در تاریخ 28 بهمن کارخانه را تعطیل کردند و کارخانه دیگری تولیدی نداشت و صرفاً ما کارگران جابه جایی جنس انجام میدادیم. این روند تا تاریخ 17 اسفند ماه ادامه داشت. در تاریخ 17 اسفند به ما گفتند همه به بیمه بیکاری بروید و دیگر کار در این کارخانه نیست. وقتی از علت این موضوع جویا شدیم و گفتیم برای چه شب عید ما را به بیمه بیکاری میفرستید هیچ جوابی ندادند و گفتند این تصمیمی است که در مدیریت گرفته شده است و برای 2 ماه باید بروید بیمه بیکاری تا بتوانیم کارخانه را تعمیر کنیم. اما ما از آنجایی که دستمان خالی بود و از شرکت پول طلب داشتیم به بیمه بیکاری نرفتیم و آن را به بعد از عید موکول کردیم. در همین اثنا در تاریخ 20 اسفند ما یک حرکت اعتراضی هم برگزار کردیم که اخبارش را هم اتفاقاً سایت شما انعکاس داد ما به این روند اعتراض کردیم اما به شیوه همیشگی نیروهای انتظامی و مامورانشان از این حرکت جلوگیری کرده و مانع ادامه آن شدند. ما تا شب 28 اسفند همچنان کج دارو مریز در این کارخانه بودیم. شب 28 اسفند با دست خالی و خجالت زده در مقابل زن و بچه هایمان برای تعطیلات عید آمدیم. روز 5 فروردین بعد از تعطیلات عید که دوباره برای کار به کارخانه رفتیم گفتند من همراه با جمعی از همکارانم که جمعاً 150 نفر بودیم باید برویم بیمه بیکاری و اخراج هستیم. ما به بیمه بیکاری مراجعه کردیم. بیمه بیکاری گفت بیمه شما از 12 فروردین شروع میشود و مدت آن هم فقط 2 ماه است. ما گفتیم ما ماه 12 را کار کرده ایم و الان پول آن را طلب داریم اما هیچ اهمیتی به این حرف ما ندادند. در حال حاضر بیمه بیکاری و کارخانه هیچ اقدامی برای این معضل ما نکرده است. از طرفی کارخانه همچنان کارش تعطیل است.

چه تعداد کارگر شب عید اخراج شدند؟

به طور کلی در تاریخ 28 اسفند یعنی درست شب عید این کارخانه 150 نفر کارگر رسمی و 64 نفر کارگر قراردادی را اخراج کرده و به بیمه بیکاری ارجاع داده است. در حال حاضر 109 نفر کارگر در این کارخانه حضور دارند که فقط اسمشان سر کار است در صورتی که کارخانه هیچ تولید و کاری برای آنها ندارد. از تاریخ 28 بهمن این کارخانه که تولیداتش همیشه معروف بود یک دانه ظرف چینی تولید نکرده است. مدیریت کارخانه را به نابودی کشانده است. این کارخانه قدمت و شهرت داشت، از سال 60 کلنگ خورد و سال 70 راه اندازی شد و به خوبی کار میکرد اما الان نابود شده است.

آیا از طرف ارگانهای ذیربط رسیدگی ای شده است؟

خیر. هیچ، هیچ! حق و حقوق ما به یغما رفته است. هر چقدر که به اداره کار و به استانداری مراجعه کرده ایم به دروغ میگویند ما پیگیر کار شما هستیم ولی ما اصلاً ندیدیم پیگیری کنند. یا مثلاً بیایند این خرابی ای که مدیر عامل کارخانه ادعا میکند را بررسی کنند. چون ما که کارگران این کارخانه هستیم خرابی ای در این کوره ها یا جاهای دیگر ندیده ایم نمیدانیم این مدیر عامل از کدام خرابی حرف میزند که به خاطرش ما را از زندگی انداخته است. بیخودی کارخانه را خوابانده اند. هیچ کس نمیتواند بفهمد که چه بر سر ما کارگران خواهد آمد. ما زندگی داریم، زن و بچه داریم، آخر یکی در این مملکت خراب شده نیست که جواب کارگر بیچاره را بدهد و جلوی این زور گوییها را بگیرد، ما کارگران این کارخانه دیگر امیدي به بازگشت به سر کار خود نداریم.

جمعاً چه میزان پول از کارخانه طلب دارید؟

ما خیلی پول و حق و حقوق طلب داریم. عیدی ما کاملاً مانده است. بن 2 سالمان مانده است و نداده اند. حقوق برج 6 و 7 که ما توقیف اموال داشتیم و قصدي کرده بودیم قرار بود هر ماه 100 تومن به ما بدهد که جبران شود ولی تا الان فقط يك 100 تومن بیشتر به ما نداده است. طلب ما 2 سال بن است که تقریباً 240 تومن است. عیدی طلب داریم که 400 هزار تومن است. حقوق برج 7 و 6 را طلب داریم که 400 هزار تومن است و ما روی هم رفته نفري چیزی حدود 1 میلیون تومن از این کارخانه طلب داریم و حق و حقوق معوقه مان است که پرداخت نکرده اند و ما يك تومن پول در دستمان نداریم و بچه هایمان بعد از 18 سال کار کردن باید شکم گرسنه بر زمین بگذارند. این بیمه بیکاری هم تا الان پولی به ما نداده است. تازه اگر هم بخواهد بدهد فقط 2 ماه است دیگر کسی نیست فکر کند ما زندگی داریم، باید خرج يك خانواده را در بیاوریم. الان با این سن و سال بعد از این همه سال کار کردن و 18 سال سابقه کار و عرق ریختن در این کارخانه دیگر کجا به ما کار میدهند؟ واقعا اینها ما را از زندگی ناامید کرده اند. باهر کس در این کارخانه حرف بزنی همین را میگویند.

شما تصمیمی برای اعتراض و تجمع ندارید؟

در همین وضعیت اگر هم لب باز کنیم و یا جمعی بکنیم و حقوقمان را بخواهیم ما را میکشند، نیروی انتظامی ما را میکشد، اینها نه از خدا میترسند و نه از بنده خدا، در این مملکت بی صاحب اصلاً نباید از حق و حقوق حرف بزنی، چون پول

که به آدم نمیدهند هیچ آدم را یا به زندان می اندازد و یا میکشند. اما با همه این تهدیدات ما کوتاه نخواهیم آمد. ما تا قرآن آخر پول و حقمان را از اینها میگیریم.

بسیار بسیار سپاسگذارم که وقتتان را در اختیار ما گذاشتید، به امید روزی که این ظلم و ستمها به پایان برسد و کارگران شریف و زحمت کشی چون شما به حقوق حقه خود برسند و البته که اون روز اصلا دور نیست و باید امیدوار بود و تلاش کرد.

من هم بسیار ممنونم که بالاخره انجمنهای آزادی را تشکیل داده اید و برای انعکاس دردهای ما تلاش میکنید. همین که ما ببینیم کسانی خارج از این حاکمیت هستند که دردهای ما را بدون سانسور منعکس میکنند و به اطلاع همه میرسانند پشت گرم میشویم.

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران 24 فروردین 1387

111- کارخانه کیان تایر پلمب می شود :

کارخانه کیان تایر بدلیل بدهکاری به بانک و سازمان تامین اجتماعی پلمب می شود. یک منبع آگاه در تاریخ 24 فروردین 87 ، به برنا گفت: دفتر مرکزی کارخانه کیان تایر بدلیل بدهکاری به بانک و سازمان تامین اجتماعی پلمب می شود.

وی در ادامه افزود: در حال حاضر کارگران هشت ماه است که حقوق دریافت نکرده اند. علاوه بر این، بدهکاری رئیس کارخانه به سایر سازمانها باعث شده است تا دستور تعطیلی این کارخانه از سوی دادستانی صادر شود. لازم به ذکر است که کارگران این کارخانه تاکنون چندین بار به نشانه اعتراض در مقابل کارخانه تحصن کرده اند تا شاید به وضعیتشان رسیدگی شود با این وجود تاکنون هیچ اقدامی از سوی مسوولان کارخانه و یا سازمانهای مربوطه صورت نگرفته است. در حال حاضر نیز این افراد در خیابان مجاور کارخانه تجمع کرده اند تا جایی که نیروی انتظامی و ادار به مداخله شده است.

112 - سازمان جهانی کار (آ.ا.ا.و) ایران را بازخواست می کند :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 24 فروردین 87 نوشت ؛ هر چند سازمان بین المللی کار به ایران تا اردیبهشت ماه امسال فرصت داده بود تا در زمینه ساماندهی شرکتهای پیمانکاری اقدام کند و گزارش آن را به این سازمان ارائه دهد، اما ساماندهی شرکتهای پیمانکاری هنوز در حد حرف است.

حسن بهرامی، عضو کانون هماهنگی شورای اسلامی کار تهران در مورد شرکتهای پیمانکاری گفت: اگر شرکتهای پیمانکاری موجود در کشورمان زیر نظر سازمان بین المللی کار (ILO) و به صورت مدرن باشند، مناسب و مطلوب است، اما پیمانکاران حال حاضر کارگران را به صورت برده واگذار می کنند .

وی ادامه داد: اگر در این شرکتهای کارگران طی قراردادی و با تضمین واگذار شوند، مطلوب است اما در این شرکتهای اکنون حتی حداقلها نیز پرداخت نمی شود و ماده 10 کانون کار نیز رعایت نمی شود.

بهرامی با اشاره به انعقاد قراردادهای به صورت یک طرفه، این اقدام شرکتهای پیمانکاری را پیمانکاری واقعی ندانست و بیان کرد: از سوی دیگر بحث ساماندهی شرکتهای پیمانکاری نیز مطرح شده است که هنوز در حد حرف است و جامعه کارگری نتوانسته است در این زمینه اقدام موثری انجام دهد.

وی اضافه کرد: حتی در سال گذشته، دبیرکل سازمان بین المللی کار نیز عنوان کرده بود که در کشور ما تا اردیبهشت ماه سال 87، شرکتهای پیمانکاری ساماندهی شوند، اما با وجود این هیچ کاری در این زمینه در مورد امنیت شغلی کارگران انجام نشده است و ایران باید در قبال انجام ندادن این کار به ILO جوابگو باشد.

عضو کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار تهران در مورد شرکتهای پیمانکاری مطلوب اظهار کرد: در این شرکتهای باید به کارگران کمتر از حداقل حقوق پرداخت نشود و هرچقدر که به کارگران رسمی می دهند به همان میزان نیز به کارگران قراردادی پرداخت شود و بیمه کارگران نیز اجباری باشد .

عضو ستاد بن کشور در پایان در مورد بنهای کارگری نیز خاطرنشان کرد: هیچ جلسهای در این مورد برگزار نشده و مصوبه ای تعیین نشده است.

113- کارگران " غرب استیل" کرمانشاه اخراج شدند:

علی بیکی " فعال کارگری در کرمانشاه به تاریخ 24 فروردین 87 ، به دسترنج گفت: زیاده خواهی مدیریت این واحد تولیدی قطعات خودرو، علت اخراج و بیکاری کارگران بوده است. تعداد 25 کارگر قرار دادی کارخانه غرب استیل کرمانشاه به بهانه افزایش دستمزد در سال 87، اخراج شدند. او گفت: مشکلات حقوقی و شغلی این کارگران در مراجع حقوقی و قضایی استان در حال پیگیری است.

114- اخراج کارگران آرد سقز :

"سید محمد صالحی" فعال کارگری در سقز در این باره به تاریخ 24 فروردین 87 ، به دسترنج گفت: این کارگران طبق روال هر سال به بهانه افزایش دستمزد و اتمام قرارداد کاری از کار برکنار می شوند تا نیروی کار جدید با مطالبات کمتر و غیر قانونی مجددا بکار گرفته شوند. کارگران کارخانه آرد سقز با اتمام قرارداد کاری خود در سال جدید اخراج شدند. او گفت: اخراج کارگران قراردادی در شهرستان سقز محدود به کارخانه آرد نبوده و در بسیاری از واحد های تولیدی صنعتی با شدت در حال انجام است.

115- اخراج هزار کارگر در بروجرد:

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 24 فروردین 87 ؛ "محمد گودرزی" فعال کارگری در بروجرد به دسترنج گفت: این عده از کارگران با اعلام افزایش دستمزد در سال جدید کار خود را از دست داده و بدلیل نبود فرصت شغلی و رغبت کارفرمایان در بکار گیری کارگران هم اکنون در بیکاری و بلا تکلیفی بسر می برند. بیش از هزار کارگر قراردادی در شهرستان بروجرد با پایان قرارداد کاری به بهانه افزایش دستمزد از کار برکنار شدند. او با اشاره به وجود 40 هزار بیکار در شهرستان بروجرد گفت: 8 سال است که هیچ فرصت شغلی در این شهرستان ایجاد نشده و 15 واحد تولیدی و صنعتی کوچک و بزرگ این منطقه جوابگوی خیل عظیم بیکاران نیست. گودرزی گفت: نیروی کار کشور به اسم قرارداد موقت در کارهای دائم بکار گرفته می شوند و در پایان هر سال اخراج میشوند.

116- اخراج کارگران تصفیه خانه آب طبس :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 24 فروردین 87؛ "غلامرضا محمدی" فعال کارگری در طبس به دسترنج گفت: اخراج کارگران قراردادی هر سال با اعلام نرخ دستمزد به امری عادی تبدیل شده و کارفرمایان از ضعف قانون برای حمایت از کارگران قراردادی سواستفاده می کنند. کارگران تصفیه خانه آب طبس با اعلام افزایش دستمزدهای سال جدید و بدلیل اقدام در جهت دریافت 4 ماه مطالبات معوقه اخراج شدند. او در باره سایر دلایل اخراج کارگران تصفیه خانه آب طبس گفت: این کارگران بدلیل اعتراض به عدم دریافت 4 ماه دستمزد و شکایت به اداره کار از سوی مدیریت مجبور به ترک محل کار خود شدند. او گفت: بیش از یک سال است که کارگران قراردادی تصفیه خانه آب طبس حقوق ماهیانه خود را با تاخیر چندین ماهه دریافت کرده و اقدامات اعتراضی کارگران برای دست یابی به حق و حقوق قانونی نتیجه ای در بر نداشته است.

117- کارگران لاستیک البرز جاده تهران - اسلامشهر را بستند:

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 24 فروردین 87 ؛ به گفته کارگران در هفته گذشته نیز آنها با روشن کردن آتش در محوطه کارخانه اعتراض خود را نسبت به چندین ماه بی حقوقی اعلام کرده بودند. در حرکت اعتراضی امروز، کارگران با آتش زدن بطری ها و جعبه های نوشابه، لاستیک های فرسوده و دیگر مواد زائد دور ریختنی از تردد خودرو ها در مسیر جاده اسلامشهر - تهران جلوگیری کردند تا توجه مردم و مسئولان را به مشکلات خود جلب کنند که این مسئله باعث شد تا خودروها مجبور شوند از مسیرهای دیگری تردد کنند. یکی از کارگران در خصوص حضور عوامل انتظامی و برخورد آنها با تجمع کنندگان گفت: هیچ مامور انتظامی در نزدیکی محل کارخانه مشاهده نمی شود. وی یاد آور شد: در هفته گذشته زمانی که ماموران انتظامی در صدد بر هم زدن تجمع کارگران بر آمدند، تجمع کنندگان با سنگ پرانی از این اقدام جلوگیری کردند. کارخانه لاستیک البرز بیش از هزار کارگر دارد، این کارگران دست کم از اواخر پاییز سال گذشته تاکنون حقوق دریافت نکرده اند.

یکی از کارگران گفت: به غیر از حقوق آذرماه و مبلغ 120 هزار تومانی که به عنوان حق بن در شب عید به هر کاکر پرداخت شده است، کارگران این کارخانه دیگر هیچ حقوقی از کارفرما دریافت نکرده اند.

آغاز اعتراض کارگران لاستیک البرز به اوائل زمستان سال 86 باز می گردد، زمانی که این کارگران در اعتراض به اتمام مواد اولیه تولید، تصمیم کارفرما مبنی بر اعلام انحلال کارخانه و 4 ماه عدم دریافت حقوق نزدیک به 20 روز اعتصاب شبانه روزی کردند.

با وجود آنکه این اعتصاب با وعده مسولان پایان یافت، اما هنوز مشکلات این کارگران بر طرف نشده است. یکی از کارگران گفت: در کارخانه حتی به اندازه ساخت یک حلقه لاستیک مواد خام وجود ندارد.

118- سه ماه حقوق کارگر صنایع فلزی ایران پرداخت نشده است:

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 24 فروردین 87؛ یکی از کارگران صنایع فلزی در این باره به دسترنج گفت: با وجود تصویب وام پرداختی 500 میلیون تومانی برای پرداخت معوقات کارگران تا کنون اقدامی در این خصوص صورت نگرفته و کارگران در وضعیت بد معیشتی بسر میبرند. سه ماه حقوق معوقه و عیدی و پاداش 370 کارگر صنایع فلزی ایران پرداخت نشده است.

او گفت: حقوق ماهیانه کارگران هم اکنون با تاخیر 2 ماه پرداخت شده که این تاخیر کارگران کارخانه را بشدت معترض کرده است.

119- تعداد 300 کارگر قراردادی در اراک اخراج شدند :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 24 فروردین 87؛ "علی رضا مرادی" فعال کارگری در اراک به دسترنج گفت: افزایش دستمزد بهانه به دست کارفرمایان داده تا با شروع سال جدید کارگران را اخراج کرده از پذیرفتن کارگر جدید خودداری کنند، بنابراین کار کارگران اخراجی میان کارگران در حال کار تقسیم می شود. بیش از 300 کارگر قراردادی شاغل در واحد های تولیدی و صنعتی اراک با اتمام قرارداد کاری و عدم تمدید قرارداد از سوی کارفرمایان اخراج شدند. او با اشاره باینکه کارگران قراردادی ساده و ناوارد بیشتر مورد نظر و رضایت کارفرمایان خود هستند گفت: مدیران واحدها به کارگران با سابقه و ماهر توجهی ندارند و از استخدام آنها ممانعت می کنند چرا که این کارگران خود را سهام در چرخه تولید و صنعت کارخانه می دانند و به همین میزان حق و حقوق قانونی خود را طلب می کنند.

120- کارگران "القدیر" زابل اخراج شدند :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 24 فروردین 87؛ "محمدگل بامری" فعال کارگری در زابل به دسترنج گفت: این کارگران که به ساخت بزرگراه زابل - زاهدان مشغول بودند روز گذشته از سوی مدیریت شرکت پیمانکار اخراج شدند. تعداد 30 کارگر قراردادی شاغل در شرکت پیمانکاری القدير زابل با اعلام دستمزدهای سال 87 اخراج شدند . او گفت: کارگران اخراجی ساعتی پس از اخراج با مراجعه اعتراض آمیز به اداره کار زابل و تنظیم شکایت خواستار بازگشت بکار مجدد خود شدند. "بامری" گفت: با آغاز سال جدید بسیاری از کارگران قراردادی این منطقه با اعلام افزایش حقوق قانونی و پایان قرارداد کاری از بیکار شدند.

121- بیکاری 50 هزار کارگر قراردادی ظرف چند روز :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 25 فروردین 87؛ "رجبعلی شهبسوار" رئیس اتحادیه کارگران پیمانی و قراردادی کشور به دسترنج گفت: موج اخراج دست جمعی کارگران قراردادی که از روزهای پایانی سال گذشته آغاز شده بود همچنان ادامه داشته و بسیاری از کارگران با اتمام قرارداد کاری و عدم انعقاد مجدد قرارداد کاری، بیکار شده اند. بیش از 50 هزار کارگر قراردادی در سراسر کشور در روز های آغازین سال 87 شغل خود را از دست دادند. او گفت: بدلیل نبود فرصت شغلی در کشور بسیاری از کارگران اخراجی همچنان بیکار بوده و فقر خانواده های آنان را در معرض فروپاشی قراردادها قرار داده است.

"شهبسوار" با اشاره به اینکه مسولان کشور در قبال بی قانونی ها و ظلم به جامعه کارگری واکنشی نشان نمی دهند گفت: بیش از 65 درصد کارگران کشور به عنوان کارگران قراردادی در کارهای دائم بکار گرفته می شوند که این کارگران به دلیل فقر و نیاز به شغل از حقوق قانونی خود گذشته و آینده شغلی خود را تباہ می کنند.

122 - بدون شرح : اعتراض محبوب به برخورد ماموران انتظامی با کارگران :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 25 فروردین 87؛ علیرضا محبوب، دبیرکل خانه کارگر با قرانت تذکری آیین نامه ای خطاب به وزیر کشور، خواستار پاسخگویی وی در قبال برخورد ماموران نیروی انتظامی با کارگران شرکت لاستیک

البرز شد. حسب گزارشات واصله روز شنبه (24 فروردین ماه امسال) با وجود اعلام قبلی کارگران مینی بر اینکه اگر حقوق معوقه آنها پرداخت نشود اقدام به تجمع و اعتراض خواهند کرد، نیروهای انتظامی به دنبال مسدود شدن بخشی از جاده ساوه، مبادرت به برخورد با کارگران و تخریب بخش‌هایی از دیوار کارخانه برای آرام کردن اوضاع نموده‌اند. در این متن که توسط حدادعادل در جلسه امروز مجلس قرائت شد، آمده است؛ "حفظ کیان و قداست محیط کار باید از آرمان‌های همه دستگاهها و خصوصاً ضابطین محترم قانون و پاسداران نظم و امنیت باشد." در ادامه این متن آمده است؛ "حسب گزارشات واصله روز شنبه (24 فروردین ماه امسال) با وجود اعلام قبلی کارگران مینی بر اینکه اگر حقوق معوقه آنها پرداخت نشود اقدام به تجمع و اعتراض خواهند کرد، نیروهای انتظامی به دنبال مسدود شدن بخشی از جاده ساوه، مبادرت به برخورد با کارگران و تخریب بخش‌هایی از دیوار کارخانه برای آرام کردن اوضاع نموده‌اند." در پایان این متن آمده است؛ "این شیوه برخورد با کسانی که ماههاست از عدم پرداخت حقوق خود به تنگ آمده‌اند مایه تاسف است و قطعاً عواقب سوء سیاسی، اجتماعی و اقتصادی آن جبران‌ناپذیر خواهد بود."

123- کارگران لاستیک البرز بازداشت شدند/خبر ویژه :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 25 فروردین 87؛ پس از یک روز اعتراض خیابانی کارگران لاستیک البرز و مسدود کردن جاده تهران-اسلامشهر، شب گذشته - شنبه - پلیس ضد شورش برای ورود آسان به کارخانه، دیوارها و ساختمان نگهبانی کارخانه را تخریب کرد و پس از حمله و بازداشت کارگران معترض، برای پنهان ساختن این حرکت خشونت آمیز در عرض چند ساعت با کمک ماموران شهرداری دوباره دیوارهای تخریب شده را ساخت. شاهدان عینی گزارش کرده اند که پلیس پس از بازداشت کارگران معترض و بازسازی دیوارهای تخریب شده، حتی نرده های این کارخانه را نیز دوباره رنگ زده است تا تمامی شواهد تخریب ساختمان و هجوم به کارگران از بین برود. تا این لحظه هیچ خبری از سرنوشت کارگران بازداشتی لاستیک البرز در دست نیست و منابع خبری "دسترنج" اینک در بازداشت پلیس به سر می برند اما برخی تشکل های صنفی نزدیک به این کارگران محل نگهداری کارگران بازداشتی را پاسگاه احمد آباد مستوفی گزارش کرده اند.

124- تظاهرات اعتراضی مردم مناطق اطراف شهرستان قلعه گنج :

مردم ستم‌دیده و شریف مناطق اطراف شهرستان قلعه گنج روز پنجشنبه علیه طرح الحاق این منطقه به استان هرمزگان تظاهرات کردند. این تظاهرات که ابتدا با حضور 300 تن آغاز شد و با حمایت سایر مردم سریعاً گسترش یافت. تظاهرکنندگان که پلاکاردهایی علیه طرح الحاق در دست داشتند و شعارهایی علیه مقام های دولتی می دادند، اعلام کردند ما زیر بار چنین طرحی نمی رویم.

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

87.1.25

125- تظاهرات بیش از 1500 تن از مردم جیرفت در اعتراض به طرح ضد انسانی دولت :

بیش از 1500 تن از مردم جیرفت در اعتراض به طرح ضد انسانی دولت برای الحاق شهرهای منوجان و قلعه گنج به استان هرمزگان تظاهرات کردند. این تظاهرات در مقابل مسجد الرسول جیرفت صورت گرفت و معترضان با سردادن شعارهایی خواستار لغو این طرح شدند. تظاهرکنندگان اعلام کردند تا تکذیب رسمی این طرح توسط مقام های دولتی به اعتراضات خود ادامه می دهند.

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

87.1.25

126- کارگر خدماتی 500 میلیون ریال را به صاحبش بازگرداند :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 25 فروردین 87 ؛ کارگر خدماتی شرکت مخابرات شهرستان شهریار پس از پیداکردن کیف حاوی 500 میلیون ریال پول و چک، آنرا به صاحبش بازگرداند. شمس علی اسکندر پور، کارگر خدماتی شرکت مخابرات شهریار در حال نظافت ساختمان امور مشترکان مخابرات بود که کیف حاوی 100 میلیون ریال وجه نقد و 400 میلیون ریال چک در وجه حامل به همراه مدارک شناسایی مالک کیف را پیدا کرد. این کارگر درستکار پس از اطلاع از محتوای کیف، آنرا به مامور اطلاعات مخابرات تحویل داد که پس از شناسایی مالک کیف، کیف به صاحبش بازگردانده شد.

127- اخراج 200 کارگر قراردادی در سقز :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 25 فروردین 87 ؛ "سید محمد صالح حسینی" فعال کارگری در سقز به دسترنج گفت: 40 کارگر خدماتی ، فضای سبز شهرداری و 160 کارگر قراردادی شاغل در کارخانه های شهرک صنعتی سقز در ابتدای سال جاری اخراج شده اند. بیش از 200 کارگر قراردادی شاغل در شهرداری و شهرک صنعتی شهرستان سقز با اتمام قرارداد کاری در سال جدید، اخراج شدند. او با اشاره به وضعیت سخت معیشتی کارگران اخراجی در اولین ماه سال گفت: در سقز فرصت شغلی نیست و کارگران اخراجی با وجود جستجو برای بدست آوردن ساده ترین شغلها، نتیجه نمی گیرند.

128- اخراج هزار کارگر شرکت پیمانکاری "ظاهر نیرو" :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 25 فروردین 87 ؛ "عید علی کریمی" فعال کارگری در قزوین به دسترنج گفت: این تعداد از کارگران اخراجی که روزانه مجبور به انجام بیش از 10 تا ساعت 12 کار بودند در پایان هر ماه حداقل حقوق قانونی را دریافت میکردند. مدیریت شرکت پیمانکاری خدماتی "ظاهر نیرو" در قزوین با ممانعت از پرداخت حقوق کارگران، بیش از هزار کارگر قراردادی خود را اخراج کرد. او گفت: تحت چنین شرایط کاری، هر کارگر به میزان 500 هزار تومان از حقوق قانونی خود را از کارفرما طلب کار است.

129- تظاهرات اعتراضی مردم مناطق اطراف شهرستان قلعه گنج :

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 25 فروردین 87، مردم ستمدیده و شریف مناطق اطراف شهرستان قلعه گنج روز پنجشنبه علیه طرح الحاق این منطقه به استان هرمزگان تظاهرات کردند. این تظاهرات که ابتدا با حضور 300 تن آغاز شد و با حمایت سایر مردم سریعا گسترش یافت. تظاهرکنندگان که پلاکاردهایی علیه طرح الحاق در دست داشتند و شعارهایی علیه مقام های دولتی می دادند، اعلام کردند ما زیر بار چنین طرحی نمی رویم.

130 - تظاهرات بیش از 1500 تن از مردم جیرفت در اعتراض به طرح ضد انسانی دولت:

بیش از 1500 تن از مردم جیرفت در اعتراض به طرح ضد انسانی دولت برای الحاق شهرهای منوجان و قلعه گنج به استان هرمزگان تظاهرات کردند. این تظاهرات در مقابل مسجد الرسول جیرفت صورت گرفت و معترضان با سردادن شعارهایی خواستار لغو این طرح شدند. تظاهرکنندگان اعلام کردند تا تکذیب رسمی این طرح توسط مقام های دولتی به اعتراضات خود ادامه می دهند.

131- آزادی محمود صالحی را تبریک می گوئیم :

با نهایت خوشحالی مطلع شدیم، محمود صالحی پس از یک سال او آندی رنج و مرارت ناشی از وضعیت وخیم جسمانی، پیروزمندانه از زندان آزاد شده است.

مقاومتی که محمود صالحی در طول مدت محکومیت خویش از خود نشان داد، برای ما کارگران و فعالان کارگری مثال زدنی است. ایشان به ما و دیگر فعالان نشان داد، که می توان در شرایط بسیار طاقت فرسا نیز از منافع کارگران دفاع کرد. آزادی محمود صالحی، پیروزی جنبش کارگری و موجب سرفرازی فعالین کارگری است. ما آزادی وی را به خانواده ی محترم ایشان، به ویژه خانم نجیبه صالح و کارگران جهان تبریک گفته و آرزومند سلامتی محمود صالحی، این مدافع سرسخت کارگران هستیم.

کارگران شرکت نیشکر هفت تپه 1387/1/25

132- کارگران قراردادی کارخانه روغن موتور ایران بعد از عید از کار بیکار شده و واحدهای تولیدی این کارخانه بعد از تعطیلات تنها با 50 کارگر رسمی شروع به کار کرده است:

طبق اخبار دریافتی در روز دوشنبه 87.1.26 وضعیت کارخانه روغن موتور ایران به شدت بحرانی است و کارگران این کارخانه

از وضعیت شغلی خود به شدت ناراضی هستند. کارگران قراردادی این کارخانه بعد از عید کاملاً تصفیه شده و اجازه آمدن به سر کار خود را نداشته اند. مدیریت کارخانه به این کارگران اعلام داشته است که سر کار نیاید تا اگر کار بود به شما خبر می‌دهیم. کارگران مشکل این کارخانه را کمبود حقوق، عدم طبقه بندی مشاغل، کمبود مواد اولیه، حرمت شکنی کارگران توسط مدیریت کارخانه، گرانی بیرویه مواد اولیه و تعطیلی پالایشگاه کارخانه و موارد دیگر عنوان کردند. حقوق کارگران این کارخانه 6500 تومان است در صورتی که به طرز اسفباری از آنان کار کشیده می‌شود.

تنظیم مدیریت این کارخانه با کارگران بسیار بد است و مثل برده از آنان کار کشیده اما به گفته کارگران حقوق متعلقه به آنان مانند صدقه است

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

133- خانواده های کارگران دستگیر شده لاستیک البرز در برابر نیروی انتظامی تجمع کردند :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ دوشنبه دوشنبه ۲۶ فروردین ۱۳۸۷ - ۱۴ آوریل ۲۰۰۸ ؛ اجتماع خانواده‌های کارگران بازداشت شده لاستیک البرز در اعتراض به اقدام ضابطان نیروی انتظامی در بازداشت کارگران برای آزادی آنان در مقابل پاسگاه احمدآباد مستوفی تجمع کردند.

به گزارش خبرنگار دسترنج، خانواده‌های کارگران بازداشتی لاستیک البرز ابتدا در مقابل دادگاه چهاردانگه و سپس در مقابل پاسگاه احمدآباد مستوفی دست به تجمع زدند.

بنابراین گزارش، تجمع این افراد در مقابل پاسگاه ادامه داشته و خانواده‌های کارگران خواستار آزادی بی‌قید و شرط سرپرستان خود هستند.

بنا بر آخرین اخبار رسیده، تعداد کارگران بازداشتی لاستیک البرز در این پاسگاه به ۴۰ نفر رسیده است که برخی از منابع این تعداد را ۱۴۰ نفر اعلام کرده‌اند.

134- پنجمین روز اعتصاب سه هزار تن از کارگران شرکت نیشکر هفت تپه :

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، سه هزار تن از کارگران شرکت نیشکر هفت تپه، امروز برای پنجمین روز متوالی اعتصاب کردند.

این اعتصاب از روز بیستم فروردین و در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق و پاداش آغاز شده و هنوز ادامه دارد. کارگران شرکت نیشکر هفت تپه اعلام کرده اند که تا دست یابی به خواست های خود به اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

خاطرنشان می شود که انجمن دفاع از کارگران و بیکاران طی اطلاعیه ای به کارگران اعتصابی کارخانه نیشکر هفت تپه درود فرستاد و از عموم مردم بویژه جوانان شوش، اهواز و سراسر خوزستان خواست تا به حمایت از کارگران محروم و ستمدیده بشتابند و آنها را مورد حمایت‌های مادی و معنوی خود قرار دهند.

135- اعتصاب کارگران هفت تپه وارد ششمین روز خود شد :

به گزارش ابوالفضل عابدینی نصر در تاریخ دوشنبه ۲۶ فروردین ۱۳۸۷ - ۱۴ آوریل ۲۰۰۸ ؛ بیش از سه هزار کارگر شرکت کشت و صنعت هفت تپه امروز نیز جلوی درب مدیریت شرکت تجمع و به نشانه اعتراض به سر کار خود نرفتند .

اولین دور جدید اعتصابات کارگری هفت تپه در سال هشتاد و هفت در حالی ادامه دارد، که کارگران این بار در کنار خواسته های مالی و حقوقی خود به ارایه موضوعاتی پرداختند که برای اولین بار از سوی کارگران یک واحد تولیدی در کشور

مطرح می شوند. کارگران علاوه بر تاکید برای داشتن سندیکا خواستار قطع کامل دست مافیای در صنعت شکر شدند و از دولت خواستند تا با راه اندازی یک هیات رسیدگی سریعاً به شناسایی عوامل و افرادی بپردازد که باعث ضربه به کارخانه نیشکر

در خوزستان شدند. همچنین کارگران خواستار تعویض مدیر عامل شرکت نیز هستند چرا که به گفته آنها ایشان یک مدیر پروازی و فاقد آیتم های مدیریتی است . کارگران در پایان روز ششم بیانیه ای صادر کردند که در آن از دولت خواسته اند که

نسبت به سرو سامان دادن واحد های تولیدی و کارخانجات صنعتی کشور سریعاً اقداماتی را تا دیر نشده است انجام دهد. در قسمت هایی از این بیانیه آمده است: چرا باید تاوان سیاست های غلط و نا کار آمدی مدیران و کسری بودجه های دولت را ما کارگران بدهیم. در ادامه این بیانیه کارگران بیان کردند خواست ما رفاه و آرامش همه کارگران ایران است. گفتنی است قرار است فردا کارگران نی بر این شرکت به جمع اعتصاب کنندگان بپیوندند.

136- پایان اعتصاب کارگران شرکت کشت و صنعت هفت تپه : کارگران در تهران برای پیگیری خواست های خود مذاکره می کنند

به گزارش: ابوالفضل عابدینی نصر، صبح امروز دوشنبه ۲۶ فروردین ۱۳۸۷ - ۱۴ آوریل ۲۰۰۸؛ با توافق بین کارگران هفت تپه، هیات مدیره شرکت و برخی از مدیران شوش اعتصاب کارگران هفت تپه پایان یافت و کارگران به سر کار خود رفتند. یکی از نمایندگان کارگری در این شرکت با بیان این خبر گفت: دیروز در جلسه ای که با چند تن از مدیران شهرستان شوش داشتیم توافق کردیم که طوماری برای نجات و ادامه حیات شرکت بنویسیم و کلیه کارگران و پرسنل آن را امضا کنند و سپس به تهران به دفتر ریاست جمهوری و وزارت جهاد و کشاورزی برویم و آنجا مذاکرات خود را در تهران آغاز کنیم. این فعال کارگری در خصوص خواسته های مطرح شده در این دور اعتصاب کارگران هفت تپه اظهار داشت: ما اینبار برای نجات حیات اقتصادی شرکت هفت تپه اعتصاب کردیم و بحث ما گرفتن حقوق نبود. ما می خواهیم جلوی مافیای شکر بیایستیم. و فرقی هم نمی کند چه کسانی هستند و چه ابزاری دارند و اینکه آیا دولت ما را حمایت می کند یا نه؟ ما کار خود را می کنیم و این را وظیفه ملی خویش می دانیم، که این کارخانه بزرگ صنعتی را از خطر ورشکستگی نجات دهیم.

وی در پایان به همزمانی فصل برداشت و این دور اعتصاب کارگران اشاره کرد و گفت: باتوجه به اینکه الان هزار و هفتصد هکتار از زمین های ما زیر کشت نیشکر بودند و هنوز برداشت نشدند و به نوعی خواسته و هدف مافیای شکر هم همین است که هفت تپه و در مجموع کارخانه های تولید شکر در خوزستان تولیدی نداشته و توجه اقتصادی خود را از دست بدهند.

به همین خاطر ما تصمیم گرفتیم خواسته های خود را موقتا از طریق رایزنی در پایتخت که توسط نمایندگان ما انجام می پذیرد دنبال کنیم تا از این طریق بتوانیم هم نیشکرهایی که با رنج و زحمت فراوان کشت کردیم به مرحله تولید برسانیم و هم مافیای شکر را در رسیدن به این خواسته و هدف خود ناکام بگذاریم.

137- سقوط کارگر ساختمانی از روی داربست :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 26 فروردین 87؛ کج شدن داربست های فلزی ساختمانی در شمال تهران موجب سقوط یک کارگر ساختمانی از ارتفاع شد.

این حادثه بر اثر وزش باد و سست بودن پایه ها و بست های این داربست اتفاق افتاد.

به گزارش روابط عمومی آتش نشانی تهران، سقوط کارگری از بالای داربست به پانین، به ستاد فرماندهی آتش نشانی تهران اعلام شد که بلافاصله نیروهای ایستگاه ۳۱۳ به نشانی خیابان فرمانیه، خیابان عسگریان عزیمت کردند.

پس از رسیدن امدادگران آتش نشانی مشاهده شد داربست یک ساختمان در حال ساخت که بوسیله گونی پلاستیکی محصور شده بود به علت وزش باد شدید و سست بودن پایه ها از محل استقرار خود بر روی نمای شرقی و شمالی ساختمان خم شده و به صورت معلق در ارتفاع قرار گرفته است.

حسین حلت آبادی فرمانده نیروهای عملیات در خصوص این حادثه گفت: از آنجائیکه احتمال سقوط داربست ها بر روی

ساختمانهای مجاور، کابل برق، خودروهای عبوری و عابرین پیاده وجود داشت؛ آتش نشانیان بلافاصله به وسیله جرثقیل ۴۰ تنی و با سیم های بکسل موجود در کارگاه به مهار و ایمن سازی محل پرداختند و سپس اقدام به بازکردن تمامی داربست های فلزی نمودند.

وی همچنین اظهار داشت: پیش از رسیدن نیروهای امدادگر یک کارگر ۲۷ ساله شروع به باز کردن داربست نمود که از ارتفاع ۴ تا ۵ متری سقوط کرده و از ناحیه پای چپ دچار شکستگی شد.

او بلافاصله با کمک مالک ساختمان روانه بیمارستان شد.

فرمانده ایستگاه ۳۱۳ با طولانی عنوان کردن این عملیات اظهار داشت: با توجه به وضعیت بسیار خطرناک داربست ها در پی کج شدن کامل آن و همچنین احتمال فرو ریختن آن، عملیات نیروها را برای جمع آوری این داربست ها با مشکل مواجه ساخته بود بطوریکه این عملیات تا ۳۵ دقیقه بامداد روز یکشنبه ادامه یافت.

علت این حادثه وزش باد شدید و سست بودن پایه های داربست و بست های آن بوده و میزان خسارت ۱۰ میلیون ریال برآورده شده است.

138- نجات کارگر جوشکار پس از سقوط از بالای اسکلت فلزی ساختمان :

یک کارگر جوشکار که از طبقه چهارم بر روی اسکلت طبقه پایین یک ساختمان در حال احداث، سقوط کرده بود، توسط نیروهای آتش‌نشانی نجات پیدا کرد.

سازمان آتش‌نشانی تهران اعلام کرد: در ساعت 14 و 20 دقیقه روز گذشته، وقوع این حادثه از سوی ستاد فرماندهی آتش‌نشانی اطلاع داده شد که بلافاصله نیروهای ایستگاه 410 این سازمان به محل حادثه واقع در کوی نصر اعزام شدند. حسین حسین‌بیگی، فرمانده نیروهای آتش‌نشانی ایستگاه 410 درباره این حادثه بیان کرد: این کارگر جوشکار که روی اسکلت فلزی طبقه سوم ساختمان در حال احداث، گیر کرده بود، بلافاصله با استفاده از نردبان و مهار شخص به وسیله طناب توسط امدادگران این ایستگاه به پایین انتقال داده شد.

وی درباره علت حادثه گفت: وی در حال جوشکاری بر روی اسکلت طبقه چهارم بود که به علت برخورد تیر آهنی که توسط جرثقیل جابجا می‌شد، تعادل خود را از دست داد و به طبقه سوم اسکلت فلزی این بنا سقوط کرد.

حسین بیگی افزود: عباس - د چهل ساله که در این حادثه از ناحیه سر و گردن دچار ضربه و کوفتگی شده بود، پس از انتقال به پایین تحویل عوامل اورژانس حاضر در محل شد.

(* 139- بدون شرح؛ برنامه‌های هفته کارگر اعلام شد :

برنامه‌های بزرگداشت هفته کارگران از سوی خانه کارگر اعلام شد.

برنامه‌های این هفته که از پنج تا 11 اردیبهشت ماه سال جاری برگزار می‌شود توسط خانه کارگر، کانون انجمن‌های اسلامی کارخانه‌های سراسر کشور، اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی، سازمان تامین اجتماعی، اتحادیه کارگران زن و اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری اجرا می‌شود. **گردهمایی خاص در حمایت از کارگران قراردادی و پیمانی و کارگران بیکار شده در روز هفتم اردیبهشت برگزار و دومین جشنواره خدمت به قانون کار هم 10 اردیبهشت برپا می‌شود.**

دیدار با مقام معظم رهبری در روز کارگر، راهپیمایی تشکلهای کارگری در استان‌ها، حضور کارگران در مرقد مطهر حضرت امام (ره)، افتتاح نمایشگاه عکس کارگری و مشاوره رایگان نیروی انتظامی با کارگران در کلانتری‌ها در روز کارگر و عیادت از بیماران کارگر بستری در بیمارستان‌های تامین اجتماعی از جمله این برنامه‌هاست.

در این هفته هسته‌های نوآوری و شکوفایی در کارخانه‌ها تشکیل و از نوآوران عرصه کار و تولید هم تجلیل و نمایشگاهی از اختراعات و نوآوری‌های کارگری برگزار می‌شود.

در این هفته در مراسم‌های جداگانه از بیمه‌شدگان و پیشکسوتان نمونه و زنان کارگر نمونه و زنان سرپرست خانوار تجلیل می‌شود.

گردهمایی خاصی هم در حمایت از کارگران قراردادی و پیمانی و کارگران بیکار شده در روز هفتم اردیبهشت برگزار و دومین جشنواره خدمت به قانون کار هم 10 اردیبهشت برپا می‌شود.

140- به سوی اول ماه مه

اطلاعیه دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب :

اول ماه مه برای طبقه‌ی ما - طبقه کارگر - روز همبستگی جهانی است. این روز روزی است که پرچم و افق کارگری در جهان به اهتزاز در می‌آید. در همه جای گیتی از تهران و کرج و سنجند تا لوس‌آنجلس و پاریس و مسکو و از کابل و بغداد و قاهره تا تل‌آویو و آمستردام و همه جای جهان، یک پرچم و یک صدا بلند می‌شود «زنده باد همبستگی جهانی کارگران»، «زنده باد برابری، زنده باد آزادی». کارگران و مردم زحمتکش دنیا در یک صف و یک دل در خیابان‌های شهرها رژه می‌روند و اعلام می‌کنند «ما انسان هستیم!»، ما ملت و مرز و قوم نمی‌شناسیم و هیچ تفرقه‌ای را نمی‌پذیریم. ما کارگریم، به نام دین و ملت و قوم نمی‌توانند ما را از هم جدا کنند. این شعارهای برجسته‌ی اول ماه مه است، حتی اگر این شعار به این شکل واضح بر پرچم‌های کارگران و مردم در این روز نوشته نشده باشد.

اول ماه مه، روز جهانی کارگر و روز همبستگی جهانی طبقه کارگر، امسال در حالی برگزار خواهد شد که حوادث مختلفی در سال گذشته بر جنبش کارگری و جنبش آزادی و رهایی انسان گذشته است.

در سالی که گذشت باز هم سرمایه داری افسار گسیخته‌ی ایران با تمام توان خود و تا جایی که توانست دست خود را به سوی سفره خالی کارگران دراز نمود و ولع تهوع آور خود را برای کسب سود بیشتر در ازای به فلاکت کشاندن کارگران زحمتکشان این جامعه در سال گذشته هر چه بیشتر نمایان کرد و چهره خود را زمانی به وضوح عیان تر نمود که کارگران در هر اعتراضی نسبت به حقوق معوقه و دستمزدها با سرکوب سازمان یافته دستگاه روبرو گشتند. سالی که گذشت سال مبارزات طبقاتی در سطح گسترده‌ای در جامعه بوده و سالی بوده است که طبقه کارگر نسبت به حقوق واقعی خود آگاه تر شده و میدانند که باید دست متعرض سرمایه داران به زندگیش را کوتاه کند.

در ایران طبق معمول هر سال علیرغم ممنوعیت برگزاری مراسم اول ماه مه، این مراسم در اشکال مختلف در محله و کارخانه و دانشگاه و ... برگزار می‌شود. ما دانشجویان آزادی‌خواه و برابری‌طلب چندین سال است که این مراسم را در دانشگاه برگزار می‌کنیم و یا در مراسم مستقل کارگران شرکت فعال می‌کنیم. امسال نیز ما دانشجویان آزادی‌خواه و برابری‌طلب به استقبال اول ماه مه می‌رویم. ما در کنار میلیون‌ها کارگر و انسان در جهان این روز را گرامی می‌داریم. امید و تلاش ما این است که پرچم و افق این روز به افق همه‌ی کارگران و انسان‌های زحمتکش جهان تبدیل شود. تفرقه‌های قومی و ملی و مذهبی در میان کارگران و مردم جهان رخت بریندد و آزادی و برابری مردم در ایران و جهان متحقق شود. اول ماه مه روز بزرگی برای طبقه‌ی ما است. ما در این روز پرچم همبستگی جهانی طبقه کارگر و شعار "کارگران جهان متحد شوید" را برافراشته نگاه خواهیم داشت.

به امید اول ماه هر چه باشکوه‌تر
دانشجویان آزادی‌خواه و برابری‌طلب سراسر کشور
۲۶ فروردین ۱۳۸۷

141- بلاتکلیفی یکساله کارگران اونگان :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 26 فروردین 87 ؛ تعداد 700 تن از کارگران شرکت اونگان اراک به دلیل تعطیلی کارخانه بیش از یک سال است که در بلاتکلیفی و سرگردانی بسر می‌برند.

یکی از کارگران شرکت اونگان در این باره به دسترنج گفت: خصوصی سازی شرکت در سال 83 و تعطیلی کارخانه از سوی دیگر بر مشکلات کارگران این واحد تولیدی افزوده و آنان را معترض کرده است. هیچگونه هدف و برنامه‌ای در جهت تولید و شروع بکار کارخانه وجود نداشته و مدیریت در اقدامی مخرب با فروش مواد اولیه به ارزش 30 میلیارد تومان، حقوق 400 کارگر قراردادی و 300 پرسنل استخدامی را پرداخت کرده است.

او گفت: هیچگونه هدف و برنامه‌ای در جهت تولید و شروع بکار کارخانه وجود نداشته و مدیریت در اقدامی مخرب با فروش مواد اولیه به ارزش 30 میلیارد تومان، حقوق 400 کارگر قراردادی و 300 پرسنل استخدامی را پرداخت کرده است. این کارگر با سابقه اونگان اظهار داشت: واحدی که زمانی از بهترین و معروفترین تولیدکنندگان دکل انتقال برق در منطقه خاورمیانه به شمار می‌رفت، به دلیل واگذاری غلط و غیراصولی زیان‌ده اعلام شده و در تعطیلی است، علی‌رغم اینکه اشتغال موجود نیز در حال از بین رفتن است.

او در پایان گفت: مدیریت اونگان بجای پرداختن بکار تولید در کارخانه با تشکیل بنگاهی به خرید و فروش آهن‌الات اشتغال دارد.

142- بیکاری بیش از 400 کارگر در استان کردستان :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 26 فروردین 87 ؛ بیش از 400 کارگر قراردادی در استان کردستان در روزهای آغازین سال جاری شغل خود را از دست داده‌اند.

اقبال رضایی، فعال کارگری در کردستان در این باره به دسترنج گفت: موج اخراج‌های دسته‌جمعی کارگران که از روزهای پایانی سال گذشته آغاز شد، هم اکنون با شدت بیشتری در حال انجام بوده و تاکنون صدها کارگر شغل خود را از دست داده‌اند.

او گفت: اخراج و بیکاری کارگران در سراسر استان در حالی صورت می‌پذیرد که استاندار کردستان با ذکر کاهش 5 درصدی آمار بیکاری، وضعیت اشتغال منطقه را ایده‌آل خوانده بود.

این روزنامه‌نگار گفت: با وجود اخذ وام 4 میلیارد تومانی توسط کارخانه‌داران برای کمک به بحران‌های مالی و پرداخت بدهی به کارگران، شاهد اخراج و بیکاری شمار زیادی از کارگران هستیم.

143- آخرین وضعیت کارگران لاستیک البرز تشریح شد :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 26 فروردین 87 : مسوولان فرمانداری اسلامشهر از پرداخت شدن 2 ماه از حقوق معوقه کارگران لاستیک البرز و پرداخت مابقی مطالبات کارگران در چند روز آینده خبر دادند.

به گزارش دسترنج، یکی از کارگران لاستیک البرز نیز با تایید این ادعا گفت: از امروز صبح کارگران توانستند این مطالبات را از حساب‌های خود خارج کنند.

به گفته مسوولان فرمانداری این پرداخت در راستای تعهداتی بوده است که این اداره از سال گذشته در قبال حل مشکلات کارخانه متقبل شده است و هیچ ارتباطی با اعتصاب چند روز پیش کارگران این کارخانه ندارد.

همچنین فرمانداری اسلامشهر در تکذیب ادعای اعتصاب کنندگان مبنی بر نبود مواد اولیه تولید، مدعی است که در سال گذشته با پیگیری‌های انجام شده همواره مقدار ناچیزی مواد اولیه برای کارخانه لاستیک البرز فراهم شده است.

کارگران لاستیک البرز با رد این ادعا تاکید دارند یکی از دلایل اعتصاب‌های آنها بی‌توجهی مدیران کارخانه و مسوولان مربوطه نسبت به اتمام مواد اولیه تولید بوده است. در خصوص آخرین وضعیت بازداشت شدگان اعتصاب اخیر کارگران البرز نیز، مسوولان فرمانداری اسلامشهر اعلام کردند که حتی آنهایی که به عنوان عامل تحریک‌کننده شناخته شده‌اند نیز با ضمانت و صدور قرار آزاد می‌شوند.

144- تجمع خانواده‌های کارگران بازداشتی لاستیک البرز در مقابل نیروی انتظامی :

به گزارش خبرنگار دسترنج در تاریخ 26 فروردین 87؛ خانواده‌های کارگران بازداشتی لاستیک البرز ابتدا در مقابل دادگاه چهاردانگه و سپس در مقابل پاسگاه احمدآباد مستوفی دست به تجمع زدند. خانواده‌های کارگران بازداشت شده لاستیک البرز در اعتراض به اقدام ضابطان نیروی انتظامی در بازداشت کارگران برای آزادی آنان در مقابل پاسگاه احمدآباد مستوفی تجمع کردند.

بنابراین گزارش، تجمع این افراد در مقابل پاسگاه ادامه داشته و خانواده‌های کارگران خواستار آزادی بی‌قید و شرط سرپرستان خود هستند.

بنا بر آخرین اخبار رسیده، تعداد کارگران بازداشتی لاستیک البرز در این پاسگاه به 40 نفر رسیده است که برخی از منابع این تعداد را 140 نفر اعلام کرده‌اند.

145- "کارگران" خوشه طلایی "2 ماه بدون حقوق" :

محمد حسن قوامی "فعال کارگری در لارستان به دسترنج گفت: کمبود نقدینگی و مشکلات مالی کارخانه دلیل دیرکرد در حقوق پرداختی کارگران عنوان شده است. بیش از 40 کارگر کارخانه تن ماهی خوشه طلایی لارستان 2 ماه است که دستمزدی دریافت نکرده‌اند.

او با اشاره باینکه این واحد تولیدی در سال گذشته نیز با مشکلات عدیده‌ای در امر تولید مواجه بوده است، گفت: عیدی و پاداش سال گذشته کارگران نیز پرداخت نشده است.

146- کارگران "لاستیک البرز" در بازداشتگاه :

به گزارش خبرنگار دسترنج در تاریخ 26 فروردین 87؛ گرچه شاهدان عینی از بازداشت و نگهداری این تعداد از کارگران در پاسگاه احمدآباد مستوفی خبر می‌دهند اما هنوز اطلاع دقیقی از وضعیت این کارگران در دست نیست. بسیاری از کارگران کارخانه لاستیک البرز بیش از 48 ساعت است که در پاسگاه احمدآباد مستوفی در بازداشت پلیس بسر می‌برند. بنا بر این گزارش؛ این کارگران که در اعتراض به عدم دریافت چندین ماهه حقوق خود در دو روز گذشته دست به تجمع و اعتصاب زده بودند به جای دلداری و رفع و رجوع مشکلات از سوی مسوولان عدالت محور به پاسگاه‌ها و بازداشتگاه‌ها راهنمایی شدند. گفتنی است برخی از منابع آگاه تعداد بازداشت شدگان را بین 35 تا 40 نفر و برخی از منابع نیز از دستگیری حدود 140 کارگر خبر می‌دهند.

(*) 147- بدون شرح؛ ادامه رایزنی‌های خانه کارگر برای آزادی کارگران لاستیک البرز:

یک روز پس از آنکه علیرضا محبوب، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی در واکنش به برخورد اخیر نیروی انتظامی با کارگران لاستیک البرز، با تذکر آیین‌نامه‌ای خود خواستار پاسخگویی وزیر کشور شد، وی از رایزنی با فرمانداری اسلامشهر برای آزاد کارگران بازداشت شده لاستیک البرز خبر داد.

به گزارش دسترنج، دبیرکل خانه کارگر صبح امروز در مصاحبه مطبوعاتی که به مناسبت هفته کارگر در دفتر کارش واقع در خیابان دانشگاه برگزار شده بود، گفت: برای آزاد شدن بازداشت شدگان درحال پیگیری هستیم.

به گفته رییس فراکسیون کارگری مجلس شورای اسلامی، مسوولان فرمانداری اسلامشهر وعده داده‌اند تمامی کسانی را که به دلیل پیگیری مطالبات صنفی خود در جریان برخورد دو روز پیش نیروی انتظامی با کارگران اعتصاب کننده لاستیک البرز بازداشت شده‌اند آزاد خواهند شد.

شنبه شب پس از آنکه بخشهایی از جاده ساوه توسط کارگران اعتصاب کننده لاستیک البرز مسدود شد، برخی از عوامل نیروی انتظامی با تخریب بخشهایی از دیوارهای این کارخانه برای آرام کردن کارگران وارد کارخانه شدند که در نتیجه آن تعداد قابل توجهی از کارگران این کارخانه بازداشت شدند.

به عقیده محبوب هر چند کارگران لاستیک البرز در جریان اعتصاب روز شنبه با کشیدن دامنه حرکت‌های اعتراضی خود

به‌بیرون از محل کار برخلاف قانون عمل کرده‌اند اما اقدام نیروی انتظامی مبنی بر ورود به درون کارخانه که از نظر قانون حريم اعتصاب به حساب می‌آید، اقدامی است که می‌تواند به منزله شکستن قداست محیط کار و حریم نیروی کار تلقی شود. وی افزود: ما از اقدامات خارج از قانون کارگران که تحت فشار و مشکلات اقتصادی ممکن است مرتکب شده باشند دفاع نمی‌کنیم. همچنین با ماموران وظیفه و کادری نیروی انتظامی که با دستور مقامات مسوول پس از حضور در محل کارخانه برای آرام کردن کارگران اعتصاب کننده داخل شده‌اند مساله‌ای نداریم، مساله ما باکسانی است که در چنین مواقعی با دستورات خود محیط کار و حریم نیروی کار را می‌شکنند.

وی گفت: هر چند در رابطه با این موضوع طرح پرسش از مسوولان مربوطه بسیار ضروری است اما با توجه به وقت رو به‌اتمام مجلس هفتم، دادن تذکر به مسوولان تنها و بهترین واکنش ممکن بود. محجوب به نقل از مسوولان فرمانداری اسلامشهر تنها راه پایان یافتن مشکلات کارخانه لاستیک البرز (کیان تایر) را استقرار موقتی مدیران دولتی اعلام کرد و گفت: با توجه به خودداری بانک‌ها از پرداخت تسهیلات اعتباری به مدیران کنونی این کارخانه، به نظر می‌رسد تنها راه موجود برای حل مشکلات مالی کارخانه استقرار مدیران دولتی باشد. کارخانه لاستیک البرز (کیان تایر) که در منطقه 4 دانگه تهران واقع است از ماه‌ها پیش به دلیل داشته مشکلات مالی قادر به تامین مواد اولیه و پرداخت مطالبات کارگران خود نیست که این مساله تاکنون اعتراضات گسترده 1200 کارگر این کارخانه را به همراه داشته است.

148- بحران در کارخانه مخمل و ابریشم کاشان :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 27 فروردین 87 یکی از کارگران در این خصوص به دسترنج گفت: بیش از 7 ماه است که حقوق کارگران کارخانه مخمل و ابریشم کاشان پرداخت نشده است. بیش از یک سال است دستمزد کارگران با تاخیر چند ماهه پرداخت شده که این وضع با عدم پرداخت حقوق در هفت ماه گذشته، اعتراض کارگران را به همراه داشته است. او با اشاره به اینکه اشتغال 3200 نفری در این واحد نمونه هم اکنون به 700 نفر رسیده است، گفت: متأسفانه برنامه و تدبیر کارشناسانه به هدف تولید وجود ندارد و کارخانه به سختی کار خود را ادامه می‌دهد. بدهی سنگین کارخانه مخمل و ابریشم کاشان به ادارات و نهاد های دولتی از جمله بانک ملی علت اصلی دیر کرد در پرداخت حقوق معوقه کارگران عنوان شده است.

149- فقر، بیکاری و پولشویی مهمترین عوامل جرم در ایران: *

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 27 فروردین 87، موسسه مطالعات و پژوهش‌های وزارت بازرگانی در تحقیقی که به تازگی نهایی شده است با استفاده از تحلیل اقتصادی مربوط به اقتصاد غیررسمی و هزینه‌های مبادله و جرم‌شناسی اقتصادی، زمینه‌های "نقض قرارداد" را مورد بررسی قرار داده است. در این گزارش آمده است: اقتصاد رسمی یعنی هر آن چه که به طور منظم و در چهارچوب نهاد های رسمی در جریان است و اقتصاد غیررسمی از این دیدگاه اقتصاد نامنظم است. همچنین در این گزارش جنبه‌های مختلف اقتصاد غیررسمی، با بررسی عوامل مؤثر بر گسترش آن در کشورهای مختلف جهان و نیز ایران آورده شده است. براساس این گزارش فعالیت‌های اقتصاد غیررسمی به چهار بخش زیر تقسیم می‌شوند: بخش خانوار، بخش غیر رسمی، بخش نامنظم، بخش غیرقانونی (جزایی یا جنایی).

همچنین در تقسیم بندی فوق از دو معیار «مبادله در بازار» و «قانونی بودن» استفاده شده است. از دیگر مباحث مورد بررسی در این پژوهش تحلیل هزینه-فایده خصوصی و اجتماعی جرم است که در تحلیل هزینه-فایده خصوصی جرم ضمن ارائه یک تحلیل اقتصادی از جرم، مؤلفه های اصلی اثرگذار بر شکل‌گیری جرم شامل: فقر، نابرابری اقتصادی و درآمدی، بیکاری، صنعتی شدن و شهرنشینی، احتمال دستگیری در لاتاری مجرمانه، تبدیل پول کثیف به پول قابل تصرف از طریق پولشویی عنوان شده است.

سپس به جرمه و تنبیه و همین طور به نقش تابع مطلوبیت که در بردارنده ی باورهای شخصی است، اشاره شده است. در این گزارش یادآور شده است که درجه ریسک‌پذیری افراد یک کشور، وجود زمینه فعالیت‌های غیررسمی و عدم شفافیت قوانین مقابله با چنین امری، شدت مجازات‌ها، کارایی پلیس و قوه قضاییه، توزیع ناعادلانه درآمدها و ... بر وقوع جرایم مؤثر است و دولت باید در ارتباط با آنها تدابیر ویژه‌ای بیاندیشد. در تحلیل هزینه-فایده اجتماعی جرم، مهمترین موضوع مورد بحث آن است که برای جرم هزینه‌های اجتماعی قابل تصور است.

وجود همین هزینه‌های جرم، برنامه‌ریزان را نسبت به حداقل کردن این هزینه‌ها (به منظور حداکثر کردن رفاه اجتماعی) ترغیب کرده است. از این رو برنامه‌ریزان، همواره به دنبال یافتن مقدار بهینه‌ای برای مجازات‌ها و جرمه‌ها بوده‌اند، به طوری که کمترین هزینه را به بودجه اجتماعی تحمیل کند و بیشترین تاثیر بازدارندگی را بر مجرمین اعم از مجرمین بالقوه و مجرمین تکراری داشته باشد.

150- ادامه تحصن و اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه :

بنابه گزارشات رسیده از طرح نیشکر هفت تپه ، اعتصاب و اعتراض و تحصن در این شرکت ادامه دارد. مهندسين و کارمندان شرکت به دلیل به تعویق افتادن حقوق اسفند ماه و پاداش سال گذشته امروز در محوطه شرکت دست به اعتراض و تحصن زدند . اعتصاب و اعتراضات آنها وارد هشتمین روز خود شد. آنها اعلام کرده اند تا پرداخت حقوق معوقه و پاداش خود به اعتصاب و اعتراضات خود ادامه خواهند داد.

همچنین کارگران نی بر که چندین روز در اعتصاب بسر می برند از صبح امروز سه شنبه 27 فرودین ماه وارد محوطه شرکت طرح نیشکر هفت تپه شدند و در مقابل دفتر مدیریت این شرکت دست به تحصن زدند. تعداد کارگران نی بر که در این تحصن شرکت دارند بیش از 1400 نفر تخمین زده شده . آنها خواهان حقوق معوقه خود هستند .

از طرفی دیگر در آستانه روز جهانی کارگر، برای سرکوب و ایجاد جو رعب و وحشت در بین کارگران، و برای جلوگیری کردن از پیگیری حقوق معوقه و خواسته های به حق آنها و همچنین ممانعت از برگزاری مراسم گرامیداشت روز جهانی کارگر امروز از طرف دادگاه انقلاب دزفول احضاریه ای برای فعالین کارگری زیر ارسال گردید. دادگاه انقلاب دزفول از فعالین کارگری زیر، آقایان فریدون نیکوفرد، علی نجاتی ، محمد حیدری ، جلیل احمدی و رمضان علیپور خواسته است که در تاریخ 30 اردیبهشت ماه خود را به دادگاه انقلاب دزفول معرفی کنند.

لازم به یادآوری است که سال گذشته فعالین کارگری فوق الذکر به خاطر پیگیری حقوق معوقه خود دستگیر و چندین هفته در بازداشت وزارت اطلاعات بسر بردند. همگی آنها به قید وثیقه های سنگین آزاد شدند وزارت اطلاعات علیه فعالین کارگری اقدام به پرونده سازی کرده است.

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، سرکوب سیستماتیک کارگران را محکوم می کند و از سازمان جهانی کار خواستار اقدامات عملی برای پایان دادن به نقض قوانین بین المللی کار در ایران است.

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران

27 فروردین 1387 برابر با 15 آپریل 2008

گزارش فوق به سازمان جهانی کار ارسال گردید

151- بیکاری کارگران قراردادی کارخانه روغن موتور ایران:

طبق اخبار دریافتی در روز دوشنبه 87.1.26 ، کارگران قراردادی کارخانه روغن موتور ایران بعد از عید از کار بیکار شده و واحدهای تولیدی این کارخانه بعد از تعطیلات تنها با 50 کارگر رسمی شروع به کار کرده است. وضعیت کارخانه روغن موتور ایران به شدت بحرانی است و کارگران این کارخانه از وضعیت شغلی خود به شدت ناراضی هستند. کارگران قراردادی این کارخانه بعد از عید کاملاً تصفیه شده و اجازه آمدن به سر کار خود را نداشته اند. مدیریت کارخانه به این کارگران اعلام داشته است که سر کار نیانید تا اگر کار بود به شما خبر میدهم، کارگران مشکل این کارخانه را کمبود حقوق، عدم طبقه بندی مشاغل، کمبود مواد اولیه، حرمت شکنی کارگران توسط مدیریت کارخانه، گرانی بیرویه مواد اولیه و تعطیلی پالایشگاه کارخانه و موارد دیگر عنوان کردند. حقوق کارگران این کارخانه 6500 تومان است در صورتی که به طرز اسفباری از آنان کار کشیده میشود. تنظیم مدیریت این کارخانه با کارگران بسیار بد است و مثل برده از آنان کار کشیده اما به گفته کارگران حقوق متعلقه به آنان مانند صدقه است

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

152- بیکاری کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران :

به گزارش دسترنج در تاریخ 27 فروردین 87 ، یکی از کارگران این کارخانه گفت: هفته گذشته مدیریت جدید کارخانه از برطرف شدن مشکلات تولید در 2 تا سه ماه آینده خیر داد.

وی در عین حال از افسردگی ناشی از بیکاری در میان کارگران این کارخانه خبر داد و افزود: بیکاری طولانی مدت و فقر ناشی از عدم دریافت حقوق باعث افسردگی و بروز تنش های میان خانواده های کارگران شده است.

به گفته کارگران، این کارخانه مجری اصلی ساخت کارت های هوشمند سوخت بود که از زمان اتمام این پروژه، هیچ سفارش جدیدی به این کارخانه محول نشده است.

به گفته کارفرما این تاخیر چند ماهه به دلیل زماتبر بودن رایزنی ها برای دریافت سفارش جدید است.

153- زنده به گور شدن 3 کارگر در تهران :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 27 فروردین 87: ریزش آوار ناشی از گودبرداری غیر اصولی بار دیگر در تهران، رخداد جبران ناپذیری رقم زد و جان کارگران نگون بخت را گرفت. مدیرکل روابط عمومی آتش‌نشانی تهران گفت: ساعت 12 ظهر امروز زنگ 125 به صدا درآمد و به ستاد فرماندهی خبر رسید سه کارگر بر اثر ریزش آوار در خیابان نهم میدان «کاج» سعادت آباد گرفتار شده‌اند. بهروز تشکر افزود: تنها دو دقیقه بعد کمک رسانی ایستگاه 471 آتش‌نشانی به محل حادثه رسیدند اما متأسفانه دو کارگر 18 و 22 ساله به نام‌های فرشاد و جهانگیر جان باخته بودند. وی افزود: همکار قربانیان اما با تلاش زیاد به طور معجزه آسا زنده ماند و با آمبولانس اورژانس به بیمارستان فرستاده شد. مدیرکل روابط عمومی آتش‌نشانی، ریزش آوار را ناشی از گودبرداری غیر اصولی و نبود سازه‌های مناسب دانست و از نجات چهار کارگر دیگر که آنان نیز ظهر امروز در کوی «مظفری نژاد» میدان گلها گرفتار همین معضل شده بودند خبر داد. تشکر اظهار داشت: همچنین دیروز کارگر 22 ساله‌ای به نام «سلیم» بر اثر گودبرداری غیر اصولی در خیابان شریعتی - خیابان معلم - جان سپرد.

154- جریمه نقدی محی‌الدین رجبی یکی از دستگیر شدگان اول ماه مه سنندج:

طبق گزارش رسیده روز دوشنبه 27 فروردین ماه 1387 محی‌الدین رجبی یکی از دستگیر شدگان اول ماه مه سنندج که به 200 هزار تومان جریمه نقدی و 10 ضربه شلاق محکوم شده بود، دوباره دادگاهی شد. لازم به ذکر است که بعد از چندین بار حکم جلب برای دستگیری آقای محی‌الدین رجبی و درگیر شدن ماموران امنیتی با خانواده ایشان، سرانجام نامبرده به پاسگاه حسن آباد شهر سنندج مراجعه می‌کند. همانجا ماموران امنیتی محی‌الدین رجبی را دستبند زده و به دادگاه می‌برند. دادگاه برای مدت بازداشت وی، 135 هزار تومان را کسر کرده و وی را به مبلغ 65 هزار تومان جریمه نقدی محکوم کرد. گفتنی است که محی‌الدین رجبی به حکم شلاق اعتراض کرده و پرونده خود را پیش دادستان می‌برد. دادستان اظهار می‌کند که پرونده را بررسی کرده و حکم شلاق لغو شده است. لازم به ذکر است که، لغو این احکام بنا به اعتراضات وسیع جهانی و فشار افکار عمومی صورت گرفته است.

کمیته دفاع از محمود صالحی

سه‌شنبه 28 فروردین 1387

kdms50@yahoo.com

www.kdmahmodsalehi.blogfa.com

155- اخراج تمامی کارگران کارخانه " نیک شایان "

کرمعلی سامانی پور " فعال کارگری در ساوجبلاغ در تاریخ 28 فروردین 87 به سایت دسترنج گفت: مدیریت این واحد تولیدی با اخراج دسته جمعی کارگران، کارخانه را تعطیل کرد. او با اشاره به اینکه بحران مالی و عدم نقدینگی کارخانه در سال جدید علت تعطیلی این واحد عنوان شده است گفت: کارگران اخراجی این واحد تولیدی 3 ماه حقوق و مزایای شغلی خود را دریافت نکرده بودند.

156- تجمع اعتراضی کارگران لاستیک البرز برای آزادی کارگر این کارخانه که هنوز در بازداشت است:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 28 فروردین 87: کارگران کارخانه لاستیک البرز اعلام کردند در حال حاضر به غیر از نظام علی نادری (عضو شورای اسلامی کار این کارخانه) تمامی کارگرانی که در برخورد عوامل نیروی انتظامی با تجمع اعتراض آمیز کارگران این کارخانه بازداشت شده بودند آزاد شدند. شب گذشته عوامل نیروی انتظامی با تخریب بخش هایی از دیوار کارخانه لاستیک البرز و بازداشت صدها تن از کارگران این کارخانه به اعتصاب چند روز گذشته کارگران لاستیک البرز پایان دادند. اکثر بازداشت شدگان چند ساعات پس از بازداشت آزاد شدند و نزدیک به 30 کارگر بازداشت شده دیگر نیز تا شب گذشته با تعهد کتبی آزادی خود را به دست آوردند. به گفته کارگران لاستیک البرز در حال حاضر تنها کارگر بازداشتی لاستیک البرز یکی از نمایندگان کارگران در شورای اسلامی کار است که مانند سایر کارگران در جریان اعتصاب چند روز اخیر بازداشت شد. یکی از کارگران در خصوص ادامه بازداشت این فعال صنفی گفت: از صبح امروز - چهارشنبه - گروهی از کارگران لاستیک البرز با تجمع در مقابل محل بازداشت همکار خود و تحصن در مقابل بخشداری چهار دانگه خواستار آزادی این کارگر شدند. یکی از شرکت کنندگان در این تجمع گفت: حدود 50 تا 60 نفر از کارگران به همراه برخی از اعضای خانواده های خود در

این تجمع حضور دارند.
لازم به ذکر است تجمع کارگران لاستیک البرز در روزهای بازداشت همکاران خود اصلی ترین دلیل آزادی آنان بود و این کارگران اعلام کرده اند تا آزادی آخرین کارگر بازداشتی به تجمع در مقابل بازداشتگاه ادامه خواهند داد.

157- اخراج کارگر کارخانه "آسیا لنت" سمنان :

"حسین طاهر زاده" فعال کارگری در سمنان در تاریخ 28 فروردین 87 با بیان این خبر به سایت دسترنج گفت: با اخراج این کارگران، تعداد کارگران شاغل در این واحد تولیدی با سابقه به 30 نفر رسیده است.
او با اشاره به اینکه اخراج کارگران و کاهش زمان تولید کارخانه از سه شیفت به یک شیفت در روز به دلیل کمبود نقدینگی و بفروش نرفتن محصولات تولیدی است، گفت: سه ماه است که کارگران این کارخانه دستمزدی دریافت نکرده اند.

158- حدود 70 درصد مردم خاش زیر خط فقر زندگی می‌کنند :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 28 فروردین 87، رییس شورای اسلامی شهر خاش گفت: وجود معضلاتی همچون بی‌کاری، بی‌سوادی و کم‌سوادی، فقر، تبعیض و برخی ناعدالتی‌ها در این شهرستان باعث شده‌اند که فقیران، فقیرتر و ثروتمندان هر روز ثروتمندتر شوند.

ایوب کرد در گفت‌وگو با ایسنا بیان کرد: هم‌اکنون بالغ بر 70 درصد مردم شهرستان خاش زیر خط فقر زندگی می‌کنند و این وضعیت سبب پدید آمدن مشاغل کاذب و قاچاق مواد مخدر، سوخت و کالا شده است.

او گفت: دولت باید با ایجاد صنایع مادر و تخصصی، جذب نیروهای متخصص و کارآمد، تقویت بخش خصوصی و آسان نمودن پرداخت تسهیلات و مردم با ارائه نظرات و پیشنهادهای، ادامه تحصیلات، شرکت در دوره‌های آموزشی فنی و حرفه‌ای و کسب مهارت‌های تخصصی برای رشد و شکوفایی منطقه‌ی خود تلاش کنند.

159- صدور حکم شش ماه حبس تعلیقی برای یک فعال کارگری :

به گزارش دسترنج، در تاریخ 28 فروردین 87، سندیکای کارگران شرکت واحد اعلام کرد: دادگاه انقلاب یکی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد را به 6 ماه حبس تعلیقی محکوم کرد. غلامرضا غلامحسینی از اعضای این تشکل به دلیل پخش اطلاعیه‌های این سندیکا از سوی دادگاه انقلاب به تحمل 6 ماه حبس تعلیقی محکوم شده است.
به موجب رای شعبه 6 دادگاه انقلاب که در تاریخ 19 فروردین ماه بصورت شفاهی اعلام شده است، غلامحسینی به جرم تبلیغ علیه نظام و اقدام علیه امنیت ملی برای 5 سال آینده به تحمل 6 ماه حبس تعلیقی محکوم شده است.
پیش‌تر وی در تاریخ 25 اردیبهشت ماه سال 85 در حین توزیع اطلاعیه سندیکای کارگران شرکت واحد در ایستگاه متروی صادقیه تهران بازداشت و به پایگاه پلیس امنیت تهران منتقل شده بود.
این عضو سندیکای کارگران شرکت واحد در واکنش به خبر محکومیت خود به دسترنج گفت: من جرمی مرتکب نشده‌ام و با توجه به فرصت 20 روزه فرجام خواهی اعتراض خود را نسبت به این رای اعلام خواهم کرد.
سندیکای کارگران شرکت واحد نیز در واکنش به این حکم، اعلام کرد اطلاعیه‌ای که این عضو سندیکا در حین پخش کردن آن دستگیر شده در رابطه با درخواست آزادی منصور اسانلو بوده است و در آن هیچ مطلبی که بتوان آن را به تبلیغ علیه نظام و یا اقدام علیه امنیت ملی مربوط کرد وجود ندارد.
دکتر پرویز خورشیدی نیز که وکالت غلامحسینی را بر عهده دارد، گفت: موکل من در زمان بازداشت به فعلیت صنفی مشغول بوده است و انتساب اتهام تبلیغ علیه نظام به وی درست نیست.
وی گفت: اتهام تبلیغ علیه نظام زمانی وارد است که متهم بصورت مستمر در قالب مقاله‌ای با تحلیل و یا استدلال نفی تمامی نظام را تبلیغ کند.

به گفته خورشیدی در اطلاعیه‌های سندیکای شرکت واحد هیچ مطلبی راجع به تبلیغ علیه نظام وجود ندارد.
وی یاد آور شد انتشار مطالبی که در آن نویسنده با مخاطب قرار دادن يك دستگاه از درون نظام نسبت موضعی انتقاد کند نمی‌تواند مصداق تبلیغ علیه نظام باشد.
وی همچنین با بیان اینکه به زودی نسبت به حکم صادره اعتراض خود را اعلام خواهد کرد، از رویه معمول دادگاه‌های انقلاب نسبت به پرونده‌هایی که با دید امنیتی نگریسته می‌شوند انتقاد کرد.

160 - در اعتراض به عدم پرداخت اضافه تدریس، گروههایی از معلمان اسلامشهر و شهریار از رفتن به کلاس های درس خودداری کردند:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 29 فروردین 87، کانون صنفی فرهنگیان: در شهرستانهای اسلامشهر و شهریار (اطراف تهران) معلمان برخی مدارس، از رفتن به سرکلاس خودداری کردند. این اعتصاب به خاطر پرداخت نشدن اضافه تدریس های 5 ماه آخر سال 1386 آنان بوده است. گمان میرود به زودی شمار بیشتری از معلمان این شهرستانها به این اعتصاب بپیوندند. یادآور می شود، منابع غیر رسمی از پرداخت، اضافه تدریس های معلمان اسلامشهر تا روز 8 اردیبهشت خبر داده اند، اما بسیاری براین باورند که این شایعات به خاطر گذار از روزهای سخت هفته معلم است.

161- تمدید قرارداد کارگران قراردادی کارخانه صندوق نسوز کاوه:

قرارداد 70 کارگر قراردادی کارخانه صندوق نسوز کاوه تا 25 خرداد سال جاری تمدید شد. کارخانه صندوق نسوز کاوه که در حال حاضر شامل 200 کارگر میباشد، از این تاریخ قرارداد حدود 70 نفر از کارگران قراردادی را تا 25 خرداد سال جاری تمدید کرده است. تاکید میشود که این کارگران جز اخراجیهایی قبل از عید نبودند انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

162- فراخوان جمعی از معلمان کامپاران در حمایت و پشتیبانی از معلم دربند:

به گزارش فعالان حقوق بشر در تاریخ 29 فروردین 87: دوستان، همکاران، آزادی خواهان و فعالان فرهنگی، سیاسی، صنفی و مدنی، دانشجویان، کارگران و تشکل های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی؛ اینک نزدیک به دو سال از دستگیری و حکم سنگین و غیر قابل تحمل اعدام فرزند کمانگر معلم و فعال مدنی کرد می گذرد. ما جمعی از معلمان در آستانه فرا رسیدن هفته معلم از تمامی معلمان، دانشجویان، دانش آموزان و فعالان فرهنگی، سیاسی و سایر اقشار جامعه در خواست می نمایم که همگام و همصدا با هم به شیوه های ممکن و مدنی (صدور بیانیه، تجمعات مسالمت آمیز، شرکت در کمپین نجات فرزند کمانگر...) از مسئولین قوه قضائیه بخواهیم که بار دیگر فرزند کمانگر را به میان ما و دانش آموزانش برگردانند و از مسئولین محترم قوه قضائیه و وزارت آموزش و پرورش می خواهیم که با درک وضعیت موجود کشور خواسته به حق و مسالمت آمیز ما مبنی بر آزادی فرزند کمانگر را با گوش شنوا دریابند. شایان ذکر است که فقدان آرامش و متانت معلمان می تواند به موجی از نارضایتی ها ی عمومی و.... بینجامد. امیدواریم که مسئولان ذیربط هرچه سریع تر فرزند کمانگر را آزاد نموده و حسن نیت خویش را نسبت به معلمان و افکار عمومی در ایجاد فضای آرام و به دور از تبعیض نشان دهند .
به امید آزادی زندانیان سیاسی
جمعی از معلمان کامپاران

163- خبر فوری تشکیل اتحادیه آزاد کارگران ایران :

امروز جمعه 30/1/1387 مجمع عمومی اتحادیه آزاد کارگران ایران (اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار) با حضور بیش از 100 نفر برگزار شد .
این مجمع از ساعت 9 صبح روز جمعه 30/1/1387 در شهر سنندج پس از تصویب اساسنامه و تصویب نام اتحادیه آزاد کارگران ایران به جای اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار، و انتخاب اعضای هیئت مدیره و بازرسین در ساعت 16 به کار خور پایان داد .
قابل ذکر است به دلیل دوری راه، نماینده کارگران شهرهای مختلف از جمله قم، تهران، عسلویه و..... در این مجمع شرکت داشتند.
گزارش تکمیلی ارسال می شود.

اتحادیه آزاد کارگران ایران
30/1/1387

164- بزرگترین کارخانه تولید بتن در ایران تعطیل شد :

به گزارش البرز در تاریخ 30 فروردین 87؛ ناهماهنگی در تحویل سیمان سبب تعطیلی بزرگترین کارخانه تولید بتن استاندارد کشور در شهرستان ساوجبلاغ و بیکاری 300 کارگر این واحد صنعتی شد.

به گزارش البرز، مدیرعامل این کارخانه در خصوص علت دقیق تعطیلی آن گفت: براساس ظرفیت خط تولید این کارخانه، روزانه بایستی پانصد تن سیمان به این شرکت تحویل می‌شد، اما این در حالیست که آمار دریافت سیمان این کارخانه در سال 87 صفر است.

علی اصغر کیهانی افزود: هزینه‌های یک روز این کارخانه با احتساب حق بیمه کارگران و دستگاه‌ها، بیش از ده میلیون ریال است در صورتیکه از ابتدای امسال این کارخانه هیچ درآمدی نداشته است.

وی که عضویت انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد کشور را نیز داراست با انتقاد از وضع نامطلوب عرضه سیمان به واحدهای صنعتی سیمان گفت: براساس اظهارات وزیر صنایع و معادن ظرفیت تولید سالانه سیمان در کشور به 42 میلیون تن رسیده اما اینکه چرا صنایع تولید بتن در تامین سیمان مورد نیاز آن هم در فصل ساخت و ساز عاجز مانده است پرسش اکثر مدیران صنایع بتن است.

این کارخانه با نام ایران فریمکو یکی از صنایع موفق کشور در تولید بتن استاندارد، قطعات بتنی و رویه rccp است و تاکنون نیز موفق به دریافت 7 جایزه در سطح ملی شده است.

با وضع پیش آمده همه خودروهای سنگین این کارخانه که شمار آن به بیش از 40 دستگاه می‌رسید با حمل پلاکاردی مبنی بر (عدم تحویل سیمان از سوی سازمان بازرگانی موجب تعطیلی ایران فریمکو گردید) دیروز صبح در خیابانهای شهر هشتگرد رفت و آمد کردند.

این حرکت معترضان ساعتی قبل بدون درگیری و دخالت پایان یافت.

165- فراخوان جامعه کارگری تهران برای هر چه باشکوه تر برگزارکردن تظاهرات روز جهانی کارگرد تهران :

مازنده برآنیم که آرام نگیریم

کارگران شریف و آزاده سراسرمیهن

سال 86 برای ما کارگران، سالی همراه با اخراج و بیکاری، برقرار بودن قراردادهای موقت یک ماهه و به موقع پرداخت نشدن حقوق ماهیانه که در خیلی از مواقع نزدیک به 15 ماه هم میرسد و همچنین امنیت شغلی و از آنطرف اعتراضات صنفی کارگران شریف بود که هر روز به گوش میرسید به راستی سالی که گذشت سالی بسیار تاسف بار برای جامعه کارگری بود و نظر به اینکه به هر حال شاهد بودیم وضعیت شغلی و معیشتی کارگران در سال گذشته هر روز بدتر از روز قبل میشد .

بنابراین برای ما کارگران و تمامی زحمتکشان آگاه، اول ماه مه می تواند بستر و زمینه ای برای تحقق خواسته های برحق صنفی و انسانی ما باشدو باید که این روز را هرچه باشکوه تر برگزار کنیم و باراهپیمایی و تظاهرات خود به مسنولین امر هم میگوییم که جامعه کارگری از حق صنفی خود کوتاه نخواهد آمد و این روز را هرچه باشکوه تر برگزار خواهد کرد .

و از تمامی کارگران شریف در سراسر میهن میخواهیم که برای یک صدا شدن و هر چه باشکوه تر برگزار کردن این روز بزرگ به تهران آمده و حقوق صنفی و انسانی خود را از مسنولین امر طلب کنیم. آری آزادی , امنیت مشاغل , حق مسلم ماست .

کارگر , دانشجو , معلم اتحاد اتحاد

روز جهانی کارگر بر همه کارگران و زحمتکشان مبارک باد

دروود بر کارگران شریف و آزاده سراسر میهن

جامعه کارگری تهران

30 فروردین 87

(* 166- گزارشی از نوع دیگر:

یک مراجعه از هر ۱۰ مراجعه به بیمارستان ها منجر به سقوط فرد به زیر خط فقر می شود :

به گزارش روزنامه خراسان در تاریخ 31 فروردین 87 و به نقل از سایت روشنگری آمده است ؛ آخر این حرف ها به مردم چه؟ مناقشه و اختلاف نظر و چالش سازمان نظام پزشکی و دولت، دولت و مجلس، مجلس و سازمان نظام پزشکی به مردم چه؟ تبصره و ماده و تاریخچه و یک فوریت و ۱۰۰ فوریت که دردی را از وجود دردمند مردم بیمار کم نمی کند. توپ را به میدان این و آن انداختن و دنبال مقصر گشتن که نشد درمان. بابا، به خدا مردم مستأصل شده اند. آقایان مسنولان! اگر مردم وقت ندارند برنامه چهارم توسعه را بخوانند، ما و شما که می دانیم چه خبر است و قرار بود چه خبر باشد. سهم ۳۰ درصدی مردم از هزینه های درمان چه شد؟

آیا وقت دارید به خیابان بیابید؟ وقت دارید سری به بیمارستان های دولتی، آموزشی و تأمین اجتماعی بزنید؟ حوصله دارید سری به آزمایشگاه ها و دیگر مراکز پزشکی و درمانی بزنید؟ آیا می توانید ساعت ها پشت در بسته مطب پزشکی بنشینید تا

منشی اش بیاید و شاید لطف کند و به شما نوبت دهد؟

آقای مسنول که پشت تریبون می آیی و آمار و ارقام ارائه می دهی، تو که می گویی يك مراجعه از هر ۱۰ مراجعه به بیمارستان ها منجر به سقوط فرد به زیر خط فقر می شود، معنی حرف خود را می دانی؟ می دانی زیر خط فقر کجاست؟ می دانی شکستن غرور و غیرت يك مرد در مقابل ناله های فرزند بیمارش چه طعمی دارد؟ اگر تو می دانی که چرا هزینه درمان روستایی فقیر و زحمتکش ایرانی باید ۴/۲ درصد بیشتر از شهرنشینان باشد، برای او به زبان خودش ترجمه کن. آقای مسنول، جناب وزیر رفاه، مسنولان سازمان نظام پزشکی، آقای وزیر بهداشت و درمان، وکلای مجلس، آیا شنیده اید مشت نمونه خروار است؟ پس بخوانید.

آزمایشگاه

تحمّل این فضا برایت دشوار است. کاش می توانستی بزنی بیرون. ولی نمی شود. هر لحظه ممکن است، خانم بداخلاق عینکی پشت میز پذیرش صدایت کند. فضا بوی همه آزمایشگاه ها را می دهد و این بیشتر عذابت می دهد. خانم منشی یکی یکی اسامی را می خواند تا بروند و هزینه انجام آزمایش ها را بپردازند. هیچ کس را راضی نمی بینی. بعضی اعتراض می کنند، بعضی حیران می مانند و بعضی هم، ناامیدانه پیشیمان می شوند و می روند. آن چه مسلم است این که ظاهراً هزینه ها به شدت زیاد شده و این سوال تقریباً در کلام همه معترضان هست که: با بیمه این قدر می شود؟ پس آزادش چقدر است؟ و تو از جمع بندی پاسخ ها می فهمی که بیمه در آزمایشگاه های خصوصی، دل خوش کنکی بیش نیست. کمترین قیمتی که می شنوی ۷ هزار و ۵۰۰ تومان است آن هم برای يك آزمایش بسیار ساده.

کیفیت را درمی آوری و پنهانی پول هایت را می شماری، نکند که تو هم کم بباوری.. در این بین منشی بداخلاق نامی را می خواند و خانمی میانسال برمی خیزد و به سمت میز می رود. دخترش که ۲۰ ساله به نظر می رسد از درد به خود می پیچد. پهلویش را گرفته و ناله می کند. مادرش هم وقتی باید پول را بپردازد ناله می کند: ۳۷ هزار تومان.. وقتی که می پرسد چرا؟ منشی با ترش رویی می گوید: دخترت که بیمه نیست مادر. قیمت آزادش همین است. زودباش معطل نکن.. زن کیفیتش را می گردد، يك بار، دوبار، سه بار. فایده ای ندارد. با استیصال می گوید: ۱۱ هزار تومان بیشتر ندارم. شما را به خدا کار ما را راه بیندازید. دخترم دارد می میرد. ببینید.. ولی منشی اصلاً نگاه نمی کند. می گوید: من چه کنم خانم؟ تا کل مبلغ را ندهید، نمونه نمی گیریم..

زن ناامید و نگران به دخترش که هر لحظه حالش بدتر می شود نگاه می کند. ناگهان گویی راهی به نظرش می رسد. دور آزمایشگاه راه می افتد و به تك تك خانم هایی که منتظر نشسته اند می گوید: شما را به خدا دفترچه تان را بدهید ببرم تا دكتر آزمایش دخترم را در دفترچه بنویسد. پول ندارم. همسر مرده، نان آوری ندارم. دخترم هم دارد از دستم می رود.. و البته هیچ کس دفترچه اش را نمی دهد. استیصال و ناامیدی زن هر لحظه بیشتر می شود و شرم و درد دختر هم شدیدتر. کاش کر بودی، کاش کور بودی. کاش اصلاً امروز این جا نمی آمدی. کاش ... ناگهان صدای شیون زن تو را به خود می آورد. وسط آزمایشگاه بر زمین نشسته و بر سرش می زند و فریاد می زند ای خدا! به داد دخترم برس.. قلبت می خواهد سینه ات را ببرد. به موجودی کیفیت نگاهی دوباره می کنی، ۳۸ هزار و ۵۰۰ تومان. برمی خیزی و به سمت منشی می روی. خدا را شکر که ۳۷ هزار تومان داری، خدا را شکر.

خیابان

دفترچه ات را محکم گرفته ای و از مطب پزشك بیرون می آیی. هم نگران وقتی و هم هزینه. بعد از يك ساعت و نیم نشستن در اتاق انتظار آقای دكتر، ایشان بدون توجه به حرف هایت بلافاصله برایت عکس و آزمایش می نویسد و تو را می فرستد که بروی. چپ و راست خیابان پر است از تابلوی پزشکان رنگارنگ و خب طبیعی است که پیاده رو و خیابان شلوغ است. شلوغ شلوغ و تو آرزو می کنی کاش روزی این خیابان خلوت خلوت شود. از روبه رویت يك زن و مرد جوان می آیند. دخترک نازی در آغوش زن گریه می کند. گریه اش عجیب دلت را می سوزاند. معلوم است که حال خوشی ندارد. مرد ناگهان روبه رویت می ایستد و بی مقدمه کتتش را در می آورد و به سمت تو دراز می کند. نمی فهمی. متعجب نگاهش می کنی. از شرم و عصبانیت کاملاً برافروخته است. ظاهر آبرومندی دارند و به همه چیز می خورند جز مجنون یا گدا.

مرد با خوشنونی که از آن استیصال می بارد می پرسد: چند می خری؟ می پرسی: چه را؟ با همان عصبانیت، بدون آن که به تو نگاه کند، می گوید: این کت را چند می خری؟ غیرت و غرور مردانه و عشق به فرزند آنچنان مرد را درهم شکسته که نمی داند چگونه باید رفتار کند. همسرش که این را می فهمد دخالت می کند: از شهرستان آمده ایم. به خدا، گدا نیستیم. برای درمان دل درد دخترم آمده ایم ولی پولمان تمام شده. دكتر، عکس، آزمایش و ... دیگر پولمان تمام شده ولی حال این دختر خوب نشده. شوهرم کارمند ... است. ما گدا نیستیم، چیزی برای فروش نداریم. فقط کت همسرم هست، شما را به خدا بخريد، هرچه می خواهید بخريد..

به مرد نگاه می کنی. دیگر کاملاً شکسته است. حال او از حال دخترش به مراتب بدتر است. اکنون می فهمی که چگونه ممکن است، هزینه های درمان مردم را و زندگیشان را نابود و تباہ کند. دخترک هنوز گریه می کند بی آن که بدانند بر سر پدرش چه آمده است.

کلینیک ویژه بیمارستان دولتی

با کلی پارتی بازی و این و آن را دیدن و ساعت ۶ صبح آمدن و در صف ایستادن موفق شده ای بالاخره برای ساعت ۷

عصر وقت بگیری. وارد راهروی باریک و طولانی کلینیک ویژه که می شوی، هوای سنگین راهرو و شلوغی عجیب آن جا تنفس را برایت دشوار می کند. آن قدر شلوغ است که برای رد شدن از بین مردم و بیماران باید با دقت قدم برداری. نیمکت ها پر است. کف راهرو هم پر است. بعضی نشسته اند و بعضی که حالشان بدتر است حتی دراز کشیده اند. خوب می دانی همه این شلوغی برای چیست، حق ویزیت ارزان تر. پشت در اتاق آقای دکتر ایستاده ای. ساعت ۸ است و هنوز نوبت تو نشده. منشی بیماران را ۳ نفر، ۳ نفر به داخل اتاق می فرستد. بالاخره نوبت تو می شود و البته دو نفر دیگر. پیرمردی که پیش از توست روبه روی دکتر می نشیند. هر دو تقریباً هم سن هستند. از درد آزاردهنده کلیه هایش می گوید و این که داروهایی که قبلاً آقای دکتر داده است هم فایده ای نداشته. آقای دکتر دانما خمیازه می کشد و سرش را می خاراند. خوب می فهمی که اصلاً گوش نمی کند. حرف های پیرمرد تمام می شود. دفترچه اش را مقابل آقای دکتر می گذارد ولی دکتر دفترچه را به سمت پیرمرد هل می دهد و می گوید: «خب حالا می گویی من چه کنم؟» پیرمرد، حیران دکتر را می نگرند، دکتر ادامه می دهد: «خوب نشدی که نشدی. به من چه؟ برو پول خرج کن خوب می شوی. وقت من را هم نگیر، شما مردم هم می خواهید پول ندهید هم ما شما را خوب کنیم. نه خیر آقا نمی شود. هر چقدر پول بدهی، آش می خوری.» پیرمرد، حیران و ناامید برمی خیزد و بیرون می رود. تو عصبانی هستی و دلخور. نوبت توست. دقیقاً همان داستان تکرار می شود. تو هم وقت آقای دکتر را گرفته ای. به سوگند نامه اش که پشت سرش به دیوار نصب شده نگاه می کنی و به آن کراوات بزرگ.

می گویی: «آقای دکتر، جسارتاً سوگندی که خورده اید چه می شود؟» که دکتر عصبی می شود و می گوید: «سوگند چی، کشک چی؟ این بدبختی من است که فقیر فقرا به تورم خورده اند و گرانه من هم باید مثل همکارانم پول پارو کنم. من حالا به جای این که وقتم را با شما، عوام، تلف کنم، باید تدریس کنم، کتاب بنویسم و پول در بیاورم. برو آقا جان. برو بیرون پیش دکترهای خصوصی پول خرج کن. من خسته ام، وقت هم ندارم.»

وقتی بیرون می روی تازه معنی هرچقدر پول بدهی، آش می خوری را می فهمی. پس راز حق ویزیت کمتر در بعضی بیمارستان های دولتی این است؟ البته این را هم خوب می دانی که سوگند پزشکی هنوز برای اکثر پزشکان مقدس است ولی همین تعداد انگشت شمار بدجوری دل بیماران را می شکنند. راهرو هنوز پر است از قشر آسیب پذیری که آقای دکتر آن ها را عوام فقیر می داند و نه هموطن دردمند. کاش این آقای دکتر از دیگر همکارانش که کم هم نیستند و گاهی حتی رایگان، مستمندان را درمان می کنند، شرم می کرد.

مطب جراح پنجه طلا

هنوز چند نفری مانده که نوبت تو شود. هرکس از اتاق آقای دکتر معروف به پنجه طلا، بیرون می آید، کاغذ کوچکی در دست دارد که آن را به خانم منشی می دهد، او هم روی همان کاغذ چیزی می نویسد و می گوید: «رسیدش را بیاورید.» مطب خیلی شلوغ است. طبیعی است. این پنجه طلا، یکی از سه، چهار پنجه طلای شهر است و خب نازش هم زیاد. پس صبور باش.

خانمی که ۱۰ دقیقه قبل به درون اتاق رفته بود، بیرون می آید و همان کاغذ کوچک را به خانم منشی می دهد و همان جمله را می شنود. ولی گویا زن بی سواد است و اصلاً از ابتدا موضوع را درک نکرده، می گوید: «باید چکار کنم؟» منشی نگاهش می کند و می گوید: «همان مبلغی را که آقای دکتر نوشته اند به شماره حسابی که من نوشتم واریز می کنی و رسیدش را می آوری. تا این کار را نکنی از عمل خبری نیست. زن می پرسد: «چقدر باید بدهم؟» منشی که اصلاً رغبتی برای گفتن رقم ندارد، صدایش را پایین می آورد و می گوید: «یک میلیون تومان، چشم های زن گرد می شود: یک میلیون تومان؟! خانم از کجا این همه پول بیاورم. من نگران خرج بیمارستان دولتی ام. پول آن را هم ندارم حالا یک میلیون تومان از کجا بیاورم؟» منشی که سعی دارد او را آرام کند می گوید: «مادر جان شما سنگ صافا دارید. باید هر چه زودتر عمل کنید. فدای سرت. پول که مهم نیست. اول سلامتی. برو جورش کن.» و زن از خیر عمل پیش پنجه طلا می گذرد، کاغذ را پاره می کند و می رود. گویی همه دردهای دنیا به چهره اش ریخته است و تو می بینی که زیرمیزی، چه آسان، رو میزی، شده.

باز هم در خیابان

پیرمرد، آرام و صبور روی نیمکت نشسته. قیافه آبرومندی دارد. روبه رویش روی نیمکت چند شیشه شربت و دارو گذاشته است. تعجب می کنی. چهره مهربانش اجازه می دهد به سراغش بروی و قضیه شربت ها را بپرسی. لبخند مهربانش از چهره اش محو می شود و می گوید: «بیماری قلبی دارم. چند سال است. درست بعد از بازنشستگی ام ولی هزینه درمان کمرم را شکست. حالا هم که می گویند باید عمل کنم. من همین طوری هم زیر خرج زندگی مانده ام. حال که نمی توانم عمل کنم و رفتنی ام، پس این داروهای گران قیمت به چه دردم می خورد؟» آن ها را به فروش گذاشته ام تا این آخر عمری شرمنده زن و فرزند و نوه هایم نباشم.»

خوب که نگاه می کنی می بینی سازمان نظام پزشکی سنگ پزشکان را به سینه می زند، شرکت های بیمه هم که افزایش تعرفه ها را نمی پذیرند پس اشکال کار کجاست؟

این را باید از تدوین کنندگان لایحه بودجه پرسید و از تصویب کنندگان آن که آیا سرانه ۵ هزار و ۴۰۰ تومانی درمان پاسخ گوی واقعی نیاز بیماران و عملکرد مطلوب شرکت های بیمه ای است؟

167- تعداد 169 کارخانه چایسازی در گیلان تعطیل است :

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 31 فروردین 87؛ رئیس هیئت مدیره سندیکای کارخانجات چای شمال از تعطیلی کارخانه‌های چایسازی در گیلان خبرداد و گفت: از 170 کارخانه چایسازی آماده بکار، 169 کارخانه به دلیل اینکه قادر به فروش چای نیستند تعطیل است.

سعید رحمت سمیعی امروز در گفتگو با خبرنگار فارس در رشت با اشاره به دلایل تعطیلی کارخانجات در فصل چیدن برگ سبز چای اظهار داشت: با توجه به اینکه بیش از یک هفته از فصل برداشت برگ سبز چای می‌گذرد، ولی هنوز ساز و کار خرید برگ سبز و فروش آن رسماً به کارخانجات اعلام نشده است.

وی افزود: صحبت از این است که می‌خواهند به‌خاطر بدهی کارخانه داران بابت خرید برگ سبز چای، نصف بدهی را نقداریافت و بقیه را چای خریداری کنند که متأسفانه قیمت خرید چای از کارخانه داران را مشخص نکرده اند.

رئیس هیئت مدیره سندیکای کارخانجات چای شمال در مورد میزان بدهی کارخانه داران چای گفت: در سال 85، 74 درصد کل تولید چای خود را بابت بدهکاری دادیم و 26 درصد باقی‌مانده تولید چای که 10 درصد آن نامرغوب بود هنوز در نزد ما باقی مانده و در مجموع با 16 درصد کل تولید چای باید هزینه‌ها را پرداخت کنیم.

سمیعی ادامه داد: در حال حاضر بیش از 2 میلیارد تومان کارخانه داران بابت چای تولیدی سال 86 بدهکار هستند و امسال می‌گویند کارخانه داران به جای 74 درصد، 37 درصد تولید چای را بابت بدهکاری تحویل دهند و 37 درصد باقی مانده را در بازار بفروشند و بقیه بدهکاری را تسویه کنند که این روش برای مدیران کارخانه‌های چایسازی به هیچ عنوان پذیر نیست و علیرغم اینکه برای بازگشایی کارخانه‌ها آماده هستند، اما به دلیل اینکه نمی‌توانند چای را در بازار بفروشند نمی‌توانند کارخانه‌ها را باز کنند به‌خصوص اینکه هنوز 16 درصد تولید چای سال 85 در انبارهای کارخانه‌ها باقی مانده و بفروش نرسیده است.

وی گفت: به همین دلیل مدیران کارخانجات بسیار از این قضیه ناراحت هستند و اعلام نمودند که قادر به فروش چای در بازار نیستیم.

سمیعی تصریح کرد: از مسئولان کشور می‌خواهیم تمهیداتی در نظر بگیرند و بستر بازار مناسب را برای تولیدکنندگان چای به‌وجود آورند.

وی اظهار داشت: برای ایجاد بستر مناسب بازار چای باید مصوبه هیئت وزیران که تمام ادارات دولتی، خصوصی و مجلس ملزم به مصرف چای تولید داخلی هستند را اجرایی کنند که همین مسئله باعث فروش چندین هزار تن چای می‌شود.

رئیس هیئت مدیره سندیکای کارخانجات چای شمال افزود: سال گذشته وزیر رفاه اعلام کرد که 9 میلیون خانوار اقشار متوسط شناسایی و 2 کیلوگرم چای داخلی در قالب بن به این افراد داده می‌شود که اگر این کارها نیز اجرایی شود، در مجموع چیزی حدود 23 هزار تن چای داخلی به فروش می‌رود که می‌تواند مشکل بازار چای را حل کند.

وی تأکید کرد: اگر دولت برنامه‌های مذکور را انجام دهد کارخانه داران با انگیزه بیشتری به تولید کیفی چای می‌پردازند و با قیمت کارشناسی این محصول را به فروش می‌رسانند، اما در غیر این صورت مدیران کارخانه‌های چای آمیدی نمی‌بینند با قراردادی که به این شکل دولت اعلام کرده اقدام به بازکردن کارخانجات و یا تولید چای کنند زیرا سرمایه‌ای برای تولید ندارند.

سمیعی در پایان گفت: وقتی هزینه هرکیلو برگ سبز چای بیش از 800 تومان است، نمی‌توان با فروش 400 تومان آن کارخانجات را فعال کنیم مگر اینکه استاندار راهکار جدیدی ارائه دهد.

168- افزایش اقدامات سرکوبگرانه علیه زنان در تهران :

به نوشته سایت انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 31 فروردین 87 ؛ پاسدار رادان سرکرده نیروی انتظامی در تهران بزرگ، از گسترش اقدامات سرکوبگرانه علیه زنان بیگناه هم وطن به بهانه های واهی بدحجابی خبر داد. وی گفت:

در راستای ارتقاء طرح امنیت اجتماعی در سال جدید، پلیس پایتخت، برخورد با بدحجابی در مراکز و شرکت های خصوصی را در دستور کار خود قرار داده و با این موضوع به شدت برخورد خواهد کرد. سرکرده انتظامی تهران بزرگ که در جلسه بی با حضور شماری از سرکردگان انتظامی و مدیران اتحادیه اصناف تهران سخنرانی می کرد، افزود: در راستای اجرای طرح ارتقا امنیت اجتماعی، پلیس پایتخت به زودی طرح برخورد با بدحجابی در شرکت های خصوصی و مراکز نظیر کافی شاپ ها، کافی نت ها، تالارها و رستوران ها را از سر می گیرد و با مخلان امنیت و قانون شکنان به شدت برخورد خواهد کرد.

169- حکومت غارتگر ناچار شد کارگران کیان تایر را آزاد کند :

به نوشته سایت انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 31 فروردین 87 در پی اعتراضات گسترده مردم و خانواده های کارگران کیان تایر دولت وحشت زده آخوندی ناگزیر شد کارگران دستگیر شده را آزاد کند. براساس گزارش دریافتی 400 کارگری که در جریان یورش وحشیانه نیروهای یگان ویژه به کیان تایر بازداشت و روانه زندان شده بودند، آزاد شدند و در حال حاضر تنها یکی از کارگران معترض بنام "نظام علی قادری" در زندان به سر میبرد.

کارگران اعتصابی و مردم چاردانگه تجمع اعتراضی برگزار کردند و خواهان آزادی این کارگر در بند شدند. دولت همچنین از ترس اوجگیری مجدد اعتراض کارگران دو ماه حقوق عقب افتاده آنان را پرداخت کرد. کارگران کیان تایر گفتند: این عقب نشینی فقط به دلیل ایستادگی ما می باشد و گرنه آنها هرگز حقوق ما را پرداخت نمی کردند. لازم به ذکر است که کارگران مقاوم کارخانه کیان تایر طی اعتراضات دامنه دار خود که در اوایل این هفته جریان داشت، با نیروهای یگان ویژه درگیر شده بودند.

170- تجمع اعتراضی 800 تن از کارگران کارخانه ریسندگی فرنخ - مه نخ قزوین:

به نوشته سایت انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 31 فروردین 87 روز گذشته 800 تن از کارگران کارخانه ریسندگی فرنخ - مه نخ قزوین که قبل از طرح خصوصی سازی حکومت ضد کارگری آخوندی بزرگترین کارخانه ریسندگی خاورمیانه محسوب می شد، در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق دوماه گذشته وعیدی وپاداش آخرسال خود دست به اعتصاب زدند .

171- اعتصاب دبیران باز نشسته در بیرجند:

به نوشته سایت انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 31 فروردین 87 ؛ در بیرجند دبیران بازنشسته آموزش و پرورش در مقابل سازمان آموزش و پرورش این شهر تجمع اعتراضی برگزار کردند. تجمع کنندگان خواستار پرداخت پاداش پایان خدمت خود به صورت نقدی می باشند. معلمان و دبیران بازنشسته شهرهای فردوس و سرایان نیز در اعتراض به پرداخت نشدن پاداش پایان خدمت اعتراض کردند. حکومت آخوندی در یک طرح غارتگرانه به بازنشستگان اعلام کرده است به جای پرداخت نقدی پاداش پایان خدمت به آنها سهام به اصطلاح عدالت می دهد. این اقدام خشم و اعتراض فرهنگیان زحمتکش را برانگیخته است

172- نوآوری" در اخراج کارگران :

به گزارش سایت دسترنج ؛ در سال "نوآوری و شکوفایی" کارگران شهرداری بجنورد به بهانه داشتن سن بالای 35 سال اخراج شدند. یکی از کارگران شهرداری بجنورد در این باره به دسترنج گفت: با اخراج این کارگران، شمار کارگران اخراجی بجنورد از چند ماه گذشته تا کنون به 390 نفر رسیده است. او گفت: شهرداری در آخرین اقدام غیر قانونی و عجیب 20 کارگر را به بهانه داشتن سن بالای 35 سال اخراج کرد.

این کارگر اظهار داشت : شهرداری 370 کارگر با سابقه را با عنوان نیروی مازاد اخراج کرد اما پس از گذشت مدت کوتاهی 200 کارگر ساده را جایگزین این کارگران ماهر کرد.

173- آزادی کارگر به شرط چشمپوشی از حقوق حقه:

به گزارش سایت دسترنج ؛ کارگران لاستیک البرز با امضا این تعهدنامه، متعهد شدند که دیگر در قبال اجحاف کارفرما و تضییع حقوق، گرسنگی، فقر و زبونی معترض نشوند و در مقابل ظلم واکنشی نشان ندهند. بیش از 30 کارگر معترض

لاستیک البرز ساعت 8 دیشب با امضا تعهدنامه از پاسگاه احمدآباد مستوفی آزاد شدند. به گزارش خبرنگار دسترنج، با آزادی این تعداد از کارگران، 10 کارگر دیگر در پاسگاه مذکور نگهداری می‌شوند که از زمان آزادی آنها اطلاعی در دست نیست. بنابراین گزارش؛ دو عضو شورای اسلامی کار کارخانه نیز در بین بازداشت شدگان هستند که یکی از آنها در یکی از مراکز امنیتی اسلامشهر محبوس است. یکی از کارگران آزاد شده به دسترنج گفت: کارگران با امضا این تعهدنامه، متعهد شدند که دیگر در قبال اجحاف کارفرما و تضییع حقوق، گرسنگی، فقر و زبونی معترض نشوند و در مقابل ظلم و اکنشی نشان ندهند. لازم بذکر است با پرداخت 2 ماه از حقوق کارگران لاستیک البرز، کارفرما همچنان 3 ماه حقوق و عیدی و پاداش به کارگران بدهکار است.

شتاب بی نظیر اخراج کارگران در سراسر کشور:

174- بیش از 700 کارگر در خراسان جنوبی اخراج شدند:

به گزارشی از دسترنج بیش از 700 کارگر در خراسان جنوبی اخراج شدند بیش از 700 کارگر قراردادی در استان خراسان جنوبی با اعلام نرخ دستمزد و اتمام قرارداد کاری اخراج شدند.

"محمد فیروزی" فعال کارگری در استان خراسان جنوبی در این باره به دسترنج گفت: کارگران قراردادی استان خراسان جنوبی مصونیت شغلی نداشته و هر ساله خیل عظیمی از کارگران شغل خود را از دست می‌دهند. او گفت: متأسفانه کمیته های سازش که رکن اصلی توافق میان کارگر و کارفرما و بازگشت بکار کارگران را به عهده دارند، رای به تصفیه حساب کارگران داده و کارگران را از حداقل حقوق قانونی نیز محروم می‌کنند. او گفت: افزایش ناچیز دستمزد در سال جاری بهانه ای دیگر برای اخراج کارگران شده و بسیاری از کارفرمایان از انعقاد مجدد قرارداد با کارگران خود داری کرده اند.

175- تعداد 300 کارگر قراردادی در اراک اخراج شدند :

بیش از 300 کارگر قراردادی شاغل در واحد های تولیدی و صنعتی اراک با اتمام قرارداد کاری و عدم تمدید قرارداد از سوی کارفرمایان اخراج شدند. "علی رضا مرادی" فعال کارگری در اراک به دسترنج گفت: افزایش دستمزد بهانه به دست کارفرمایان داده تا با شروع سال جدید کارگران را اخراج کرده از پذیرفتن کارگر جدید خودداری کنند، بنابراین کار کارگران اخراجی میان کارگران در حال کار تقسیم می‌شود. او با اشاره به اینکه کارگران قراردادی ساده و ناوارد بیشتر مورد نظر و رضایت کارفرمایان خود هستند گفت: مدیران واحدها به کارگران با سابقه و ماهر توجهی ندارند و از استخدام آنها ممانعت می‌کنند چرا که این کارگران خود را سهام در چرخه تولید و صنعت کارخانه می‌دانند و به همین میزان حق و حقوق قانونی خود را طلب می‌کنند.

176- اخراج کارگران تصفیه خانه آب طبس :

کارگران تصفیه خانه آب طبس با اعلام افزایش دستمزدهای سال جدید و بدلیل اقدام در جهت دریافت ۴ ماه مطالبات معوقه اخراج شدند. "غلامرضا محمدی" فعال کارگری در طبس به دسترنج گفت: اخراج کارگران قراردادی هر سال با اعلام نرخ دستمزد به امری عادی تبدیل شده و کارفرمایان از ضعف قانون برای حمایت از کارگران قراردادی سواستفاده می‌کنند. او در باره سایر دلایل اخراج کارگران تصفیه خانه آب طبس گفت: این کارگران بدلیل اعتراض به عدم دریافت ۴ ماه دستمزد و شکایت به اداره کار از سوی مدیریت مجبور به ترک محل کار خود شدند. او گفت: بیش از یک سال است که کارگران قراردادی تصفیه خانه آب طبس حقوق ماهیانه خود را با تاخیر چندین ماهه دریافت کرده و اقدامات اعتراضی کارگران برای دست یابی به حق و حقوق قانونی نتیجه ای در بر نداشته است.

177- اخراج هزار کارگر در بروجرد :

بیش از هزار کارگر قراردادی در شهرستان بروجرد با پایان قرارداد کاری به بهانه افزایش دستمزد از کار برکنار شدند.

"محمد گودرزی" فعال کارگری در بروجرد به دسترنج گفت: این عده از کارگران با اعلام افزایش دستمزد در سال جدید کار خود را از دست داده و بدلیل نبود فرصت شغلی و رغبت کارفرمایان در بکارگیری کارگران هم اکنون در بیکاری و بلا تکلیفی بسر می‌برند. او با اشاره به وجود 40 هزار بیکار در شهرستان بروجرد گفت: 8 سال است که هیچ فرصت شغلی در این

شهرستان ایجاد نشده و 15 واحد تولیدی و صنعتی کوچک و بزرگ این منطقه جوابگوی خیل عظیم بیکاران نیست. گودرزی گفت: نیروی کار کشور به اسم قرارداد موقت در کارهای دائم بکار گرفته می شوند و در پایان هر سال اخراج میشوند.

178- اخراج کارگران آرد سقز:

کارگران کارخانه آرد سقز با اتمام قرارداد کاری خود در سال جدید اخراج شدند. "سید محمد صالحی" فعال کارگری در سقز در این باره به دسترنج گفت: این کارگران طبق روال هر سال به بهانه افزایش دستمزد و اتمام قرارداد کاری از کار برکنار می شوند تا نیروی کار جدید با مطالبات کمتر و غیر قانونی مجدداً بکار گرفته شوند. او گفت: اخراج کارگران قراردادی در شهرستان سقز محدود به کارخانه آرد نبوده و در بسیاری از واحدهای تولیدی صنعتی با شدت در حال انجام است.

179- کارگران "غرب استیل" کرمانشاه اخراج شدند:

25 کارگر قرار دادی کارخانه غرب استیل کرمانشاه به بهانه افزایش دستمزد در سال 87، اخراج شدند. "علی بیکی" فعال کارگری در کرمانشاه به دسترنج گفت: زیاده خواهی مدیریت این واحد تولیدی قطعات خودرو، علت اخراج و بیکاری کارگران بوده است. او گفت: مشکلات حقوقی و شغلی این کارگران در مراجع حقوقی و قضایی استان در حال پیگیری است.

(* 180- مردم محروم در زیر پاهای غول گرانی:

ایران به عنوان پنجمین اقتصاد تورمی جهان و اولین کشور تورم زا در خاورمیانه از طرف صندوق بین المللی پول اعلام شد. سیاستهای ضد مردمی دولت بر مسند به خصوص پس از روی کار آوردن دزدی چون احمدی نژاد جامعه ایران را در عرصه های مختلف و به خصوص از نظر اقتصادی بی دنده و ترمز به قعر دره فقر سوق میدهد. "گرانی بیداد میکند" این جمله ای است که شاید روزانه دهها بار از زبان مردم در کوچه و خیابان به گوش میرسد. بازار مواد غذایی در برخی اقلام به نسبت قبل از عید از 20 تا بیش از 100 درصد افزایش قیمت داشته است، بازار مسکن بهتنهایی تمامی درآمد اقشار متوسط و پایین جامعه را میبلعد. براساس گزارشهای رسیده در تهران برای اجاره خانه 70 متری در منطقه جنوب شهر باید 20 میلیون تومان پیش پرداخت و تا 180 هزار تومان اجاره داد

- در قزوین با پیش پرداخت 7 میلیون تومان، اجاره بهای يك خانه كوچك 80000 تومان است

باپیش پرداخت 6 میلیون تومان، اجاره بهای يك خانه كوچك 120 هزار تومان است

باپیش پرداخت 3 میلیون تومان اجاره بهای يك خانه كوچك 180 هزار تومان است.

به گزارش کانون صنفی فرهنگیان تهران حقوق يك معلم به هیچ وجه كفاف پرداخت هزینه خرید مسکن یا اجاره بهای آن را نمیدهد. در عین حال کارگری از اصفهان میگوید: "الآن يك خانه برای اقامت در اصفهان 3.5 میلیون رهن میخواهد که اگر من همه حقوق 12 ماهم را نیز بگذارم باز نمیتوانم از عهده آن بربیایم".

در گزارشی از گیلان 80 درصد رانندگان این استان فاقد مسکن هستند.

در مریوان از نزدیک به 1800 معلم این شهر بیش از 1500 تن از معلمان مسکن ندارند .

در همین حال دولت غارتگر احمدی نژاد در تعیین حداقل حقوق کارگران و مزدبگیران ثابت در سال جدید به هیچ وجه هزینه مسکن را منظور نکرده است .

بار گرانی اقلام و هزینه های سرسام آور مواد مصرفی و مسکن کمر مردم را خرد کرده و از ابتدای سال جدید مردم بیشتری را به زیر خط فقر سوق داده است.

181- حکومت غارتگر ناچار شد کارگران کیان تایر را آزاد کند :

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ؛ در پی اعتراضات گسترده مردم و خانواده های کارگران کیان تایر دولت وحشت زده آخوندی ناگزیر شد کارگران دستگیر شده را آزاد کند. براساس گزارش دریافتی 400 کارگری که در جریان یورش وحشیانه نیروهای یگان ویژه به کیان تایر بازداشت و روانه زندان شده بودند، آزاد شدند و در حال حاضر تنها یکی از کارگران معترض بنام "نظام علی قادری" در زندان به سر میبرد.

کارگران اعتصابی و مردم چارادانگه تجمع اعتراضی برگزار کردند و خواهان آزادی این کارگر در بند شدند. دولت همچنین از ترس اوجگیری مجدد اعتراض کارگران دو ماه حقوق عقب افتاده آنان را پرداخت کرد. کارگران کیان تایر گفتند: این عقب نشینی فقط به دلیل ایستادگی ما می باشد و گرنه آنها هرگز حقوق ما را پرداخت نمیکردند. لازم به ذکر است که کارگران مقاوم کارخانه کیان تایر طی اعتراضات دامنه دار خود که در اوایل این هفته جریان داشت، با نیروهای یگان ویژه درگیر شده بودند.

182- تجمع اعتراضی 800 تن از کارگران کارخانه ریسندگی فرنخ - مه نخ قزوین:

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ؛ تعداد 800 تن از کارگران کارخانه ریسندگی فرنخ - مه نخ قزوین که قبل از طرح خصوصی سازی حکومت ضد کارگری آخوندی بزرگترین کارخانه ریسندگی خاورمیانه محسوب می شد، در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق دوماه گذشته و عیدی و پاداش آرسال خود دست به اعتصاب زدند .

183- اعتصاب دبیران باز نشسته در بیرجند:

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ؛ در بیرجند دبیران بازنشسته آموزش و پرورش در مقابل سازمان آموزش و پرورش این شهر تجمع اعتراضی برگزار کردند. تجمع کنندگان خواستار پرداخت پاداش پایان خدمت خود به صورت نقدی می باشند. معلمان و دبیران بازنشسته شهرهای فردوس و سرایان نیز در اعتراض به پرداخت نشدن پاداش پایان خدمت اعتراض کردند. حکومت آخوندی در یک طرح غارتگرانه به بازنشستگان اعلام کرده است به جای پرداخت نقدی پاداش پایان خدمت به آنها سهام به اصطلاح عدالت می دهد. این اقدام خشم و اعتراض فرهنگیان زحمتکش را برانگیخته است

184- اعتصاب دانشجویان دانشگاه بوعلی سینای همدان:

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ؛ دانشجویان دانشگاه بوعلی سینای همدان دست به اعتصاب زدند. این اعتصاب در اعتراض به اقدامات سرکوبگرانه حکومت آخوندی و وضعیت وخامت بار خدماتی دانشگاه صورت گرفت. دانشجویان با امتناع از خوردن غذا و چیدن سینی های غذای خود از در سلف سرویس تا در خوابگاه مرکزی پسران اعتراض خود را به وضعیت موجود نشان دادند.

185- افزایش اقدامات سرکوبگرانه علیه زنان در تهران :

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ؛ پاسدار رادان سرکرده نیروی انتظامی در تهران بزرگ، از گسترش اقدامات سرکوبگرانه علیه زنان بیگناه هم وطن به بهانه های واهی بدحجابی خبر داد. وی گفت: در راستای ارتقاء طرح امنیت اجتماعی در سال جدید، پلیس پایتخت، برخورد با بدحجابی در مراکز و شرکت های خصوصی را در دستور کار خود قرار داده و با این موضوع به شدت برخورد خواهد کرد. سرکرده انتظامی تهران بزرگ که در جلسه یی با حضور شماری از سرکردگان انتظامی و مدیران اتحادیه اصناف تهران سخنرانی می کرد، افزود: در راستای اجرای طرح ارتقا امنیت اجتماعی، پلیس پایتخت به زودی طرح برخورد با بدحجابی در شرکتهای خصوصی و مراکز نظیر کافی شاپ ها، کافی نت ها، تالارها و رستوران ها را از سر می گیرد و با مخلان امنیت و قانون شکنان به شدت برخورد خواهد کرد.

186- نهمین روز اعتصاب هزاران تن از کارگران هفت تپه خوزستان :

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ؛ اعتصاب هزاران تن از کارگران هفت تپه خوزستان امروز برای نهمین روز متوالی ادامه یافت. این اعتصاب در اعتراض به پرداخت نشدن دو ماه حقوق عقب افتاده می باشد. خاطرنشان می شود از روز بیستم فروردین 5000 کارگر کارخانه نیشکر هفت تپه اعتصاب خود را شروع کردند.

187- اعتصاب بیش از 500 تن از کارگران معدن قشلاق حاجی آباد آزاد شهر :

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ؛ اعتصاب بیش از 500 تن از کارگران معدن قشلاق حاجی آباد آزاد شهر همچنان ادامه دارد. این اعتصاب در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق های عقب افتاده صورت گرفته است.

188- در یاسوج دانشجویان دانشگاه این شهر تجمع اعتراضی برگزار کردند:

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ؛ سرکوبی در دانشگاه، وضعیت بد خدماتی و شرایط نامناسب سلف سرویس علت این حرکت اعتراضی بود.

189- تجمع کنندگان خواراندگان مینی بوسهای برون شهری گلستان تجمع اعتراضی برگزار کردند:

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ؛ رانندگان مینی بوسهای برون شهری گلستان در اعتراض به پایین بودن نرخ کرایه تجمع اعتراضی برگزار کردند. این رانندگان در مسیرهای گرگان، علی آباد، گنبدکاووس، مینودشت و آزادشهر کار می کردند آنان علت اعتراض خود را ثابت ماندن نرخ کرایه این مسیرها به مدت سه سال بیان کردند

190- تجمع اعتراضی کارگران کارخانه های تولیدکود شیمیایی در تهران:

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ؛ تولیدکنندگان و کارگران کارخانه های تولیدکود شیمیایی در تهران در مقابل ساختمان جهاد کشاورزی دولت تجمع کردند. تجمع کنندگان با اشاره به اینکه هم اکنون 300 تولیدکننده و 15 هزار کارگر شاغل در این کارخانه ها بیکارند، اعلام کردند تعویق دو ساله برگزاری مناقصه تولید و خرید کود شیمیایی علت اعتراض آنان است.

191- چغندرکاران زحمتکش نهاوندی به پرداخت نشدن پولشان اعتراض کردند:

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ؛ چغندرکاران زحمتکش نهاوندی در اعتراض به پرداخت نشدن پول چغندر تحویلی به کارخانه قند همدان، در مقابل دفتر این کارخانه در نهاوند تجمع کردند. مدت هفت ماه است که چغندرکاران شهرستان نهاوند حدود یک میلیارد تومان از شرکت قند طلب دارند.

192- حداقل دستمزد، تحمیل رژیم گرسنگی به مزدبگیران:

به نوشته سایت روشنگری در تاریخ 30 فروردین 87 آمده است؛ روز جهانی 11 اردیبهشت، اول ماه مه نزدیک می شود. شاید قبل از کارگران و فعالان کارگری این خود رژیم بود که با صدور احکام شلاق برای کارگران سندانج در بیدادگاش در آستانه سال نو، از پیش پیام خود را نسبت به اعتراضات و فعالیت های کارگری به مناسبت اول ماه مه اعلام کرد. و این پیام صد البته چیزی به جز سرکوب نبود. اما سرکوب هر قدر هار و لجام گسیخته هم باشد، نمی تواند شرایط اسفبار زندگی کارگران و خواست ها و مطالبات آنها را پرده پوشی نماید و لاجرم نمی تواند مانع ادامه اعتراضات کارگری گردد.

کارگران در سال جاری نیز بی تردید از فرصت 11 اردیبهشت برای بیان مطالبات خود بهره برداری خواهند کرد. پرداخت حقوق معوقه، تضمین امنیت شغلی، الغا قراردادهای کار موقت و به رسمیت شناختن قراردادهای دائمی و تعیین دستمزد منطبق با نرخ تورم از جمله شعارهایی است که در تجمعات و اعتراضات کارگری و در مراسم 11 اردیبهشت سال گذشته از سوی کارگران مطرح شده است.

علیرغم اعتراف به تورم 20 درصدی از سوی بانک مرکزی (و البته تورم واقعی بسیار بیشتر از نرخ رسمی اعلامی است) حداقل دستمزد کارگران برای سال جاری 219 هزار و 600 تومان تعیین شده است. در حالی که خود مقامات رژیم رقم چهارصد هزار تومان را خط فقر دانسته اند با این حداقل دستمزد فقط می توان از گرسنگی تلف شد. تازه همین حداقل را هم ماهها به کارگران نمی دهند و در مقابل اعتراض آنان، با بولدوزر به شرکت ها حمله می کنند و کارگران را گروه گروه ضرب و شتم و دستگیر می کنند. این "حداقل دستمزد" بدترین رژیم گرسنگی است که جمهوری اسلامی به کارگران تحمیل کرده است و آن هم در شرایطی که کارگران از کمترین امنیت شغلی برخوردار نیستند و واقعا مثل برده از سوی شرکت های غارتگر پیمانی مورد بهره کشی قرار می گیرند و دانما هم در معرض اخراج قرار دارند. چنان که آمارهای منتشره حاکی از آن است که تنها در نخستین ماه سال جدید حدود 70 هزار کارگر از کار اخراج شده اند.

عاملی که بویژه در جهت قطعیت، الزام و اهمیت بلافصل طرح شعارها و مطالبات اساسی کارگری در سال جدید قابل ذکر

است، چشم انداز ادامه موج گرانی و تورم و سقوط باز هم بیشتر سطح معیشت کارگران و محرومان کشور است؛ چنان که دولت "مهرورز" از هم اکنون تجاوز گستاخانه تر به سفره های خالی و غارت شده زحمتکشان کشور را با طراحی حذف سوبسیدها تدارک دیده است.

سقوط دائمی سطح زندگی و فقر و تهیدستی بیشتر مزد و حقوق بگیران کشور، فقط با گسترش اعتراضات کارگری، پیوند اعتراضات مجزا و جستجوی راههای تازه ای برای تبدیل سرفصل های مطالباتی کارگران به خواست عمومی و سراسری آنان ممکن است متوقف شود.

از میان این سرفصل ها، مساله تعیین حداقل دستمزد را به عنوان یک نمونه می توان مثال زد. در حال حاضر دولت و کارفرمایان و افرادی دست نشاندۀ که رژیم آنها را نماینده کارگران "تعیین" کرده است، هر سال مطابق میل خود هر طور که می خواهند بی توجه به وضع تورم و گرانی و وضعیت واقعی کارگران حداقل دستمزد تعیین می کنند.

البته وجود لشکر عظیم بیکاران مقاومت در برابر تجاوزات و تعدیات دولت و سرمایه داران به سطح معیشت مزدبگیران در رابطه با تعیین حداقل دستمزد را بسیار دشوار کرده است. بی حقی کارگران و عدم امنیت شغلی نیز مزید بر علت شده است، همچنان که پراکندگی نیروی کار و وسعت کارگاههای کوچک، نسبت به بنگاههای بزرگ. اما علیرغم این دشواری ها، مساله تعیین حداقل دستمزد از این ظرفیت برخوردار است که حداقل تلاقی جنگی آبرومندانۀ با دولت و کارفرمایان شود و از این طریق اشتیاق لایه های بیشتری از کارگران را به اعتراض علیه وضع موجود برانگیزد. به جای این که اواخر هر سال برای چند روز سیل آه و ناله و خواهش و تمنا راه بیافتد که دولت و سرمایه داران رحم نموده، شلاق دستمزد را برای سال پیش رو آرام تر بر پیکر فقر زده مزدبگیران جامعه فرود آورند، جا دارد که در تمام سال، به هر مناسبتی حق بقای کارگران از جایگاهی مهم و موثر در مبارزات کارگری برخوردار گردد. زیرا مساله حداقل دستمزد نه مساله حق بقا کارگران به عنوان گروههایی منفرد از شورشیان و ناراضیان تهیدست جامعه در این یا آن واحد تولیدی که مساله ظهور به عنوان یک طبقه و بیان خواست و اراده در چنین شکلی است. در وضع فعلی که متحد کردن کارگران یک شرط حیاتی در ارتقا سطح مبارزات کارگری است، تمرکز بر مطالبه حداقل دستمزد، می تواند کارگران را به عنوان یک طبقه در برابر دولت و کارفرمایان قرار دهد.

اخبار مبارزات کارگران ایران ،

هفته اول اردیبهشت ۱۳۸۷ (آوریل ۲۰۰۸)

193 - انجمن دفاع از کارگران و بیکاران فراخوان میدهد:

کارگران شریف و باغیرت هوشیار و متحد باشید

هیئات من الذله اگر به این ستم تن بدهیم!

هم وطنان دلیر و آزاده، کارگران شریف سراسر میهن :

طبق اخبار دریافتی از جانب رسانه های دولتی، طی برنامه ای که از طرف ارگان دولتی به عموم کارگران ابلاغ کرده ، قصد دارد که روز جهانی کارگر را به سمت سکوت و بی عملی در قبال جنایات و چپاولها و زدیهای که دولت از طریق گماشته های خود در کارخانه ها به کارگران تحمیل کرده ، تبدیل سازد.

کارگران آزاده و باغیرت:

سالی که گذشت سالی بسیار تاسف بار برای جامعه کارگری بود و نظر به اینکه شاهد بودیم وضعیت شغلی و معیشتی کارگران در سال گذشته هر روز بدتر از روز قبل شد و هیچ گونه رسیدگی قانونی و حتی انسانی از طرف دولت و مجلس برای

بهبود شرایط زندگی و شغلی کارگران زحمت کش صورت نگرفت و شاهد بودیم که علی رغم زحمتی که این قشر شریف شبانه روز در واحدهای تولیدی کشید اما حتی از مینیمم حقوق طبیعی و قانونی خود نیز محروم بود، کارگران زیادی در طول سال به علت طلب حقوق خودشان دستگیر شدند، تعداد بسیار زیادی از کارگران شریف در شب عید از کار اخراج شدند و ایام عید را در شرایط طاقت فرسای گذراندند، وضعیت کودکان کار بسیار دردآور و شرایط زندگی آنها بسیار نگران کننده است، اعتراضات و اعتصابات کارگری رنگ و بوی تازه تر و اقصی نقاط میهن را در بر گرفت، با توجه به تمام این موارد انجمن دفاع از کارگران و بیکاران اعلام میدارد که شرکت در تظاهرات سراسری و آزاد کارگران و فریاد دردهای در گلو خفته آنان حق کارگر است و هیچ کس تحت هیچ عنوانی حق ندارد برای چنین تصمیمی ممانعتی ایجاد نماید.

کارگران شریف خود بخوبی آگاهند که در محلهای در بسته مشکلات کارگران حل نمی شود، اگر حل شده بود که در استانه سال جدید، یک قلم، یک جا 50 هزار کارگری پشت و پناه از کار اخراج نمی شدند. دولت قصد دارد با ایجاد تجمع بر سر، "قبر !!!" "یا بیت !!!" فریادهای کارگران را در گلو خفه کند اما ما کارگران همه با هم اعلام میداریم هیئات من الذله! هیئات گر به این ستم تن بدهیم! هیئات از کارگری که پس از تحمل این همه رنج و محنت، این همه فقر و فلاکت، به خیل عظیم همکاران اخراجیمان در سال گذشته خیانت بکنیم

لذا ما همراه با جامعه کارگری آزاد سراسر کشور اعلام میداریم که روز جهانی کارگر را با برگزاری یک تظاهرات گسترده و بی سابقه و فریاد کردن شعار "تا حق خود نگیریم آرام نمیشینیم"، آزادی، "عدالت امنیت مشاغل حق مسلم ماست" این روز را هرچه پرشکوه تر در سراسر میهن برگزار خواهیم کرد

پیروز و متحد باد جنبشهای کارگری سراسر کشور

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

اردیبهشت 1387

194- منشور مطالبات پایه ای طبقه کارگر ایران :

هجوم نظام سرمایه داری به سطح معیشت کارگران روز به روز ابعاد وسیع تری می یابد و کارگران بیش از پیش به اعماق مرگ و نیستی رانده می شوند. در یک سوی جامعه، انباشت عظیم ثروت را می بینیم و، در سوی دیگر، شاهد گسترش فقر و فلاکت و بی حقوقی در مقیاسی بی سابقه هستیم. شکاف طبقاتی اکنون به چنان ورطه هولناک و مرگباری تبدیل شده که برای کارگران راهی جز جنگ مرگ و زندگی با سرمایه داری باقی نمانده است. این جنگ را خود سرمایه داری بر کارگران تحمیل کرده است و خود کرده را تدبیر نیست. روزی نیست که شاهد چندین تجمع و تحصن و اعتصاب و راه پیمایی کارگری علیه نظام سرمایه داری نباشیم. بستن جاده ها و قطع شریان های حمل و نقل سرمایه اکنون می رود که به یک سنت مبارزه طبقه کارگر ایران علیه سرمایه تبدیل شود.

با این همه و به رغم آن که کارگران در همه جا مطالبات یکسانی را مطرح می کنند، مبارزات آنان هنوز به زیر یک پرچم سراسری واحد گرد نیامده است. و یکی از علت های به نتیجه نرسیدن این همه مبارزه کارگری را در همین جا باید جست. پیداست که اگر مبارزه کارگران برای مطالبات پراکنده و محلی به مبارزه برای مطالبات طبقاتی سراسری و واحد ارتقا نیابد کارگران به رغم تمام جان فشانی ها و فداکاری های خود راه به جایی نخواهند برد. گام اول برای عقب نشاندن هجوم بی امان سرمایه به سطح معیشت کارگران برافراشتن یک پرچم یا منشور سراسری واحد حاوی مطالبات پایه ای طبقه کارگر است. تاکید بر پایه ای بودن مطالبات در این منشور از آن رو ضروری است که اولاً کارگران ایران در اوضاع کنونی حتی از پایه ای ترین حقوق متعارف کارگران در بخشی از جهان محرومند و، ثانیاً و مهم تر از آن، لازمه ارتقای مبارزات پراکنده کارگران به سطح یک مبارزه سراسری در وسیع ترین شکل آن- که خود شرط لازم مقاومت در مقابل سرمایه در شرایط کنونی است- نه طرح مطالبات این یا آن بخش از کارگران بلکه طرح مطالبات کل طبقه کارگر در عمومی ترین و پایه ای ترین بیان آن است.

اما مهم تر از این ها توضیح این نکته است که کارگران مطالبات خود را از چه زاویه ای مطرح می کنند. نفس طرح هرگونه مطالبه اعم از پایه ای و غیر پایه ای به معنای آن است که کارگران از سرمایه داران طلبکارند. طلب کارگران از سرمایه داران از بابت هیچ چیز نیست مگر از بابت کار اضافی ای که برای سرمایه داران کرده اند اما در ازای آن هیچ چیز نگرفته اند. بنابراین، کارگران با طرح مطالبات خود در واقع به سرمایه داران و دولت آن ها می گویند که آنان باید این مطالبات را از محل همین کار پرداخت نشده برآورده کنند. بدین سان، کارگران در همان مبارزه خودانگیزخته خویش نظم سرمایه را به

چالش می کشند و باید بکشند. کارگر در لحظه لحظه زندگی خود به گونه های مختلف این مضمون ضدسرمایه داری را بیان می کند که چرا باید من کار کنم اما یکی دیگر بخورد؟ چرا باید تمام ثروت جامعه را من تولید کنم اما خودم از آن کاملاً بی بهره باشم؟ این همان رویکرد و زاویه ای است که ما به مثابه بخش کوچکی از طبقه کارگر منشور حاضر را بر مبنای آن تدوین کرده ایم.

مطالبات پایه ای طبقه کارگر ایران در شرایط کنونی عبارتند از :

- 1- حداقل دستمزد ماهانه هر کارگر در شرایط کنونی باید 600 هزار تومان باشد.
- 2- تمام افراد زیر 18 سال باید از حقوق ثابتی به مبلغ 100 هزار تومان در ماه برخوردار باشند.
- 3- کارخانگی باید از میان برود اما تا آن زمان باید به زنان خانه دار دستمزدی معادل دستمزد کارگران شاغل تعلق گیرد.
- 4- تمام بیکاران آماده کار باید مشمول بیمه بیکاری باشند. بیمه بیکاری نباید از حداقل دستمزد کارگران شاغل کمتر باشد.
- 5- هر نوع قرارداد استخدام موقت الغاء باید گردد.
- 6- حقوق تمام شاغلان، بیکاران، زنان خانه دار و افراد زیر 18 سال باید حداکثر تا بیست و پنجم هر ماه پرداخت شود.
- 7- مسکن مناسب با آب، برق، امکانات رفاهی و ارتباطی و وسائل خانگی حق مسلم هر کارگری است. تحقق این امر در گرو آن است که:
 - از ساختمان های تحت مالکیت دولت که اینک در اختیار نهادهای دولتی قرار دارند برای تأمین مسکن کارگران استفاده شود.
 - دولت هر سال درصد معینی از بودجه را به احداث واحدهای مسکونی جدید برای کارگران اختصاص دهد.
- 8- بهداشت و دارو و درمان انواع بیماری ها باید رایگان باشد.
- 9- آموزش و پرورش در تمامی سطوح باید رایگان شود.
- 10- ایاب و ذهاب در سراسر جامعه باید رایگان شود.
- 11- تمام مردم باید از مهد کودک رایگان استفاده کنند.
- 12- همه سالمندان و معلولان باید به صورت رایگان تحت مراقبت قرار گیرند.
- 13- کار کودکان و جوانان زیر 18 سال باید به طور کامل الغاء گردد.
- 14- هرگونه تبعیض جنسی در مورد زنان باید از میان برود. برای تحقق این خواست باید :
 - زنان در تمام قوانین از جمله قانون کار، قوانین مربوط به خانواده و قوانین کیفری با مردان حقوق برابر داشته باشند.
 - هر نوع دخالت دولت در تعیین نوع زندگی، روابط زن و مرد یا دختر و پسر و پوشاک زنان ممنوع گردد.
 - تشکیل خانواده یا جدایی همسران از یکدیگر با توافق آزادانه و حق برابری کامل میان آنان صورت گیرد.
 - هرگونه ازدواج قبل از سن 18 سالگی ممنوع شود.

15- ایجاد هرگونه تشکل کارگری از جمله تشکل ضد سرمایه داری و سراسری طبقه کارگر باید آزاد باشد.

کارگران علیه سرمایه متشکل شویم !

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری (منطقه تهران)

1387/2/1

www.hamaahangi.com.

hamaahangi@gmail.com.

195- جهاد سازندگی و مرگ فجیع کارگر ساختمانی :

یکی از کارگران شاغل در جهاد سازندگی کرمانشاه که به دستور کارفرمایان بدون هیچ نوع وسائل ایمنی و بدون رعایت هیچ استاندارد ایمنی محیط کار در بالای دیوارها کار می کرد، ناگهان دچار سانحه شد و از بالا به زمین سقوط کرد. وقوع این نوع حوادث مرگبار پدیده ای است که در همه مراکز کار و تولید سرمایه و از جمله در همین مراکز متعلق به جهاد سازندگی به کرات رخ می دهد و هر سال شمار زیادی کارگر را از زندگی ساقط و شمار بسیار زیادتری از افراد خانواده آن ها را راهی برهوت گرسنگی و مرگ ناشی از گرسنگی می سازد.

جهاد سازندگی کرمانشاه با وقوع این حادثه دلخراش در سریع ترین زمان لاشه کارگر مقتول را از محل حادثه دور و برای پاک کردن آثار جرم به باغ فردوس کرمانشاه (قبرستان) منتقل کرد. سرعت عمل مأموران جهاد احتمالاً نه با هدف فرار از مجازات احتمالی دستگاه های قضائی - زیرا به قول معروف چاقو دسته خودش را نمی برد - بلکه برای رهایی از چنگال خشم و اعتراض کارگران و خانواده کارگر مقتول بوده است.

(* 196- زنان سرپرست خانوار، فقیرترین فقرا :

به گزارش روزنامه سرمایه ، به قلم ؛ ژاله شادی طلب*: در دو دهه اخیر اعلام زنان سرپرست خانوار به عنوان فقیرترین فقرا، در اغلب نوشته های توسعه به چشم می خورد. گرچه کم تر چنین بحثی مستقیماً با اطلاعات میدانی همراه است، اما پیش فرض این که زنان سرپرست خانوار با خط فقر بیش تری مواجهند (برحسب درآمد) بدون دلیل و زمینه نیست. دلایل بسیاری در تایید محرومیت زنان سرپرست خانوار به دلیل جنسیت و در پی آن، محرومیت از منابع وجود دارد.

عرضه نیروی کار، اشتغال و درآمد

یکی از دلایل فقر زنان بر این منطق استوار است که خانوارهای با سرپرست زن از خانوارهای با دو سرپرست (زن و مرد) فقیرترند زیرا نان آور، خانواده ندارند. اینگونه خانوارها نه تنها نان آور ندارند بلکه گاهی باید از تعداد وابستگان بیش تری حمایت و نگهداری کنند. در این گونه خانوارها، زنان باید به تنهایی علاوه بر سرپرستی خانواده و کسب درآمد و مدیریت اقتصادی، مواظبت از بچه ها، کارهای خانه و بهبود شرایط زندگی اعضای خانوار را نیز بر عهده بگیرند. در چنین شرایطی زنان سرپرست خانوار از سویی وقت و انرژی کم تری برای انجام کارهای غیرقابل عرضه در بازار، مثل تهیه کالاها و مواد غذایی ارزان قیمت تر یا تهیه برخی از کالاها در منزل (لباس و...) دارند و از سویی دیگر ، نقش بازتولیدی زنان آن ها را مجبور به کار پاره وقت، انعطاف پذیر یا اشتغال خانگی (کار در خانه) می کند. این شرایط، در عین حال که زنان سرپرست خانوار را از آموزش و کسب مهارت باز می دارد بلکه موجب دریافت دستمزد کم تر نیز می شود. تبعیض در محل کار می تواند از دیگر پیامدهای کار پاره وقت و بدون مهارت زنان باشد.

دشواری ترکیب شغل درآمدزا با مراقبت از خانواده مساله ای است که شامل همه زنان، به ویژه زنان سرپرست خانوار و موجب تمرکز آن ها در بخش غیررسمی بازار کار شده است. بنابراین در شرایطی که نان آور، به جای دو نفر يك نفر است و زنان در بخش غیررسمی و در شغل های کم ارزش تر و با دستمزد کم تر اشتغال دارند باید انتظار داشت که زنان سرپرست خانوار با خطر فقر بیش تری مواجه شوند.

محدودیت حمایت

موضوع دیگری که زنان سرپرست خانوار را به فقیرترین فقرا تبدیل می کند نبود یا ضعف سیاست های اجتماعی است که به ندرت حداقل ها را برای آنان تامین می کند. نبود سیستم جبران کننده کسری درآمدها از طرف نهادهای دولتی یا قابل اغماض بودن آثار خدمات این سیستم های جبرانی بر وضعیت خانواده در بسیاری از کشورها گزارش شده است.

شبکه روابط اجتماعی

دلیل دیگر فقر زنان سرپرست خانوار محدودیت شبکه روابط اجتماعی زنان و در نتیجه دسترسی آنان به سرمایه اجتماعی است. این محدودیت گاهی ناشی از قطع روابط با اقوام همسر سابق و گاهی ناشی از ترجیح تنهایی بر روابط با سایرین است.

پیامدهای فرهنگی ناشی از طلاق و در مواردی شرمساری از نوع شغل سبب می شود که زنان سرپرست خانوار از برقراری روابط با دیگران پرهیز کنند. البته با توجه به نقش های چندگانه و مسوولیت های بسیار آنان، غالباً وقت اضافی نیز برای برقراری روابط اجتماعی ندارند.

به این ترتیب در پارادایم جدید فقر، زنان سرپرست خانوار با تحلیل فقر بر مبنای محرومیت مادی که اندازه گیری آن با درآمد، هزینه یا مصرف آسانتر است، فقیرترین فقرا شناخته می شوند. مهم تر این که بر اساس این پارادایم، فقر و محرومیت پدیده ای است که از نسلی به نسل دیگر انتقال می یابد زیرا زنان سرپرست خانوار قادر به حمایت مناسب از اعضای تحت سرپرستی خود نیستند. در نتیجه اعضای خانوار های زن سرپرست فقرایی هستند که در یک دایره بسته حرکت می کنند.

*جامعه شناس و عضو هیات علمی دانشگاه تهران

197- تعویق پرداخت حقوق، اخراج کارگران و سایه سیاه تحریم- گزارشی از عسلویه :

به گزارش رادیو آلمان در تاریخ 1 اردیبهشت 87؛ عسلویه شهری صنعتی است در جنوبی ترین نقطه ایران که آن را مهم ترین پایگاه اقتصادی ایران می خوانند. حدود ده سال است که از ذخایر نفتی و گازی این منطقه بهره برداری می شود. در آغاز عسلویه بهشت کارگران و متخصصان معرفی می شد.

شرایط کاری نابسامان، عدم پرداخت به موقع حقوق کارگران و اخراج های وسیع، موجب اعتراض ها و اعتصاب هایی در این منطقه شده است. پیمانکاران، مشکلات مالی و فنی جاری را ناشی از تحریم های جهانی می دانند.

روز جمعه، ۳۰ فروردین با جوانمیر مرادی، یکی از شاغلین در عسلویه گفت و گو کرده ایم:

دوچپه وله: آقای مرادی، الان اوضاع عمومی در عسلویه به چه ترتیب است، کارگرها در آرامش مشغول کار هستند یا مشکلاتی وجود دارد؟

جوانمیر مرادی: اوضاع عمومی اینجا مطابق معمول است که وضعیت مناسب نیست. همیشه برای گرفتن حقوق ها مشکل بوده و هست. کارگران تنها با اعتراض و اعتصاب می توانند حقوق هایشان را با تعویق سه چهار ماهه بگیرند.

الان به طور مثال چند ماه است که حقوق ها را ندادند؟

حقوق ها بستگی به شرکت ها دارد. شرکت ها بنا به میل خودشان حقوق پرداخت می کنند. برخی شرکت ها از سه ماه حقوق معوقه دارند تا هشت ماهه یا یک ساله.

هر پیمانکار در عسلویه خودش، بنا به موقعیت مالی به کارگران حقوق پرداخت می کند؟

بله. پروژه های متفاوتی هستند که پیمانکاران متفاوتی هم دارند. حتا پرداخت حقوق های کارگرهای چند پیمانکار در یک مجتمع باز تفاوت می کند. بعضی ها با سه ماه تعویق حقوق پرداخت می کنند، بعضی ها که توی همان پروژه هستند، می بینید با شش، هفت یا هشت ماه تعویق حقوق می دهند.

کدام پیمانکارها الان از همه خوش حسابتر هستند؟

معمولاً شرکت های پیمانکاری دست اول، یعنی شرکت هایی که بعنوان شرکت مادر پیمان را از شرکت نفت یا گاز می گیرد، یک مقدار بهتر از شرکت های دست دوم یا چندتا آنورتر هستند. اینها معمولاً با دو یا سه ماه تعویق حقوق ها را پرداخت می کنند.

خود شما مثلاً آخرین باری که حقوق گرفتید کی بود؟

من خودم حدود سه چهار روز پیش حقوق اسفند را گرفتم.

عیدی و اینها را قبلا داده بودند؟

عیدی را همزمان با حقوق بهمن، آخرهای اسفند پرداخت کردند.

این کارگرهایی که آنجا هستند از خانواده‌هایشان دورند. اینها چند وقت یک مرتبه برمی‌گردند به شهرهاشان و نزد زن و بچه‌هایشان می‌روند؟

این بستگی به درآمدشان دارد دارد. کارگرهایی که کمی درآمدشان بهتر است، معمولا بیست و سه، چهار روز که کار می‌کنند، یک بار می‌روند سر می‌زنند و یک هفته یا شش روز پیش خانواده‌شان هستند. اما معمولا کارگرهایی که با درآمدهای کم دارند، سه چهارماه یک بار می‌روند نزد خانواده‌هایشان. چون خرج رفت و آمد هم زیاد است.

نازلترین سطح دستمزد در عسلویه مربوط به کدام بخش از کارگراهاست؟

نازلترین حقوق‌ها مربوط به کارگرهای ساده است که با روزی هشت هزار تومان مشغول به کار هستند. هیچ بیمه یا مزایای دیگری هم به آنها تعلق نمی‌گیرد. نه تنها بیمه، حتی امکانات خوابگاهی و غذا، به غیر از ناهار که در محیط کار کارگرها هستند و برای کارفرما کار می‌کنند، شام هم بهشان تعلق نمی‌گیرد.

کارگران ساده، مشغول چه کاری هستند؟

کارگر ساده از کارهای ساختمانی گرفته تا کارهایی مثل کابل‌کشی، حمل و نقل، بارگیری و تخلیه بار و کارهای خدماتی بدون تخصص مشغول هستند.

کارگران افغانی هم در میان آنها هستند؟

کارگرهای افغانی را معمولا راه نمی‌دهند. کارگرهای افغانی معمولا برای کارهای ساختمانی خصوصی در شهر عسلویه، در جاهایی که پرت است کار می‌کنند. مثل سه چهار سال پیش به مراکز صنعتی راهشان نمی‌دهند.

الان زمزمه‌ی اخراج و پاکسازی عده‌ای در عسلویه به گوش می‌خورد. چه بخش این اخبار درست هستند؟

الان به طور مشخص شرکت ایران کیش که کارش رنگ و عایق لوله‌های صنعتی است برای پالایشگاه فاز شش و هفت و هشت کار می‌کند، اعلام کرده که ۳۰۰ نفر را اخراج خواهد کرد. مجموع کارگرهای این شرکت هم ۶۰۰ نفر هستند. تا حالا هم روزانه ۱۰ الی ۱۵ نفر از شان اخراج کرده‌اند. آخرین خبری که من از آنها دارم این است که کارگران مشغول جمع‌آوری امضا بودند بین خودشان. نوشته‌اند به شرطی حاضرند محل کار را ترک کنند که کارفرما در ازای تصفیه‌شان، حداقل چهارماه معادل آخرین حقوق‌شان به عنوان خسارت ناشی از اخراج تا زمانی که دوباره بتوانند کار جدیدی گیر بیاورند، به آنها پرداخت کند.

انتقال اینجور خیرها و نحوه‌ی برخورد با تصمیمات کارفرما در میان کارگران عسلویه به چه ترتیب است؟ قهوه‌خانه‌ای، چای‌خانه‌ای وجود دارد برای تجمع و گفت‌وگوی آنها؟

نه کارگر اینجا چندان وقتی ندارد که برود در قهوه‌خانه و چای‌خانه. کارگر از صبح تا شب باید کار کند. معمولا شش صبح است تا دوازده، دوازده‌ونیم و بعد از آن هم بخاطر این که یک مقدار هوا گرم شده تا ساعت دو و نیم، سه تا شش تا هفت غروب مشغول کار هستند. انتقال و ردوبدل اخبار تنها از طریق روابط دوستانه و روابط آشنایی که با همدیگر دارند ردوبدل می‌شود.

الان مگر در حوزه‌ی پارس جنوبی مشغول ساختن و استخراج نیستند؟ کارها باید رو به پیشرفت باشند. پس چطور به جای اشتغال بیشتر، پرسنل را کم می‌کنند؟

تا یک سال پیش تعداد کارگرهای مشغول به کار در این منطقه حدود ۵۰ هزار نفر بود ولی الان حدود ۳۰ هزار نفر شده. یعنی با ۲۰ هزار نفر حدودا، تصفیه حساب شده و آنها رفته‌اند. بعضی شرکت‌ها و پروژه‌ها در حال تعطیل شدن هستند. به خاطر

همین، پیمانکارها یا کارفرماها اقدام به تقلیل نیروهایشان کرده‌اند.

علت تعطیل شدن این پروژه‌ها چه هست؟ سرمایه‌گذاری نمی‌شود به اندازه‌ی کافی؟

به نظر می‌رسد بخش بزرگی ناشی از مسایل تحریم و اینجور مسایل باشد.

198- سعید حضرتی یکی دیگر از کارگران عسلویه در ارتباط با مراسم اول ماه مه دستگیر شد :

امروز سعید حضرتی یکی دیگر از کارگران عسلویه در ارتباط با مراسم اول ماه مه دستگیر شد بنا به اخبار رسیده به اتحادیه آزاد کارگران ایران سعید حضرتی یکی دیگر از کارگران عسلویه در ارتباط با مراسم اول ماه مه صبح امروز در عسلویه دستگیر و به اداره اطلاعات منتقل شد. دیروز جوانمیر مرادی و طه آزاد از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران در همان دقایق اولیه جمع شدن کارگران عسلویه در سه راه نخل تقی برای برگزاری مراسم اول ماه مه دستگیر شدند. لازم به یادآوری است هم اکنون این سه نفر با دستبند بر دست در اداره اطلاعات عسلویه در بازداشت هستند و به هیچکدام از آنان اجازه تماس با خانواده هایشان داده نشده است و قرار است ساعت 8 امشب، قاضی کشیک به پرونده آنان رسیدگی کند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با محکوم کردن بازداشت کارگران در عسلویه و سایر کسانی که در نقاط دیگر کشور در ارتباط با اول ماه مه بازداشت شده اند خواهان آزادی فوری و بی قید شرط آنان است.

رونوشت خبر به آی تی یو سی

اتحادیه آزاد کارگران ایران 1387/2/13

www.ettehade.net.

k.ekhrabi@gmail.com.

(* 199- واگذاری اماکن تاریخی و فرهنگی ایران به بخش خصوصی :

به گزارش رادیوآلمان در تاریخ 2 اردیبهشت 87 ؛ سه ماه پیش رحیم مشایی، معاون رییس جمهور محمود احمدی نژاد و رییس سازمان میراث فرهنگی، از تصمیم این سازمان برای واگذاری اماکن تاریخی و فرهنگ به بخش خصوصی خبر داد. اینک سازمان میراث فرهنگی ایران اعلام کرده که هشت بنای تاریخی را از فهرست نفایس ملی خارج کرده‌اند تا در اختیار این بخش قرار دهند.

آیا واگذاری اماکن تاریخی و فرهنگی به بخش خصوصی قانونی است؟ مصاحبه با محمدعلی دادخواه، حقوقدان. دویچه وله: آقای دادخواه، رییس سازمان میراث فرهنگی، آقای اسفندیار رحیم‌مشایی، اعلام کرده است که سازمان میراث فرهنگی قصد دارد که استفاده از اموال و اماکن تاریخی و فرهنگی کشور را به بخش خصوصی واگذار کند. این به چه معناست؟

محمدعلی دادخواه: یعنی نهایتاً از مالکیت دولتی، از مالکیتی که دولت از ناحیه ملت بر آن دارد، بهره‌برداری بکنند و برای انتفاع، یعنی مالکیت منافع یا مالکیت ذات مورد به اشخاص خصوصی واگذار کنند.

دویچه وله: می‌توانید برای ما مثال بزنید که این اموال و اماکن تاریخی و فرهنگی چه اموال و مکانهایی هستند؟

محمدعلی دادخواه: بله. همه آنهایی که به عنوان میراث فرهنگی قلمداد می‌شود و حداقل متعلق به صد سال پیش است، مثل عالی قاپو در اصفهان، ارگ در تبریز، تخت جمشید در فارس و دیگر مواردی که در ایران به وفور یافت می‌شود.

دویچه وله: آقای دادخواه، معاون سازمان میراث فرهنگی، آقای دولت‌آبادی گفته است که کمیته‌ای تعیین شده برای خارج کردن اموال عمومی و نفیس از فهرست ثبت شده و واگذار کردن آن به بخش خصوصی. آیا این کارشان قانونی است؟

محمدعلی دادخواه: مدیران میراث فرهنگی توجه وافیه و التفات کافی به مسائل ندارند که برابر قانون اساسی حق ندارد حتی مجلس نسبت به واگذاری میراث نفیس اقدام بکند. مثل اینکه راه حلی که به نظر مدیران میراث فرهنگی رسیده آن است که

طی کمیسیونهای داخلی بیايند نام نفيس را از اين بناها حذف کنند. اين اقدامی دور از منطق است. اگر شما یک سطل بويیانی داشته باشید که مایع آن باعث ایجاد تنفر بشود، اگر روی آن بنویسید این ادوکلن است، مگر ماهیت آن را عوض می‌کند؟ اطلاق نام دخالت در ماهیت اشیا نمی‌کند. مگر سازمان حق دارد که نام نفيس را از بناها بگیرد. به جز این دلیل، عرف از منابع حقوق است. در عرف ما همواره هر چیز قدیمی‌تر می‌شود، اعتبار و قدمت آن ارزش فزون‌تری را به آن می‌دهد. وقتی در پنجاه، شصت سال پیش عده‌ای از کارشناسان، خبرگان و دلسوزان این مرز و بوم و گفتند که بنایی نفيس است، در طول این مدت که بر نفاست آن افزوده می‌شود، نه اینکه در طول زمان از ارزش آن کاسته شود. به دور از این موارد، از نظر شرعی ما قاعده‌ای داریم به نام قاعده استمرار. یعنی هر چیزی بر همان گونه‌ای که قبلاً گفته‌ایم استمرار پیدا می‌کند. وقتی ساختمانی را هفتاد سال پیش گفته‌اند که نفيس است، اکنون هم باید بر مبنای همان اظهار نظر بکنند. متأسفانه این اصول، این قواعد غیرقابل انکار، مورد نظر مدیران فرهنگی و سیاست میراث فرهنگی قرار نگرفته است.

دوپیچه وله: چرا می‌خواهند به بخش خصوصی واگذار کنند. بخش خصوصی با این امکان تاریخی می‌خواهد چه کار کند؟

محمدعلی دادخواه: شاید هدف کارگزاران دولت این است که آنها را برای نوعی بهره‌برداری اقتصادی مثل هتل، رستوران و دیگر موارد قابل بهره‌برداری بخش خصوصی واگذار کنند.

دوپیچه وله: آیا چنین چیزی در سطح جهانی اگر نگاه کنیم معمول است؟

محمدعلی دادخواه: بستگی به نظامهای قانونی دولتها دارد. اما در نظام حقوقی ما چنین امری امکان‌پذیر نیست، چون ماده ۲۵ قانون مدنی اعلام می‌کند که هیچ کس نمی‌تواند اموالی را که مورد استفاده عموم است و مالک خاص ندارد، از قبیل پلها، کاروانسراها، آب انبارهای عمومی، مدارس قدیمی و میدان‌گاههای عمومی تملک کند. این هیچ کس نهایتاً امر عام است و برای آقای معاون رییس جمهور هم استثنایی در این زمینه قائل نشده‌اند.

دوپیچه وله: اگر دولت دست به این کار، به گفته شما غیرقانونی، بزند و این اموال و مکانها به بخش خصوصی واگذار شود، برای مردم به چه معناست؟ آیا مردم باز می‌توانند به راحتی از این مکانها دیدن کنند؟

محمدعلی دادخواه: قاعدتاً بستگی دارد به آن قراردادی که میراث فرهنگی می‌خواهد با اشخاص حقوقی ببندد. اما نهایتاً باز هم با توجه به ماده ۳۱ قانون مدنی که اعلام می‌کند هیچ مالی را از تصرف صاحب آن نمی‌توان بیرون کرد مگر به حکم قانون، با توجه به اینکه گفتیم ماده ۲۵ این اموال را متعلق به عموم ملت می‌داند، این خروج مالکیت ملت فاقد وجهت قضایی است و فاقد اعتبار از موضع قضایی برای اعتبار کسانی که مبادرت به تصرف و انتفاع آن می‌کنند.

دوپیچه وله: چه نهادی می‌تواند در عمل جلوی این واگذاری را بگیرد؟

محمدعلی دادخواه: دیوان عدالت اداری به راحتی می‌تواند در مقابل این تصمیم خلاف قانون معاون رییس جمهور بایستد و رای صادر کند که این تصمیم مغایر منافع ملی و مصالح کشور و برخلاف قانون اساسی است. بازرسی کل کشور نیز می‌تواند در این مورد ادخال کند و مورد را بررسی کند و به مراجع قضایی اعلام دارد که چنین امری فاقد اعتبار است و کمیسیون اصل ۹۰ نیز رسالت خطیری در این زمینه دارد. ضمناً باید بازرسان دیگر نهادهایی که مرتبط با میراث فرهنگی و منافع و مصالح عموم هستند در این زمینه دخالت بکنند، از جمله شهرداریها باید نسبت به این موارد حساس باشند، چون همگام با میراث فرهنگی باید در حفظ آن اقدام کنند.

200- اخراج 200 کارگر " حدید مبتکران " پاکدشت:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 2 اردیبهشت 87؛ کارگر قراردادی کارخانه " حدید مبتکران " پاکدشت روز گذشته از کار برکنار شدند.

عوض سلطانی، فعال کارگری در پاکدشت در این باره به دسترنج گفت: کارگران اخراجی با مراجعه اعتراض‌آمیز به اداره کار شهرستان پاکدشت و تنظیم شکایت خواستار بازگشت بکار مجدد خود شدند. او گفت: با اخراج 200 کارگر شاغل در این واحد تولیدی قطعات خودرو، تعداد کارگران این واحد به کمتر از 300 نفر رسیده است.

سلطانی گفت: سوءمدیریت و مشکلات مالی از دلایل بحران کارخانه و اخراج کارگران عنوان شده است.

201- اخراج دسته‌جمعی کارگران کارخانه "مه بافت" زاهدان:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 2 اردیبهشت 87؛ بیش از 35 کارگر کارخانه مه بافت زاهدان با اتمام قرارداد کاری از کار برکنار شدند.

"قربانعلی میر شکار" دبیر اجرایی خانه کارگر سیستان و بلوچستان در این باره به دسترنج گفت: مدیریت این واحد تولیدی با اخراج تمامی کارگران کارخانه را تعطیل اعلام کرد. او گفت: نبود مواد اولیه و مشکل مالی از دلایل تعطیلی این واحد تولیدی نخ ماهیگیری عنوان شده است.

202- اخراج دسته‌جمعی کارگران "کارخانه لاریافت" لارستان :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 2 اردیبهشت 87؛ "محمد قوامی" فعال کارگری در لارستان با بیان این خبر گفت: مدیریت با اخراج کارگران، کارخانه را تعطیل اعلام کرد.

او گفت: گرانی مواد اولیه و مشکلات مالی از دلایل تعطیلی مجدد این واحد تولیدی حصیر پلاستیکی در ابتدای سال جاری بوده است

203- وضعیت 18 کارگر اخراجی کارخانه صندوق نسوز خرم از سال پیش تا کنون همچنان بلا تکلیف است:

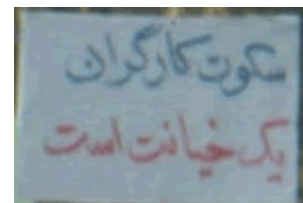
کارخانه صندوق نسوز خرم که از سال 84 تا کنون در وضعیت بحرانی به سر برده و در این فاصله 18 کارگر رسمی با سابقه این کارخانه با 18 سال سابقه اخراج شده و از بازگشت به کارخانه منع گردیده اند همچنان در وضعیت بلا تکلیف به سر میرد. یکی از کارگران اخراجی این کارخانه در این باره به فریاد کارگر گفت: "علیرغم مراجعه های زیاد و پی در پی به دادگاهها و ارگانهای ذیربط از جمله دادگاه بوم هن و دادگاه باهنر اما هیچ گونه اقدام عملی و رسیدگی قابل توجهی نسبت به وضعیت بلا تکلیف ما 18 کارگری که به ناحق دوسال است که از کار بیکار شده ایم صورت نگرفته است. ما 18 نفر در این کشور به این بزرگی نمیدانیم باید به چه کسی پناه ببریم ما فقط به کمک خدا چشم دوخته ایم. نمیدانیم باید چه کار کنیم و دیگر چه پیگیری از این دولت بکنیم که وجدانشان به درد بیاید. هیچ کس جواب ما را نمیدهد. دادگاه بوم هن تمام حق را به کارفرما میدهد و برای حرفهای ما اصلا توجهی قائل نیست. در صورتی که اگر به تاریخچه این کارخانه بر گردیم و نگاهی بیاندازیم از روزی که پای مسائل فامیل بازی آقای خرم در این کارخانه باز شد ما را بدون جهت اخراج کردند. اسم کارخانه را به "پارسیان خرم" تغییر نام دادند و دیگر ما را در آنجا به رسمیت نشناختند. ما در يك كلام داریم با اینها مبارزه میکنیم و البته ساکت هم نخواهیم ماند. شکی ندارم که تمام دارو دسته کارفرما که آقای خرم باشد با پرداخت رشوه های کلان که از جیب ما و زن و بچه هایمان در آورده است دادگاه و سران و مسولین را خریده اند. این حرف را از آنجایی میزنم که وقتی ما درخواست میدهم دو تا مامور برای رسیدگی به وضعیت این کارخانه اعزام شود تا ما حرفمان را بزنیم به ما میگویند مامور نداریم ولی به محض اینکه يك تجمع اعتراضی برای رسیدگی به این وضعیت برگزار میکنیم با يك تلفن يك خودروي انتظامی با 7 مامور مسلح بر سر ما نازل میشوند!! پس اگر مامور ندارند این ماموران چرا برای سرکوب کردن حاضر هستند؟ پس معلوم است که پای پول و رشوه در میان است." این کارگر زحمت کش در ادامه صحبتهایش افزود: "دستانی در کار است که نمیگذارند خط ما پیش برود و ما به حقمان برسیم. این کارفرما با تمام دارو دسته اش دادگاه را خریده است. ما به صراحت در دادگاه اعلام کردیم که اگر دولت پایش را کنار بکشد و کاری نداشته باشد ما کارگران خودمان توان داریم که حقمان را از گلوئی اینها بیرون بکشیم. ما بارها اعلام کرده ایم که اگر با زبان خوش حق ما را ندهید ما دست به خشونت خواهیم زد. چون ما بالاخره باید حقمان را از يك طریقی بگیریم. حرفهایی به ما میزنند که نمک به زخم ما میباشند. میگویند بروید از قوه قضائیه نامه بیاورید که اصلا شما کارگر این کارخانه بوده اید یا نه!! ما که 18 سال در این کارخانه کار کردیم، عرق ریختیم، جوانیمان را پیر کردیم حالا با عوض کردن اسم کارخانه دیگر ما را به رسمیت نمیشناسند. مملکت ما صاحب ندارد." وی افزود: "روز شنبه هفته آینده این کارخانه جدید که راه انداخته اند قرار است شروع به کار بکند اگر ما را در این بازگشایی مجدداً به رسمیت شناخته و استخدام کردند که هیچ اما در غیر این صورت ما دست به خشونت و برگذاری اعتراض و تجمع خواهیم زد. برای ما چاره دیگری نگذاشته اند. هر چند که میدانیم به محض اینکه حرف بزنیم همه ما را جمع کرده و با خود میبرند اما این تنها راهی است که برای ما باقی مانده است. وضعیت معیشتی این 18 کارگر اخراجی به شدت وخیم است و از بین آنها فقط ما 4 نفر هستیم که داریم این موضوع را دنبال میکنیم 14 نفر دیگر هر کس با نا امیدی به دنبال پیدا کردن شغل بخور و نمیری رفته است. جالب قضیه اینجا است که دادگاه بوم هن به حدی طرفدار خرم و دارو دسته اش است که به صراحت به ما اعلام کرد اگر شما تجمع کنید و دست به خشونت بزنید و خون از دماغ خرم ریخته شود حساب کارتان با من است، اما نمیداند که دیگر کارد به استخوان ما رسیده و دیگر ترسی نداریم چون دیگر چیزی نداریم که از دست بدهیم. ما اعلام کردیم شما هر کاری میخواهید بکنید اما ما نمیگذاریم به این شکل بماند و بالاخره ما هر جور باشد حقمان را از اینها خواهیم گرفت. اگر شد با تهدید، اگر شد با ریختن در کارخانه و تظاهرات بالاخره حقمان را خواهیم گرفت. به تجربه اثبات شده است که با خشونت است که میشود با این دولت و دارو دسته اش حرف زد زبان دیگری سرشان نمیشود. ما تا الان صبر کرده ایم که کار به این جا نکشد. تا الان قصدمان این بود که با قانون پیش برویم. اما دیدیم و شاهدیم که قانون یعنی پول! یعنی رشوه! اینها در صدد هستند که ما بیچانند چون پشتشان به قانون گرم است که پشتیبان کارفرما است." وی در

ادامه گفت: “ در این باره به محبوب هم مراجعه کردیم که ایشان هم موافق این بود که حتی به قیمت ایجاد درگیری با کارفرما باید به فکر برگذاری يك حرکت اعتراضی باشید.”

این کارگر شریف در ارتباط با برگذاری تظاهرات سراسری 11 اردیبهشت به فریاد کارگر گفت: “ ما 18 سال است که کارگر هستیم. هر سال هم برای رساندن خواسته ها و فریادهایمان در این روز شرکت فعال داشتیم. قانون در مملکت مامرده است و ما داریم به چشم میبینیم. ما وظیفه داریم که حرفمان را به کرسی بنشانیم و این کار را خواهیم کرد. ما شرکت خواهیم کرد. اینها کار خودشان را میکنند ما هم کار خودمان را میکنیم.

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران 87.2.2

204- کارگران کارخانه کارخانجات تولیدی تهران معترضند:

یکی از کارگران شاغل در این کارخانه به فریاد کارگر گفت: “ روز پنج شنبه 29 فروردین جمعی از کارگران معترض شاغل در کارخانه “کارخانجات تولیدی تهران” اقدام به نصب تراکتهای اعتراضی بر روی دیوارهای کارخانه نمودند. وضعیت بد معیشتی کارگران، عدم رسیدگیهای لازم مدیریت و سیاستهای غارتگرانه دولت در قبال جامعه کارگری محتوای این تراکتهای را در بر میگرفت. ” این کارگر شریف افزود: “ تراکتهای به دستور مدیریت و حراست کارخانه بلافاصله از روی دیوار جمع شد.”

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران 87.2.2

205 - دیدار نماینده شورای کارگری کارخانه ایده نگر قم با جهرمی (وزیر کار) بی نتیجه و مسکوت ماند!

روز پنج شنبه 30 فروردین جهرمی وزیر کار دولت، برای بررسی وضعیت کارگران قم وارد این شهر شده و با تعدادی از نماینده های کارگری دیدار کرد. نماینده کارگران کارخانه ایده نگر قم در پاسخ به این سوال که چه خواسته هایی از طرف جامعه کارگری قم با جهرمی مطرح گردید و وی چه پاسخی به این خواسته ها داد به فریاد کارگر گفت: “ رئیس اداره کار قم همراه جهرمی بود و اصلاً اجازه حرف زدن به ما نمیداد. یکسری نیروهای خاص را همراه آورده بودند و ما اجازه حرف زدن نداشتیم. اما با همه اینها ما در ارتباط با سهام عدالت کارگران، پایه حقوق کارگران و میزان پانین بودن حقوق کارگر نسبت به سبد هزینه و نسبت به تورم بالا با وی وارد گفتگو شدیم. ولی در در صحنه دیدار و نه تاهمین امروز هیچ جوابی به ما نداد و تنها کاری که کرد حرفهای ما را روی برگه نوشت و برد.” وی در ادامه افزود: “ این وزیر کار بیشتر طرفدار سرمایه دار است تا کارگر! ما حرفهایمان در روز 11 اردیبهشت فریادخواهیم زد چون تا الان که جوابی نگرفتیم.”

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ۲، ۲، ۸۷

206 - کارگران ایران صدرا ؛ در انتظار آینده :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 3 اردیبهشت 87: سرانجام کارگران اخراجی ایران صدرا از هفته پیش به کار سابق خود بازگشتند، اما هنوز معلوم نیست که این کارگران تا چه مدت در استخدام موقت این شرکت خواهند بود. بازگشت به کار کارگران اخراجی ایران صدرا پس از آن صورت گرفت که واکنش های اعتراضی این کارگران باعث شد تا پای اعضای شورای تامین نیز به این ماجرا کشیده شود. پیشتر عیسی محمد کمالی از فعالان کارگری استان بوشهر اعلام کرده بود که در نتیجه حرکت های اعتراضی 400 کارگر اخراجی ایران صدرا، شورای تامین با مصوبه ای کارفرما را به بازگرداندن تمامی این کارگران مکلف کرد. به موجب این مصوبه مسوولان استانی نیز در مقابل متعهد شدند تا در ازای بازگشت به کار کارگران، کارخانه ایران صدرا را از لحاظ تامین سفارش تولید مورد حمایت قرار دهند. درچند هفته پیش اعلام شد که این کارگران به دلیل تغییر یافتن محل کار از سوی کارفرما، از امضای قرارداد های جدید خودداری کرده اند اما به گفته اسماعیل گورکی ، عضو کانون شوراهاى اسلامی کار استان بوشهر، تمامی این کارگران با

امضای قرارداد های جدید در محل کار سابق و محل جدید مشغول به کار هستند. پیشینه اعتراضات کارگری در این واحد به سال گذشته باز می گردد. در آخرین روزهای کاری سال 86 ناگهان اعلام شد که بیش از 400 کارگر قراردادی ایران صدرا به دلیل اتمام مدت قرار داد و عدم تمایل کارفرما به تمدید قرارداد اخراج شدند. این کارگران برای بدست آوردن کار سابق خود در روزهای نوروز پس از آن درمقابل کارخانه و برخی نهادهای استانی تجمع کردند و حتی در یک نوبت از ورود کارگران اخراج نشده به دورن کارخانه جلو گیری کردند. در چند سال اخیر این چندمین بار است که مدیران کارخانه کشتی سازی و سکو سازی ایران صدرا در بوشهر هنگامی که در صد اخراج کارگران قرار دادی خود هستند با جلوگیری مسولان استانی روبرو می شوند. با وجود آنکه هربار پس از تهدید به اخراج کارگران، مقامات استانی استمرار سفارش های این کارخانه را تضمین کرده اند اما به گفته مسولان این کارخانه تاکنون هیچ اقدام چشمگیری در این خصوص صورت نگرفته است. در زمان حرکت های اعتراضی اخیر کارگران ایران صدرا یکی از مسولان این کارخانه در توجیه علت اخراج کارگران به خبرنگار دسترنج گفته بود: این 400 نفر برای استمرار اشتغال سایر کارگران کارخانه اخراج شدند. به گفته این مقام آگاه در کارخانه ای که نزدیک به هزار کارگر رسمی شاغل هستند تا زمانی که کار نباشد و یا از میزان سفارش ها بطور چشمگیر کاسته شود، اخراج کارگران قراردادی امری اجتناب ناپذیر خواهد بود؛ حتی اگر کارگران اخراج شده از کارگران ماهر و متخصص باشند. کمالی نیز با تایید این اظهارت یادآور می شود که کارگران ایران صدرا از جمله هزاران کارگری هستند که از زمان متداول شدن استخدام کارگران موقت در مشاغل دانم، به دلیل اتمام مدت قرار داد کار خود را از دست می دهند. هرچند از نظر "کمالی" به دلیل دائمی بودن ماهیت کار کارگران اخراجی ایران صدرا، اخراج این کارگران امری غیر قانونی و غیر انسانی است اما در مقابل مسولان ایران صدرا مدعی هستند که بر خلاف دائمی بودن ماهیت کار در شرکت های خودرو سازی، ماهیت کار کشتی سازی و سکو سازی سفارشی و غیر دائمی است. صرفه نظر از این اختلاف عقیده، کارگران اخراجی ایران صدرا در بوشهر تنها یک عقیده دارند و آن اینکه: اگر کارفرمای آنها حاضر به تولید باشد در کارخانه آنقدر کار وجود دارد که هیچ کارگری بیکار نماند. با این حال هنوز معلوم نیست که آیا قرارداد های این کارگران پس از 3 ماه دوباره تمدید می شود یا خیر. زیرا با وجود وعده مسولان استانی هنوز از محل پروژه های نفتی سفارش جدیدی به این کارخانه محول نشده است.

207- اعتصابات معلمان در قلعه حسن خان و اسلامشهر:

به گزارش کانون صنفی معلمان: روز دوشنبه دوم اردیبهشت 1387 در قلعه حسن خان اعتصابات معلمان بطور گسترده تر ادامه یافت، مدارس شهید چمران، شهید مطهری و شهید آوینی به اعتصاب کنندگان پیوستند به این ترتیب امروز در قلعه حسن خان معلمان مدارس شهید عالمی، شهید بابالو، اماحسین، خوارزمی، امام علی صبح و عصر، شهید مطهری، شهید چمران و شهید آوینی بطور کامل در اعتصاب بودند. در ناحیه ی یک رباط کریم (بوستان و گلستان) اعتصابات گسترده تر شده و در بیشتر مدارس همه ی معلمان اعتصاب کرده اند. در اسلامشهر نیز در برخی از مدارس از جمله: امام رضا (ع) و مدرسه ی راهنمایی حافظ و برخی دیگر از مدارس اعتصاب صورت گرفته است.

208 - نوآوری" در اخراج کارگران :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 3 اردیبهشت 87 ؛ در سال "نوآوری و شکوفایی" کارگران شهرداری بجنورد به بهانه داشتن سن بالای 35 سال اخراج شدند. یکی از کارگران شهرداری بجنورد در این باره به دسترنج گفت: با اخراج این کارگران، شمار کارگران اخراجی بجنورد از چند ماه گذشته تا کنون به 390 نفر رسیده است. او گفت: شهرداری در آخرین اقدام غیر قانونی و عجیب 20 کارگر را به بهانه داشتن سن بالای 35 سال اخراج کرد.

این کارگر اظهار داشت: شهرداری 370 کارگر با سابقه را با عنوان نیروی مازاد اخراج کرد اما پس از گذشت مدت کوتاهی 200 کارگر ساده را جایگزین این کارگران ماهر کرد.

209- آزادی کارگر به شرط چشمپوشی از حقوق حقه :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 3 اردیبهشت 87 ؛ کارگران لاستیک البرز با امضا این تعهدنامه، متعهد شدند که دیگر در قبال اجحاف کارفرما و تضییع حقوق، گرسنگی، فقر و زبونی معترض نشوند و در مقابل ظلم و اکنشی نشان ندهند. بیش از 30 کارگر معترض لاستیک البرز ساعت 8 دیشب با امضا تعهدنامه از پاسگاه احمدآباد مستوفی آزاد شدند. به گزارش خبرنگار دسترنج، با آزادی این تعداد از کارگران، 10 کارگر دیگر در پاسگاه مذکور نگهداری می شوند که از زمان آزادی آنها اطلاعی در دست نیست. بنابراین گزارش؛ دو عضو شورای اسلامی کار کارخانه نیز در بین بازداشت شدگان هستند که

یکی از آنها در یکی از مراکز امنیتی اسلامشهر محبوس است. یکی از کارگران آزاد شده به دسترنج گفت: کارگران با امضا این تعهدنامه، متعهد شدند که دیگر در قبال اجحاف کارفرما و تضییع حقوق، گرسنگی، فقر و زبونی معترض نشوند و در مقابل ظلم و اکنشی نشان ندهند. لازم بذکر است با پرداخت 2 ماه از حقوق کارگران لاستیک البرز، کارفرما همچنان 3 ماه حقوق و عیدی و پاداش به کارگران بدهکار است.

210- نگاهی به آنچه که گذشت :

به نقل از : سایت انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 3 اردیبهشت
87

سارا سپهری

از امروز که سوم اردیبهشت است تا روز جهانی کارگر تقریباً دو هفته زمان باقی است. روزی که صداهای ما به هم خواهد پیوست و مشتها گره خواهند شد و فریاد، آزادی حق مسلم هر ایرانی "سرداده خواهد شد. با امید به هرچه باشکوهتر برگزار کردن آن روز! البته اگر نگاهی هر چند اجمالی به وضعیت خیزشهای اجتماعی در سال گذشته و از شروع سال جدید ببینیم بسا امیدوارتر خواهیم شد.

۷ در هفته ای که پشت سر گذاشتیم 2 هزار نفر از مهندسين و کارکنان و کارگران مزارع نی بر شرکت نیشکر هفت تپه جلوی دفتر این شرکت دست به تجمع اعتراضی و تحصن زده و خواستار رسیدگی جدی به وضعیت خود شدند. چون تا بحال حقوق عقب افتاده آنها پرداخت نشده و رئیس این شرکت به وعدههایی که داد عمل نکرد.

۷ همچنین اعتراضات خانواده کارگران کیان تابر همچنان ادامه دارد. پس از دستگیری کارگران کیان تابر، توسط نیروهای سرکوبگر امنیتی دولت، خانواده این کارگران در مقابل به اصطلاح دادگاههای ناعادلانه در چاردانگه دست به تجمع اعتراضی زدند و خواستار آزادی بی قید و شرط همسران و پدرانشان شدند و گفتند آنان چیزی جز حقوق عقب افتاده خود نخواسته بودند. دولت ضد انسانی و بی رحم علاوه بر بازداشت کارگران کیان تابر، 6 مامور آتش نشانی که از دستور یگان ویژه سرپیچی کرده و از ریختن آب جوش بر سر کارگران معترض کیان تابر خودداری کرده بودند را هم بازداشت کرده و این ماموران شریف را در بازداشتگاه احمدآباد مستوفی بازداشت نمودند.

۷ اعتصاب کارکنان پالایشگاه نفت آبادان، که از روز شنبه 87.1.24 شروع شده و تا همین امروز هم ادامه دارد نیز یکی از چشم گیر ترین خیزشهای مردم به جان آمده میباشد. این کارگران و کارکنان پالایشگاه در اعتراض به طرح واگذاری بخشهایی از پالایشگاه به مقامها و وابستگان غارتگر دولت تحت عنوان "خصوصی سازی" دست به اعتصاب زده اند. کارگران به مسئولان پالایشگاه يك هفته فرصت دادند تا این موضوع را تعیین تکلیف کنند.

۷ کارگران معدن زغال سنگ قشلاق نیز، همچنان در اعتصاب و اعتراض بسر میبرند. اعتراض آنها نسبت به کمبود حقوق و کار پیمانکاری بوده و خواستار استخدام رسمی در شرکت هستند. این کارگران معترض اعلام کرده اند تا پایان گرفتن شرایط نامناسب کارشان به اعتصاب ادامه خواهند داد چرا که شرایط کاری کارگران پیمانکاری بسیار ناعادلانه بوده و سطح حقوق و مزایای آنها با سایر کارگران معدن تفاوت بسیار دارد.

۷ همچنین کارگران تصفیه خانه آب طبس هم با اعلام افزایش دستمزدها در سال جدید توسط کارفرما اخراج شدند. یکی از کارگران گفت که کارفرمایان از ضعف قانون و ضدکارگری بودن آن سوءاستفاده کرده و هر سال با اعلام نرخ دستمزد، کارگران قراردادی را اخراج میکنند. البته پیشتر کارگران زحمتکش این تصفیه خانه بخاطر دریافت نکردن حقوقشان اعتراض کرده بودند.

۷ چند نفر از کارگران کارخانه مرودشت نیز، بدلیل فشارهایی که روی آنان بود درخواست استعفا کردند. یکی از کارگران مرودشت در این باره میگفت با توجه به اینکه جمعی از کارگران را اخراج کردند، از ما بجای کارگران

اخراجی کار میکشند ولی هیچ اضافه‌حقوقی به ما نمیدهند. این کارگران علت استعفای خودشان را فشارهای روحی اعلام کردند و گفتند که همین حقوقی که در حال حاضر به ما میدهند، را بایستی صرف دوا و درمان کنیم.

۷ کارگران معدن گرافیت رامیان در نزدیکی آژادشهر نیز، تا امروز دومه حقوق و عیدی و سنوات دو سال گذشته را دریافت نکرده اند.

دوستان همراه‌پس با این نگاه اجمالی و کوتاه باید که بر باورمان بیافزاییم و برای گرفتن حق به یغما رفته مان از چنگال و از گلوئی غارتگران بر مسند کفش و کلاه آهنین آماده کنیم. وعده ما روز جهانی کارگر

211- افزایش اعتراضات مردم علیه سیاستهای غارتگرانه حکومت :

به نقل از : سایت انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 3 اردیبهشت 87 از : سارا سپهری

شهرهای مختلف میهنمان صحنه اعتراضات اقشار زحمتکش مردم علیه سیاست های غارتگرانه و سرکوبگرانه حکومت است. از اول سال جدید در آباءه، آژادشهر، زنجان، بردسیر کرمان، نجف آباد، خرم آباد و سایر شهرهای میهن شاهد اعتراضات اقشار مختلف مردم بودیم.

در شهرستان آباءه در شمال استان فارس نزدیک به دو هزار تن از مردم بخش "ایزد خواست" نسبت به رهاسازی آب سد به سوی استان اصفهان، اعتراض کردند معترضان با تجمع در محل سد شعار می دادند، "آب سد حق مسلم ماست"

در آژادشهر، جمعی از کارگران معترض معدن در مقابل دادگستری حکومتی تجمع اعتراضی برگزار کردند. این تجمع بعد از دستگیری 11 تن از کارگران زحمت کش و معترض این معدن برگزار شد. اعتراض و اعتصاب در این معدن از روز چهاردهم فروردین به جریان افتاد.

در زنجان رانندگان تاکسی در اعتراض به پایین بودن نرخ کرایه تاکسی در سال جاری در مقابل شهرداری این شهر تجمع کردند. تجمع کنندگان خواستار افزایش کرایه تاکسی ها متناسب با گرانی و تورم شدند. مأموران سرکوبگر انتظامی به محل تجمع تاکسیرانان یورش برده و مانع ادامه اعتراض آنان شدند.

در "بردسیر" کارگران کارخانه قند در اعتراض به پرداخت نشدن شش ماه حقوق در مقابل استانداری دولتی در کرمان تجمع اعتراضی برگزار کردند. معترضان که بیش از 200 نفر بودند گفتند از آبان ماه سال گذشته حقوق، سنوات و عیدی آنها پرداخت نشده و در وضعیت معیشتی بسیار سختی به سر میبرند.

در نجف آباد جمعی از دامداران زحمتکش و شریف در اعتراض به پایین بودن قیمت شیر در مقابل ساختمان جهاد کشاورزی تجمع کردند .

در خرم آباد شماری از مردم علیه اهانت مقام های حکومتی علیه مردم این شهر اعتراض کردند. تجمع کنندگان که در مقابل ساختمان رادیو تلویزیون دولتی تجمع کرده بودند اعلام کردند پسر امام جمعه دولت در بروجرد طی مطلبی در نشریه "پیغام بروجرد" به مردم خرم آباد اهانت کرده و آنها را بی بندوبار و بی فرهنگ معرفی کرده است.

همچنین در برازجان 120 کارگر اخراجی کارخانه گونی بافی تهران شفق تجمع اعتراضی برگزار کردند. این کارگران شریف استان بوشهر با در دست داشتن نامه های اعتراضی خود مقابل استانداری تجمع کردند تا بالاخره معاون استانداری نامه های اعتراضی این کارگران را گرفته و به آنها گفت: استاندار الان نیست و تا آخر هفته نمی آید! ولی کارگران سکوت نکرده و برای پیگیری کارشان به خانه کارگر برازجان مراجعه کردند. این کارگران حدود یکماه یعنی اسفند 1386 اخراج شدند . در همان زمان به استانداری برای شکایت مراجعه کردند و استانداری به آنها حق برگشت به کار داد ولی مدیرکارخانه بدلیل اینکه مواد اولیه ندارد اجازه کار به این کارگران را نداده است. حقوق اسفندماه 1386 و همچنین سنوات و عیدی به این

کارگران زحمت کش داده نشده است و در بین این کارگران، کارگرانی هستند که حدود 20 سال است که سابقه کار دارند ولی بدون در نظر گرفتن هیچگونه مزایا حتی برای این کارگران و فقط به دلیل دفاع از کارگران اخراجی آنها هم اخراج شدند.

در عین حال بیش از 1400 کارگر کارخانه های تولیدی 'فرنخ، مه نخ، نازنخ و بهداشتی مینا در اعتراض به عدم دریافت مطالبات و مشکلات شغلی دست به تجمع اعتراضی مقابل واحدهای تولیدی خود زدند. 'عید علی کریمی' فعال کارگری در قزوین با بیان این خبر گفت: بیش از 400 کارگر شرکت 'بهداشتی مینا' در اعتراض به مشکلات کاری و شغلی خود در مقابل کارخانه دست به تجمع زدند.

همچنین در سال جدید اعتراض کارگران نیشکر هفت تپه شکل تازه ای به خود گرفت. به گفته یکی از اعضای اتحادیه کارگران و همچنین رئیس اتحادیه کارگران اخراجی ایران، این کارگران، 'ایزوله' هستند و به همین دلیل امکان ارتباط و پیگیری اخبار در مورد اعتراض آنان به سختی صورت میگیرد. یکی از کارگران این کارخانه که به دلیل شرایط امنیتی، از نام مستعار کوروش برای معرفی خود استفاده کرد، در یک گفتگو از شرایط سخت اقتصادی و نابرابری هایی گفته است که ماههاست بر وضعیت این کارگران سایه انداخته و تمام آرزوهای آنها از سیاستهای دولت و مدیریت جدید این شرکت تولیدشکراست. این کارگر کارخانه نیشکر هفت تپه، خواسته های کارگران را کاملاً منصفانه می داند و می گوید: 'یکی از خواسته های اصلی ما حقوقی است که مدت دو ماه است، دریافت نکرده ایم'.

در شهر صنعتی البرز نیز بیش از 30 کارگر کارخانه پارس و اشرف در اعتراض به تعطیلی کارخانه، در مقابل فرمانداری این شهر تجمع کردند. یکی از کارگران در این باره گفت: ما با مراجعه به کارخانه با درهای بسته مواجه شدیم و به همین دلیل به فرمانداری رفته و تجمع کردیم تا توجه مسئولان را به مشکلاتمان جلب کنیم. او گفت: پارس و اشرف مشکل تولید و فروش نداشته اما حقوق کارگران چندین ماه است که پرداخت نمی شود.

در شهر قزوین 38 تن از کارگران کارخانه 'دروس ایران' با مراجعه به تشکیلات کارگری قزوین از عدم دریافت شش ماه حقوق معوقه خود خبر دادند و خواستار پیگیری نهادهای صنفی شدند. یک فعال کارگری در قزوین گفت: کارگران 'دروس ایران' طی این مراجعه با بر شمردن مشکلات حقوقی خود خواستار دریافت کلیه مطالبات و تغییر رویه در پرداخت دستمزد ها از سوی مدیریت شدند. او گفت: این واحد تولید کپسول آتش نشانی پیش از این وابسته به بخش دولتی بوده و مشکلات کارگران از زمان واگذاری به بخش خصوصی آغاز شده است.

در این ماه همچنین شاهد بودیم که بیش از 100 کارگر قراردادی کارخانه " اشکان چینی" قزوین در اعتراض به عدم دریافت 6 ماه حقوق و مطالبات معوقه در مقابل اداره کار شهر البرز دست به تجمع اعتراضی امیز زدند. یک فعال کارگری در قزوین گفت: مدیریت این واحد تولیدی قرارداد های موقت 2 تا 3 ماه منعقد کرده و حقوق کارگران خود را با تاخیر پرداخت می کند. او گفت: شرکت مذکور از وضعیت مالی مناسبی برخوردار بوده و چندی پیش نیز از میلیارد ها تومان وام بهره برده است.

همچنین 50 کارگر کارخانه "آرد زابل" در اعتراض به عدم دریافت پنج ماه حقوق دست از کار کشیدند. 'محمدگل بامری' فعال کارگری در زابل گفت: دستمزد این کارگران در حالی پرداخت نشده است که کارخانه با تولید انبوه در بهترین شرایط اقتصادی بسر می برد. او افزود: کارگران در اعتراض به عملکرد مدیریت دست از کار کشیده و با شکایت به مراجع قضایی کارخانه را به حالت نیمه تعطیل در آورده اند.

در شهر طبس نیز 1200 کارگر در معدن ذغال سنگ طبس حقوق اسفند ماه سال گذشته را هنوز در یافت نکرده و به این وضعیت معترضند. 'غلامرضا محمدی' فعال کارگری در طبس گفت: علت دیر کرد در حقوق پرداختی این عده از کارگران بفروش نرفتن ذغال سنگ استخراجی معدن و مشکلات عدیده مالی عنوان شده است. وی گفت: تاخیر در پرداخت حقوق کارگران از نیمه دوم سال 86 تا کنون معدنچیان طبسی رابه شدت معترض کرده است.

کارمندان و کارگران شهرداری حمیدیه از توابع شهرستان اهواز نیز دست به اعتصاب زدند. آنها در اعتراض به پرداخت نشدن پنج ماه حقوق و مزایای خود از رفتن به سر کار خودداری کردند. کارمندان و کارگران شهرداری حمیدیه که قصد دارند در مقابل استانداری دولتی در خوزستان تجمع اعتراضی برگزار کنند، تهدید کرده اند تا حقوق و مزایای آنها پرداخت نشود، به اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

کارگران شریف شرکت صنعتی دریایی ایران (صدرا) شعبه بوشهر نیز طی سال جدید با اعلام اینکه از این شرکت اخراج شده اند، برای ششمین بار مقابل ساختمان استانداری بوشهر اجتماع کردند و خواستار بازگشت به کار شدند. این کارگران که بیش از 200 نفر بودند، افزون بر بازگشت به کار، توجه سران حکومتی برای رسیدگی به مشکلاتشان را دیگر خواسته خود اعلام کردند. همچنین این کارگران با تجمع در مقابل کارخانه به نشانه اعتراض و نماد اتحاد از ورود دیگر کارگران و همکاران خود به کارخانه جلوگیری کردند.

212- دستگیری بیش از 550 نفر در کرمان :

به گزارش سایت روشنگری در تاریخ 4 اردیبهشت 87؛ و به نقل از گزارش "معاون اجتماعی و ارشاد فرماندهی انتظامی استان کرمان" از عملیات گسترده پلیسی در کرمان در روز گذشته حاکی از بازداشت بیش از 550 نفر است. بر اساس این گزارش در اثر یورش گسترده نیروهای پلیس 71 نفر تحت عنوان "مزاحمان خیابانی"، 400 نفر به عنوان پناهجوی اهل افغانستان، 81 نفر به عنوان سرریز فراری و 4 نفر به جرم نوشیدن مشروب دستگیر شدند.

علیرضا پریور همچنین گفت: "در روز گذشته 95 دستگاه خودرو و 280 موتورسیکلت متخلف نیز توسط مأموران پلیس متوقف شدند.

213- گزارشی از اعتراض کارگران لاستیک البرز از شروع تا پایان:

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 4 اردیبهشت 87، اسماعیل محمدولی

روز اول بهمن ماه 86، مسافران جاده تهران-اسلام شهر کارگرانی را در محوطه کارخانه لاستیک البرز مشاهده کردند که در گروه های کوچک و بزرگ به دور آتش حلقه زده بودند. سرمای بی سابقه زمستان هنوز پابرجا بود. چند نفری از کارگران روی بام اتاقک نگهبانی رفته بودند و با پوشیدن پارچه سفیدی به شکل "کفن" سبکی متداول از اعتراض کارگران ایرانی را برای هر که تماشاچی باشد به نمایش گذاشته بودند. علت این اعتراض عدم دریافت چهار ماه حقوق و نیز تصمیم کارفرما به انحلال کارخانه و اخراج کارگران بود. آن روز به غیر از مأموران نیروی انتظامی و عابران کسی شاهد این اعتراض نبود اما کارگران محل کارخانه را ترک نکردند. این اعتراض بیست روز به طول انجامید و در این مدت کارگران تنها برای استحمام و تعویض لباس به نوبت کارخانه را ترک می کردند و باز می گشتند. سرانجام با طولانی شدن اعتراض کارگران، فرمانداری اسلامشهر رسیدگی به خواسته های آنان را پذیرفت.

قرار بر این شد که کارفرمای کارخانه که دلیل تهیه نکردن مواد اولیه را نبود نقدینگی عنوان کرده بود با دریافت وامی تولید را از سر بگیرد و مطالبات معوقه کارگران پرداخت شود. اینچنین کارگران با لبخند پیروزی کارخانه را ترک کردند و به بیست شبانه روز تجمع اعتراض آمیز خاتمه دادند.

اما یک ماه گذشت، سال نو فرا رسید ولی خبری از وام و تولید و حقوق نبود. یک روز مانده به عید تنها بخشی از مزایای عیدی کارگران پرداخت شد تا لاقال خانواده های آنان نوروز را گرسنه نمانند. پس از تعطیلات سال نو کارگران هر از گاهی به صورت پراکنده در محوطه کارخانه تجمع می کردند اما فهمیدن اینکه هنوز خستگی بیست شبانه روز اعتراض بی حاصل را با خود حمل می کنند کار دشواری نبود. دیگر کسی انگیزه سازماندهی و حتی شرکت در تجمع های اعتراض آمیز را نداشت. کارگران خسته و بدبین و مستاصل بودند. اما هنوز کارخانه را داشتند، کارگاه و ابزار تولید و دیوارهایی که اعلام میکرد: اینجا کارخانه لاستیک البرز است. اما 24 فروردین ماه وقتی قرار بود کارگران مثل هر روز یکی از همان روزهای طولانی بیکاری را در محوطه کارخانه سپری کنند، کارخانه بدلیل بدهکاری به بانک و سازمان تامین اجتماعی پلمپ شد. کارگران که نزدیک به هشت ماه بود که حقوقی دریافت نکرده بودند اینک کارخانه را هم از دست رفته می دیدند. وقتی کارخانه نباشد، آینده ای نیست و دیگر چیزی برای از دست دادن باقی نمی ماند پس اعتراض شکل دیگری به خود گرفت. صبح روز 24 فروردین ماه کارگران لاستیک البرز با برپا کردن آتش در خیابان و نشستن در مسیر خودروها باعث مسدود شدن مسیر رفت و برگشت جاده تهران - اسلامشهر شدند. آنها که از وعده های مسئولان سرخورده شده بودند، می خواستند مردم را شاهد بگیرند. با دخالت نیروی انتظامی کارگران به داخل محوطه کارخانه گریختند و گمان می کردند در پس دیوارهای کارخانه امنیت دارند اما با غروب آفتاب و متفرق شدن تماشاچی ها اتفاق دیگری در راه بود. کارگرانی که هنوز در محوطه کارخانه تجمع کرده بودند و شعار می دادند ابتدا از ورود تعدادی بولدوزر و کامیون آتش نشانی تعجب کردند. اما چند دقیقه بعد که دیوارهای کارخانه تخریب شده بود و آنها نیز پس از محاصره و دستگیری، روانه پاسگاه "احمد آباد مستوفی" می شدند، دلیل حضور این ماشین های سنگین را متوجه شدند.

در جلسه علنی روز 25 فروردین ماه مجلس شورای اسلامی، علیرضا محبوب عضو فراکسیون کارگری مجلس با قرائت تذکری آیین نامه ای خطاب به وزیر کشور، خواستار پاسخگویی وی در قبال برخورد مأموران نیروی انتظامی با کارگران کارخانه لاستیک البرز شد.

در تذکر محبوب آمده بود: «حفظ کیان و قداست محیط کار باید از آرمان های همه دستگاهها و خصوصاً ضابطین محترم قانون و پاسداران نظم و امنیت باشد اما حسب گزارشات واصله روز شنبه (24 فروردین ماه) با وجود اعلام قبلی کارگران مبنی بر اینکه اگر حقوق معوقه آنها پرداخت نشود اقدام به تجمع و اعتراض خواهند کرد، نیروهای انتظامی به دنبال مسدود شدن بخشی از جاده ساوه (تهران-اسلامشهر)، مبادرت به برخورد با کارگران و تخریب بخش هایی از دیوار کارخانه برای آرام کردن اوضاع نموده اند.»

او در پایان تذکر داده بود «این شیوه برخورد با کسانی که ماههاست از عدم پرداخت حقوق خود به تنگ آمده اند مایه تاسف است و قطعاً عواقب سوء سیاسی، اجتماعی و اقتصادی آن جبران ناپذیر خواهد بود.»

روز دوشنبه 26 فروردین ماه خانواده های کارگران بازداشتی با تجمع مقابل دادگاه چهاردانگه و سپس پاسگاه احمد آباد مستوفی خواستار آزادی آنها شدند. همان روز مسوولان فرمانداری اسلامشهر از پرداخت شدن دو ماه از حقوق معوقه کارگران لاستیک البرز و پرداخت مابقی مطالبات کارگران ظرف چند روز آینده خبر دادند. تعدادی از کارگران لاستیک البرز نیز که در روز واقعه از محاصره ماموران فرار کرده بودند و در بازداشت به سر نمی برند نیز این ادعا را تایید کردند. اما نکته جالب تاکید مسئولان فرمانداری بر بی تاثیر بودن اعتراض کارگران بود. آنها گفتند: «پرداخت حقوق کارگران پس از هشت ماه در راستای تعهداتی بوده است که این اداره از سال گذشته در قبال حل مشکلات کارخانه متقبل شده است و هیچ ارتباطی با اعتراض 24 فروردین ماه کارگران این کارخانه ندارد.» تا ساعت 20 روز 26 فروردین ماه کارگران لاستیک البرز با امضای تعهد نامه آزاد شدند و تنها نظام علی نادری (عضو شورای اسلامی کار لاستیک البرز) همچنان در بازداشت به سر می برد که نیمه شب گذشته پس از تحمل 11 روز بازداشت سرانجام آزاد شد.

214- بازداشت یک فعال کارگری، در آستانه روز کارگر:

به گزارش سایت خبری دسترنج در 4 اردیبهشت 87؛ شیت امانی، فعال کارگری در کردستان ساعت 13 امروز - چهارشنبه - با اجرائی شدن حکمش از سوی مراجع قضایی دستگیر و روانه زندان مرکزی سنندج شد. اقبال رضانی، روزنامه نگار و فعال کارگری در سنندج با بیان این مطلب گفت: حکم دادگاه سنندج در آستانه روز جهانی کارگر برای این فعال کارگری به اجرا در آمده و برای اجرای این حکم، شیت امانی، امروز با مراجعه به نهاد قضایی خود را در اختیار ضابطان نیروی انتظامی قرار داده است. او گفت: پیش از این دادگاه سنندج حکم، شیت امانی و صدیق کریمی، از فعالان کارگری کردستان را که در روز 11 اردیبهشت ماه سال گذشته در جریان روز جهانی کارگر دستگیر شده بودند 2 سال و 6 ماه تعیین کرده بود، اما دادگاه تجدید نظر این مدت محکومیت را به 6 ماه کاهش داد. او با اشاره باینکه، صدیق کریمی، دیگر کارگر محکوم در کردستان هنوز خود را معرفی نکرده گفت: حکم امانی با توجه به حبس 45 روزه سال گذشته و سه ماه عفو مشروط به یک ماه و 15 روز تقلیل یافته است.

215- اخراج تعداد 200 تن از کارگران شاغل در کارخانه "چینی حمید" در قم :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 5 اردیبهشت 87 ؛ "علی طالبی" فعال کارگری در قم به دسترنج گفت: مدیریت علت بیکاری کارگران خود را خاموشی یکی از کوره های تولیدی و تعمیر آن عنوان کرده است. او با اشاره به اینکه کارگران اخراجی به مدت دو ماه تحت پوشش بیمه بیکاری قرار خواهند گرفت گفت: حقوق 350 کارگر شاغل در این واحد چندین ماه است که پرداخت نشده که این امر اعتراض گسترده کارگران را به همراه داشته است. "طالبی" گفت: کارگران "چینی حمید" در چند روز گذشته برای دریافت حقوق معوقه و اعتراض به اخراج 200 کارگر بارها دست به اعتصاب تجمع های اعتراضی در مقابل کارخانه زده اند.

216- تعطیلی کارخانه صنایع پمپ سمنان و بیکاری 40 کارگر:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 5 اردیبهشت 87 ؛ با تعطیلی کارخانه "صنایع پمپ سمنان انرژی" 40 کارگر شغل خود را از دست دادند. "حسین طاهرزاده" فعال کارگری در استان سمنان به دسترنج گفت: این واحد تولیدی پمپ های شوفاژ در پی بدهی سنگین به ادارات و نهادهای دولتی از جمله دارایی تعطیل شده و کلیه کارگران قراردادی با تسویه حساب از کار برکنار شدند. او گفت: مدیریت این واحد تولیدی سعی داشت تا با تغییر نام کارخانه از پرداخت مالیات شانه خالی کند اما اخذ بدهی 300 میلیونی از سوی اداره دارایی مانع از ادامه کار کارخانه شد. "طاهرزاده" گفت: وزارت صنایع برای جلوگیری از تعطیلی این واحد وارد عمل شده اما مدیریت رقبتی به ادامه تولید در کارخانه ندارد.

217- بازداشت یک فعال کارگری در آستانه روز کارگر :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 5 اردیبهشت 87 ؛ "شیت امانی" فعال کارگری در کردستان ساعت 13 امروز - چهارشنبه - با اجرائی شدن حکمش از سوی مراجع قضایی دستگیر و روانه زندان مرکزی سنندج شد. اقبال رضانی "روزنامه نگار و فعال کارگری در سنندج با بیان این مطلب به دسترنج گفت: حکم دادگاه سنندج در

آستانه روز جهانی کارگر برای این فعال کارگری به اجرا در آمده و برای اجرای این حکم "شیث امانی" امروز با مراجعه به نهاد قضایی خود را در اختیار ضابطان نیروی انتظامی قرار داده است.

او گفت: پیش از این دادگاه سندج حکم "شیث امانی" و "صدیق کریمی" از فعالان کارگری کردستان را که در روز 11 اردیبهشت ماه سال گذشته در جریان روز جهانی کارگر دستگیر شده بودند 2 سال و 6 ماه تعیین کرده بود، اما دادگاه تجدید نظر این مدت محکومیت را به 6 ماه کاهش داد.

او با اشاره باینکه "صدیق کریمی" دیگر کارگر محکوم در کردستان هنوز خود را معرفی نکرده گفت: حکم امانی با توجه به حبس 45 روزه سال گذشته و سه ماه عفو مشروط به یک ماه و 15 روز تقلیل یافته است.

218- تعداد 600 کارگر شاغل در دو واحد تولیدی ایران ترمه و تهران پتو 8 ماه است که حقوق در یافت نکرده اند:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 5 اردیبهشت 87؛ "علی طالبی" فعال کارگری در استان قم به دسترنج گفت: بیش از یک هفته است این کارگران برای جلب توجه مسوولان استان به رفع مشکلاتشان و دریافت حقوق معوقه در مقابل ادارات دولتی و ساختمان کارخانه ها دست به تحرکات اعتراضی زده اند اما تا کنون پاسخی دریافت نکرده اند.

او گفت: اگر چه دلیل تاخیر در پرداخت حقوق کارگران مشکلات مالی و رکود بازار گزارش می شود اما نبود برنامه مدیریتی صحیح دلیل اصلی مشکلات حقوقی کارگران است.

"طالبی" با اشاره به اینکه عیدی کارگران تاکنون پرداخت نشده گفت: این دو واحد تولیدی پارچه و پتو توسط یک مالک و مدیریت واحد اداره می شوند.

219- تعداد 700 تن از کارگران شاغل در 7 شرکت پیمانی خدماتی طبس بیش از دو ماه است که حقوقی در یافت نکرده اند:

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 5 اردیبهشت 87؛ "غلامرضا محمدی" فعال کارگری در طبس در این باره به دسترنج گفت: این کارگران که اغلب در نهادهای دولتی چون شهرداری، بیمارستان و راه و ترابری شهرستان طبس مشغول بکار هستند از اسفند ماه سال گذشته تا کنون حقوقی دریافت نکرده اند.

او گفت: بسیاری از کارگران با قراردادهای کوتاه 2 تا 3 ماهه در شرکت های تامین نیروی انسانی (پیمانکاری) طبس مشغول بکار هستند که بدلیل قراردادهای غیر قانونی کوتاه مدت در هنگام اخراج از مزایای شغلی بهره مند نمی شوند.

"محمدی" گفت: متأسفانه اعتراض و اعتصاب چند روز گذشته کارگران قراردادی برای دریافت حقوق و مطالبات گذشته نتیجه ای در بر نداشته است

220- بحران در دو واحد تولیدی ایران ترمه و تهران پتو ادامه دارد :

به گزارش سایت دسترنج در تاریخ 6 اردیبهشت 87؛ 600 کارگر شاغل در دو واحد تولیدی ایران ترمه و تهران پتو 8 ماه است که حقوق در یافت نکرده اند.

"علی طالبی" فعال کارگری در استان قم به دسترنج گفت: بیش از یک هفته است این کارگران برای جلب توجه مسوولان استان به رفع مشکلاتشان و دریافت حقوق معوقه در مقابل ادارات دولتی و ساختمان کارخانه ها دست به تحرکات اعتراضی زده اند اما تا کنون پاسخی دریافت نکرده اند.

او گفت: اگر چه دلیل تاخیر در پرداخت حقوق کارگران مشکلات مالی و رکود بازار گزارش می شود اما نبود برنامه مدیریتی صحیح دلیل اصلی مشکلات حقوقی کارگران است.

"طالبی" با اشاره به اینکه عیدی کارگران تاکنون پرداخت نشده گفت: این دو واحد تولیدی پارچه و پتو توسط یک مالک و مدیریت واحد اداره می شوند.

221- تعداد 5 تن از بازداشت شدگان مراسم سالگرد کشتار زندانیان سیاسی در گورستان خاوران، همچنان در در زندان اوین نگهداری می شوند:

به گزارش کمیته دانشجویی گزارشگران حقوق بشر در تاریخ 6 اردیبهشت 87؛ 5 تن از بازداشت شدگان مراسم سالگرد کشتار زندانیان سیاسی در گورستان خاوران، همچنان در در زندان اوین نگهداری می شوند. طبق گزارشهای رسیده، میثاق یزدان پناه، علی صارمی، محمد حسن نبوی و محمد علی منصوری چندی پیش پس از حدود 6 ماه حبس در بند 209 زندان اوین به بند 350 انتقال یافتند.

علی صارمی که در جریان مراسم خاوران به ایراد سخنرانی پرداخته بود، حدود 20 سال را در جریان بازداشت های مختلف در زندان به سر برده است و هم اکنون در شرایط پلاتکلیفی نگهداری می شود. گفتنی است پس از بازداشت علی صارمی، همسر وی نیز برای مدتی بازداشت و با قید وثیقه از زندان آزاد شد. همچنین پس از بازداشت محمدعلی منصوری، معصومه منصوری، دختر وی و دانشجوی دانشگاه امیرکبیر در تاریخ 3 آبان ماه پس از احضار به دادگاه انقلاب بازداشت و به مدت حدود 3 هفته در بند 209 زندان اوین نگهداری شد.

محمد حسن نبوی دیگر بازداشتی این گروه از سوی دادگاه به 4 سال حبس تعزیری محکوم شده است. در همین حال، الهام یعقوبی 30 ساله که در تاریخ 18 شهریور ماه گذشته پس از احضار به دفتر پیگیری وزارت اطلاعات بازداشت و به مدت 3 هفته در بند 209 به سر برده بود، هم اکنون برای تحمل محکومیت شش ماهه ی خود در بند 2 نسوان زندان اوین نگهداری می شود. محکومیت الهام یعقوبی در رابطه با پرونده ی همکاری وی با مجله "سرزمین آریایی" در سال 1384 است، که شعبه ی 31 دادگاه انقلاب شهر ری وی را به تحمل 6 ماه حبس تعزیری محکوم نمود.

222- تورم 40 درصدی برنج داخلی و نیایی شیر :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 6 اردیبهشت 87؛ گزارش هفتگی از وضعیت قیمت ها در سال جدید در 4 منطقه از تهران، که به صورت نمونه انتخاب شده است، حاکی از افزایش قیمت در 5 قلم از کالاهای اساسی و کاهش قیمت در 2 قلم از کالاهای می باشد.

دومین گزارش از وضعیت قیمت برخی کالاهای اساسی در سال جدید در چهار منطقه تهران حاکی از افزایش قیمت در 5 قلم از کالاهای و کاهش قیمت در 2 قلم از کالاهای می باشد. بیشترین افزایش قیمت این روزها در برنج داخلی و لبنیات مشاهده می شود. برنج داخلی با تورم 40 درصدی روبرو شده است که حاکی از نابسامانی در بازار برنج می باشد. این در حالی است که بعد از نیایی گوجه فرنگی و تخم مرغ حالا نوبت به لبنیات بخصوص شیر و افزایش قیمت آن رسیده است. گفتنی است بازارهای میوه و تره بار نیز همچنان با افزایش قیمت گوجه فرنگی روبرو می باشد.

223 - خبر فوری

صبح امروز برای جلوگیری از مراسم اول ماه مه در پارک چیتگر بیش از هزار نفر از نیروهای امنیتی و انتظامی این پارک را به کنترل خود در آوردند

صبح امروز هزاران کارگر بنا بر سنت هر ساله که طی آن در آخرین جمعه قبل از اول مه در آبشار خور این روز را گرامی می داشتند عازم پارک چیتگر شدند تا با گرامی داشت اول ماه مه به استقبال این روز بروند.

اما از اولین ساعات صبح امروز نیروهای امنیتی شامل نیروهای یگان ویژه، صدها موتور سوار با تجهیزات کامل و نیروهای انتظامی و اطلاعاتی تمامی دربهای ورودی پارک را بسته و به اتوبوسها و مینی بوسهای حامل کارگران اجازه ورود به پارک را ندادند.

با اینحال جمعهایی از کارگران با پای پیاده و از نقاط مختلف وارد پارک شدند، اما در داخل پارک نیز نیروهای امنیتی و یگان موتور سوار با تجهیزات کامل حضور پیدا کرده و بطور مرتب در داخل پارک جمعیت را تحت نظارت داشتند. بدنبال این وضعیت جمعهایی از کارگران عازم پارک جهان نما در کرج شدند و هم اکنون صدها نفر در این پارک جمع شده اند و نیروهای انتظامی و امنیتی نیز بصورت گسترده ای در آنجا حضور دارند و از رفتن خانواده ها به نقطه ای که کارگران در آن جمع شده اند جلوگیری میکنند و در حال حاضر چند نفر از کارگران از طرف نیروهای امنیتی به نگهبانی پارک برده شده اند و مشغول مذاکره هستند.

خبر های تکمیلی از مراسم پارک جهان نما متعاقبا به اطلاع عموم خواهد رسید.

اتحادیه آزاد کارگران ایران 6/2/1387

www.ettehade.net

k.ekhraji@gmail.com

224- تشدید دستگیری ها، احضارها و تهدیدات علیه فعالین کارگری در آستانه اول ماه مه :

به گزارش فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران در تاریخ 7 اردیبهشت 87؛ در آستانه روز جهانی کارگر دستگیریها، احضارها و تهدیدات علیه فعالین کارگری شدت یافته است

در استانه روز جهانی کارگر 11 اردیبهشت ماه دستگیریها، احضار به دادگاه انقلاب و تهدیدات تلفنی و یا حضوری مامورین وزارت اطلاعات علیه فعالین کارگری شدت یافته. هدف از این اعمال سرکوبگرانه ایجاد فضای رعب و وحشت برای ممانعت از برگزاری روز جهانی کارگر در روز 11 اردیبهشت ماه است.

آقای ابراهیم گوهری از فعالین کارگری شرکت واحد تهران برای چندمین بار در طی چند هفته اخیر به دادگاه انقلاب احضار شد. آقای گوهری می باید روز دوشنبه 9 اردیبهشت ماه خود را به شعبه 14 دادگاه انقلاب معرفی کند او در رابطه با پرونده سازی که بازجویان وزارت اطلاعات در سال 1384 برای او درست کرده اند و قرار است توسط فردی بنام محمدی مورد محاکمه قرار گیرد.

لازم به یادآوری است که آقای گوهری، ترابیان، مددی و تعدادی دیگر از فعالین شرکت واحد پس از اعتراضات گسترده برای داشتن سندیکای کارگری مستقل که از حقوق کارگران دفاع کند به دستور وزارت اطلاعات از کار کردن در این شرکت منع شدند. آنها همچنین از دریافت حقوق ماهیانه و داشتن بیمه و سایر امکانات کارگری محروم هستند. مدیریت شرکت واحد تهران بر روی خطوط خصوصی اتوبوس رانی در تهران فشار وارد می آورد تا از ادامه کار فعالین کارگری در این خطوط ممانعت کند

همچنین یکی از رانندگان منطقه 8 شرکت واحد تهران بنام آقای مسعود فروغی توسط کمیته کار این شرکت از تاریخ اول اردیبهشت ماه کار او به تعلیق در آمد.

همچنین در روز چهارشنبه 4 اردیبهشت ماه آقای شیث امانی یکی از فعالین کارگری بدلیل شرکت در مراسم روز جهانی کارگر در سال گذشته دستگیر و به زندان سندانج انتقال یافت.

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، دستگیریها، احضارها و تهدیدات مامورین وزارت اطلاعات علیه فعالین کارگری برای ممانعت از برگزاری روز جهانی کارگر در ایران را محکوم می کند. و از سازمان جهانی کار خواستار دخالت برای پایان دادن به نقض سیستماتیک قوانین بین المللی کار در ایران و سرکوب کارگران است.

225- تجمع مردم مقابل فرمانداری اشنویه :

در تاریخ 7 اردیبهشت 87 ، پارسیان نیوز نوشت: مردم شهرستان کردنشین اشنویه به نتیجه انتخابات معترضند. مردم اشنویه در حمایت از مهندس خضری به خیابانها ریخته اند و جلو فرمانداری تجمع کرده اند. مردم شدیداً خواستار توجه

با این مسولین و اعزام بازرسین بی طرف از طرف مدیران ارشد نظام هستند. ن حال، فخر علی نیکبخت، مدیر اجرایی ستاد انتخابات آذربایجان غربی تعداد واجدین شرایط شرکت در انتخابات مرحله دوم را در حوزه نقده و اشنویه 118 هزار و 885 نفر خواند و افزود: علی زنجانی حسنلویی با کسب 36 هزار و پنج رای از مجموع 71 هزار و 887 رای ماخوذه این شهرستانه عنوان نماینده منتخب این حوزه شناخته شد.

226 – میزان 10 درصد کارگران ایران قرارداد دائم دارند:

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 7 اردیبهشت 87 ؛ دبیر اجرایی خانه کارگر استان کرمانشاه گفت: یکی از بزرگترین مشکلات جامعه کارگری پایین بودن حداقل دستمزد تعیین شده برای این قشر و عدم همخوانی آن با تورم و اوضاع اقتصادی جامعه است. *حق خواربار در نظر گرفته شده برای کارگران ماهانه معادل قیمت خرید دو عدد کبریت است!

جواد اکبری افزود: حداقل دستمزد تعیین شده برای کارگران پاسخگوی معیشت حداقلی آنها نیست. اکبری قراردادهای موقت را از دیگر مشکلات جامعه کارگری برشمرد و اظهار کرد: سالهای متوالی است که می گوئیم کارگران بواسطه این قرار دادهای موقت امنیت شغلی ندارند، ولی هر دولتی که روی کار می آید وضع بدتر می شود و اکنون کار بجایی رسیده که کمتر از 10 درصد کارگران کشور قرارداد دائم دارند. وی تصریح کرد: یکی دیگر از مشکلات جامعه کارگری عدم نظارت دولت به پرداختی و حقوق کارگران است. متاسفانه در حال حاضر یکسری قراردادهای سفید امضا متداول شده و کارگران نیز بعلت نیازمندی هایی که دارند به این قراردادها تن می دهند و با حقوق کمتر از آنچه که قانون مشخص کرده کار می کنند.

اکبری با اشاره به پایین بودن میزان حق مسکن و خوار و بار کارگران گفت: حق مسکن کارگران ماهانه 5000 تومان و حق خوار و بار آنها ماهانه 80 تومان در نظر گرفته شده که پول دو عدد کبریت است و اگر نباشد آبرومندان تر است. وی شیوه پرداخت بن های کارگری به صورت نقدی را نیز مناسب ندانست.

وی خواستار توجه بیشتر مسولین به جامعه کارگری شد و افزود: البته این خواسته به معنی عدم حمایت از کارفرمایان نیست و ما نیز می دانیم باید کارگاه تولیدی وجود داشته باشند تا کارگران بتوانند در آن کار کنند. اکبری با انتقاد از طرح اعطا تسهیلات به بنگاه های زود بازده، گفت: اگر این تسهیلات صرف احداث واحدهای تولیدی

بزرگ می‌شد شاهد نتیجه بخشی بهتری بودیم.
وی افزود: با تسهیلاتی که از این محل در استان پرداخت شده باید حداقل 50 هزار شغل ایجاد می‌شد، ولی اکنون تنها 10 تا 15 هزار شغل آن هم بصورت موقت ایجاد شده است

(* 227- خشکسالی کشور را تهدید می‌کند!

به گزارش روزنامه اعتماد در تاریخ 7 اردیبهشت 87، بسیاری از کارشناسان نسبت به بروز خشکسالی و ادامه آن در کشور هشدار داده و خواستار تدوین برنامه ای جامع برای مقابله با این پدیده طبیعی که پیامدهای زیان بار اقتصادی-اجتماعی و فرهنگی خواهد داشت، هستند. همین روزنامه طی گزارشی نوشت: «همراه با گرم شدن کره زمین میزان بارندگی در ایران بین 20 تا 25 درصد کاهش پیدا می‌کند که همراه با به وجود آمدن ناهنجاری های اجتماعی است. با وجود اینکه امسال 15 استان کشور درگیر آسیب های ناشی از خشکسالی خواهند شد باز هم ایران آمادگی مقابله با این بحران را ندارد.»
در این گزارش ضمن انتقاد از نبود برنامه ای روشن از سوی رژیم جمهوری اسلامی ایران در برابر پدیده خشکسالی از قول اعضای هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد تاکید می‌گردد: «در حال حاضر می‌توان خشکسالی ها را با اطلاعات ماهواره ای دنبال کرد و به محض اینکه تشخیص داده شود، خشکسالی ممکن است پیش آید، برنامه ریزی های صورت گرفته را اجرایی کرد، ولی اکنون چنین برنامه ریزی در کشور ما وجود ندارد، همه خشکسالی ها به دنبال خود افزایش دما، افزایش سرعت باد و حمله آفات را دارند، کشور هیچگونه آمادگی در این زمینه ندارد.»
در عین حال کارشناسان بخش کشاورزی در آخرین ارزیابی خود از خشکسالی کشور اعلام داشته اند: «الگوی مناسب در مقابل خشکسالی و شرایط بی آبی طراحی نشده و هیچ یک از ماشین آلات، بذر، نهال و جز اینها شرایط خشک کشور تطابق ندارد و این پیامدهای خشکسالی را گسترده و جدی و عمیق می‌سازد.» در حال حاضر در برخی استان ها، کمیته ای تحت نام ستاد بحران برای مقابله با خشکسالی تشکیل گردیده ولی به گفته کارشناسان این ستادها از برنامه مدون و تسهیلات مالی لازم برخوردار نیستند. پدیده خشکسالی نه تنها سبب نابودی بخش بزرگی از چرخه تولید کشاورزی، دامپروری ایران می‌شود، بلکه امنیت غذایی مردم را به مثابه جز مهم امنیت ملی به خطر انداخته و از این نظر می‌تواند تاثیری زیان بار بر سرنوشت حال و آینده میهن ما داشته باشد.

اخبار مبارزات کارگران ایران ،

هفته دوم اردیبهشت ۱۳۸۷ (آوریل و مه ۲۰۰۸)

228- کارگران کارخانه چینی حمید از اول ماه در اعتصاب هستند:

بر اساس اخبار دریافتی از کارخانه چینی حمید کارگران زحمت کش این کارخانه از روز اول اردیبهشت تا امروز 87.2.7 در اعتراض به وضعیت بد معیشتی و حقوق و مزایای معوقه خود دست به حرکت اعتراضی زده اند. این کارگران با اعتصاب و تجمع جلوی در کارگزی کارخانه خواستار پاسخگویی کارفرما در قبال این اجحاف در حق خود شدند. قابل ذکر است که وضعیت این کارخانه به شدت بحرانی است. یکی از کارگران به فریاد کارگر گفت: «پیش از عید تعداد 150 کارگر این کارخانه يك جا اخراج و به بیمه بیکاری ارجاع داده شدند. به این کارگران هیچ گونه حقوقی تعلق نگرفت و وضعیت معیشتی آنان بسیار بد است. در حال حاضر واحدهای تولیدی چینی حمید فقط با 109 کارگر مشغول به کار است که این کارگران از اول سال جدید هیچ گونه حقوق و مزایایی دریافت نکرده اند و این در حالی است که هنوز حقوق چند ماه از سال گذشته و همچنین بن، عیدی و سایر مزایا نیز به آنان پرداخت نشده است. کارگران اعلام کرده اند که تا دست یابی به کلیه حقوق دست از این اعتراض نخواهند کشید.

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

87.2.7

229- مرگ سه کارگر نقاش:

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 8 اردیبهشت 87: امروز جمشید طالبی - رئیس انجمن صنفی کارگران نقاش ساختمانی استان تهران - در گفتگو با دسترنج از مرگ سه کارگر نقاش در حین کار، از ابتدای سال جاری خبر داد. او علت مرگ این کارگران را سقوط از داربست عنوان کرد و گفت: این حوادث به خاطر بی احتیاطی کارگران اتفاق نیفتاده است بلکه

به دلیل عدم رعایت نکات ایمنی و نبود تجهیزات ایمنی اتفاق افتاده است.

رئیس انجمن صنفی کارگران نقاش ساختمانی استان تهران درباره حمایت بیمه از خانواده های کارگرانی که در حین کار فوت می کنند گفت: هیچ یک از این کارگران مشمول خدمات بیمه تامین اجتماعی نمی شوند چون در هنگام حادثه بیمه نبوده اند.

یک خبرگزاری نزدیک به دولت (فارس) در این باره گزارش داد: دولت محمود احمدی نژاد رئیس جمهوری اسلامی ایران یازدهم آذرماه سال گذشته، قانون بیمه های اجتماعی کارگران ساختمانی را برای ابلاغ به وزارت رفاه و تامین اجتماعی امضا کرده بود اما بر اثر اشتباه دبیرخانه معاونت اجرایی ریاست جمهوری که ابلاغ مکاتبات نهاد ریاست جمهوری توسط آن صورت می گیرد، این قانون با 140 روز تاخیر در ساعت 9:40 دقیقه مورخ سوم اردیبهشت از طریق شبکه الکترونیکی پیام دولت که مکاتبات رسمی از طریق آن منتشر می شود، ابلاغ شده است

(* 230- وزیر رفاه: قانون به من نگفته خط فقر را به مردم اعلام کنم :

به گزارش آسمان دیلی نیوز در تاریخ 8 اردیبهشت 87، وزیر رفاه با وجود ابلاغ قانون بیمه کارگران ساختمانی از سوی رئیس جمهور که بر اساس آن کارگران شاغل در کارهای ساختمانی، نزد سازمان تامین اجتماعی بیمه می شوند، گفت: بر اساس قانون مجلس شورای اسلامی، بیمه کارگران ساختمانی برای سال جاری مسکوت مانده و از چرایی آن اطلاعی ندارم. به گزارش خبرنگار «اجتماعی» ایسنا مصری در حاشیه حضور در شبکه رادیویی تهران، در جمع خبرنگاران در پاسخ به سؤال خبرنگاری مبنی بر سرانجام اعلام خط فقر، لبخندی زد و گفت: یکبار به من بگوئید اعلام خط فقر به چه دردی می خورد. وی ادامه داد: باور کنید خیلی بررسی کردم تا ببینم اعلام رقم خط فقر به چه دردی می خورد؛ این در حالیست که این آمار برای دست اندرکاران مهم است.

مصری در پاسخ به سؤال خبرنگار دیگری که پرسید: در اردیبهشت ماه سال جاری، رقم خط فقر شدید باید اعلام شود، اظهار کرد: خط فقر شدید يك دلار است.

نحوه محاسبه خط فقر يك دلاری بر اساس تورم و محاسبه صندوق بین المللی پول نیز سؤال خبرنگار ایسنا بود که وزیر رفاه در پاسخ به آن گفت: يك دلار، يك دلار است.

مصری در حالی این پاسخ را داد که محاسبه خط فقر شدید (يك دلاری) که توسط صندوق بین المللی پول و تورم کشورها محاسبه می شود، متفاوت از دلار معامله شده در بازار است.

وزیر رفاه در برابر این اظهارات افزود: شما بفرمایید دو دلار! مگر چقدر می شود؟ مهم فقر شدید هر کشور است؛ یعنی افرادی که توانایی تامین حداقل خوراک خود را نداشته باشند.

وی ادامه داد: اگر فرض کنیم تورم 100 درصد افزایش پیدا کند، خط فقر يك دلاری، دو دلار می شود.

مصری در برابر این گفته که اعلام خط فقر توسط وزارت رفاه، وظایف این وزارتخانه در قبال جامعه هدف را معین می کند،

یادآور شد: ما وظایف خودمان را انجام می دهیم و به مراکزی که باید برنامه ریزیهای لازم را انجام دهند، آمار را اعلام می کنیم.

به گزارش ایسنا وی در پاسخ به این که مگر قانون وزارت رفاه را مکلف به اعلام خط فقر نکرده است؟ گفت: قانون هزاران موضوع را اعلام کرده، اما به من اعلام نکرده که خط فقر را به مردم اعلام کنم! من خط فقر را به دست اندرکاران می دهم. شما هم فرض کنید خط فقر شدید اگر در دنیا دو دلار باشد، خوشبختانه ما تحت پوششی نداریم که کمتر از دو دلار مستمری دریافت کنند.

وی در پاسخ به سؤال ایسنا در مورد تحول بزرگ اقتصادی سال جاری دولت، با اشاره به این که تحولات اقتصادی در راستای کاهش فاصله حداقل و حداکثر درآمدهاست، خاطرنشان کرد: فاصله های درآمدی باید کاهش یابد.

231- راهپیمایی روز جهانی کارگر در مسیر منتهی به قبرستان:

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 8 اردیبهشت 87 : فرمانداری قزوین در اقدامی عجیب مسیر برگزاری

راهپیمایی کارگران قزوین در اول ماه مه را مسیر معمول تشییع جنازه در این شهر اعلام کرد.

"عید علی کریمی" فعال کارگری در استان قزوین به دسترنج گفت: طی این مجوز محل برگزاری مراسم روز جهانی کارگران از جلوی امامزاده اسماعیل به سمت مزار شهدا، یعنی مسیر همیشگی تشییع جنازه تعیین شده است.

او گفت: نهاد مربوطه در عملکردی مخرب به جای ارج نهادن به مقام و منزلت کارگران و ایجاد شور و شعف، خشم و انزجار جامعه کارگری را برانگیخته است.

کریمی با اشاره به اینکه با نامه نگاری به فرمانداری قزوین خواستار تغییر مسیر راهپیمایی از قبرستان به خیابان

های اصلی شهر هستیم گفت: خواست ما برگزاری مراسم با شکوه در مسیر منتهی به میدان های "سبزه میدان"،

"ولیعصر" و "میرداماد" در داخل شهر است.

232- تشدید سرکوب و پیگردهای امنیتی در مقابل مطالبات کارگری در آستانه اول ماه مه:

*تماس تلفنی تهدید آمیز نیروهای اطلاعاتی و متعاقب آن دستگیری گروهی از فعالین کارگری، خودداری از صدور مجوز برای برگزاری مراسم مستقل اول ماه مه در تهران و شهرستان ها، محاصره کامل پارک چیتگر تهران و....

روشنگری: حراستی ها در دانشگاهها با صدور پی در پی احکام انضباطی، تعلیق از تحصیل، ممنوع ورود کردن دانشجویان به دانشگاه و وزارت اطلاعات رژیم با پیگرد دائمی فعالین دانشجوی و دستگیری و شکنجه آنان سعی می کند جلوی فعالیت های دانشجویی را بگیرند و دانشگاه را به پادگان تبدیل کنند. تاکنون علیرغم همه تقلاهایشان نتوانسته اند و اگر ذره ای عقل و شعور و قدرت جمع بندی واقعیت می داشتند باید پی می بردند که شیوه سرکوب و ارباب جواب نمی دهد.

دستگاههای سرکوب رژیم همین برخورد را با فعالین مسایل زنان صورت می دهند تا صدای اعتراض زن ایرانی علیه آپارتاید جنسی و قوانین قرون وسطایی و مردسالارانه را خفه کنند. اما دستگیری فعالین زنان، صدور احکام شلاق، جلوگیری از برگزاری اجتماعات، تهدید و توطئه، بستن نشریات، فیلترینگ سایت ها نتوانسته است صدای اعتراض زنان را خاموش کند و این صدا علیرغم فشارهای دائمی نیروهای امنیتی و اطلاعاتی رژیم زنده و فعال است.

با این دو نمونه کاملاً روشن است که تشدید فشارهای روزهای اخیر از سوی نیروهای امنیتی و اطلاعاتی علیه فعالین کارگری، تماس تلفنی با این فعالین و تهدید به مجازات و دستگیری در صورت برگزاری مراسم مستقل اول ماه مه، خودداری از صدور هر گونه مجوز برای برگزاری مراسم مستقل اول ماه مه در تهران و شهرستان ها، بازداشت گروهی از فعالین کارگری و بالاخره محاصره کامل پارک چیتگر تهران در صبح روز جمعه هفته جاری برای جلوگیری از برگزاری مراسم گرامی داشت اول ماه مه محکوم به شکست است. صدای کارگران ایران را با این ترفندها نمی توان خاموش کرد. اگر سرکوب می توانست جلوی اعتراضات کارگری را بگیرد، قاعدتاً صدور حکم وحشیانه شلاق به خاطر شرکت در راهپیمایی اول ماه مه در فرودین ماه گذشته و اجرای این حکم ظالمانه و وحشیانه در حق پنج نفر از فعالین کارگری باید موثر می شد و نیازی به این نمی بود که به پارک چیتگر تهران لشگرکشی کنند و صدها موتور سوار با تجهیزات کامل و نیروهای انتظامی و اطلاعاتی در مقابل تمامی درهای ورودی پارک مستقر شوند تا جلوی ورود اتوبوس ها و مینی بوس های حامل کارگران را بگیرند و مانع ورود آنها به پارک شوند.

البته باید تاکید کرد که دستگاه های امنیتی و انتظامی رژیم علیرغم وقوف به بی حاصل بودن کارشان چاره ای جز پناه بردن به این روش های شکست خورده ندارند. جمهوری اسلامی هر مساله ای را که نتواند پاسخ دهد، سعی می کند صورت آن را پاک کند. جمهوری اسلامی از تشکل یابی مستقل کارگران، از بیان مستقل خواست ها و مطالبات آنها از زبان خودشان بیش از هر چیز وحشت دارد، زیرا می داند که در این صورت، کارگران هم حکم "باطل شد"! به شعارهای عوامفریبانه و ضد مردمی رژیم خواهند کوبید و هم سنگر اصلی ارتجاع را به عنوان عامل اصلی فلاکت و سیه روزی خود و مردم ایران نشانه خواهند گرفت. به همین جهت است که هر سال به همین روش های سرکوبگرانه پناه می برند تا به هر طریق که شده صدای اعتراض کارگرانی که ماهها حقوق نگرفته اند و از یک برده هم بی حقوق ترند در جایی شنیده نشود. اما سرکوب، توطئه، تهدید و دستگیری فعالین کارگری و جلوگیری از برگزاری مراسم مستقل اول ماه مه، فقط خشم و نفرت کارگران را از رژیم ضد کارگری اسلامی حامی سرمایه افزایش می دهد و عزم کارگران و فعالین مستقل کارگری را برای بیان مطالبات خود قوی تر می سازد. کارگران ایران "مساله ای" نیستند که رژیم سرکوبگر ولایت مطلقه بتواند صورت آن را با روش های امنیتی به سادگی پاک کند.

جزئیات بیشتر در مورد دستگیری و پیگرد فعالین کارگری و جلوگیری از برگزاری مراسم اول ماه مه در پارک چیتگر تهران را در لینک های زیر در روشنگری بخوانید:

1/ گزارشی از لغو همایش کارگران به مناسبت اول ماه مه در پارک چیتگر تهران

<http://www.roshangari.net/as/sitedata/20080426000310/20080426000310.html>

2/ نیروی انتظامی با اشغال پارک چیتگر تهران از برگزاری مراسم اول ماه مه جلوگیری کرد

<http://www.roshangari.net/as/sitedata/20080425230700/20080425230700.html>

3/ تشدید دستگیری ها، احضارها و تهدیدات علیه فعالین کارگری در آستانه اول ماه مه

<http://www.roshangari.net/as/sitedata/20080426024613/20080426024613.html>.

233 - کارگران ایران خودرو روز جهانی کارگر را با اعتراض علیه دستمزدها گرامی می دارند :

- اعلامیه‌ای به مناسبت روز جهانی کارگر :

در پیامی به سایت دسترنج در تاریخ 9 اردیبهشت 87 آمده است؛ روز جهانی کارگر را به شما تبریک می‌گوییم. متشکریم از انعکاس اخبار کارگری.

صداقت و عدم گزینشی خبرها می‌تواند کمک شایانی در راهی که گرفته‌اید موثر باشد. راستی چرا اطلاعیه کارگران ایران خودرو را به مناسبت روز جهانی کارگر منعکس نکردید؟ نمی‌دانیم چه بگوییم شاید قضاوت زود است. موفق باشید

کارگران ایران خودرو

گفتنی است متن کامل آنچه پیام کارگران ایران خودرو به مناسبت روز جهانی کارگر عنوان شد، به این شرح است؛ کارگران ایران خودرو روز جهانی کارگر را با اعتراض علیه دستمزدها گرامی می‌دارند.

روز کارگر روز همبستگی کارگران را به همه کارگران جهان تبریک می‌گوییم.

دوستان روز اول ماه می، روز جهانی کارگر است. این روز، روز همبستگی بین‌المللی کارگران سراسر جهان است. روز

کارگر، روز اعتراض علیه جهان سرمایه‌داری، علیه ظلم و ستم، علیه خفقان و علیه بربریت است.

سالها پیش کارگران شهر شیکاگو برای بدست آوردن حقوق خود دست به مبارزه بزرگی زدند و خیلی از کارگران جان خود را

در این راه از دست دادند. امروز سالها از آنروزها می‌گذرد و کارگران همچنان برای بدست آوردن ابتدایی‌ترین حقوق خود

مبارزه می‌کنند و هزاران کارگر نیز برای تداوم این روز جان باخته و یا از کار بیکار و اخراج شده‌اند یا در بسیاری از

کشورها کارفرمایان نه تنها این روز را قبول ندارند بلکه با انواع کارشکنی‌ها مانع حضور کارگران در این روز می‌شوند و

کشور ما نیز یکی از این کشورها است.

دولت ایران در اثر مبارزات کارگران تعطیلی این روز را پذیرفته است ولی اجازه حضور کارگران را برای گرامیداشت این

روز را نمی‌دهد. هنوز ما کارگران نتوانسته‌ایم آزاد و رها بدون حضور پلیس این روز را آن طوری که دوست داریم گرامی

بداریم. دولت حتی اجازه برگزاری یک جشن ساده در کنار خانواده‌هایمان را به ما نمی‌دهد. در کشور ما چند سال پیش عده‌ای

خواستند بدون دخالت دولت مراسم روز کارگر را جشن بگیرند. دولت نه تنها این مراسم را به هم زد بلکه دهها کارگر را در

شهر کوچک سقز دستگیر و زندانی کرد و هنوز که سه سال از این ماجرا گذشته است ولی دولت دست از سر کارگران شرکت

کننده در مراسم بر نمی‌دارد.

محمود صالحی یکی از این کارگران است که چندین ماه به جرم شرکت در جشن اول ماه می در شهر سقز به زندان رفت و

چندین کارگر نیز به جرم شرکت در مراسم روز کارگر شلاق خوردند. شیث امانی تازه به همین جرم دستگیر شده است. اگر

روز کارگر تا به امروز به یک روز بزرگ تبدیل شده است مدیون زحمات هزاران کارگری است که در این راه جان باخته‌اند و

یا زندانی و از کار اخراج شده‌اند.

اگر روز کارگر امروز برای ما کارگران یک روز بزرگ به حساب می‌آید به نیروی خودمان و تداوم مبارزه ما برای زنده

نگهداشتن این روز است.

ما کارگران ایران خودرو بار دیگر درود بی‌پایان خودمان را نثار تمام جان باختگان راه آزادی کارگران کرده و یکبار دیگر

ضمن تعطیلی شرکت همزمان با میلیون‌ها کارگر سراسر جهان روز خودمان را گرامی خواهیم داشت و همچنان برای بدست

آوردن یک زندگی بهتر و رسیدن به خواسته‌هایمان تلاش خواهیم کرد.

دوستان کارگر

امسال در حالی این روز را گرامی می‌داریم که جهان سرمایه‌داری همچنان با چهره عریان خود به استثمار وحشیانه ما

کارگران ادامه می‌دهد و روز به روز به ثروت خود از دسترنج ما کارگران اضافه می‌کند و شرکت ما با کسب سودهای

میلیاردی به ناامنی شغلی و گسترش شرکت‌های پیمانکاری و کاهش هزینه‌ها افتخار می‌کند.

امسال در حالی روز کارگر را گرامی می‌داریم که بسیاری از همکارانمان دیگر در میان ما نیستند. بسیاری بازنشسته شده و

جای خود را به ما جوانان داده‌اند. عده‌ای نیز به علت شرایط نادرست کار جان خود را از دست داده‌اند و بعضی دچار حادثه

شده و در کنج خانه نشسته‌اند.

امسال در حالی روز کارگر را گرامی می‌داریم که بسیاری از همکارانمان اخراج شده و کار خود را از دست داده‌اند.....

1- روز کارگر باید تعطیل رسمی اعلام گردد

روز کارگر یک روز جهانی و روز همبستگی کارگران سراسر جهان است. این روز در سراسر جهان تعطیل بوده و هیچ دولتی و کارفرمایی حق ندارد کارگران را چه با زور، چه با اضافه کاری و غیره در سر کار نگه بدارند، ولی متأسفانه هنوز 80 درصد شرکت‌های ایرانی این روز را تعطیل نمی‌کنند و با ترفندهای خاص کارگران را وادار به حضور در سر کار می‌کنند و هیچ قانونی نیست جلو این کارفرمایان متخلف را بگیرد. روز کارگر باید یک تعطیل سراسری برای همه مردم باشد و با هر کارفرمایی متخلف از این قانون باید برخورد شود.

2- آزادی مراسم روز کارگر

روز کارگر روز اعتراض کارگران علیه بی‌عدالتی‌ها می‌باشد. هیچ دولتی حق ندارد مانع حضور کارگران در مراسم خاص خود شود. کارگران آزاد هستند که این روز را جشن بگیرند، در این روز به خیابانها بیایند و در کنار هم این روز را گرامی بدارند. شرکت در مراسم روز کارگر مجوز نمی‌خواهد. این روز را سازمان جهانی کار به رسمیت شناخته و دولت ایران حق ندارد برای برگزاری مراسم روز کارگر مانع تراشی کند.

3 - ما امنیت شغلی می‌خواهیم

امنیت شغلی بزرگترین مشکل ما کارگران می‌باشد. متوقف شدن طرح استخدام کارگران، ادامه اخراج‌ها و بی‌کارسازی‌ها، تداوم قراردادهای موقت، وجود شرکت‌های پیمانکاری و عدم استخدام کارگران روز بروز باعث ناامنی شغلی گردیده و قدرت چانه‌زنی را از ما کارگران سلب کرده است. ما خواهان استخدام همه کارگران قراردادی هستیم.

4 - ما خواهان انحلال شرکت‌های پیمانکاری هستیم

شرکت‌های پیمانکاری انگلی بیش نیستند. آنها هیچگونه نقشی در تولید ندارند. شرکت‌های پیمانکاری یک دلال و یک واسطه برای استثمار ما کارگران هستند. متأسفانه هر روز بر تعداد آنها اضافه می‌شود. ما خواهان انحلال شرکت‌های پیمانکاری می‌باشیم.

5 - اعتراض علیه دستمزدها

دستمزد باید متناسب با تورم در جامعه تعیین شود. دستمزد اعلام شده حتی کفاف یک روز زندگی ما را نمی‌دهد. هر روز که می‌گذرد بر اثر بالا رفتن تورم که در مسکن به دوپست درصد رسیده است و در بعضی از اقلام نیازهای زندگی مثل مواد خوراکی و دارویی غیر قابل تحمل شده است. اجاره‌خانه‌ها روز به روز گران‌تر می‌شود. کرایه‌ها و شهریه مدارس و دانشگاهها افزایش و محدود کردن دانشگاه‌های دولتی گسترش دانشگاه‌های غیرانتفاعی برای کسب سود، افزایش پول آب و گاز، برق و تلفن و عوارض شهرداری و افزایش جرایم برای کسب درآمد دولت چه توجیهی برای افزایش پنج درصد دستمزدها و آنهم بدون افزایش سایر سطوح مزی می‌ماند مثل حق مسکن، حق خواربار و بن کالا دارد. این دستمزدها برای ما غیر قابل پذیرش است. دولت با ترفند 20% افزایش حقوق اعلام می‌کند ولی عملاً چنین نیست و فقط 5% به حقوق ما کارگران اضافه شده است. با تورم 50% چطور می‌شود با دستمزد 5% زندگی کرد؟ در کجا حق مسکن 10000 هزار تومان و حق خواربار 450 تومان می‌باشد.

6- ما انحلال تعاونی مسکن کارگران را محکوم می‌کنیم

ما گرفتن یک میلیون تومان از کارگران و انداختن 60% هزینه ساخت مسکن را نمی‌پذیریم. ما خواهان فعالیت تعاونی‌های کارگری با حمایت دولت، واگذاری زمین‌های دولتی، وام‌های بدون بهره و افزایش و توزیع کالاهای اساسی در فروشگاه‌های تعاونی می‌باشیم.

7 - خصوصی سازی محکوم است

ملی کردن تجارت خارجی و ملی کردن اموال سرمایه داران در جهت منافع مردم یکی از خواسته‌های مردم در انقلاب 57 بود. پناه بردن به دامن بخش خصوصی که از دسترنج ما کارگران و از طریق رانت خواری و بورس بازی پولدار شده‌اند امروز افتخار دولت نهم است. روند خصوصی سازی برای ما کارگران غیر قابل پذیرش است. واگذاری شرکتها به بخش خصوصی یعنی استثمار مضاعف ما کارگران می‌باشد. ما طرح کردن واگذاری شرکت را به بخش خصوصی محکوم می‌کنیم. ما اجازه واگذاری بخشهای شرکت را به بهانه کوچک سازی به ساپکو و ایساکو و ایبیسکو را نخواهیم داد.

8 - اجرای قانون بازنشستگی سخت و زیان آور

طرح مجلس با ملزم کردن کارفرمایان برای پرداخت 4% بیمه و شرط بدون حقوق کارگر در طی بیست سال یک طرح ضد کارگری است. ما خواهان لغو این مصوبه و خواهان اجرای قانون بازنشستگی پیش از موعد در کارهای سخت و زیان آور بدن قید و شرط می‌باشیم.

9 - اعتصاب حق مسلم است

اعتصاب برای بدست آوردن حقوق خود یک حق قانونی است. شرکت در اعتصاب در هیچ یک از قوانین بین‌المللی جرم نیست. دوستان ما سال 84 به جرم شرکت در اعتصاب از کار اخراج شده‌اند. ما خواهان بازگشت کارگران اخراجی به سرکار

و خواهان حق اعتصاب می‌باشیم.

10 - امنیت جانی و بهداشتی

به علت بی توجهی به مسایل امنیتی و سلامتی هر سال دهها نفر از دوستان کارگر دچار حادثه شده و سلامتی خود را از دست دادند. متأسفانه بازرسان وزارت کار هیچ گونه نقشی در کاهش حوادث ندارند. وجود ماشینهای فرسوده، افزایش فشار کاری، وجود شرکتهای پیمانکاری، بی توجهی به حقوق کارگران یکی از عوامل حادثه در شرکت می‌باشد. با عدم نظارت کافی از سوی دستگاههای مسنول، جان کارگران همیشه در مخاطره قرار دارد. ما خواهان افزایش ایمنی محیط کار با حضور بازرسان کار و تشکیل کمیته‌های ایمنی با حضور نمایندگان کارگران می‌باشیم.

11 - توقف اخراجهای بی‌رویه

امروز کارگران مثل آب خوردن اخراج می‌شوند. هیچ قانون و مرجعی برای رسیدگی به این کار وجود ندارد. کافی است مسنولی از کارگری خوشش نیاید، کافی است که دو نفر در یک فشار روانی با هم درگیر شوند تا بلافاصله بدون کوچکترین ترحمی کارگر از کار اخراج شود. هیچ مرجعی هم نیست تا کارگر به آنجا پناه ببرد. سالانه دهها نفر از همکارانمان با این روش از کار اخراج می‌شوند. در آستانه سال 87 دهها نفر از کارگران به علت عدم رضایت از کار اخراج شدند. این رویه یک رویه ظالمانه بوده که باید متوقف گردد و اخراج کارگران طبق قانون کار باید با حضور نماینده کارگران امکان پذیر گردد. ما اخراج دهها نفر از کارگران قطعه سازیهای تحت پوشش ایران خودرو، بخصوص اخراج کارگران همگام و پرس ایران خودرو را محکوم و خواهان بازگشت به کار آنان می‌باشیم.

12 - تشکیل تشکلهای کارگری

ایجاد تشکل خواست و حق مسلم ماست. اگر ما تشکل داشته باشیم دیگر کسی نمی‌تواند کارگر را بدون علت اخراج کند. اگر ما تشکل داشته باشیم دولت نمی‌تواند برای تورم 200 درصدی مزد 5 درصدی اضافه کند. در هیچ کجا دنیا شرکتی با چهل هزار کارگر فاقد تشکل نمی‌باشد. مدیریت حتی قانون کار را قبول ندارد. طبق قانون کار هر کارگاهی بالای بیش از سی و پنج نفر باید شورا داشته باشد. با این قانون در شرکت ما باید حداقل بیش از بیست تشکل وجود داشته باشد چون شرکت ما بیش از بیست کارگاه بالای صد نفر کارگر دارد. چند سال است مدیریت حتی اجازه برگزاری انتخابات شوراهای اسلامی را هم نمی‌دهد. ما خواهان تشکیل تشکلهای کارگری می‌باشیم.

13 - آزادی حق مسلم ماست

آزادی تشکلهای، آزادی بیان، آزادی فعالیت سندیکایی، آزادی تشکلهای صنفی و آزادی شرکت در مراسم روز کارگر حق مسلم و جزء حقوق پذیرفته شده در چوابع بین المللی است. رئیس سندیکای کارگران شرکت واحد و یکی از کارگران شهرستان سنج در به جرم شرکت در مراسم روز کارگر دستگیر و زندانی کرده‌اند. دهها نفر از معلمان و دانشجویان و زنان را به جرم شرکت در مراسم خود که خواستار ابتدایی‌ترین حقوق خود بودند، بازداشت کرده‌اند. ما خواهان آزادی تمامی زندانیان صنفی می‌باشیم.

14 - اتحاد و همبستگی رمز بقای ماست

ما از مبارزات تمام اقشار جامعه از جمله معلمان دانشجویان و زنان و کارگران و کشاورزان حمایت می‌کنیم. ما همبستگی خودمان را با مبارزات کارگران شرکت واحد و کارگران نیشکر هفت تپه و کارگران کیان تایر و کارگران سراسر جهان که برای حقوق خود مبارزه می‌کنند اعلام می‌کنیم.

زنده باد اول ماه می روز جهانی کارگر

زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران جهان

جمعی از کارگران ایران خودرو

نهم اردیبهشت 1387

234- پذیرش بی‌قانونی از ترس اخراج و بیکاری:

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 9 اردیبهشت 87، کارگران قراردادی شرکت مرغ و جوجه البرز قزوین با قراردادهای سفید امضا به کار مشغول شده و با وجود ظلم و اجحاف در شرکت، از ترس اخراج و بیکاری، اعتراضی به عملکرد مدیریت نمی‌کنند. 40 کارگر قراردادی شرکت مرغ و جوجه البرز با وجود 12 ساعت کار در شرکت، کمتر از حداقل دستمزد حقوق دریافت می‌کنند.

"عید علی کریمی" فعال کارگری در قزوین در این باره به دسترنج گفت: حق اضافه کاری و شیفت کاری روز جمعه تاکنون برای این کارگران محاسبه و پرداخت نشده است.

او گفت: این کارگران با قراردادهای سفید امضا به کار مشغول شده و با وجود ظلم و اجحاف در شرکت، از ترس اخراج و بیکاری، اعتراضی به عملکرد مدیریت نمی‌کنند.

235 - نامه سرگشاده به :

- اتحادیه های کارگری دسر اسر جهان.
- نهادها ، شخصیت ها وسازمانهای مدافع حقوق بشر
- فعالین کارگری دسر اسر ایران
- رسانه های جمعی وهمه نهادهای اجتماعی

به زندانی کردن فعال کارگری "شیت امانی" اعتراض کنید!

شیت امانی کارگر کارخانه نساجی کردستان و یکی از بنیان گذاران "اتحادیه سراسری کارگران ایران" توسط دولت جمهوری اسلامی زندانی شده است.

شیت امانی نماینده کارگران کارخانه نساجی کردستان در چند دوره اعتصاب و اعتراض دسته جمعی برای کسب دستمزدهای معوقه علیه اخراج کارگران در نساجی کردستان بوده است. شیت امانی نماینده ومدافع کارگران در هیئت حل اختلاف در مراجع اداری و قضایی استان کردستان بود. شیت امانی از طرف نیروهای امنیتی به خاطر شرکت در اعتراضات کارگری و برگزاری روز اول مه روز جهانی کارگر در سال 87 به همراه دوازده نفر دیگر از کارگران بازداشت شد. بعد از دو ماه شکنجه وزندان شدن با قید وثیقه از زندان آزاد شد. شیت امانی ابتدا در دادگاه بدوی به اتهام برگزاری مراسم روز کارگری دو سال و شش ماه زندان محکوم شد که با اعتراض در شعبه تجدید نظر سرانجام حکم ایشان به شش ماه حکم قطعی زندان، دو بیست هزار تومان وجه نقدی و بیست ضربه شلاق محکوم شد. روز چهارم اردیبهشت 87 هنگام مراجعه ایشان به محل دادگاه سندانج برای پیگیری پرونده اش شیت امانی توسط نیروهای انتظامی دستگیر و روانه زندان گردید.

همانطور که اطلاع دارید شیت امانی به اتهام برگزاری اول ماه مه و فعالیتهای صنفی و کارگری زندانی شده است سرکوب فعالین کارگری ومدنی در جمهوری اسلامی به امری متداول تبدیل شده است. نیروهای امنیتی بطور مدام به اعتصابات ، تجمعات و فعالیتهای کارگری یورش میکنند دستگیر میکنند شکنجه میکنند متفرق میکنند ورهبران کارگری را روانه زندان می کنند. انسانهای آزاده وشریف !

نباید هیچیک از فعالین کارگری را تنها بگذاریم. در مقابل تعرض اشکار جمهوری اسلامی به فعالین مدنی وصنفی، سرکوب آزادی تشکل و آزادیهای فردی واجتماعی اعتراض کنید. شیت امانی را به اتهام دفاع از حقوق کارگران، ایجاد تشکل کارگری، شرکت در مراسم روز جهانی کارگر محاکمه وزندان کرده اند. نباید نسبت به زندانی کردن شیت امانی سکوت اختیار شود. دولت اسلامی در سرکوب وزندان کردن انسانهای معترض مرزی نمی شناسد. اعتراض جمعی و بین المللی میتواند مانع گسترش دستگیری ها در سطح جامعه شود.

زندانی کردن شیت امانی را محکوم کنید. به جمهوری اسلامی اعتراض کنید. سران جمهوری اسلامی را به خاطر سرکوب گسترده کارگران وشهروندان جامعه محکوم کنید. برای آزادی شیت امانی یکی از رهبران کارگری تظاهرات وتجمع برپا کنید. جمهوری اسلامی باید بداند که شیت امانی تنها نیست همه ما در اتحاد با شیت امانی ومردم آزادیخواه وبرابری طلب مبارزه خواهیم کرد وتا آزادی کلیه زندانیان سیاسی از پای نخواهیم نشست .

آزاد زمانی

10 اردیبهشت 1387

236 - تعداد دو ونیم میلیون کارگر قراردادی هستند :

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 10 اردیبهشت 87 ، در بخش دولتی تعداد این کارگران دو میلیون نفر است که با در نظر گرفتن کارگاههای متوسط و بزرگ، تعداد کارگران قراردادی کشور ۲/۵ میلیون نفر می شود. به گفته محبوب هنوز هیچ کارگری از شرکت کیان تایر اخراج نشده است و مقرر شده که مدیریت آن به بخش دولتی واگذار شود. علی رضا محبوب، دبیرکل خانه کارگر در گفتوگو با ایسنا در مورد کارگران قراردادی و پیمانی کشور گفت: در بخش خصوصی که ماخذي براي بررسی تعداد این افراد وجود ندارد، اما در بخش دولتی تعداد این کارگران دو میلیون نفر است که با در نظر گرفتن کارگاههای متوسط و بزرگ، تعداد کارگران قراردادی کشور ۲/۵ میلیون نفر می شود. وي در مورد شرکتهاي پیمانکاری افزود: حفظ این شرکتها، میدانی برای بهرهکشی و سوءاستفاده مطلق از انسان خواهد بود و در حال حاضر نیز این شرکتها عرصه بهرهکشی و سوءاستفاده از انسانها شدهاند، زیرا در شرایط حال حاضر بازار کار به ضرر نیروی کار است.

محبوب با بیان اینکه به یقین تا سال ۹۱ وضعیت این گونه نخواهد ماند، اذعان کرد: این وضعیت برای جامعه ما تکان دهنده خواهد بود و امروز باید هزینه کرد تا فردا درو کنیم نه اینکه بازار کار، نیروی کار را رها و او را به بدترین شکل استثمار کند. وي در مورد واحدهای تعطیل شده کشور با اشاره به واحد کیان تایر در مورد این شرکت تصریح کرد: هنوز از واحد کیان تایر

کسی اخراج نشده و بخشی از حقوق این کارگران نیز پرداخت شده است. محبوب در مورد این واحد یادآور شد: فعلاً این شرکت را تعطیل کرده‌اند و مقرر شده که مدیریت دولتی برای آن معین کنند.

237- گروه‌های مختلف کارگری ایران اعلام کردند که برنامه‌های خود برای روز اول ماه مه را علیرغم فشارها و تهدیدات رژیم برگزار خواهند کرد:

رادیو صدای آلمان/مریم انصاری: روز پنج‌شنبه، اول ماه مه، روز جهانی کارگر است. جمهوری اسلامی، که ظاهراً این روز را به رسمیت شناخته، فقط به تشکل‌های دولتی، اجازه برگزاری مراسم اول ماه مه را می‌دهد. تشکل‌های مستقل کارگری را از هر حرکتی باز می‌دارند.

با این حال گروه‌های مختلفی اعلام کرده‌اند که روز اول ماه مه را برگزار خواهند کرد. صدیق کریمی عضو هیئت مدیره "اتحادیه کارگران ایران" در مصاحبه با دویچه وله می‌گوید، کارگران سنج حتماً در این روز مراسمی خواهند داشت. او اضافه می‌کند که کارگران بارها به مسئولان مراجعه کرده‌اند تا مجوز بگیرند؛ ولی مسئولان پس از مدتی سردواندن آنان، سرانجام هرگونه تجمع کارگران را ممنوع اعلام کردند.

از صدیق کریمی که بخاطر سازماندهی مراسم روز جهانی کارگر در سال گذشته به زندان محکوم شده، می‌پرسیم که آیا برپایی مجدد این مراسم هزینه را برای او به مراتب سنگین‌تر نمی‌کند؟ پاسخ او این است که کارگران بقدری وضعشان بد است که چاره‌ای جز حرکت ندارند. او می‌گوید: "از نان بخور و نمیر چیزی که مانده فقط مرگاش است."

با محسن حکیمی نویسنده و پژوهشگر مسایل کارگری نیز تماس می‌گیریم. او نیز می‌گوید که به هیچ تشکل کارگری اجازه انجام حرکتی در این روز را نداده‌اند. تنها مراسمی که تاکنون برپا شده، روز جمعه گذشته در پارک چیتگر بوده که آنهم با دخالت ماموران انتظامی روبرو شده است.

محسن حکیمی با اشاره به این که گروه‌ها مختلفی اعلام کرده‌اند که روز کارگر را برگزار خواهند کرد، می‌گوید، این سازمان‌ها و گروه‌های سیاسی یا احزاب نیستند که باید در این روز جلو بیافتند، بلکه این روز باید روز خود کارگران باشد؛ بایستی تشکل‌های کارگری آن را برگزار کنند، در آن خواست‌هایشان را مطرح کنند؛ گروه‌های دیگر وظیفه حمایت از آنها را دارند. محسن حکیمی می‌گوید: در حال حاضر تنها تشکل‌هایی که اجازه برپایی روز جهانی کارگر را دارند، تشکل‌های دولتی نظیر خانه کارگر هستند. او معتقد است کارگران باید در این مراسم شرکت کنند و تلاش کنند ابتکار عمل را خود بدست بگیرند و شعارها و مطالب خود را طرح کنند.

238- خانه کارگر در کردستان در مراسم دولتی روز جهانی کارگر شرکت می‌کند:

به گزارش سایت خبری دسترنج در تاریخ 11 اردیبهشت 87؛ همزمان با روز جهانی کارگر مراسم بزرگداشتی با حضور مسوولان تدارک دیده شده است که در این مراسم ریاست سازمان کار و امور اجتماعی، معاون استانداری، فرماندهی نیروی انتظامی استان کردستان و تنی چند دیگر از مسوولان استان شرکت دارند.

اقبال رضایی، دبیر اجرایی تشکیلات خانه کارگر استان کردستان در گفت‌وگو با ایسنا گفت: با وجود نارضایتی‌های موجود ما در این مراسم شرکت خواهیم کرد ولی در این گردهمایی هیچ گونه فعالیت و یا سخنرانی نخواهیم داشت.

وی در ادامه افزود: در واقع باید روز جهانی کارگر از سوی جامعه کارگری و تشکل‌های کارگری برگزار شود زیرا این روز مطعلق به آنهاست و خود باید بانی و مجری آن باشند و باید در این روز به بررسی نارسایی‌ها و مشکلات این قشر رسیدگی شود اما متأسفانه اصلاً اجازه داده نمی‌شود که کارگرها خود برگزار کننده این روز باشند.

رضایی با اشاره به وقایع سال 86 که منجر به دستگیری تنی چند از کارگرهای استان شد، افزود: در سال گذشته عده‌ایی از کارگران استان که در یک تجمع اعتراض آمیز شرکت کرده بودند و 13 نفر از آنها دستگیر و احکام زندان، شلاق و جریمه در قبال این کارگرها به اجرا درآمد که این برخوردها ناشی از عدم اختیار کارگرها در برگزاری این روز است و آنها در واقع نمی‌توانند خواسته‌ها و نیازهای خود را بازگو کنند.

دبیر اجرایی خانه کارگر استان کردستان با نامطلوب دانستن سطح درآمد جامعه کارگری استان گفت: متأسفانه حقوق 219 هزار تومانی جامعه کارگری زیر خط فقر است و عوامل دیگری مانند آزاد گذاشتن پیمانکاران در پرداخت عیدی و پاداش کارگرها و عدم اختصاص تعطیلات یا اضافه کاری روز جهانی کارگر به اقشار کارگری سبب مظلوم واقع شدن جامعه کارگری شده است. وی پرداخت وام‌های بنگاه‌های زودبازده اشتغال را غیرکارشناسی دانست و خاطر نشان کرد: این شیوه پرداخت وام تنها منافع جامعه کارفرمایان را تأمین می‌کند زیرا بعضی از کارفرمایان پس از دریافت وام که متناسب با بکارگیری کارگران بیکار از اداره کار دریافت می‌کنند با سختگیری‌های فراوان از جمله پرداخت نکردن به موقع حقوق و مزایا، بدرفتاری با کارگران و در تنگنا قراردادن کارگرها باعث استعفا و انصراف آنها از آن محل کار می‌شوند و در واقع صاحبان صنایع وام دریافتی را بدون اشتغال زایی تصاحب می‌کنند.

رضایی متذکر شد: حتی در بعضی از موارد شاهد هستیم که اصلاً شرکت خاصی وجود ندارد و افراد سودجو با رشوه دهی و